

การศึกษาเปรียบเทียบการอธิษฐานจิตในทัศนะรอนดาเบิร์นกับพระพุทธศาสนา

A COMPARATIVE STUDY OF SELF-DETERMINATION (ADHITTHANA-CITTA)

IN THE VIEWS OF RONDA BYRNE AND BUDDHISM

นายไพโรจน์ ปัญจวรรณท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๖

การศึกษาเปรียบเทียบการอธิษฐานจิตในทัศนะรอนดาเบิร์นกับพระพุทธศาสนา

นายไพโรจน์ ปัญจวรรณท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
บัณฑิตวิทยาลัย

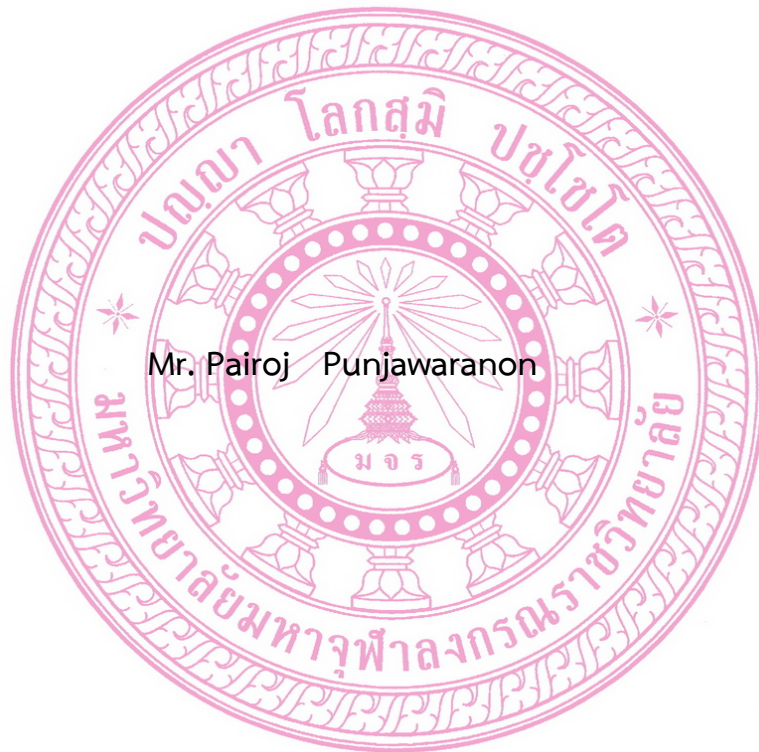
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๖

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

A Comparative Study of Self-Determination (Adhitthana-Citta)
In the Views of Ronda Byrne and Buddhism

A Dissertation Submitted in Partial Fullfillment of
The Requirement for The Degree of Master of Arts
(Buddhist Studies)

Graduate School

Mahachulalongkorntajavidyalaya University

Bangkok, Thailand

C.E. ๒๐๑๓

(Copyright by Mahachulalongkorntajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบการอธิษฐานจิตในทัศนะรอนดา เบิร์นกับพระพุทธศาสนา” เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

(พระสุธีธรรมานุวัตร, ผศ. ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนตเสโน, ดร.)

..... กรรมการ
(พระครูสิริรัตนานุวัตร, รศ.ดร.)

..... กรรมการ
(พระครูพิพิธจารุธรรม, ดร.)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร. ไพศาล สรรสรวิสุทธิ์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

พระครูสิริรัตนานุวัตร, รศ.ดร. ประธานกรรมการ
พระครูพิพิธจารุธรรม,ดร. กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

.....
(นายไพโรจน์ ปัญจวรรณท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาเปรียบเทียบการอธิษฐานจิตในทัศนะรอนดาเบิร์นกับพระพุทธศาสนา
 ผู้วิจัย : นายไพโรจน์ ปัญจวรรณท์
 ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระครูสิริรัตนาวัตร, รศ., ดร.

: พระครูพิพิธจารุธรรม, ดร.

วันสำเร็จการศึกษา : __/____/____

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการอธิษฐานจิตในทัศนะรอนดาเบิร์นกับพระพุทธศาสนา ในเรื่องแนวคิด หลักการ วิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จ ว่าทั้งสองแนวทางมีความเหมือนและความต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาพบว่า การอธิษฐานจิตตามแนวทางของรอนดา เบิร์นในหนังสือเดอะซีเคร็ต นั้น มาจากหนังสือเรื่อง The Science of Getting Rich เป็นหนังสือสอนให้รวยสมัยก่อน ผสมผสานกับแนวคิดของหนังสือสอนทางลัดสู่ความสำเร็จ (How to) ยอดนิยมในช่วง ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา เช่น Think And Grow Rich และอีกหลายเล่ม รวมกับความเชื่อในกฎแรงดึงดูดที่ถูกกระบุว่าเป็นกฎเกณฑ์ตามธรรมชาติ บวกกับแนวทางศรัทธาตามคริสต์ศาสนา

เป้าหมายตามแนวทางของรอนดา เบิร์นนั้น มุ่งที่ความสำเร็จตามทัศนคติโลกสมัยใหม่แห่งทุนนิยม เช่น เรื่องเงินทอง เรื่องของน้ำหนัก เรื่องของมนุษยสัมพันธ์ ความสะดวกในการดำรงชีวิต ซึ่งถ้าเชื่อกฎแห่งแรงดึงดูด ก็จะสำเร็จผลโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆทั้งในเรื่องทรัพยากรที่จำกัด ความยากที่จะบรรลุผล หรือเวลาแห่งการบรรลุผล

การอธิษฐานจิตตามแนวทางของพระพุทธศาสนานั้น ใช้การอธิษฐานเพื่อให้ชีวิตมีความสุขในชาติปัจจุบัน และยกระดับตนเองไปสู่ธรรมะหรือบุญที่สูงยิ่งขึ้น โดยไม่ยึดติดกับผลของบุญ เช่น ความร่ำรวย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์

หลักการอธิษฐานจิตตามแนวทางพระพุทธศาสนานั้น อธิบายด้วยกฎแห่งกรรมที่ทำงานตามธรรมชาติ แล้วเพิ่มการบริหารจัดการ โดยนำการอธิษฐานมาช่วยกำหนดทิศทางของชีวิตหรือเป้าหมายของตนเอง โดยใช้พลังจากการทำบุญ พลังจากความจริงหรือความดี พลังแห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มาช่วยสร้างพลังให้มุ่งสู่จุดมุ่งหมายได้สำเร็จ

วิธีการอธิษฐานจิตตามแนวทางพระพุทธศาสนานั้น จะใช้พลังจากการทำบุญ ก็คือทำบุญแล้วอ้อ่างบุญกุศล แล้วระบุถึงเป้าหมายที่ขอ ส่วนการใช้พลังจากความจริงหรือความดี นั้นให้อ้อ่างสิ่งที่มี

อยู่ในตัวมาอธิษฐานขอโดยมากมักเป็นเรื่องภัยที่ปรากฏเฉพาะหน้าและการอ้างพลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์คือ พระรัตนตรัย มาอธิษฐานให้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง

ส่วนเป้าหมายนั้น การอธิษฐานจิตตามแนวทางพระพุทธศาสนานั้น มีทั้งในระดับเบื้องต้น ระดับกลาง และระดับสูง โดยสอดคล้องกับ อรรถ ๓ อย่าง ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเวลาที่จะบรรลุผล สำเร็จ จะแยกเป็น ๔ ช่วงเวลา คือ บรรลุทันที บรรลุในชาตินี้ ชาติหน้า และชาติสุดท้าย

ส่วนผลการเปรียบเทียบระหว่างแนวคิดของรอนดา เบิร์นกับพระพุทธศาสนานั้น ในเบื้องต้น ทั้งสองฝ่ายมุ่งหวังที่ความสำเร็จในชีวิต หรือในชาตินี้เหมือนกัน ต่างแต่ว่าพระพุทธศาสนามี มุมมองการอธิษฐานมุ่งไปถึงเรื่องบุญและการบรรลุถึงมรรคผลนิพพานด้วย

Dissertation Title : A Comparative Study of Self-Determination (Adhitthana-Citta)
In the Views of Ronda Byrne and Buddhism

Researcher : Mr. Pairoj Punjawaranon

Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisory Committee

Dissertation Title : Phrakru Sirattananuwat, Assoc. Prof., Dr.

: Phrakru Pipit Jarudham, Dr.

Date of Graduation : ...../...../.....

Abstract

This research on “A Comparative Self-Determination (Adhithana-citta) in the Views of Ronda Byrne and Buddhism” is studied in ๒ objectives, namely; to compare Self-determination (Adhithana-citta) between Ronda Byrne and Buddhism in the issues of concept, principles, methods, goals, achievement, the two forms studied in similarities and differences.

From The study is found that Self-Determination of Ronda Byrne in the Secret comes from a book called The Science Of Getting Rich being integration with the concept of the ‘How To’. The book was in popular rank for ๑๐๐ years, like Think And Grow Rich and many others books combined with a belief in gravity. It was identified as the rules of nature combined with the Christian faith also.

The goal of Ronda Byrne is the achievement of the modern world of capitalism such as money, the weight, the interpersonal man, the convenience of life. In this case, If we believe in the law of attraction. That will be achieved without any limitation in limited resource, in Difficulty for achievement or time of completion

The mental determination according to way of Buddhism is used for happy life in the present and uprise a self to Dhamma highery without attachment to the result of merit such as wealth or sacred

Buddhism starts from the principle that the natural law of work then add management by bring mental determination for the direction of their life, or the goal of them by using the power of merit, of truth or goodness, of sacred helping empower into the gola successfully. Its procedure will use the power of merit direct

to goodness and to goal of mental determination. In the points of truth and goodness focus on being in self for deleting dangers in front by the power for the Triple Gem and sacred.

There are three goals of mental determination, namely; basic level, intermediate and high level that corresponds to three meanings, which considering the time to accomplishment, which is separated into four periods, namely; time immediately, time in this life, time in the future and time in the final life.

This results of comparison, at firstly, the both aim at success of life in the present life too. Buddhism has religious views, so mental determination focus on merit and attainment of nirvana also.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะความเมตตาอนุเคราะห์ของคณาจารย์หลายท่าน ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงคือ ๑. พระครูสิริรัตนานันต์ ๒. พระครูพิพิธจารุธรรม ๓. ดร.ประพัฒน์ ศรีกุลกิจ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและช่วยตรวจแก้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ พุทธชินราช พิษณุโลก ที่ประสิทธิ์ประสาทถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้วิจัย กระผมขอกราบขอบพระคุณ พระคันธसारากิจ เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอจังหวัดลำปาง ที่ได้อนุเคราะห์ไฟล์ข้อมูลในหนังสือพระปริตรธรรม และขอขอบพระคุณอาจารย์สุเทพ โพธิ์สัทธา ที่ผู้วิจัยใช้ข้อมูลของท่านในการวิจัย

ด้วยผลบุญแห่งคุณความดีใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้ ขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชาแด่พระรัตนตรัย กล่าวคือ พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ และบุญกุศลที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ขอเป็นปัจจัยให้บิดามารดา คุณครูบาอาจารย์ ตลอดจณมิตรสหาย หรือผู้มีอุปการะต่อผู้วิจัย จงมีแต่ความสุข ความเจริญ คิดหวังสิ่งใดขอให้สมปรารถนาโดยทั่วกัน

นายไพโรจน์ ปัญจวรรณท์

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฌ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๓ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๕
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๒
๑.๘ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	๑๒
บทที่ ๒ การอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น	๑๓
๒.๑ คำศัพท์, ความหมาย, ที่มาและการนำเดอะซีเคร็ตมาใช้งาน	๑๓
๒.๒ หลักการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น	๑๗
๒.๓ วิธีการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น	๒๗
๒.๔ เป้าหมายการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น	๓๓
๒.๕ ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น	๓๘
๒.๖ สรุป	๔๑

บทที่ ๓ การอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา	๔๓
๓.๑ คำศัพท์, ความหมายและการนำอธิษฐานจิตมาใช้งาน	๔๓
๓.๒ หลักการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา	๔๘
๓.๓ วิธีการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา	๕๖
๓.๔ เป้าหมายการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา	๖๙
๓.๕ ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา	๘๐
๓.๖ สรุป	๘๖
บทที่ ๔ เปรียบเทียบการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบ็รินกับพระพุทธศาสนา	๘๘
๔.๑ เปรียบเทียบแนวคิด	๘๘
๔.๒ เปรียบเทียบหลักการ	๙๕
๔.๓ เปรียบเทียบวิธีการ	๙๗
๔.๔ เปรียบเทียบเป้าหมาย	๑๐๒
๔.๕ เปรียบเทียบผลสำเร็จการอธิษฐานจิต	๑๐๗
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๑๐๙
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๐๙
๕.๒ ข้อเสนอแนะ	๑๑๓
บรรณานุกรม	๑๑๕
ประวัติผู้วิจัย	๑๑๘

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๑ แสดงอริชฐานจิตที่เกิดโดยปริยายจากการให้ผลของกรรม	๕๐
ตารางที่ ๒ แสดงการอริชฐานจิตในพระพุทธศาสนาโดยลำดับตามวิธีอ้าง	๗๘
ตารางที่ ๓ แสดงอริชฐานจิตในพระพุทธศาสนาโดยแสดงตามเวลาที่สำเร็จผล	๘๕
ตารางที่ ๔ เปรียบเทียบแนวคิดการอริชฐานจิต	๙๕
ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบปัญหาการอริชฐานจิตตามธรรมชาติที่ไม่มีประสิทธิภาพ	๙๖
ตารางที่ ๖ เปรียบเทียบหลักการเพิ่มพลังให้การอริชฐานจิต	๙๗
ตารางที่ ๗ เปรียบเทียบวิธีการอริชฐานจิต	๑๐๑
ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบเป้าหมายการอริชฐานจิต	๑๐๖
ตารางที่ ๙ เปรียบเทียบผลสำเร็จการอริชฐานจิต	๑๐๘

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้ใช้คัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๙ ส่วนอรรถกถาภาษาไทยใช้ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๔ โดยเรียงลำดับคัมภีร์ ดังนี้

ก. คำย่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์
๑๑	ที.ปา. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค (ภาษาไทย)
๑๓	ม.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
๑๔	ม.อุ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
๒๕	ขุ.ธ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)
๒๖	ขุ.เปต.(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย เปตวัตถุ (ภาษาไทย)

ข. คำย่อคัมภีร์อรรถกถา

เล่มที่	เล่ม	ภาค	ตอน	คำย่อ	ชื่ออรรถกถา
๓๒	๑	๑	-	อง.เอกก.อ. (ไทย)	มโนรลปุรณี เอกกนิบาตอรรถกถา
๓๙	๑	-	-	ขุ.ขุ.อ. (ไทย)	ปรมัตถโชติกา ขุททกปาฐอรรถกถา
๔๐	๑	๒	๑	ขุ.ขุ.อ. (ไทย)	ปรมัตถโชติกา คาถาธรรมบท
๔๘	๒	๑	-	ขุ.วิ.อ. (ไทย)	ปรมัตถโชติกา วิมานวัตถุอรรถกถา
๔๙	๒	๒	-	ขุ.เปต.อ. (ไทย)	ปรมัตถโชติกา เปตวัตถุอรรถกถา
๕๖	๓	๒	-	ขุ.ชา.เอกก.อ. (ไทย)	เอกกนิบาตชาตคกอรรถกถา

คำชี้แจงการใช้หมายเลขในคัมภีร์พระไตรปิฎก

การใช้หมายเลขย่อในคัมภีร์พระไตรปิฎกจะแจ้ง เล่มที่/ข้อที่/หน้าที่ ดังตัวอย่าง ขุ.เปต. (ไทย) ๒๖/๑๑๓/๑๖๗ หมายถึง พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย เปตวัตถุ (ภาษาไทย) เล่มที่ ๒๖ ข้อที่ ๑๑๓ หน้า ๑๖๗

คำชี้แจงการใช้หมายเลขในคัมภีร์อรรถกถา

การใช้หมายเลขย่อในคัมภีร์อรรถกถาจะแจ้ง เล่มที่/เล่ม/ภาค/ตอน/หน้า ดังตัวอย่าง ขุ.ขุ.อ. (ไทย) ๔๐/๑/๒/๑/๓๐๔ หมายถึง พระไตรปิฎกอรรถกถา ปรมัตถโชติกา คาถาธรรมบท (ภาษาไทย) เล่มที่ ๔๐ เล่ม ๑ ภาค ๒ ตอน ๑ หน้า ๓๐๔

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คำว่า การอธิษฐานนั้น ปรากฏอยู่ในหลายที่ และถูกใช้กันหลายรูปแบบในทางพระพุทธศาสนา แต่ที่เด่นชัดคือรูปแบบที่ถูกแสดงเอาไว้ในบารมี ๑๐ อันเป็นธรรมะสำหรับกราบ่าเพ็ญเพื่อเป็นพระพุทธเจ้า

ความสำเร็จสูงสุดในชีวิตของสรรพสัตว์ในสังสารวัฏฏ์นั้นคือการเป็นพระพุทธเจ้า^๑ แต่การเป็นพระพุทธเจ้านั้นจะต้องอาศัยสิ่งที่เรียกว่า “บารมี” หมายถึง คุณความดีที่ควรบำเพ็ญ, คุณสมบัติที่ทำให้ยิ่งใหญ่ พระพุทธศาสนาแสดงบารมีไว้ ๑๐ ประการ เรียกว่า “ทศบารมี” ได้แก่ ทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมะบารมี ปัญญาบารมี วิริยะบารมี ขันติบารมี สัจจะบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี และอุเบกขาบารมี

บารมีทุกข้อ ล้วนมีความสำคัญต่อการบรรลุจุดหมายสูงสุดด้วยกันทั้งสิ้น จะขาดข้อหนึ่งข้อใดมิได้ ดังนั้นพระโพธิสัตว์ จึงต้องบำเพ็ญให้ครบทุกข้อจึงจะสามารถบรรลุความเป็นพระพุทธเจ้าได้ แต่ก่อนที่จะบำเพ็ญบารมีทั้ง ๑๐ ข้อนั้น ต้องมีการอธิษฐาน คือ ตั้งความปรารถนาก่อน

คำว่า “อธิษฐาน” นั้น ใช้ในหลายความหมาย แต่ความหมายที่จะนำมาใช้คือ^๒ ความตั้งใจมั่น, การตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ความตั้งใจหนักแน่นเด็ดเดี่ยวว่าจะทำการให้สำเร็จและมั่นคง แน่วแน่ในทางดำเนินและจุดมุ่งหมายของตน นับเป็นบารมีข้อที่ ๘ ในทศบารมี พระชาติสำคัญที่พระโพธิสัตว์บำเพ็ญอธิษฐานบารมี คือพระชาติที่ทรงเป็นพระเนมิราช

ไม่เฉพาะแต่พระโพธิสัตว์เท่านั้นที่ต้องบำเพ็ญอธิษฐานบารมี แม้แต่เหล่าพระสาวกก็ต้องบำเพ็ญอธิษฐานบารมีด้วยเช่นกัน กล่าวคือต้องตั้งความปรารถนาหรือจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นพระอรหันต์สาวกหรือเป็นเอตทัคคะ (ผู้มีความเป็นเลิศ ความชำนาญ มีทักษะเฉพาะด้าน) ด้านใดด้านหนึ่งจากนั้นจึงหาหนทางเพื่อดำเนินไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้นั้นด้วยจิตใจอันแน่วแน่มั่นคง ด้วยเหตุนี้อธิษฐานบารมีจึงนับว่าเป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญในพระพุทธศาสนา

^๑ พระมหาวนัส กตสาโร (ทิมนิม), “การศึกษาวิเคราะห์อธิษฐานบารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒), หน้า ๑-๒.

^๒ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), *พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์*, พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๔๘๔.

อธิษฐานที่ปรากฏอยู่ตามที่กล่าวมานี้ เป็นการอธิษฐานเพื่อประโยชน์สูงสุดเช่น อธิษฐานปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระอัครสาวก หรือเพื่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน ฌาน อภิญญา ชั้นต่างๆ เป็นการอธิษฐานเพื่ออุดมคติสูงสุดแห่งชีวิต

นอกจากชาวพุทธจะนำการอธิษฐานมาใช้ในเชิงอุดมคติสูงสุดหรือ เป็นการอธิษฐานเพื่อหวังผลระยะไกลนั้น ก็ยังนำมาใช้ในการอธิษฐานเพื่อหวังผลในระยะกลาง คือในภพชาติหน้า และหวังผลเฉพาะหน้า หรือในภพชาติปัจจุบัน เป็นการอธิษฐานในระยะใกล้ หรือเหตุการณ์เฉพาะหน้า ดังปรากฏกระจายอยู่ตามตำราคัมภีร์ บทสวดมนต์ และประสบการณ์ของชาวพุทธหลายท่าน เพื่อดำเนินไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้นั้น ด้วยจิตใจอันแน่วแน่มั่นคง ไปเป็นความปรารถนาที่จะได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ส่วนทัศนะแนวความคิดการอธิษฐานของชาวตะวันตกมองว่า การอธิษฐานจิต เป็นวิธีการหนึ่งที่สนองต่อความต้องการ ความปรารถนาให้สำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยขออธิบายนำปุมหลังสภาพสังคมของอเมริกาในช่วงเกือบหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ซึ่งพระพรหมคุณาภรณ์^๓ ได้อธิบายในหนังสือเรื่องมองอเมริกามาแก้ปัญหาไทยดังนี้

อีกประเด็นหนึ่งคือสภาพสังคมของอเมริกาเมื่อเกือบหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา มีสภาพเป็นสังคมอุตสาหกรรม หรือ Industrial Society มีหลักของจริยธรรมโปรเตสแตนต์เป็นแกนกลาง โดยมีหลักว่า งานและความสัมฤทธิ์ผลของงานเป็นหลัก เป็นเป้าหมาย คนจะต้องรู้จักบังคับควบคุมตนเอง ไม่ยอมตามใจกิเลสต่างๆ ไม่ยอมตามใจความอยาก ไม่ยอมที่จะแสวงหาความสุข แต่ต้องตั้งใจทำงานให้มากที่สุด แล้วผลที่ได้ที่เกิดจากการทำงานนั้น จะต้องรู้จักเก็บออมเอามาใช้ ในการลงทุนต่อไป พยายามที่จะไม่เอาไปใช้ในการแสวงหาความสะดวกสบาย

ผลจากวัฒนธรรมอุตสาหกรรมในสังคมอเมริกานั้น ได้มีลักษณะพิเศษที่เข้มข้นยิ่งขึ้นในระยะช่วงท้าย เกิดเป็น Success Culture คือวัฒนธรรมที่มุ่งหมายความสำเร็จ ซึ่งเล็งไปถึงการแข่งขัน ทำให้เกิดความสำเร็จความเจริญก้าวหน้าพร้อมบริบูรณ์ แล้วอันนี้เป็นผลเบื้องปลายที่นำมาสู่การเป็นสังคมนักบริโภค (Consumer Society) แล้วในปัจจุบันก็เลยกลายเป็นสังคมที่ผ่านพ้นอุตสาหกรรม

เมื่อสังคมมุ่งไปที่วัฒนธรรมแห่งความความสำเร็จ ใ้มนุษย์ได้ไขว่คว้า แต่ใช้ทุกคนจะสมความปรารถนา ซึ่งก็มีบุคคลที่ประสบผลสำเร็จบ้าง ไม่ประสบผลสำเร็จบ้าง แตกต่างกันไป ดังที่ศาสตราจารย์ แสงจันทร์งาม^๔ ได้อธิบายไว้ในหนังสือชื่อประทีปธรรมว่า

มนุษย์ย่อมมีความต้องการและแสวงหาสิ่งต่างๆ มาบำรุงชีวิตมากมายหลายอย่าง เช่น ปัจจัยในการดำรงชีวิต, รถยนต์, คนรัก, การงาน, เกียรติยศ แต่เป็นความจริงที่เลี่ยงไม่ได้ว่าทั้งๆ ที่มนุษย์ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว บางทีก็ได้สิ่งเหล่านั้นนั้นสมใจ บางทีก็ได้ครึ่งๆ กลางๆ บางทีก็ไม่ได้เลย

^๓ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), มองอเมริกามาแก้ปัญหาไทย, พิมพ์ครั้งที่ ๙, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๑), หน้า ๒๓-๒๔

^๔ แสง จันทร์งาม, **ประทีปธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณาคาร, ๒๕๒๖), หน้า ๑๙-๒๐.

เพราะฉะนั้นจึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ไม่มีความแน่นอน ในกิจการของมนุษย์ ความรู้ ความสามารถ ความพยายามและอิทธิพลใดๆ ไม่ใช่หลักประกันอันแน่นอนว่า มนุษย์จะสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง”

เมื่อเป็นเช่นนี้แสดงว่า แม้นมนุษย์อาศัยความเพียรพยายามอย่างเต็มที่แล้ว แต่สิ่งที่ต้องการยังไม่เป็นที่พอใจ เพราะยังขาดความเข้าใจในเรื่องเคล็ดลับหรือความลับในการทำให้ประสบผลสำเร็จนั่นเอง

พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี)^๕ ได้กล่าวเอาไว้ในคำนำของหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตว่า “ความสุขและความสำเร็จ เป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการกันทุกคน มีใครบ้างที่ไม่ต้องการ เราอาจกล่าวได้ว่า ความสุขและความสำเร็จ เป็นถ้อยคำอันหอมหวานที่สุดคำหนึ่งที่มนุษย์จะสามารถคิดค้นขึ้นมาใช้เรียกขานกัน แต่ทั้งๆ ที่ความสุข และความสำเร็จเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกรูปทุกนามปรารถนาจะให้เกิดขึ้นในชีวิตของตน แต่กลับมีมนุษย์ไม่กี่คนเท่านั้น ที่สามารถครอบครองหรือเข้าถึงสิ่งนั้นได้ หากจะถามว่าทำไม ก็คงตอบได้ว่า เป็นเพราะเรายังไม่รู้จักรหัสลับแห่งความสุขและความสำเร็จนั่นเอง”

จากทัศนะดังกล่าวทำให้มีแนวคิดที่ว่า คนมีสองมือสองเท้าเหมือนกัน มีความต้องการ มีความปรารถนาเหมือนกัน แต่ความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาไม่เหมือนกัน เหตุผลเพราะอะไร ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ดังนั้น ย่อมต้องมีบางสิ่งบางอย่างที่ไม่เหมือนกันเป็นปัจจัยหลัก ๆ ซ่อนอยู่เบื้องหลังในความสำเร็จหรือนั้น ๆ สิ่งนั้นถูกสถาปนาว่าเป็น เคล็ดลับชีวิต เคล็ดวิชา วิธีการหรือฮาวทู (How to) ดังนั้นสิ่งทั้งหมดดังกล่าวมา ถูกขนานนาม โดยนักคิด-นักเขียนชาวตะวันตกที่ชื่อว่า รอนดา เบิร์น เรียกเคล็ดลับตรงนี้ว่า **เดอะซีเคร็ต**

รอนดา เบิร์น^๖ ได้เขียนในหนังสือชื่อ **เดอะซีเคร็ต** โดยบอกว่าเธอค้นพบความลับที่ถูกปกปิดนี้ และได้เปิดเผยความลับแห่งความสำเร็จในด้านต่างๆที่มนุษย์ปรารถนา ทั้งด้านการงาน การเงิน ความรัก และสุขภาพ ความลับที่สร้างปาฏิหาริย์ให้กับชีวิตผู้คนนับล้านๆ คนทั่วโลกโดย โดยหนังสือเล่มนี้ติดอันดับหนังสือขายดีในสหรัฐอเมริกา ๒ ปี และยังคงขายดีไม่หยุด

หนังสือมีเรื่องความลับสำคัญแห่งชีวิตอยู่ในนั้น ซึ่งจะทำให้มนุษย์มีความสุขหรือประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ เดอะซีเคร็ตหรือความลับที่ว่านี้ เป็นกฎธรรมชาติที่เรียกว่า กฎแห่งแรงดึงดูด โดยอธิบายว่ามนุษย์เราเมื่อคิดอะไรก็จะส่งคลื่นความถี่ไปดึงดูดสิ่งต่างๆเข้ามาหาตัว ถ้านึกดีก็ได้สิ่งที่ดี นึกร้ายก็ได้สิ่งร้ายเข้ามา ในการใช้กฎแห่งแรงดึงดูดที่จะนำสิ่งที่ต้องการเข้ามาเช่น ถ้าปรารถนาความร่ำรวยและปฏิบัติตามเดอะซีเคร็ตนี้ ก็จะได้สมประสงค์ เป็นต้น

วิธีของรอนดาเบิร์นในหนังสือเดอะซีเคร็ต นั้นใช้วิธีการอธิษฐานตามที่ปรากฏในคัมภีร์คริสตธรรมตามข้อความว่า^๗

^๕ รอนดา เบิร์น, **เดอะซีเคร็ต** แปลโดย จิระนันท์ พิตรปรีชา, พิมพ์ครั้งที่ ๘๖, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์, ๒๕๕๖), ส่วนคำนำ.

^๖ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓.

^๗ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๙.

“สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้”

“ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น”

ในหนังสือต้นฉบับ The Secret ภาษาอังกฤษนั้นใช้ข้อความดังนี้^๔

“Whatsoever ye shall ask in prayer, believing, ye shall receive”

“What things soever ye desire, when ye pray, believe that ye receive them, and ye shall have them”

ดังนั้นวิธีการอธิษฐานตามแนวทางของรอนดา เบิร์น จึงจัดเป็นการอธิษฐานขอให้ได้สิ่งที่ปรารถนาที่ตั้งอยู่บนความเชื่อและความศรัทธาต่อปัจจัยภายนอก ส่วนในทางพระพุทธศาสนา นำอธิษฐานมาใช้บนความหนักแน่น เด็ดเดี่ยวต่ออุดมมุ่งหมายของตนเอง

ในทัศนะของผู้วิจัยเอง ได้ตั้งคำถามว่า การอธิษฐานจิต ในพระพุทธศาสนาเถรวาท กับการอธิษฐานจิตของรอนดา เบิร์น ในหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตนั้น มีความเหมือนกัน หรือความแตกต่างกันทั้งในแง่แนวคิด หลักการ วิธีการ เป้าหมาย และผลสำเร็จอย่างไรบ้าง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงจึงมีแรงจูงใจและสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบการอธิษฐานจิตของรอนดา เบิร์นกับการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อจะนำแนวทางทั้ง ๒ วิธี มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการชีวิตอย่างถูกต้องเหมาะสม มีความสอดคล้องกับความเห็นอันถูกต้อง(ทฤษฎีคุณธรรม) ตรงตามแนวคิดในทางพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อทำที่ในการดำรงตนตามหลักธรรมคำสอนในทางศาสนา และเพื่อประโยชน์แก่อุศลความสุขในโลกนี้ และโลกหน้าต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาเรื่องการอธิษฐานจิตในทัศนะของรอนดา เบิร์น

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเรื่องการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาเถรวาท

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการอธิษฐานจิตในทัศนะของรอนดา เบิร์นและพระพุทธศาสนาเถรวาท

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตเชิงเนื้อหา

^๔ Ronda byrne, The Secret, First Atria Books, November ๒๐๐๖, หน้า ๕๔.

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการอธิษฐานจิตให้ได้สมหวังในสิ่งที่ตนปรารถนาว่า มีแนวคิด หลักการ วิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จอย่างไร ตามที่ปรากฏอยู่ในตำราทางพระพุทธศาสนาเถรวาท หรือหนังสือที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการอธิษฐานจิตตามแนวทางของรอนดา เบิร์น ซึ่งมีลักษณะอธิบายเป็นแนวคิดแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่เป็นสูตรสำเร็จในทัศนะของทางโลกตะวันตก

๑.๓.๒ ขอบเขตเอกสาร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามุ่งเน้นไปที่พระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อรรถกถา หนังสือบทสวดมนต์พระปริตร คำบรรยายธรรมเรื่องเกี่ยวกับการอธิษฐานจิต ตัวอย่างบุคลากรทางพระพุทธศาสนาที่ใช้การอธิษฐานจิต และหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตของรอนดา เบิร์น ตลอดจนหนังสือที่เกี่ยวข้อง

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

ผู้วิจัยมีประเด็นปัญหาที่ต้องการทราบดังนี้

๑.๔.๑ ต้องการทราบถึงการอธิษฐานจิตตามทัศนะของรอนดา เบิร์นจากหนังสือเดอะซีเคร็ต ว่ามีแนวคิด หลักการที่สำคัญอย่างไร มีวิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จ อะไรบ้าง

๑.๔.๒ ต้องการทราบถึงการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาเถรวาท มีแนวคิด หลักการที่สำคัญอย่างไร มีวิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จ อะไรบ้าง

๑.๔.๓ ต้องการทราบถึงการอธิษฐานจิตตามทัศนะของรอนดา เบิร์น และการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาเถรวาท มีความเหมือนและความต่างกันอย่างไร

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

อธิษฐาน หมายถึง ความตั้งใจมั่น การตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ความมั่นแน่วแน่ที่จะทำการให้สำเร็จลุล่วงมุ่งหมาย ความตั้งใจหนักแน่นเด็ดเดี่ยวว่าจะทำการนั้นๆให้สำเร็จและมุ่งมั่นคงแน่วแน่ในทางดำเนินและจุดมุ่งหมายของตน หรือที่เรียกในทางพระพุทธศาสนาเถรวาท ว่า อธิษฐานบารมี

การอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา หมายถึง การขอให้ได้ผลอย่างใดอย่างหนึ่งในสิ่งที่ตนปรารถนาในทางโลกเช่นเรื่องความร่ำรวย การมีสุขภาพที่ดี การให้รอดพ้นจากภัยเฉพาะหน้า การประสบความสำเร็จในผลสำเร็จทางโลก หรือทางธรรม การขอให้ทั้งต่อตนเองหรือผู้อื่น การขอโดยหวังผลระยะใกล้(ชาตินี้) ระยะกลาง (ชาติหน้า) และระยะไกล อันเป็นอุดมคติอันสูงสุดของชีวิตในทางพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท และยังมีความหมายครอบคลุมถึงการทำงานของกฎแห่งกรรมว่า ถือเป็น การอธิษฐานจิตไปโดยปริยาย

การอธิษฐานจิตในทัศนะของรอนดา เบิร์น หมายถึง การขอสิ่งที่ปรารถนาด้วยแนวคิดและวิธีการตามที่ปรากฏในหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตของรอนดา เบิร์น เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในด้านต่างๆ เช่น การเงิน สุขภาพ ความรัก ความสุข ฯลฯ โดยใช้กฎแห่งแรงดึงดูด ที่ถือเป็นความลับอัน

ยิ่งใหญ่ของชีวิตมนุษย์ในการเข้าใจกฎของธรรมชาติ และนำความลับหรือกฎแห่งแรงดึงดูดมาใช้ ให้ได้ สิ่งที่ปรารถนามาครอบครอง

การศึกษาเปรียบเทียบ หมายถึง การศึกษาและรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นแนวคิดเชิงทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงทำการวิเคราะห์ (Analysis) สังเคราะห์ (Synthesis) ตีความ (Interpretation) ตามเนื้อหาในหนังสือเดอะซีเคร็ต ของรอนดา เบิร์น และแนวทางของ พระพุทธศาสนาเถรวาท โดยวิเคราะห์สาระสำคัญแล้วนำมาเปรียบเทียบ (Comparative) ว่ามีความ สอดคล้องตรงกัน สัมพันธ์ สนับสนุนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต)^๕ ได้กล่าวถึงแนวคิดในการอธิษฐานจิตว่าถ้าท่าน ต้องการได้พรเหล่านี้ ก็ต้องทำจิตใจให้ถูกต้อง โดยเฉพาะจะต้องมีความเชื่อมั่นทำจิตใจให้สงบผ่องใส พร้อมทั้งมีความมั่นใจ มีกำลังใจเข้มแข็งที่จะทำสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ซึ่งตรงกับที่ทางพระเรียกว่า การ อธิษฐานจิต การอธิษฐานจิต ท่านแปลว่าการตั้งจิตให้แน่วแน่ มั่นคง หรือการตั้งใจเด็ดเดี่ยว แต่ใน ภาษาไทย มีความหมายเพี้ยนไป กลายเป็นว่า อ้อนวอนปรารถนา

ในภาษาพระ อธิษฐานแปลว่าตั้งมั่น ทำใจเด็ดเดี่ยว คือตั้งใจเด็ดเดี่ยว ที่ว่าตั้งจิตมั่นคือ ตั้งใจเด็ดเดี่ยวหมายความว่า ตั้งใจมุ่งว่าจะทำเรื่องนั้นๆ หรือความดีงามนั้นให้สำเร็จให้ได้เหมือนอย่าง ที่พระพุทธเจ้าทรงอธิษฐานในพระหทัยว่าจะเพียรพยายามปฏิบัติให้บรรลุโพธิญาณ ถึงพระโลหิตจะ เหือดแห้งไป ถ้ายังไม่สำเร็จก็จะไม่ยอมหยุดเลิกเสีย พุดง่ายๆ ว่า อธิษฐานเพื่อจะทำ

แต่คนไทยเราเอามาใช้ไป ๆ มา ๆ กลายเป็น “อธิษฐานเพื่อจะได้” โดยเฉพาะขอให้ได้ โดยตัวเองไม่ต้องทำ คือจะให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลให้ เพราะฉะนั้น ควรปรับความเข้าใจให้ถูกต้อง จำง่ายๆว่า “อธิษฐานเพื่อจะทำ” ไม่ใช่ “อธิษฐานเพื่อจะเอาหรือเพื่อจะได้”

ใครที่จะทำอะไรอย่างเอาจริงเอาจัง มุ่งมั่นที่จะให้สำเร็จควรจะทำอธิษฐานจิต คือตั้งใจเด็ด เดี่ยวแต่เริ่มต้น ว่าเราต้องทำสิ่งนั้นให้สำเร็จให้จงได้ ให้ถึงจุดหมายอย่างแน่นอน การอธิษฐานจิต คือ การ Start เครื่อง ซึ่งทำให้มีพลังที่จะทำต่อไปอย่างจริงจัง เมื่อเริ่มต้นดีก็อย่างที่พูดกันว่าสำเร็จไป ครั้งหนึ่งแล้ว การเริ่มต้นที่ดีก็คือ การตั้งใจให้แน่วแน่มั่นคงเข้มแข็ง^๖

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต)^๖ ได้กล่าวถึงแนวคิดในการอธิษฐานจิต ไว้อีกตอน หนึ่งว่า การทำดีต้องมีเป้าหมายว่า จะทำความดีอันไหนให้เป็นพิเศษ เราต้องใช้ปัญญาไตร่ตรอง

^๕ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พรที่สัมฤทธิ์แก่ผู้ดำเนินชีวิตที่ดี**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สามเจริญพานิชย์, ๒๕๕๐), หน้า ๑๑-๑๒.

^๖ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒.

^๗ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), **จาริกบุญ จาริกธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ (กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์สวย, ๒๕๔๗), หน้า ๓๔๓.

พิจารณาก่อนว่า อันนี้เราควรจะทำ อันนี้เราจะต้องทำให้ได้ เมื่อมั่นใจกับตัวเองแล้วก็อธิษฐานจิต การอธิษฐานจิต ก็คือ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว มุ่งมั่นลงไปว่าจะทำการนี้ เรื่องนี้อันนี้ ให้สำเร็จให้จงได้ โดยตั้งใจเด็ดเดี่ยว

๑. ต่อคุณธรรมความดี หรือกุศลธรรมบางอย่างที่ต้องการจะทำ

๒. ต่อจุดมุ่งหมาย หมายความว่า เรามีจุดมุ่งหมายที่ต้งามว่า

เราจะต้องไปให้ถึงสิ่งนั้นให้ได้ แล้วเราก็อธิษฐานจิต การอธิษฐานจิตนี้ เป็นการทำให้จิตของเรา ฟุ้งตรงดิ่งไปสู่ เป้าหมายอันนั้น พุดเชิงภาพพจน์ว่าเป็นการสะสมแรงอัดลงไปถึงในภวังคจิตเลยทีเดียว (คือจิตปรุงแต่งอย่างแรง โดยประกอบด้วยปัญญาก่อนตกภวังค์ อย่างที่พูดข้างต้น)

แล้วภวังคจิตอันเป็นวิบากคือเป็นผลของการปรุงแต่งนั้น ซึ่งเป็นแหล่งแห่งศักยภาพของเรา ก็เหมือนกับทำงานให้เราเอง ที่จะชักจูงเรา นำพาวิถีชีวิตของเรา แม้แต่โดยไม่รู้ตัวให้หันเหเข้าไปหาสิ่งนั้น เกิดความสนใจต่ออะไรๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งนั้น

สุเทพ โปธิสัทธา^๒ ได้บรรยายธรรมะเกี่ยวกับเรื่อง “การอธิษฐานจิต” ได้ใจความดังนี้

ในทัศนะทางตะวันตกเห็นว่า การอธิษฐานจิต เป็นเรื่องของการแนะนำตนเอง ความหมายชัดเจนคือไม่ใช่คนอื่นแนะนำ ควบคุมหรือชี้แนะ ดังนั้น ตัวเราถึงแม้ไม่มีอะไรเลย มีอุปสรรค แต่คนนั้นเลยต้นที่จิต อธิษฐานบอกตัวเองทุกวัน เช่นอยากจะรวย ทุกๆ คืนก่อนนอนทุกๆ เข้าตื่นนอน ให้อธิษฐานหรือพูดออกมาดังๆ ก็ยิ่งดีในทุกๆ วัน ว่าข้าพเจ้าจะรวยๆ เชื่อแน่ว่าคนนั้นจะต้องรวย

เพราะฝรั่งอธิบายว่า กลไกของความสำเร็จ (ในเรื่องความร่ำรวย) จะดำเนินการทำงานด้วยตัวของมันเอง และถ้าคนนั้นยังไม่ทิ้งความปรารถนา เขาคนนั้นก็จะเดินทางไปถึงความสำเร็จอันนั้นอย่างแน่นอน นี่เป็นบทอธิบายอย่างฝรั่ง

ทางพระก็ยอมรับในหลักอันนี้ แต่อธิบายว่าการอธิษฐานของฝรั่งนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเพียรพยายาม แต่ในหลักทางศาสนามีคำอธิบายว่าพื้นฐานของความสำเร็จตั้งอยู่บนอะไรหลายอย่าง แต่อย่างหนึ่งที่ฝรั่งไม่ได้พูดถึงก็คือบุญ

สม สุจิรา^๓ กล่าวถึงแนวคิดการอธิษฐานจิตในหนังสือชื่อ “**เดอะท๊อปซีเคร็ต**” ว่า หนังสือเดอะซีเคร็ต ได้สรุปความลับที่สำคัญไว้ว่า ถ้าต้องการสิ่งใดให้อธิษฐานขอ เพื่อให้จักรวาลรับรู้สิ่งที่คุณต้องการ หลังจากนั้นให้เชื่อว่าคุณได้รับสิ่งนั้นแล้ว และจุดที่สำคัญที่สุดคือรับ หมายถึงการสร้างความรู้สึก ความพอใจ ปลายทางปลื้มใจ ยินดี ราวกับคุณได้สิ่งนั้นมาครอบครองจริง

ในทางพระพุทธศาสนา การขอนั้นคือการตั้งจิตอธิษฐานในสิ่งที่ปรารถนา ซึ่งเป็นการบอกจิตของเราหรือประทับความปรารถนาสิ่งใดสิ่งหนึ่งในจิตของเรา ส่วนการเชื่อนั้น ต้องอาศัยพลังแห่งศรัทธา คือการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น พอใจและมั่นใจในสิ่งนั้น มีใจยึดเหนี่ยว และมุ่งไปตามสิ่งนั้น

^๒สุเทพ โปธิสัทธา, การอธิษฐานจิต, โฟล์เสียง MP.๓, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: http://www.ybat.org/multi_media_dhummatalk.html, [๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕].

^๓สม สุจิรา, เดอะท๊อปซีเคร็ต, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐๑, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๕๔), หน้า ๕-๗.

ทำให้เกิดพลัง เมื่อเราศรัทธาพลังแห่งความเชื่อก็จะเกิดขึ้น และความเชื่อที่สำคัญคือ เชื่อตัวเอง ศรัทธาในตัวเอง แน่ใจในตัวเอง พระพุทธศาสนาสอนให้เราพึ่งตนเอง

ลำพังแห่งการขอกับการเชื่อ ยังไม่มีอานุภาพพอที่จะเหนี่ยวนำดึงดูดให้ความสำเร็จเกิดขึ้นได้จริง เพราะขาดความรู้สึกต่อเป้าหมาย ซึ่งความรู้สึกนั้นก็คือ การรับภาพ หรือภาพแห่งความรู้สึกนั่นเองคือภาพที่คุณได้เห็นล่วงหน้าว่าเกิดขึ้นจริง จนคุณรู้สึกยินดีปรีดาและมีความสุขกับภาพนั้น... ”

เหม ญาณวิโร^{๑๔} ได้กล่าวถึงแนวคิดการอธิษฐานไว้ในหนังสือชื่อ โลกนี้ไม่มีคำว่าซีเคร็ต ดังนี้ว่า ขอ ในโลกนี้ เราไม่อาจร้องขออะไรจากความเป็นจริงได้, เชื่อความเชื่อมั่นตนเอง เป็นเหตุที่นำเราไปสู่หายนะง่ายขึ้น, รับเป็นเพียงจินตนามายาศาสตร์ที่เราวดขึ้นในใจว่าสิ่งนั้นต้องสำเร็จแต่ความสำเร็จในแนวแห่งปรัชญาแห่งพุทธ มีแนวทางกล่าวคือ ศรัทธา เข้าใจ ชื่นชอบที่จะเคารพด้วยปัญญา ไม่ใช่ความเชื่อถ้อยสืบทอดมา, อธิษฐานการตั้งปณิธานมุ่งมั่น, ปฏิบัติ ที่จะลงมือทำอย่างเต็มใจให้สมบูรณ์ ผลที่จะได้รับเป็นอย่างไร ก็ยอมรับโดยคุณ

พอล แฮร์ริงตัน (Paul Harrington)^{๑๕} ได้กล่าวถึงแนวคิดการอธิษฐานไว้ในหนังสือชื่อ เดอะซีเคร็ต สูดยอดคนรุ่นใหม่ ดังนี้ว่า ความลับ (เดอะซีเคร็ต) อันยิ่งใหญ่ที่คุณได้ยินคนพูดถึงมาตลอด ความลับนี้จะส่งผลให้คุณเป็นดังที่คุณต้องการและประสบความสำเร็จตามที่ใจปรารถนา ตามหลักวิทยาศาสตร์ มีกฎบางประการที่ควบคุมจักรวาลของเราอยู่ อย่างเช่น

- กฎแห่งแรงโน้มถ่วง – วัตถุทั้งหลาย เมื่อขึ้นที่สูงแล้วก็ต้องตกลงสู่พื้นดิน
- ทฤษฎีสัมพันธภาพของไอน์สไตน์-ทุกสิ่งในจักรวาล ล้วนเกิดขึ้นจากพลังงาน
- ทฤษฎีเส้นเชือก-ทุกสิ่งในจักรวาลมีแรงสั่นสะเทือน และทุกสิ่งทุกอย่างมีคลื่นพลังอยู่ในตนเอง แต่กฎที่ทรงพลังเหนือทุกกฎอื่นใดในจักรวาลก็คือกฎแห่งแรงดึงดูด และความลับ (เดอะซีเคร็ต) นั่นก็คือกฎแห่งการดึงดูดนั่นเอง

ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตล้วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของการดึงดูด ทุกอย่างเกิดขึ้นเพราะคุณดึงดูดเข้ามา แม้กระทั่งสิ่งเล็กๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งดีหรือร้าย คุณเป็นคนทำให้เกิดทั้งสิ้นและคุณทำได้ด้วยพลังความคิดของคุณนั่นเอง ไม่ว่าจะคุณนึกถึงสิ่งไหน สิ่งนั้นก็จะเข้ามาหา สิ่งนั้นจะเกิดกับคุณ

เมล กิลล์ (Dr. Mel Gill)^{๑๖} เขียนในหนังสือสุดยอดเดอะซีเคร็ต (The Meta Secret) ว่า ความลับที่เหนือความลับทั้งหมด คือสุดยอดเดอะซีเคร็ตหรือความคิดที่เหนือกว่าความลับใดๆ การรู้ถึงกฎแห่งแรงดึงดูดนั้นเป็นแค่หนึ่งในกฎทั้ง ๗ ของเซอร์เมตริก กฎเหล่านี้เกี่ยวโยงและต้องทำงานสอด

^{๑๔}เหม ญาณวิโร, โลกนี้ไม่มีคำว่าซีเคร็ต, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ย้อนรอย, ๒๕๕๔), หน้า ๔๙.

^{๑๕}พอล แฮร์ริงตัน, เดอะซีเคร็ต สูดยอดคนรุ่นใหม่ แปลโดย กุลนิตดา ปัจฉิมสวัสดิ์ แอนเดอร์สัน, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์, ๒๕๕๔), หน้า ๕-๖.

^{๑๖}เมล กิลล์, สุดยอดเดอะซีเคร็ต, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ดีเอ็มจี, ๒๕๕๔), หน้า

ประสานซึ่งกันและกัน กฎเหล่านั้นได้แก่ กฎแห่งความสอดคล้อง, กฎแห่งมนินิยม, กฎแห่งข้อตรงข้าม, กฎแห่งเหตุและผล, กฎแห่งเพศ, กฎแห่งการสันตะเทือนและกฎแห่งจิงหวะ กฎเหล่านี้เมื่อรวมตัวกัน จะทำให้เราสัมผัสกับกฎแห่งแรงดึงดูดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

พระมิตซูโอะ เคเวสโก^{๑๖} เขียนคำนิยามในหนังสือชื่อดิอิงลิชซีเคร็ตว่า หนังสือดิอิงลิชซีเคร็ตบอกวิธีที่จะทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ... ในเรื่องความเชื่อกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนั้น ในมุมมองของอาจารย์ จิตของคนเรามีพลัง คนเราคิดอย่างไรเชื่ออย่างไรก็ได้เช่นนั้น ทุกอย่างจะสำเร็จได้เพราะใจ ดังนั้นสิ่งๆนี้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ที่ยากจะประสบผลสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษที่จะต้องเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองก่อน หากเราคิดดี คิดถูก เชื่อมั่นและมีความเพียรพยายามแล้ว นั้นย่อมสามารถช่วยให้เราไปถึงที่ๆเราตั้งเป้าหมายได้

สโนง วรอุไร^{๑๗} เขียนคำนิยามในหนังสือสุดยอดเดอะซีเคร็ต (The Meta Secret) ว่า เมื่อใดที่จิตทิ้งรูปขันธ์ไปชั่วคราว โอกาสที่พลังงานจิตจะไปสัมผัสกับเหตุผลในระดับ Metaphysics ย่อมเกิดขึ้นได้ ความจริงเช่นนี้ คนมีปัญญาทางโลกเรียกว่าเป็น ความลับเหนือโลก การพิสูจน์ความลับเหนือโลก พระพุทธโคดมทรงชี้แนะแนวทางไว้นานกว่า ๒,๐๐๐ ปีมาแล้วว่า ผู้ใดพัฒนาจิต(สมณะภาวณา) จนเข้าถึงการตั้งมั่นเป็นสมาธิแน่วแน่ ซึ่งเป็นสมาธิระดับฌาน เมื่อนำจิตออกจากความทรงฌาน ความรู้สูงสุดที่เรียกว่าโลกียฌาน ย่อมเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ผู้นั้น ย่อมมีพลังจิต ที่สามารถรู้เห็นเข้าใจ ในเหตุผลที่ระบบประสาท ไม่สามารถสัมผัสได้แต่มีอยู่จริง จึงเรียกความจริงเช่นนี้ว่า เป็นความลับเหนือโลก

พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี)^{๑๘} เขียนในคำนิยามในหนังสือเดอะซีเคร็ตว่า ในทางพระพุทธศาสนา เมื่อเราจะวัดว่าชีวิตที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างไร พระพุทธเจ้าทรงแนะนำให้เราวัดจากการที่เราเข้าถึงประโยชน์ของชีวิตทั้ง ๓ ชั้น อันประกอบด้วยจุดหมายชั้นที่ ๑ ได้แก่จุดหมายในชีวิตนี้ ซึ่งมองเห็นได้ชัด-สุขภาพดี, มีเงินมีงาน, สถานภาพทางสังคมและครอบครัวมีความสุขจุดหมายชั้นที่ ๒ ได้แก่ จุดหมายในชีวิตนี้ ซึ่งเกี่ยวกับคุณภาพจิต จุดหมายชั้นที่ ๓ ได้แก่จุดหมายสูงสุด-เกี่ยวข้องกับปัญญาที่รู้เท่าทันธรรมดาของโลกและชีวิต และว.วชิรเมธี ได้เฉลยความลับนำสู่ความสุขว่า^{๒๐}

หากถามต่อไปว่า อะไรคือความลับที่จะนำไปสู่ความสุขและความสำเร็จของชีวิต ทั้ง ๓ ชั้นพระพุทธศาสนาก็ได้แนะแนวเอาไว้ให้แล้วว่า คนจะบรรลุถึงความสุขและความสำเร็จของชีวิต ๓

^{๑๖} เบญจมิตร ต้นกิตติกร, **ดิอิงลิชซีเคร็ต** (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ พิมพ์ดีการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๕.

^{๑๗} เมล กิลล์, **สุดยอดเดอะซีเคร็ต**, หน้า ๑๕.

^{๑๘} ว.วชิรเมธี, **เดอะซีเคร็ต** แปลโดย จิระนนท์ พิตรปรีชา, ส่วนคำนำ.

^{๒๐} อ่างแล้ว.

ขั้นนี้ได้ ต้องปฏิบัติตามหลักมกคล ๓๘ ประการ ซึ่งอาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เคล็ดลับแห่งการสร้างความสุขและความสำเร็งนั่นเอง

วราภรณ์ สามโกเศศ^{๒๑} ได้กล่าวถึงการอธิษฐานของคนอินเดียไว้ในหนังสือชื่อ สนุกกับของไม่ฟรี ในมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์ว่า คนอินเดียอธิษฐานขอพรพระเจ้ากันมากมายเหมือนคนไทย สิ่งที่มีกทำก็คืออธิษฐานว่าหากได้สิ่งที่ประสงค์แล้วจะให้อะไรตอบแทน และมีเพื่อนชาวอินเดียคนหนึ่งเคยเล่าให้ฟังว่า คนอินเดียจำนวนมากเดินทางไปเพื่ออธิษฐานขอพรที่พุทธคยา แหล่งเคารพบูชาสำคัญของชาวพุทธ โดยเชื่อกันว่าศักดิ์สิทธิ์มาก โดยหากประสงค์สิ่งใดแล้ว ต้องอธิษฐานว่าจะยอมเอาอะไรไปแลกเช่น เป็นคนชอบกินสับปะรดมาก หากต้องการได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็ต้องปฏิญาณว่าหากได้สิ่งนั้นแล้ว ตลอดชีวิตจะไม่กินสับปะรดอีกเลยถ้ายังยอมเสียสละอะไรที่ชอบมากเท่าใด ความศักดิ์สิทธิ์ก็จะมีมากเท่านั้น พุทเป็นภาษาเศรษฐศาสตร์ก็คือ ต้องยอมเอาต้นทุนสูงๆไปแลกสิ่งพึงประสงค์ คำอธิษฐานจึงจะศักดิ์สิทธิ์

พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ)^{๒๒} ได้กล่าวถึงการอธิษฐานในหนังสือคู่มือมนุษย์ว่าการที่มนุษย์ต้องทำงาน ขวนขวายหรือทำอะไรก็ตามเราอาจจะสืบสาวรายเรื่องไป แล้วจะพบว่า เรามีความอยากใคร่จะได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เขาอุตสาหะเล่าเรียนประกอบอาชีพก็เพื่อให้ได้ผลมาจากอาชีพแล้วก็ไปแสวงหาความสบายใจในทางรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส มาบำรุงบำเรอตน แม้แต่เรื่องทำบุญอธิษฐานได้ให้ไปสวรรค์ ก็มีผลมาจากความหวังในทางกามารมณ์ทั้งนั้น. รวมความแล้วความยุ่งยากปั่นป่วนของโลกทั้งสิ้น มีมูลมาจากกามารมณ์นั่นเอง”

๑.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระมหาวนัส กตสาโร (ทิมนิม)^{๒๓} ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์อธิษฐานบารมีในพุทธศาสนาเถรวาทว่า หมายถึงความตั้งใจมั่น วางจุดหมายแห่งการกระทำของตนไว้แน่นอนและดำเนินตามนั้นอย่างแน่วแน่ เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จตามที่ตนปรารถนา และยังหมายถึงการตั้งความปรารถนาเพื่อให้มีหรือให้เป็นในสิ่งที่ตนต้องการ โดยอาศัยการกระทำของตนเองเป็นสำคัญ อธิษฐานในฐานะเป็นแรงขับเคลื่อนและเป็นกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จทุกด้านทั้งความสำเร็จในปัจจุบันชาติ เช่น การศึกษาการทำงาน ตลอดจนความสำเร็จอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตตามที่แต่ละบุคคลตั้งไว้

^{๒๑}วราภรณ์ สามโกเศศ, สนุกกับของไม่ฟรี, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มติชน, ๒๕๕๔), หน้า ๑๑๒-๑๑๓.

^{๒๒}พุทธทาสภิกขุ, คู่มือมนุษย์, พิมพ์ฉบับกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๒) หน้า ๔๖.

^{๒๓}พระมหาวนัส กตสาโร (ทิมนิม), “การศึกษาวิเคราะห์อธิษฐานบารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสนมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

พระครูปริยัติคณานุรักษ์ (พงษ์สันต์ ศรีสมงาม)^{๒๔} ได้ศึกษาในหัวข้อเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบบารมี ในพระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายานว่า บารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท มีความหมายหนึ่งคือ เป้าหมายของการปฏิบัติธรรมอีกความหมายหนึ่งคือ เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายสูงสุด นั่นคือการหมดกิเลสเป็นพระอรหันต์ มีข้อสังเกตถึงความหมายของบารมี ที่ปรากฏมีดังนี้

๑. การบำเพ็ญบารมี ๑๐ ประการ
๒. ระดับชั้นของบารมีคือ บารมี อุปบารมีและปรมัตถบารมี
๓. ระยะเวลาในการบำเพ็ญบารมีของพระโพธิสัตว์ เมื่อเริ่มต้นได้รับการพยากรณ์จากพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อน คือ สี่สงฆ์แสนกัป และ
๔. ความเต็มเปี่ยมของบารมีนั้น ยังมีขอบเขตในแต่ละการบรรลุธรรมด้วย

ไพลิน องค์กรุพรณ^{๒๕} ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์การสร้างบารมีของพระนางพิมพาที่ปรากฏในชาดก เพื่อศึกษาวิเคราะห์การเกิดร่วมชาติเพื่อสร้างบารมี ๑๐ ประการ ของพระนางพิมพากับพระโพธิสัตว์ โดยพระนางได้ตั้งความปรารถนาขอร่วมสร้างบารมีตั้งแต่พบพระพุทธเจ้าที่ปางกร เมื่อครั้งพระโพธิสัตว์ทรงเกิดเป็นสุเมธดาบสและปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต จึงเกิดความเลื่อมใสและได้มอบดอกบัวให้พระโพธิสัตว์เพื่อบูชาพระพุทธเจ้าด้วยกัน

โดยนางอธิษฐานขอเกิดร่วมสร้างบารมีคอยรับใช้สุเมธดาบสจนกว่าจะสิ้นภพสิ้นชาติ พระนางพิมพา ได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือในการสร้างบารมีของพระโพธิสัตว์ เป็นเหตุให้พระโพธิสัตว์สร้างบารมีได้ครบถ้วนบริบูรณ์ ถ้าขาดพระนางแล้วการบำเพ็ญบารมีของพระโพธิสัตว์คงจะไม่ถึงที่สุด

พระมหาพิทักษ์ สุมะโจ (ทองเหลือง)^{๒๖} ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องสุวรรณสามชาดก ซึ่งเป็นชาดกที่พระพุทธองค์ทรงบำเพ็ญเมตตาบารมีเป็นสำคัญ ในสมัยที่เสวยพระชาติเป็นสุวรรณสามโพธิสัตว์ เป็นเรื่องราวที่ยกขึ้นมาตรัส เพื่อเป็นเครื่องยืนยันความกตัญญูกตเวทิตะของภิกษุว่า เป็นเรื่องที่ควรยกย่องสรรเสริญเพราะพระพุทธองค์ก็ได้ปฏิบัติมาในอดีตชาติ โดยเนื้อหาสาระมุ่งเน้นในเรื่องของการมีเมตตาต่อสรรพสัตว์และความกตัญญูกตเวทิตะของสุวรรณสามกุมารที่มีต่อบิดามารดาผู้ตาบอดทั้งสอง

^{๒๔} พระครูปริยัติคณานุรักษ์ (พงษ์สันต์ ศรีสมงาม), “การศึกษาเปรียบเทียบบารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายาน”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

^{๒๕} ไพลิน องค์กรุพรณ, “การศึกษาวิเคราะห์การสร้างบารมีของพระนางพิมพาที่ปรากฏในชาดก”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖).

^{๒๖} พระมหาพิทักษ์ สุมะโจ (ทองเหลือง), “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องสุวรรณสามชาดก”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙).

๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัย ได้จัดขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย (Research Process) ดังต่อไปนี้

๑.๗.๑ ค้นคว้าข้อมูลจากคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พร้อมทั้งอรรถกถา ตลอดจนบทสวดมนต์พระปริตร

๑.๗.๒ ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร การบรรยายธรรมในทางพระพุทธศาสนา

๑.๗.๓ ศึกษาข้อมูลเชิงทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น ในหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ต และหนังสือที่เกี่ยวข้อง

๑.๗.๔ เมื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารเสร็จแล้ว จึงทำการวิเคราะห์ (Analysis) สังเคราะห์ (Synthesis) ตีความ (Interpretation) ตามแนวทางของรอนดา เบิร์น ในหนังสือเดอะซีเคร็ต และแนวทางการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาเถรวาท โดยการวิเคราะห์สาระสำคัญแล้ว นำมาเปรียบเทียบ (Comparative) ว่ามีความสอดคล้อง สนับสนุนกันหรือแตกต่างกันอย่างไรหรือไม่

๑.๗.๕ เรียบเรียง และนำเสนอผลการวิจัยเป็นเชิงพรรณนา

๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยมีดังนี้

๑.๘.๑ ทำให้ทราบแนวคิด หลักการที่สำคัญ วิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จการอธิษฐานจิต ในทัศนะของรอนดา เบิร์น

๑.๘.๒ ทำให้ทราบแนวคิด หลักการที่สำคัญ วิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จการอธิษฐานจิต ในพระพุทธศาสนาเถรวาท

๑.๘.๓ ทำให้ทราบความเหมือนและความต่างกันของการอธิษฐานจิตในทัศนะของรอนดา เบิร์น กับพระพุทธศาสนาเถรวาท

บทที่ ๒

การอธิษฐานจิตในทัศนะรอนดาเบิร์น

ในบทนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการอธิษฐานจิตในทัศนะของรอนดา เบิร์น โดยกำหนดกรอบของการศึกษาไว้ ๕ ประการ คือ

๒.๑ คำศัพท์, ความหมาย, ที่มาและการนำมาใช้งาน

๒.๒ หลักการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น

๒.๓ วิธีการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น

๒.๔ เป้าหมายการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น

๒.๕ ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น

ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๑ คำศัพท์, ความหมาย, ที่มา และการนำเดอะซีเคร็ตมาใช้งาน

๒.๑.๑ คำศัพท์ “เดอะซีเคร็ต” (The Secret)

รอนดาเบิร์นผู้ประพันธ์ ตั้งชื่อหนังสือว่าเดอะซีเคร็ต (ภาคภาษาอังกฤษเขียนว่า The Secret) ซึ่งฉบับแปลภาษาไทยโดยคุณจิระนันท์ พิตรปรีชา ตั้งชื่อเรื่องว่าเดอะซีเคร็ต (ใช้คำทับศัพท์ตามภาษาอังกฤษ)

คำว่าเดอะซีเคร็ต (The Secret) แยกเป็น ๒ คำคือ คำว่าเดอะ (The) กับคำว่า ซีเคร็ต (Secret) คำว่า secret ถ้าใช้เป็นคำคุณศัพท์ (adjective) แปลเป็นภาษาไทยว่า ° ซ่อนเร้น, ปิดบัง, ลึกลับ, แอบซ่อน, หลบ ถ้าใช้เป็นคำนาม (noun) จะแปลว่า ความลับ, เคล็ดลับ, ตำราลับ, กลวิธีลับ

ส่วนคำว่า Secret ใช้ S เป็นตัวใหญ่ หมายความว่า เป็นนามเฉพาะ^๒ หรือวิสามานยนาม (Proper Noun) ซึ่งคำที่เป็น Proper Noun จะต้องเขียนนำด้วย Capital letter (อักษรตัวนำ) เสมอ เช่น Bangkok (ชื่อเมืองกรุงเทพฯ), Chow Praya (ชื่อแม่น้ำเจ้าพระยา), Parker (ชื่อปากกา) เป็นต้น

---

^๑Longdo Dict [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://dict.longdo.com/search/secret> [๑ กันยายน ๒๕๕๖]

^๒เลิศ เกษรคำ, Grammar and Technics of the English Language , (สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช , ๒๕๓๕) , หน้า ๙.

คำว่า “เดอะ” หรือ The เป็นคำนำหน้านาม ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกำหนดไว้ว่า คำนามจะต้องใส่คำนำหน้านาม” หรือที่เรียกว่า Article ซึ่งใช้กับสิ่งที่ชี้เฉพาะเจาะจงลงไปคือ The

คำว่า เดอะซีเคร็ต (The Secret) บ๊อบพรีคเตอร์ วิทยากรหลักของหนังสือที่กล่าวไว้ว่า ความลับนั้นก็คือกฎแห่งการดึงดูด (The Secret is the law of attraction)^๔

ดังนั้นเมื่อนำคำว่า “The” วางไว้หน้าคำว่า “Secret” กลายเป็น “The Secret” จึงหมายถึงเคล็ดลับ กลวิธีลับที่ชี้เฉพาะเจาะจงถึงกฎแห่งแรงดึงดูด ตามที่นิยามในหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตของรอนดา เบิร์นนั่นเอง

๒.๑.๒ ความหมายและที่มาของเดอะซีเคร็ต

บ๊อบพรีคเตอร์ วิทยากรหลักของหนังสือเดอะซีเคร็ต ได้ให้คำนิยามความลับนี้ว่า ความลับนั้นก็คือกฎแห่งการดึงดูด (The Secret is the law of attraction)^๕ โดยเขาอธิบายว่า “ทุกอย่างที่เข้ามาในชีวิตคุณ คุณเป็นผู้ดึงดูดเข้ามา ที่คุณดูสิ่งใดๆเข้ามา ก็เพราะคุณมีโนภาพเกี่ยวกับสิ่งนั้นอยู่ในใจ สิ่งที่คุณคิดสำคัญที่สุด อะไรก็ตามที่คุณกำลังคิด คุณกำลังจะดึงดูดสิ่งนั้นให้เข้ามาหาตัวคุณเองในที่สุด”

คำว่าเดอะซีเคร็ต (The Secret) คือกฎแห่งแรงดึงดูด (The law of attraction) ในเว็บวิกิพีเดียซึ่งเป็นฟรีเอ็นไซโคปีเดีย อธิบายประวัติความเป็นมาของแล้วกฎนี้ไว้ว่า^๖ “กฎแห่งการดึงดูดมาจากความเชื่อว่า สิ่งที่เหมือนกันจะดึงดูดซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องร้าย จากความเชื่อว่าทุกสิ่งเป็นพลังงาน และความคิดก็เป็นพลังงานที่จะดึงดูดสิ่งที่ต้องการซึ่งก็เป็นพลังงานเช่นกัน”

ในส่วนประวัติความเป็นมาของคำว่า กฎข้อนี้เริ่มจากแนวคิดที่ว่า สิ่งที่เหมือนกันดึงดูดสิ่งทีเหมือนกัน เว็บวิกิพีเดียอธิบายไว้ว่า^๗ “โดยประวัติการเกิดของกฎนี้ มาจากนักเขียนที่เชื่อในแนวทางว่า สิ่งที่เหมือนกันจะดึงดูดซึ่งกันและกัน (like attracts like) ในช่วงประมาณปีคริสต์ศักราช ๑๙๐๑-๑๙๑๒... ต่อมาก็มีหนังสือเรื่อง The Science of Getting Rich เขียนโดย Wallace D. Wattles หนังสือต้นแบบของ เดอะซีเคร็ตสนับสนุนหลักการนี้”

แล้วถ้อยคำว่า “กฎแห่งแรงดึงดูด” (law of attraction) ได้ปรากฏขึ้นในปีคริสต์ศักราช ๑๙๑๕^๘ โดยนักเขียนอีกหลายท่าน ซึ่งบางคนบอกว่ากฎนี้คือรูปแบบของแนวคิดเรื่องกรรมนั่นเอง...

^๓ พจนานีย์ เมืองศิลปศาสตร์, Grammar ไม่น่าเบื่อ, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พราว, ๒๕๕๔), หน้า ๓๗.

^๔ รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๔.

^๕ อ้างแล้ว

^๖ Law of attraction, [Online]. Source: http://en.wikipedia.org/wiki/Law_of_attraction.

[๑ September ๒๐๑๓]

^๗ อ้างแล้ว

^๘ อ้างแล้ว

จากนั้นนักเขียนชื่อนโปเลียน ฮิลล์ได้พิมพ์หนังสือออกมาสองเล่ม เล่มแรกพิมพ์ปีคริสต์ศักราช ๑๙๒๘ ชื่อกฎแห่งความสำเร็จใน ๑๖ ขั้นตอน (The Law of Success in ๑๖ Lessons) ซึ่งหนังสือกล่าวถึงกฎแห่งแรงดึงดูดโดยมีผลมาจากคลื่นที่ส่งมาจากสมอง

และในปีคริสต์ศักราช ๑๙๓๗ โปเลียนฮิลล์พิมพ์หนังสือชื่อ Think and Grow Rich ซึ่งเป็นหนังสือที่ขายดีมาก หนังสือเล่มนี้ยืนยันถึงวิธีการควบคุมคิดตัวเองที่นำพาสู่เส้นทางแห่งความสำเร็จ โดยใช้ความลับ (the secret) ในการทำให้สำเร็จ”

ส่วนคำที่หยิบยกมาใช้คือ เดอะซีเคร็ต (The Secret) นั้น ปรากฏคำนี้ในหนังสือเรื่อง Think and Grow Rich เขียนโดย นโปเลียนฮิลล์ (Napoleon Hill) ซึ่งมีฉบับแปลเป็นภาษาไทยโดยปสงค์ อาสา ตั้งชื่อเรื่องว่า คิดอย่างไรให้รวย

นโปเลียนฮิลล์เล่าว่า^๕ แอนดรูว์ คาร์เนกี มหาเศรษฐีชาวอเมริกาผู้ล่วงรู้ความลับ ได้ทำให้เขาสนใจเรื่องนี้ (The secret was brought to my attention by Andrew Carnegie)

ส่วนหนังสือเดอะซีเคร็ตพูดอธิบายว่า^๖ แอนดรูว์ คาร์เนกีมหาเศรษฐีชาวอเมริกาได้ส่งต่อความลับมาให้ นโปเลียนฮิลล์ และส่งต่อมายังเอิร์ลในดิงเกลและส่งต่อมายังบ็อบ พรอคเตอร์ หนึ่งในวิทยากรหลักของรอนดา เบิร์น

ที่มาของแนวคิดเดอะซีเคร็ตนั้น รอนดา เบิร์นอธิบายว่า ได้รับรู้ความลับสำคัญจากหนังสือโบราณอายุรวม ๑๐๐ ปีที่บุตรสาวเธอมอบให้ ในหนังสือเดอะซีเคร็ต ซึ่งในหนังสือเล่มถัดมาชื่อเดอะพาวเวอร์ (The Power) ซึ่งเป็นของผู้เขียนคนเดียวกันมีเชิงอรรถว่า^๗ หนังสือดังกล่าวชื่อว่า The Science of Getting Rich ของ WALLACE D.WATTLES (มีจำหน่ายเป็นภาษาไทยชื่อ ศาสตร์สู่ความร่ำรวย) ซึ่งสอดคล้องกับ WIKI PEDIA ที่อธิบายว่ามาจากหนังสือเล่มเดียวกัน

๒.๑.๓ การนำเดอะซีเคร็ตมาใช้งาน

รอนดา เบิร์นพูดว่า คนโบราณที่รู้ความลับและนำกฎนี้มาใช้ เป็นกลุ่มชนที่มีความสมบูรณ์พูนสุขที่สุดกลุ่มหนึ่งในประวัติศาสตร์^๘ โดยอ้างว่ามีบันทึกเอกสารหลักฐานมากมายเกี่ยวกับความรุ่งเรืองมั่งคั่ง ของชาวบาบิโลเนียโบราณ ซึ่งเรารู้ว่าเป็นผู้สร้างสิ่งมหัศจรรย์ของโลก อันได้แก่สวนลอยแห่งบาบิโลนด้วยความเข้าใจถึงกฎเกณฑ์ของจักรวาล และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

และหนังสือเดอะซีเคร็ตยังเขียนว่า^๙ กวีอย่างวิลเลียม เชคสเปียร์, โรเบิร์ต บราวน์ลิง วิลเลียม เบรค ได้นำเสนอกฎนี้ในบทกวี นักดนตรีอย่างเลโอนาร์โด ดา วินชี พรรณากฎนี้ลงไป

^๕รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๓.

^๖เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๙๕.

^๗รอนดา เบิร์น, เดอะพาวเวอร์, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัททอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่งจำกัด, ๒๕๕๔), หน้าความนำ.

^๘รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๕.

^๙เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔

ภาพวาดและนักคิดผู้ยิ่งใหญ่อย่างโสเครติส, เพลโต, ราล์ฟ วอลโด, เอเมอร์สัน, พิธากอรัส, เซอร์ฟรานซิสเบคอน, เซอร์ไอแซค นิวตัน, โยฮัน วูล์ฟกัง, ฟอนเกอเธ่ และวิกเตอร์ ฮูโก ต่างเขียนถึงสิ่งนี้ในข้อเขียนและคำสอนของตน

นั่นแสดงว่ากฎนี้ถูกใช้งานทั้งกวี, ดนตรี, ปรัชญา, วิทยาศาสตร์ และการสร้างสรรค์สิ่งมหัศจรรย์ต่างๆของโลก เพียงแต่ช่วงเวลานั้นยังนิยามกฎนี้ไว้ไม่ชัดเจน ต่อมาจึงมีการระบุกฎนี้ไว้เด่นชัดมากขึ้น ตามที่เว็บวิกิพีเดียอธิบายไว้^{๑๔}ว่า “ประวัติการเกิดของกฎนี้ มาจากนักเขียนที่เชื่อในแนวทางว่า สิ่งเหมือนกันจะดึงดูดซึ่งกันและกัน (like attracts like) ในช่วงประมาณปีคริสต์ศักราช ๑๙๐๑-๑๙๑๒

ช่วงแรกตอนที่มนุษย์นิยามเริ่มนิยามเดอะซีเคร็ต หรือนำความลับมาใช้งานนั้น มุ่งไปที่เรื่องความร่ำรวย หรือเรื่องเงิน ตามที่แสดงในหนังสือเรื่อง The Science of Getting Rich หนังสือต้นแบบของ เดอะซีเคร็ต ส่วนของคำนำนั้นพูดไว้ดังนี้^{๑๕}

This book is pragmatical, not philosophical; a practical manual, not a treatise upon theories, it is intended for the men and woman whose most pressing need is for money; who wish to get rich first.

คำแปล - หนังสือเล่มนี้ใช้ในทางปฏิบัติ ไม่ใช่แนวคิดในทางปรัชญาที่อยู่บนทฤษฎี สำหรับชายหญิงที่ต้องการเรื่องของเงิน หรือปรารถนาความร่ำรวย

ข้อมูลหนังสือในแต่ละบท เน้นการสร้างความร่ำรวย (Rich) หลายตอนเช่น บทที่ ๑ เรื่อง The Right To Be Rich /บทที่ ๒ เรื่อง There is A Science of Getting Rich / บทที่ ๔ เรื่อง The First Principal in The Science of Getting Rich /บทที่ ๖ เรื่อง How Riches Come to you

หรือในหนังสือ Think And Grow Rich ก็อธิบายเรื่องของความลับไว้ ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างเงิน^{๑๖} ตามที่ปรากฏในส่วนคำนำของหนังสือ ดังนี้

“In every chapter of this book, mention has been made of the money-making secret which has made fortunes for more than five hundred exceedingly wealthy men whom I have carefully analyzed over a long period of years.

คำแปล-ในแต่ละบทของหนังสือได้กล่าวถึงความลับในการสร้างเงิน ซึ่งได้สร้างโชคลาภให้กับบุคคลกว่า ๕๐๐ ท่าน ที่ผมได้รวบรวมมาในรอบหลายปี”

โดยหนังสือเล่มนี้ปรากฏคำว่า secret-the secret ไว้ตลอดเล่มนับได้ ๖๐ ครั้ง

^{๑๔}Law of attraction, [Online]. Source: http://en.wikipedia.org/wiki/Law_of_attraction.

^{๑๕} WALLACE D.WATTLES, The Science of Getting Rich ; Elizabeth Towne Publishing New York, ๑๙๑๐, ส่วนคำนำ

^{๑๖}Napoleon Hill, THINK AND GROW RICH ; Publisher The Ralston Society, ๑๙๓๗,P. ส่วนคำนำ.

สรุปคือในช่วงเริ่มแรก เดอะซีเคร็ตหรือความลับนั้น ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับเรื่องเงินหรือความร่ำรวย

พัฒนาการต่อมาที่ปรากฏในหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตของรอนดา เบิร์น พบว่าได้นำความหมายของคำว่า”เดอะซีเคร็ต”มาใช้อย่างหลากหลายมากกว่าการเงิน เพราะเธอได้ขมูลเรื่องความลับนี้เพิ่มเติมมาจากหนังสือคลาสสิกอีกหลายเล่ม^{๑๗} รวมทั้งการนำวิธีอธิษฐานขอตามที่ปรากฏในคำภีร์คริสตธรรม มาประยุกต์ใช้ในการขอสิ่งที่ปรารถนาด้วย^{๑๘} ยกตัวอย่างข้อความว่า

“สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้”

“ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น”

ในหนังสือต้นฉบับ The Secret ภาษาอังกฤษนั้นใช้ข้อความดังนี้^{๑๙}

“Whatsoever ye shall ask in prayer, believing, ye shall receive”

“What things soever ye desire, when ye pray, believe that ye receive them, and ye shall have them”

ดังนั้น เดอะซีเคร็ต ซึ่งเดิมหมายถึงความลับทางการเงิน หรือความลับที่จะดึงดูดเงิน จึงขยายความหมายไปใช้ในด้านต่างๆอีกหลายหลาย โดยมีวิธีขอที่ประยุกต์จากคำภีร์คริสต์ศาสนา

หนังสือฉบับแปลภาษาไทยโดยจ๊ะจ๋า พิตรปรีชา มีคำโปรยตรงหน้าปกว่า^{๒๐} “ความลับที่จะทำให้คุณสมความปรารถนาทุกประการทั้งด้านการทำงาน การเงิน ความลับและสุขภาพ ความลับที่สร้างปาฏิหาริย์ให้ชีวิตผู้คนนับล้านๆคนทั่วโลก”

เดอะซีเคร็ตหรือความลับแห่งแรงดึงดูด ถูกนำมาใช้งานอย่างหลากหลายตั้งแต่เรื่องเล็กๆน้อยๆ อย่างเช่นใช้อำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน เช่นการหาที่จอดรถได้รวดเร็ว^{๒๑} ตลอดจนเรื่องใหญ่ๆระดับโลกเช่นการแสวงหาสันติภาพ เป็นต้น

๒.๒ หลักการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น

๒.๒.๑ กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานโดยธรรมชาติ

เดอะซีเคร็ต (The Secret) หรือความลับนั้นก็คือกฎแห่งการดึงดูด โดยรอนดา เบิร์น อธิบายเรื่องกฎแห่งการดึงดูด โดยเทียบกับหลักของฟิสิกส์ควอนตัมไว้ดังนี้ว่า^{๒๒} “ถ้าพูดด้วยภาษาง่ายๆ พลังงานทุกชนิดมีแรงสั่นสะเทือนที่ระดับความถี่หนึ่ง ในเมื่อคุณคือพลังงาน คุณก็สั่นสะเทือนที่

^{๑๗} Law of attraction, [Online]. Source: http://en.wikipedia.org/wiki/Law_of_attraction.

^{๑๘} รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๔๙.

^{๑๙} Ronda byrne, The Secret, First Atria Books, November ๒๐๐๖, หน้า ๕๔.

^{๒๐} เรื่องเดียวกัน, ส่วนคำโปรยหน้าปก.

^{๒๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖๐.

^{๒๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕๔.

ระดับความถี่หนึ่งด้วย และสิ่งที่จะกำหนดคลื่นความถี่ของคุณ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งก็คือ สิ่งที่คุณกำลังคิดและรู้สึก ทุกสิ่งที่คุณต้องการ ก็ประกอบด้วยพลังงานและสั่นสะเทือนเช่นเดียวกัน ทุกสิ่งทุกอย่างคือพลังงาน”

จากนั้นเธออธิบายต่อว่า มนุษย์นั้นก็เป็นเสาส่งสัญญาณที่ทรงพลัง^{๒๓} และส่งคลื่นความถี่ออกไปดูดสิ่งต่างๆตามความคิดเขาว่า

เมื่อคุณคิดสิ่งที่ต้องการและส่งคลื่นความถี่ออกไป คุณทำให้พลังงานของสิ่งที่คุณต้องการเกิดความสั่นสะเทือนที่ความถี่นั้น แล้วคุณก็นำสิ่งนั้นเข้าหาคุณขณะที่คุณรวมศูนย์ความคิดไปที่สิ่งที่คุณต้องการ คุณกำลังเปลี่ยนคลื่นการสั่นของอะตอมในสิ่งนั้น และทำให้มันสั่นสะเทือนเข้ามาหาคุณ ด้วยเหตุผลว่า คุณได้รับอำนาจที่จะรวมพลังศูนย์พลังงานของคุณผ่านความคิด และเปลี่ยนแปลงการสั่นสะเทือนของสิ่งที่คุณกำลังมีใจจดจ่ออยู่ ซึ่งจะดึงดูดสิ่งนั้นเข้ามาหาคุณแบบเดียวกับการดึงดูดของแม่เหล็ก... กฎแห่งการดึงดูดระบุว่า สิ่งที่เหมือนกันจะดึงดูดกัน คุณคือแม่เหล็กพลังงาน ดังนั้นคุณจึงมีพลังงานไฟฟ้าที่ดูสิ่งต่างๆเข้าหาคุณ แล้วผลักดันทุกสิ่งที่คุณต้องการ ความคิดและความรู้สึกคือตัวสร้างความถี่ของแต่ละคน

จากข้อมูลที่ยกมานี้ สรุปได้ว่า

- ตัวมนุษย์เป็นเสาส่งสัญญาณ เมื่อมนุษย์คิดแล้ว จะส่งคลื่นความถี่ออกมา
- คลื่นความถี่ที่แผ่ออกมาอย่างมีพลังจะแผ่กระจายไปทั่วจักรวาล
- คลื่นความถี่นี้จะดึงดูดสิ่งที่มีความถี่เดียวกัน กลับไปหาผู้ส่งความถี่ออกมา ตามกฎแห่งแรงดึงดูด ถ้านึกดีก็ได้สิ่งที่ดี นึกร้ายก็ได้สิ่งร้ายเข้ามา

ดังนั้นถ้ามนุษย์เข้าใจกฎอันนี้ หรือที่เรียกว่าเดอะซีเคร็ต (The Secret) นำกฎนี้ไปประยุกต์ดูดสิ่งต่างๆได้เช่น ดึงดูดเงิน, ความร่ำรวย, น้ำหนักหรือบุคคลที่ต้องการ ฯลฯ

รอนดา เบิร์นบอกว่า^{๒๔} “บุคคลผู้ดึงดูดความมั่งคั่งเข้าหาตัวเอง ต่างก็ใช้ความลับนี้ ไม่ว่าจะโดยรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม พวกเขาคิดถึงความมั่งคั่งสมบูรณ์พลสุข และไม่อนุญาตให้ความคิดที่ขัดแย้งใดๆเข้ามาฝักรากในหัว ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม การที่พวกเขาคิดถึงความมั่งคั่งร่ำรวยเป็นหลัก คือวิธีที่จะนำความร่ำรวยมาให้ นี่คือนิยามแห่งการดึงดูดในภาคปฏิบัติ”

๒.๒.๒ กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานตลอดเวลา แต่ขาดประสิทธิภาพ

รอนดา เบิร์นอธิบายว่า กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานโดยธรรมชาติอยู่แล้ว ต่อการดึงดูดทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์คิดหรือปรารถนาขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องร้าย ไม่ว่ามนุษย์จะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ไม่ว่ามนุษย์จะเข้าใจการทำงานหรือไม่เข้าใจการทำงานก็ตาม ตามที่ยกตัวอย่างเช่น

^{๒๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕๔-๑๕๕.

^{๒๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖.

กฎแห่งการดึงดูดไม่คำนึงหรือกว่า คุณจะมองว่าอะไรดีหรือร้ายอย่างไร^{๒๕} ไม่สนด้วยว่า คุณจะต้องการหรือไม่ต้องการสิ่งนั้น กฎจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อความคิดของคุณเท่านั้น

กฎแห่งการดึงดูดทำหน้าที่ของมันอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าคุณจะเชื่อหรือไม่เชื่อ^{๒๖} เข้าใจหรือไม่เข้าใจก็ตาม

ถ้าคุณยังไม่เข้าใจกฎข้อนี้ ก็ไม่ได้หมายความว่า คุณควรจะปฏิเสธกฎ^{๒๗} คุณอาจไม่เข้าใจ การทำงานของไฟฟ้า แต่คุณก็ได้อาศัยประโยชน์จากไฟฟ้า ผมเองก็ไม่รู้ว่าไฟฟ้าทำงานอย่างไร แต่รู้แน่ ของเราปรุงอาหารให้ใครสักคนกินได้ด้วยไฟฟ้า หรือจะใช้ไฟฟ้าในการต้มยำคนๆนั้นก็ยังได้

กฎแห่งแรงดึงดูดนั้น ทำงานเหมือนกับบักไซในเรื่องอาละดินกับตะเกียงวิเศษ^{๒๘} กล่าวคือ เมื่ออาละดินเอามือลูตะเกียงจะปรากฏยักษ์ขึ้นมาตนหนึ่ง กล่าวประโยคว่า ความปรารถนาของท่าน คืองานของข้า หนังสืออุปมาว่า อาละดินคือมนุษย์ผู้ขอ ส่วนยักษ์หมายถึง กฎแห่งแรงดึงดูดซึ่งคอยรับ ฟังคุณอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าคุณจะคิดปรารถนาอะไร มันจะคอยทำตามคำสั่งคุณ จะคอยรับใช้คุณ ไม่ เคยคิด ไม่เคยถาม ไม่เคยกั๊กขาต่อคุณ มีหน้าที่เดียวคือคิดหาสิ่งที่คุณต้องการมาตอบสนองคุณ

กฎแห่งการดึงดูดกำหนดกฎเกณฑ์ทุกอย่างในจักรวาล ควบคุมชีวิตคุณทุกขณะจิตและ จัดสรรทุกอย่างที่คุณประสบในชีวิต ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร อยู่ที่ไหน กฎแห่งการดึงดูดจะก่อร่างสร้าง ประสบการณ์ชีวิตทั้งหมดทั้งมวลของคุณ และกฎแห่งการดึงดูดที่ทรงอำนาจมหาศาลเช่นนี้ กำลังทำ เช่นนั้นผ่านความรู้สึกของคุณ คุณคือผู้ที่ทำกฎนี้เป็นจริงด้วยการปฏิบัติ โดยคุณจะปฏิบัติด้วยการ คิด^{๒๙}

กฎแห่งการดึงดูดอยู่กับมนุษย์ตลอดเวลาและทำงานอยู่ทุกขณะจิต แต่กลับไม่สามารถ ทำงานได้เต็มที่ หรือไม่มีประสิทธิภาพ หรือทำงานผิดๆจนส่งผลร้ายมาให้ ทั้งนี้เกิดจากปัญหาหลักๆ ๓ ประการคือ มนุษย์ไม่มีสมาธิเพียงพอต่อสิ่งที่เขาคิดต้องการ, มนุษย์ดึงดูดสิ่งที่เขาไม่ต้องการ, มนุษย์มักฝังใจกับอดีตที่เลวร้าย เรามาดูประเด็นปัญหาที่ละหัวข้อกันดังนี้

๑) ปัญหามนุษย์ไม่มีสมาธิเพียงพอต่อสิ่งที่เขาคิดต้องการ

ตามหลักการแล้ว เมื่อมนุษย์ปรารถนาอะไร เขาต้องรู้ชัดและแน่วแน่ต่อสิ่งที่เขาต้องการ และคิดอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะดึงดูดสิ่งที่เขาต้องการให้เข้ามาหาตัวเขาด้วย เช่นที่รอนดา เบิร์นพูด ว่า^{๓๐}

^{๒๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒.

^{๒๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔.

^{๒๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๐.

^{๒๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๑-๔๒.

^{๒๙} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕-๖.

^{๓๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘.

หน้าที่ของเราในฐานะมนุษย์ก็คือ การยึดมั่นใจความคิดคำนึงสิ่งที่เราปรารถนา ตั้งจิตให้แน่วแน่และชัดเจนกับสิ่งที่เราต้องการ จากนั้นก็เริ่มปฏิบัติตามกฎที่ทรงอำนาจที่สุดกฎหนึ่งในจักรวาลคือกฎแห่งแรงดึงดูด ตั้งจิตให้แน่วแน่และชัดเจนกับสิ่งที่เราต้องการ จากนั้นก็เริ่มปฏิบัติตามกฎที่ทรงอำนาจที่สุดกฎหนึ่งในจักรวาล นั่นคือกฎแห่งการดึงดูด คุณจะกลายเป็นสิ่งที่คุณคิดถึงมากที่สุด และคุณยังจะดึงดูดสิ่งที่คุณคิดถึงมากที่สุดเข้ามาด้วย

แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ มนุษย์ไม่ได้แน่วแน่ต่อสิ่งที่ตนเองต้องการ เพราะมนุษย์คิดเรื่องราวต่างๆไปมากมายจนไม่มีพลังพอที่จะดึงดูดสิ่งที่ตนเองต้องการมาได้ เพราะนักวิจัยบอกวามนุษย์เราคิดวันละประมาณหกหมื่นเรื่อง^{๓๐}

วันหนึ่งมนุษย์มีเวลา ๒๔ ชั่วโมง แสดงว่าในหนึ่งชั่วโมงมนุษย์จะคิดอยู่ ๒,๕๐๐ เรื่อง ซึ่งการคิดเรื่องที่มากรายขนาดนี้ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ แต่นั่นก็ทำให้มนุษย์ไม่มีสมาธิแน่ว และทำให้ความคิดนี้ไม่มีพลังที่จะส่งผลต่อกฎแรงดึงดูดที่มนุษย์คิดจจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนเองต้องการดูดเข้ามา และนั่นทำให้กฎแห่งการดึงดูดทำงานไม่สำเร็จ

๒) ปัญหามนุษย์ดึงดูดสิ่งทางลบมา

เรื่องนี้เกิดจากมนุษย์ชอบสร้างปัญหาให้ตนเอง ทำให้กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานผิดๆ เกิดการดึงดูดสิ่งที่เป็นพลังงานทางลบกลับมาหาเจ้าตัวผู้ส่งคลื่นความคิดออกไป

กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานตรงไปตรงมา ต่อคลื่นความคิดที่มนุษย์ส่งออกและส่งผลงานชิ้นนั้นๆกลับมาให้คุณ โดยไม่มีคำว่าลบหรือบวก แต่มนุษย์ชอบคิดหรือพูดในทางลบ ดังตัวอย่างคำพูด “เช่นเวลาเราบอกว่า ฉันไม่อยากไปทำงานสาย^{๓๑} กฎแห่งแรงดึงดูดจะได้ยินเป็นฉันอยากไปทำงานสาย, เราบอกว่า ฉันไม่อยากทำอะไรเพื่อน กฎแห่งแรงดึงดูดจะได้ยินเป็น ฉันอยากทำอะไรเพื่อน, เราบอกว่า ฉันไม่อยากให้รองเท้ากัด กฎแห่งแรงดึงดูดจะได้ยินเป็น ฉันอยากให้รองเท้ากัด, ถ้าเราบอกว่า ฉันไม่ต้องการให้ใครหยาบคายกับฉัน กฎแห่งแรงดึงดูดจะได้ยินเป็นฉันต้องการให้ใครหยาบคายกับฉัน”

ดังนั้นคนที่เข้าใจกฎแห่งการดึงดูดจึงเข้าใจว่า จะดำเนินชีวิตอย่างไรให้สอดคล้อง เช่นแม่ชีเทเรซากล่าวเอาไว้ว่า^{๓๒} “ฉันจะไม่ไปร่วมเดินขบวนต่อต้านสงคราม แต่ถ้ามีการเดินขบวนเพื่อสันติภาพเมื่อไหร่ บอกฉันด้วย”

หนังสือบอกว่า^{๓๓} มนุษย์ไม่ตระหนักเรื่องนี้ ทำให้มนุษย์คิดถึงแต่สิ่งที่ตนเองไม่ต้องการตลอดเวลา จนเกิดคลื่นเพียงพอที่จะดึงดูดสิ่งนั้นๆเข้ามาหา เพราะกฎแห่งแรงดึงดูดไม่มีคำว่า ไม่หรือการปฏิเสธใดๆ และนั่นทำให้กฎแห่งการดึงดูดนำสิ่งอันไม่พึงประสงค์มาให้

^{๓๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๖.

^{๓๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓.

^{๓๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๑.

^{๓๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓.

๓) ปัญหามนุษย์มักฝังใจกับอดีตที่เลวร้าย

รอนดา เบิร์นอธิบายว่า มนุษย์มักฝังใจกับความทุกข์ระทม หรือความผิดหวังในอดีต ซึ่งคนทำอย่างนี้ คือคนที่อธิษฐานขอความทุกข์และความผิดหวัง และจะได้รับโชคร้ายอย่างแน่นอน^{๓๕}

คนส่วนใหญ่รู้สึกว่าคุณชีวิตของตนนั้นตกเป็นเหยื่อ แล้วขอโทษอดีตเป็นข้ออ้าง เช่นตอนเป็นเด็กถูกพ่อแม่ทารุณทุบตี หรือเติบโตขึ้นจากครอบครัวที่ไม่เอาไหน นักจิตวิทยาบอกว่าครอบครัวราว ๘๕% บกพร่องในหน้าที่

หนังสือบอกว่า ถ้าคิดเช่นนี้ ก็เท่ากับเรากำลังชักนำสถานการณ์อันยากลำบากมาสู่ตัวคุณเพิ่มอีก ถ้าคุณมัวคิดแค้นหรือโทษใครที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายๆในชีวิตคุณ คุณก็ทำร้ายได้แค่ตัวคุณเองเท่านั้น และนั่นทำให้กฎแห่งการดึงดูดพาแต่เรื่องเลวร้ายมาให้คุณ

๒.๒.๓ การทำให้กฎแห่งแรงดึงดูดมีประสิทธิภาพ

เมื่อมนุษย์มีปัญหาเรื่องการคิดที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือการคิดในแง่ลบ ส่งผลให้กฎแรงดึงดูดนำสิ่งที่ไม่ดีมาให้ เพราะความคิดเชิงลบที่ไร้การควบคุมที่ต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหนึ่ง จนความคิดขยายใหญ่โตหลายเท่า และมีพลังจนปรากฏเรื่องเลวร้ายกลายเป็นเรื่องจริงที่สร้างความเสียหายอย่างรุนแรง

การป้องกันหรือแก้ไขปัญหานี้ จึงต้องมีวิธีการ เพื่อให้กฎแรงดึงดูดทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ มนุษย์จึงต้องเรียนรู้วิธีสร้างพลังขึ้นมาด้วยกระบวนการ ๖ แบบคือ เรียนรู้ที่จะสงบสติอารมณ์, รู้ตัวว่ารู้สึกอย่างไร, ปรับอารมณ์ด้วยความรัก, สร้างสำนึกว่าคุณอันทรงพลัง, สร้างมโนภาพอันทรงพลัง, จงสรรเสริญ เจริญพร โดยมีเนื้อหา-วิธีการดังนี้

๑) เรียนรู้ที่จะสงบสติอารมณ์

รอนดา เบิร์นพูดไว้ดังนี้^{๓๖}

วิธีหนึ่งที่ คุณจะควบคุมความคิดตัวเองได้ก็คือ การเรียนรู้ที่จะสงบสติอารมณ์ ครูทุกท่านในหนังสือเล่มนี้ ถือการทำสมาธิเป็นกิจวัตรประจำวัน ฉันทเองก็เริ่มตระหนักในพลังของสมาธิ ปัญญา หลังจากได้พบความลับนี้ การทำสมาธิช่วยให้จิตใจสงบควบคุมความคิดได้ และยังช่วยฟื้นฟูร่างกายด้วย ข้อดีคือคุณไม่จำเป็นต้องแบ่งเวลามานั่งสมาธิวันละหลายๆชั่วโมงหรอก แค่เริ่มต้นด้วยการทำสมาธิสักสามถึงสิบนาทีในแต่ละวัน จะช่วยให้คุณควบคุมการคิดของตนเองได้มากอย่างเหลือเชื่อแล้ว

เพื่อที่จะเกิดการตระหนักรู้ความคิดตนเองนั้น คุณอาจกำหนดความตั้งใจแน่วแน่ไว้ว่า ฉันต้องเป็นนายของความคิดจิตใจตนเอง จงพูดย้ำประโยคนี้อยู่เสมอ เพ่งสมาธิไปที่ความตั้งใจข้อ

^{๓๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๖๓-๑๖๔.

^{๓๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๑-๒๒.

นี้ แล้วขณะที่คุณยึดมั่นกับความตั้งใจมั่นข้อนี้ กฎแห่งการดึงดูดก็จะบันดาลให้คุณ กลายเป็นสิ่งที่คุณตั้งใจจะเป็นจริงๆ”

ดังนั้นการเรียนรู้ที่จะสงบสติอารมณ์คือการให้ทำสมาธิเป็นกิจวัตรประจำวัน

๒) รู้ตัวว่า รู้สึกอย่างไร

รอนดา เบิร์นอธิบายไว้ดังนี้^{๓๗}

ความรู้สึกของคุณนั้นคือเครื่องมืออันทรงประสิทธิภาพที่สุดที่จะช่วยให้คุณสร้างชีวิต... ความรู้สึกจะบอกคุณอย่างรวดเร็วว่า คุณกำลังคิดอะไร... ดังนั้นคุณจะต้องรู้ตัวว่ารู้สึกอย่างไร และปรับตัวให้เข้ากับความรู้สึกนั้นๆ นั้นเป็นวิธีอันรวดเร็วที่สุด ที่จะรู้ว่า ตัวคุณเองกำลังคิดอะไร

ความรู้สึกมีสองชุดคือ ชุดความรู้สึกที่ดีกับชุดความรู้สึกที่แย่ ซึ่งความรู้สึกที่แย่ หมายถึงว่าคุณกำลังอยู่ในคลื่นความถี่ที่แย่ กฎแห่งการดึงดูดจะตอบสนองด้วยการส่งภาพที่แย่ๆ และสิ่งที่จะทำให้รู้สึกแย่ กลับมาหาคุณ หากคุณรู้สึกดี คุณกำลังสร้างอนาคตไปในทิศทางเดียวกันกับความปราณาคูณ หากคุณรู้สึกแย่ คุณกำลังสร้างอนาคตไปในทิศทางตรงกันข้ามกับความปราณาคูณ... ความรู้สึกของเรา เป็นกลไกการตอบสนองที่คอยบอกเราว่า เรามาถูกทิศทางหรือยัง ตอนนี้เราอยู่บนเส้นทางหรือนอกเส้นทาง

ความรู้สึกของคุณคือการติดต่อสื่อสารจากจักรวาลกลับมาหาคุณ เพื่อบอกคุณว่าขณะนั้นคุณกำลังอยู่ในคลื่นความถี่ใด ความรู้สึกของคุณนี้แหละ คือกลไกการสะท้อนกลับของคลื่นความถี่คุณ... เมื่อคุณรู้สึกแย่ นั่นคือการติดต่อกลับจากจักรวาล เตือนคุณถึงการระงับอันตรายว่า เปลี่ยนความคิดเดี๋ยวนี้ คลื่นความถี่ที่อ่านได้เป็นลบ ปรับความถี่ใหม่

การรู้สึกตัว ทำให้คุณรู้ความคิดที่เป็นลบของคุณได้ไว และจะช่วยให้แก้ไขได้เร็ว

๓) ปรับอารมณ์ด้วยความรัก

เนื่องจากกฎแห่งแรงดึงดูดทำงานตามความคิดเรา ที่จะดึงดูดสิ่งต่างๆโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าสิ่งดีสิ่งเลวดังนั้น เราต้องระวังหรือควบคุมความคิดของตัวเอง

แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ เราคิดกันมากเกินไป เพราะนักวิจัยบอกว่าคนเราคิดวันละประมาณหกหมื่นเรื่อง^{๓๘} ถ้าเราต้องคอยควบคุมความคิดทุกอย่าง จะเป็นงานที่หนักเกินไปไปวิธีแก้ไขจึงให้จึงให้ใช้แค่ความรู้สึกมาช่วยจัดการ

คลื่นความถี่มีสองแบบคือคลื่นทางบวกและคลื่นทางลบ คลื่นทางบวกจะช่วยส่งพลังให้คุณได้สมปรารถนา คลื่นทางลบจะขัดขวางสิ่งที่คุณปรารถนา ดังนั้นอันดับแรก คุณต้องปรับตัวคุณให้เป็นพลังทางบวก

^{๓๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๗-๓๑.

^{๓๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๖.

รอนดา เบิร์นอธิบายวิธีการปรับคลื่นความถี่ให้เป็นพลังทางบวกนั้น^{๓๕} ทำด้วยการสร้างความรู้สึกที่ดี เพราะความรู้สึกที่ดี คือสิ่งที่ถูกส่งออกไปในรูปของสัญญาณสู่จักรวาล และเริ่มดึงดูดสัญญาณที่เหมือนกันกลับมาหาคุณ เพราะฉะนั้น ยิ่งคุณรู้สึกดีเท่าไร คุณก็จะดึงดูดสิ่งที่จะช่วยให้คุณรู้สึกดีมาได้มากขึ้นเท่านั้น

เธอพูดต่อว่า “วิธีปรับอารมณ์ให้เป็นพลังทางบวกได้ไวนั้น ควรมีเคล็ดลับหรือกุญแจลับ ที่จะทำให้คุณรู้สึกดีในช่วงเวลา เช่นความทรงจำที่ดี คนรัก เพลงโปรดของคุณ ทำให้ปรับอารมณ์ได้ง่าย เพื่อปรับเปลี่ยนความถี่ได้ไววิธีปรับอารมณ์ให้เป็นพลังทางบวกนั้น หนังสือให้ใช้พลังแห่งความรัก มาทดแทนอารมณ์พลังทางลบ”

ในเรื่องของพลังแห่งความรักนั้น เธอยกย่องว่าเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่^{๓๖} และสุดท้ายจะหาอะไรมาต้านทางพลังอันนี้ได้ว่า “ไม่มีอารมณ์ใดในจักรวาลยิ่งใหญ่ไปกว่าพลังแห่งความรัก ความรู้สึกรักคือคลื่นความถี่สูงสุดที่คุณสามารถส่งออกไปได้ หากคุณรักทุกสิ่งทุกอย่าง และรักทุกคนได้ ชีวิตคุณจะเปลี่ยนไป”

รอนดา เบิร์นเรียกกฎแรงดึงดูดว่า กฎแห่งความรัก^{๓๗} โดยอธิบายดังนี้

กฎแห่งแรงดึงดูด คือกฎแห่งความรัก... ลองคิดดูว่า ถ้าคุณคิดถึงใครสักคนในแง่ร้าย ตัวคุณเองนั้นแหละ ที่จะประสบกับความร้ายๆนั้นที่กลายเป็นจริงขึ้นมา คุณทำร้ายใครด้วยการคิดร้ายไม่ได้หรอก คุณทำร้ายก็แต่ตัวคุณเองเท่านั้น แล้วถ้าคุณคิดด้วยความรัก ลองเดาดูสิว่าใครล่ะที่จะได้รับผลดีจากความคิดนั้น ก็ตัวคุณนั้นแหละ เพราะฉะนั้น ถ้าสภาวะอารมณ์ของคุณมีความรักเป็นที่ตั้ง กฎแห่งการดึงดูดหรือกฎแห่งความรักจะมีปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพลังที่มีภาพสูงสุด เนื่องจากคุณอยู่ในคลื่นความถี่ระดับสูงสุด

จากนั้นเธอจึงสรุปว่า^{๓๘} “ความรู้สึกรัก คือคลื่นความถี่สูงสุดที่คุณส่งออกไปได้ ยิ่งรู้สึกรัก และส่งกระจายความรักออกไปมากเท่าใด คุณจะมีพลังอำนาจมากขึ้นเท่านั้น

๔) สร้างสำนึกบุญคุณ

การใช้พลังแห่งการรู้สึกขอบคุณหรือการสำนึกบุญคุณ มาจัดการอารมณ์พลังทางลบ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่รอนดา เบิร์นพูดว่า^{๓๙} “คนเรามักจะคิดว่าเราเองนั้นมีไม่พอหรือรู้สึกที่ตนเองนั้นขาดแคลน หรือคิดว่ายังมีไม่พอ ซึ่งความคิดเหล่านี้เป็นอารมณ์ทางด้านลบ ที่คุณส่งกระจายออกไป ไม่ว่าจะอารมณ์ริษยา กัดกลุ้ม ไม่พอใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดผลเสียคือ สิ่งที่คุณต้องการก็ไม่ประสบ

^{๓๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๔.

^{๓๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๕.

^{๓๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๖.

^{๓๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๙.

^{๓๙} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๓.

ผลสำเร็จ ข้าอาภรณ์ที่คุณส่งออกไปมีแต่จะชักนำสิ่งที่คุณไม่ต้องการกลับมาเพิ่มอีก อาภรณ์ด้านลบประเภทนี้คืออุปสรรคขัดขวางสิ่งดีที่จะเข้ามาหาคุณ”

เธออธิบายว่า^{๔๔} “ถ้าคิดอย่างนี้ชีวิตคุณจะไม่มีทางได้อะไรเพิ่มขึ้นหากยังไม่รู้สึกสำนึกในคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่ และเริ่มชอบคุณสิ่งต่างๆเหล่านั้น และการสำนึกว่าคุณเป็นกระบวนการสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนงานของคุณ^{๔๕} และชักนำสิ่งที่คุณต้องการ มาสู่ชีวิตคุณเพิ่มขึ้น จงสำนึกในคุณค่าของสิ่งที่คุณมีอยู่แล้ว แล้วคุณจะดึงดูดสิ่งดีๆมาหาตัวมากยิ่งขึ้น”

การสร้างสำนึกของคุณนอกจากถูกนำมาใช้ในตำราทางฝรั่งแล้ว เรื่องนี้ยังปรากฏอยู่ในศาสตร์การแพทย์โบราณของจีน จากข้อเขียนของด็อกเตอร์ทอมวูชาวจีน ซึ่งท่านเป็นด็อกเตอร์ด้านโภชนาการและการรักษาด้วยวิถีธรรมชาติจากสหรัฐอเมริกา โดยได้พูดถึงแนวทางแพทย์โบราณจีนสูง โดยกล่าวถึงการสำนึกบุญคุณไว้ว่า^{๔๖}

การรักษาโรคต้องรักษาที่ใจก่อน แล้วจึงรักษากาย ใช้วิธีสงบจิตใจ ชอบคุณระบบภูมิคุ้มกัน และระบบรักษาตัวเองของร่างกาย ชอบคุณตับไตไส้พุงและอวัยวะภายในที่ทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ชอบคุณความห่วงใยและการปล่อยโยนจากญาติมิตร ถ้าคนเราสุขภาพดี จิตใจก็ย่อมเบิกบาน มีความคิดทางบวก และรู้จักสำนึกคุณ การรู้จักยอมรับผู้อื่นและรู้จักให้อภัย ย่อมทำให้เราอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติ รวมทั้งกับเชื้อโรคด้วย จะไม่เกิดการรบกวนรบกวน เกลียดชัง อิจฉาริษยา เมื่อเป็นเช่นนี้ มนุษย์สัมพันธ์ก็ย่อมจะดี รู้จักรัก และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน การใช้ความรักในการรักษาโรค เป็นพลังซ่อนเร้นอย่างหนึ่งของร่างกายและจิตใจ

หนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตเป็นแนวทางของประเทศตะวันตก แต่วิธีการสร้างสำนึกของคุณก็ตรงกันกับวิธีการทางโลกตะวันออกอย่างไม่น่าเชื่อ

โดยวิธีการนั้น หนังสือแนะนำว่า^{๔๗} ให้คุณทำรายการสิ่งต่างๆที่คุณจะรู้สึกชอบคุณ ทำแบบนี้จะปรับกระแสพลังงาน เพราะก่อนหน้านี้นี้คุณจะคิดถึงแต่สิ่งที่คุณไม่พอใจ

ในหนังสือได้ยกตัวอย่างของไอน์สไตน์^{๔๘} ผู้ได้กล่าวขอบคุณนักวิทยาศาสตร์รุ่นก่อนหน้าเขาวันละหลายร้อยครั้ง ที่ท่านเหล่านั้นได้บุกเบิกวิชาความรู้ทำให้เขาได้เรียนรู้ และประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นในงาน จนเขากลายเป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งของโลก

จากนั้นรอนดา เบิร์นแนะนำว่า เพื่อเร่งผลักดันสิ่งที่คุณต้องการให้ปรากฏโดยไว ดังที่บ็อบพรอคเตอร์ แนะนำในขั้นตอนแรกของกระบวนการสร้างว่า จงขอด้วยการจดรายการสิ่งที่คุณต้องการ

^{๔๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๒-๗๓.

^{๔๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๙.

^{๔๖} ทอมวู, **ธรรมชาติช่วยชีวิต ฉบับโรคภัยหายได้จริง**, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อินสปายร์, ๒๕๕๕), หน้า ๕๖-๕๗.

^{๔๗} รอนดา เบิร์น, **เดอะซีเคร็ต**, หน้า ๖๙-๗๑.

^{๔๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๕.

ลงบนกระดาษ โดยเริ่มต้นแต่ละประโยคว่า “ฉันมีความสุขและขอบคุณที่ ... “ (คุณเติมส่วนที่เหลือลงไป) และวิธีนี้ทำให้เราใช้สำนึกของคุณอย่างทรงพลังมากที่สุด

เมื่อคุณแสดงความขอบคุณราวกับว่า คุณได้รับสิ่งที่คุณต้องการแล้วนั้น คุณกำลังส่งสัญญาณอันทรงพลังไปในเชิงจักรวาล และสัญญาณนั้นกำลังบอกว่าคุณมีสิ่งนั้นแล้ว เพราะคุณกำลังรู้สึกขอบคุณที่มีสิ่งนั้นอยู่ในขณะนี้ ทุกเช้าก่อนลุกจากที่นอน จงรู้สึกถึงสำนึกของคุณล่วงหน้าสำหรับวันดีๆ ที่รออยู่ ฝึกจนเป็นนิสัย ราวกับว่าวันนั้นได้ผ่านไปแล้ว

หนังสือสรุปเรื่องการสำนึกคุณ^{๔๖}ไว้ว่า

-การสำนึกคุณเป็นกระบวนการสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนพลังงานของคุณและชักนำสิ่งที่คุณต้องการมาสู่วิตของคุณเพิ่มขึ้น จงสำนึกในคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่แล้ว แล้วคุณจะดึงดูดสิ่งดีๆ มาหาตัวมากขึ้น

-การแสดงความรักคุณล่วงหน้าสำหรับสิ่งที่คุณต้องการ คือการเร่งผลักดันความปรารถนาของคุณและส่งกระจายสัญญาณที่มีพลังยิ่งกว่าเดิมออกไปในห้วงจักรวาล

๕) สร้างมโนภาพอันทรงพลัง

วิธีนี้คือกระบวนการสร้างภาพในใจว่า^{๔๗} คุณกำลังสุขใจกับการมีสิ่งที่ต้องการ เมื่อคุณสร้างมโนภาพ คุณสรรค์สร้างความคิดอันทรงพลังและรู้สึกเหมือนกับคุณกำลังมีสิ่งนั้นอยู่ จากนั้นกฎแห่งการดึงดูดจะสะท้อนความจริงนั้นๆ กลับมายังคุณในลักษณะเดียวกับที่คุณมองเห็นภาพนั้นในใจ

รอนดา เบิร์นให้เหตุผลว่าที่การสร้างมโนภาพมีอนุภาพมากนั้นเพราะว่า^{๔๘} “ในระหว่างที่คุณนึกภาพในใจว่า เห็นตัวเองอยู่กับสิ่งที่คุณต้องการ คุณกำลังก่อร่างสร้างความคิดและความรู้สึกที่แสดงว่า คุณมีสิ่งนั้นอยู่ในขณะนี้ มโนภาพก็คือความคิดอันทรงพลังที่รวมศูนย์อยู่ในภาพต่างๆ และเป็นต้นตอก่อให้เกิดของความรู้สึกที่ทรงพลังพอกัน ขณะที่คุณสร้างมโนภาพ คุณกำลังส่งกระจายคลื่นความถี่อันทรงพลังนั้นไปในห้วงจักรวาล และกฎแห่งการดึงดูดก็จะคว้าสัญญาณอันทรงพลังเหล่านั้นกลับมาให้คุณ ซึ่งเป็นภาพเดียวกับที่มองเห็นในความคิด”

เธอได้ยกตัวอย่างการสร้างมโนภาพว่า^{๔๙} “ถ้าคุณอยากได้รถคันหนึ่ง คุณอย่าเพียงแค่คิดว่า ฉันอยากได้รถคันนั้นจังเลย หรือสักวันหนึ่งฉันจะต้องมีรถแบบนี้ให้ได้ แต่ให้ทำความรู้สึกว่า เหมือนกับกำลังนั่งอยู่ในรถคันนั้นจริงๆ เช่นสร้างภาพว่า มือนี้ของคุณกำลังเกาะกุมพวงมาลัยรถคันใหม่เอี่ยมของคุณ และคุณรู้สึกเสมือนว่าคุณมีรถใหม่แล้ว”

^{๔๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๙.

^{๔๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๙.

^{๔๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๖-๗๗.

^{๔๙} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๘.

เธออธิบายว่า^{๕๓} ขณะที่คุณนึกเห็นภาพและรู้สึกถึงสิ่งนั้น คุณกำลังพาตัวเองไปสู่จุดที่เชื่อว่า คุณมีสิ่งนั้น และคุณกำลังแสดงศรัทธาเชื่อมั่นศรัทธาต่อจักรวาล เพราะว่าคุณกำลังรวมศูนย์ความคิดไปที่ผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย และกำลังรู้สึกอย่างนั้น โดยไม่สนใจว่าสิ่งนั้นจะได้มาได้อย่างไร

การสร้างมโนภาพนั้น ไม่ควรเป็นภาพนิ่ง เพราะจะทำให้ติดตรึงใจยาก แต่ควรเป็นภาพที่เราใส่ความเคลื่อนไหวลงไปด้วยเช่นถ้าจินตนาการว่าเราเข้าไปในห้องครัว ตรงไปที่ตู้เย็น ยกมือขึ้นเปิดประตูตู้เย็น มองเข้าไปเพื่อตวงหาน้ำเย็นสักขวด แล้วเอื้อมมือไปหยิบขวดน้ำนั้น คุณจะรู้สึกถึงความเย็นเฉียบขณะที่มือสัมผัสขวดน้ำ”

ดังนั้น แจ็ค แคนฟิลด์ วิทยากรหลักของเดอะซีเคร็ตอธิบายวิธีฝึกว่า^{๕๔} ให้หลับตาทุกวัน วันละหลายๆนาที่ เพื่อสร้างมโนภาพว่าคุณมีสิ่งที่ต้องการแล้ว และจงรู้สึกถึงความรู้สึกแห่งการมีสิ่งนั้นครอบครอง

นอกจากนี้ ในหนังสือยังให้ประยุกต์การสร้างมโนภาพอันทรงพลัง^{๕๕} ด้วยการสร้างวันใหม่ ล่วงหน้ามาช่วยแก้ไขเรื่องความไม่ดี โดยเฉพาะเรื่องของคุณแกร่งรีบ เพราะคุณกลัวสาย กลัวไปไม่ทัน ทำให้คุณดึงดูดอุปสรรคต่างๆเข้ามาบนเส้นทางของคุณอย่างต่อเนื่อง มีหน้าซ้ำๆแห่งแรงดึงดูดยังจัดเตรียมภาวะเงื่อนไขในอนาคตอื่น ๆ ที่จะ使你แกร่งต่อไป และสืบเนื่องจากคนในโลกตะวันตกชอบทำอะไรแข่งกับเวลา แล้วพบว่าไม่มีเวลา ผลลัพธ์ก็คือเวลาไม่พอ ดังนั้นวิธีแก้ไขคือต้องประกาศย้ำอย่างหนักแน่นว่า ฉันมีเวลาเหลือเฟือ

การคิดล่วงหน้าเอาไว้ว่าจะเผชิญทุกๆสถานการณ์อย่างไรบ้าง เพื่อจะได้เตรียมการได้อย่างทันเวลา การคิดล่วงหน้าทำให้คุณสร้างชีวิตของตัวเอง

๖) จงสรรเสริญ-เจริญพร

ลิซ่า นิโคลส์หนึ่งในวิทยากรของเดอะซีเคร็ตพูดว่า^{๕๖} จงมองเห็นความดีงาม และความวิเศษมหัศจรรย์ของสิ่งที่มีอยู่รอบตัวคุณ จงสรรเสริญสดุดีเจริญพรสิ่งเหล่านั้น ส่วนที่ยังไม่เป็นไปตามที่คุณต้องการนั้น จงอย่าเสียพลังงานไปจับผิดบ่นว่าหรือกล่าวโทษ จงอ้าแขนรับทุกอย่างที่คุณต้องการ เพื่อว่าคุณจะได้รับสิ่งนั้นๆมากขึ้น

หนังสืออธิบายว่า เวลาคุณเอ่ยสรรเสริญเจริญพร คุณกำลังอยู่ในคลื่นสูงสุดของความรัก คำว่าสรรเสริญเจริญพรในพจนานุกรมหมายถึง การอาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ช่วยดลบันดาลความอยู่ดีกินดีและความรุ่งเรือง

^{๕๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๐-๘๑.

^{๕๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๗.

^{๕๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖๐-๖๑.

^{๕๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๙.

เพราะฉะนั้น จึงเริ่มปลูกพลังแห่งการสรรเสริญเจริญพรในชีวิตคุณเสียตั้งแต่บัดนี้ และให้พรแก่ทุกคนและทุกสิ่ง ก็เหมือนกับการเอ่ยปากชื่นชมใครสักคนหรือวัตถุสักชิ้นนั้นแหละ เพราะเวลาที่ คุณเปล่งคำชม คุณก็เปล่งความรักออกไป และขณะที่คุณส่งคลื่นความถี่พิเศษสุดออกไป คลื่นความถี่นั้น จะสะท้อนกลับมายังคุณเป็นร้อยเท่าพันทวี

การชื่นชมสรรเสริญและให้พร จะช่วยสลายสิ่งต่างๆที่เป็นลบ ดังนั้นจงยกย่องและให้พรศัตรูของคุณ คุณจะละลายความเป็นปฏิปักษ์ และด้านลบทั้งปวงให้มลายไป คุณจะรู้สึกว่าคุณย้ายคลื่นไปอยู่ในคลื่นความถี่ใหม่ที่มีปฏิริยาสนองกลับของความรู้สึที่ดีๆ

นี่คืออีกหนึ่งวิธีเพิ่มพลังทางบวก ให้กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานถูกต้อง

๒.๓ วิธีการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น

หลังจากที่สร้างความคิดในทางบวกเพื่อให้สอดคล้องกับกฎแห่งแรงดึงดูดแล้ว ในส่วนหัวข้อเรื่องนี้เป็นวิธีอธิษฐานจิตให้ได้สิ่งที่ปรารถนา ซึ่งแนวทางรอนดา เบิร์นมี ๓ รูปแบบคือ อธิษฐานขอสิ่งที่ประสงค์, อธิษฐานแบบตอกย้ำ และอธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้าย

โดยมีเนื้อหาและรายละเอียดดังนี้

๒.๓.๑ อธิษฐานขอสิ่งที่ประสงค์

การอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นหรือการขอสิ่งที่ปรารถนาต่อจักรวาล ได้แนวคิดมาจากหนังสือคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาใหม่^{๕๗} โดยกำหนดแนวทางเป็น ๓ ขั้นตอนง่ายๆคือ **ขอ-เชื่อ-รับ** โดยมีรายละเอียดว่า

ขั้นที่ ๑ ขอ^{๕๘} -จงขอต่อจักรวาลว่าต้องการอะไร โดยมีวิธีการดังนี้

- เขียนสิ่งที่ต้องการลงในแผ่นกระดาษ
- เขียนเป็นปัจจุบันกาล
- เขียนให้ชัดเจน
- ขอแค่ครั้งเดียว

วิธีการนี้หนังสือเดอะซีเคร็ตเปรียบเทียบว่า เหมือนกับการสั่งซื้อสินค้าจากแค็ตตาล็อก ที่คุณซื้อเลือกสินค้าที่คุณต้องการ โดยมีจักรวาลเป็นผู้มอบรับคำสั่ง หรือเปรียบให้ง่ายอีกว่าการขอนี้เหมือนอาละดินกับยักษ์ในตะเกียงวิเศษว่า^{๕๙}

เมื่ออาละดินหยิบตะเกียงมาขัดถู ยักษ์จะโผล่ออกมาพร้อมกับกล่าวคำว่า ความปรารถนาของท่านคืองานของข้า โดยตามเรื่องยักษ์ให้ขอได้สามครั้ง แต่หนังสือบอกว่าไม่มีข้อจำกัดในการขอ

^{๕๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๒,๔๙.

^{๕๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๓-๔๔.

^{๕๙} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๑.

หนังสือเปรียบเทียบว่า ยักษ์ในตะเกียงเหมือนกฎแห่งแรงดึงดูด ที่จะตอบสนองคุณหาสิ่งที่คุณต้องการ มาให้

รอนดา เบิร์นแนะนำว่าให้ทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ขอ โดยยกตัวอย่าง^{๖๐}ของผู้กำกับศิลป์ และผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ท่านหนึ่ง สับสนในความสัมพันธ์รักของตนเองกับผู้หญิง ในบ้านเขามี แต่ภาพผู้หญิงที่เป็นหน้าไปทางอื่น แต่ในใจจริงแล้ว เขาต้องการออกเดทกับผู้หญิงอาทิตย์ละสาม ราย จึงมีคนแนะนำให้เขาวาดภาพผู้หญิงแบบที่เขาต้องการขึ้นมาติดไปทั่วบ้าน และเขาก็ได้ผู้หญิงมา ออกเดทกับเขาตามวัตถุประสงค์

จากนั้นเขาต้องการชีวิตรักและการแต่งงานที่มั่นคง เขาจึงวาดภาพแสดงความสัมพันธ์ที่ โรแมนติก หนึ่งปีต่อมาเขาได้แต่งงานด้วยความสุข เป็นไปตามภาพที่เขาวาดไว้ทุกประการ

ในหนังสืออธิบายว่า ภาพที่เขาวาดในครั้งแรกไม่ได้ตรงกับส่วนที่อยู่ในใจของเขาเลย แต่เมื่อเขาตัดสินใจเลือกเปลี่ยนการกระทำของตนเอง ด้วยการวาดภาพใหม่ขึ้นมา และทำให้ภาพปรากฏ ขึ้นจริง โดยอาศัยกฎแห่งการดึงดูด

การขอนั้นต้องขอชัดเจน แล้วกฎแห่งการดึงดูดจะทำงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ขั้นที่ ๒ เชื้อ – รอนดา เบิร์นอธิบายว่า^{๖๑}

ต้องเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นของคุณแล้ว จึงมีสิ่งๆที่เรียกว่าศรัทธามั่น เชื่อในสิ่งที่ยังมองไม่เห็น เหตุผลที่คุณต้องเชื่อว่า คุณได้รับก็คือ หากคุณยังคิดว่า คุณยังขาด คุณจะต้องดึงดูดความขาดแคลน เข้ามา แต่ถ้าคุณเชื่อว่าได้รับแล้ว คลื่นความรู้สึกต่างๆจะกระจายออกไปดึงดูดในสิ่งที่คุณเชื่อ กลับมาหาคุณ คุณต้องเชื่อว่า คุณได้รับแล้ว คุณต้องรู้ว่าสิ่งที่คุณต้องการจะเป็นของคุณทันทีที่คุณ ขอ คุณต้องมีศรัทธาอันแรงกล้าเต็มที หลังจากเลือกสิ่งอะไรจากแค็ตตาล็อกไปแล้ว คุณสบายใจ ได้ เพราะคุณรู้ว่าจะได้รับสิ่งที่คุณส่งไป และคุณก็ดำเนินชีวิตต่อไปได้ตามปกติ

จงทำตัวเองให้เป็นเด็กน้อย ที่เชื่ออะไรจริงจังไปหมด และปฏิบัติราวกับมีสิ่งนั้นแล้ว เช่น การที่กหักเอา คุณก็จะเริ่มเชื่อว่า คุณได้รับ หลังจากที่คุณขอแล้ว คุณยังจะต้องมีศรัทธาหรือ เชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าคุณมีสิ่งนั้นอยู่แล้ว

เนื้อหาในหนังสืออ้างถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทยว่า^{๖๒} สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้

ขั้นที่ ๓ รับ^{๖๓}-รอนดา เบิร์นอธิบายว่า คือเริ่มรู้สึกปลาบปลื้มยินดี แบบเดียวที่คุณจะรู้สึก เมื่อเกิดสิ่งนั้นขึ้นจริงๆคุณต้องรู้สึกดีๆและมีความสุข คุณกำลังนำตัวเองเข้าไปอยู่ในคลื่นความถี่ เดียวกับสิ่งที่คุณต้องการ

^{๖๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐๙- ๑๑๑.

^{๖๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๔-๔๗.

^{๖๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๙.

วิธีปรับเข้าหากลิ่นความรู้สึกดีๆ อย่างทันใจวิธีหนึ่งคือ บอกตัวเองว่า ขณะนี้ฉันกำลังรับ ขณะนี้ฉันได้รับสิ่งดีๆ ในชีวิตทุกอย่าง ขณะนี้ฉันกำลังได้รับ (เติมสิ่งที่คุณต้องการลงไป) แล้วจงรู้สึก ด้วย รู้สึกราวกับว่าคุณได้รับแล้วจริงๆ

ในหนังสือได้อ้างอิงแนวคิดหรือหลักการนี้มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่บอกว่า ขณะเมื่อ ท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น^{๖๔}

การทำเสมือนว่าได้รับสิ่งๆ นั้นเป็นเรื่องที่ได้ผลมาก ผู้เขียนยกตัวอย่างน้องสาวของเธอ^{๖๕} ผู้ซึ่งทำงานที่ออสเตรเลีย แต่อยากไปอยู่ที่ประเทศอเมริกา แต่แค่อยากเท่านั้น เวลาจึงผ่านไปหลายเดือนก็ไม่มีอะไรคืบหน้า เธอจึงเปลี่ยนวิธีใหม่ด้วยการเตรียมการทุกอย่างเสมือนว่าจะอพยพย้ายที่อยู่ เลิกต่ออายุสมาชิกต่างๆ โละข้าวของเครื่องใช้ที่ไม่อยากขนไป ลากกระเป๋าเดินทางออกมาจัด แล้วภายในสี่สัปดาห์เธอก็มาอยู่ที่อเมริกาสมความปรารถนา

หรือผู้หญิงคนหนึ่ง^{๖๖} อยากดึงคู่แท้เข้ามาในชีวิต ด้วยการทำเสมือนว่ามีเขาคนนั้นอยู่ แล้ว ด้วยการจัดตำแหน่งที่จอดรถให้ว่าง เพื่อรถของคู่แท้ของเธอ และจัดตู้เสื้อผ้าให้ว่างไว้ เพื่อรอคู่แท้ที่จะเข้ามาอยู่ด้วย และเธอเขยิบจากนอนกลางเตียงมานอนอีกข้างหนึ่งของเตียง เพื่อจะได้เผื่อที่ให้ คู่แท้เธอ

หลังจากได้ปฏิบัติจนครบถ้วนและทำราวกับเธอได้รับคู่แท้แล้ว เขาคนนั้นก็ก้าวเข้ามาในชีวิตเธอ และได้แต่งงานอยู่กินกันอย่างมีความสุข

รอนดา เบิร์นแสดงตัวอย่าง การขอ-เชื่อ-รับในการขอในเรื่องเรือนร่างไว้ดังนี้^{๖๗}

ขอ-คิดให้ชัดว่า คุณอยากมีน้ำหนักตัวเท่าใด นี่ภาพตัวเองในใจว่า จะมีรูปร่างอย่างไร หากมีน้ำหนักตัวตามที่ต้องการ หยิบภาพถ่ายของคุณเองตอนที่น้ำหนักกำลังพอเหมาะที่สุด ออกมาดูบ่อยๆ ถ้ามี แต่ถ้าไม่มีรูปตัวเอง ก็หารูปภาพเรือนร่างแบบที่คุณอยากมี แล้วหยิบมาดูบ่อยๆ

เชื่อ-คุณต้องเชื่อว่า คุณจะได้รับ และเชื่อว่าน้ำหนักตัวที่เหมาะสมที่สุดนั้นเป็นของคุณแล้ว คุณจะต้องสร้างจินตนาการและสร้างทำราวกับว่า น้ำหนักตัวที่พอเหมาะที่สุดเป็นของคุณ คุณจะต้องเห็นภาพตัวเองได้รับน้ำหนักตัวที่พอเหมาะที่สุด

จดน้ำหนักตัวเลขที่เหมาะสมที่สุดสำหรับคุณลงบนกระดาษ แล้วนำไปปิดทับช่องตัวเลขบนเครื่องชั่ง หรือไม่ก็เลิกชั่งน้ำหนักไปเลย คุณจะต้องไม่คิด พุด หรือทำอะไรขัดแย้งกับสิ่งที่คุณขอ อย่าซื้อเสื้อผ้าขนาดพอดีกับรูปร่างในปัจจุบัน จงมีศรัทธาและมองหาแต่เสื้อผ้าขนาดที่คุณจะ

^{๖๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๗-๔๘.

^{๖๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๙.

^{๖๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑๒.

^{๖๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑๑-๑๑๒.

^{๖๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๕.

ซื้อในอนาคต การดึงดูดน้ำหนักตัวที่เหมาะสมที่สุด ก็เหมือนกับการเลือกซื้อสิ่งของจากแค็ตตาล็อกของจ๊กวาล เลือกน้ำหนักที่ตรงใจ กรอกใบสั่งซื้อ แล้วน้ำหนักก็จะถูกส่งมาให้คุณ

จงตั้งใจ มองหา ชื่นชม และนิกยยกย่องบุคคลผู้มีรูปร่างในพิกัดน้ำหนักที่คุณคิดว่าเหมาะสมที่สุด จงตามหาบุคคลเหล่านี้ เมื่อคุณชื่นชมพวกเขา และรู้สึกถึงความชื่นชมนั้น คุณกำลังดึงดูดสิ่งเดียวกันเข้ามา เมื่อคุณเห็นคนน้ำหนักเกิน อย่ามองตาม แต่จงตัดภาพความคิดไปที่ภาพตัวคุณเองในเรือนร่างที่แสนจะได้สัดส่วนที่สุด แล้วจงรู้สึกว่าคุณมีรูปร่างแบบนั้นจริงๆ

รับ-คุณต้องรู้สึกดีกับตัวคุณเอง ข้อนี้สำคัญ เพราะคุณดึงดูดน้ำหนักตัวที่เหมาะสมที่สุดไม่ได้ ถ้าหากคุณรู้สึกแยกับรูปร่างตนเองในตอนนี้อย่างรุนแรง แล้วคุณก็จะดึงดูดความรู้สึกแยกับรูปร่างคุณต่อไป คุณไม่มีทางเปลี่ยนเรือนร่างได้ ถ้าคุณคอยตั้งตำหนิ จับผิดรูปร่างตัวเอง

จริงๆแล้วคุณจะดึงดูดน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ จงนิยมและชื่นชมพื้นที่ทุกตารางนิ้วในตัวคุณ จงคิดถึงสิ่งดีๆสมบูรณ์แบบของคุณเอง ขณะที่คุณรู้สึกดี คุณจะอยู่ในคลื่นความถี่แห่งน้ำหนักที่พอเหมาะที่สุดสำหรับคุณ และคุณกำลังเรียกหาความสวยงามสมบูรณ์แบบ

นี่คือวิธีอธิษฐานแบบเชื่อ-ขอ-รับเพื่อให้ได้สิ่งที่ปรารถนา

๒.๓.๒ อธิษฐานแบบตอกย้ำ

รอนดา เบิร์นอธิบายว่า^{๖๔} เพราะการย่ำคิดของมนุษย์ในแต่ละเรื่องทางลบอยู่ตลอดเวลา คือสาเหตุความเจ็บป่วยของมวลมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นความสุขา โรคภัยไข้เจ็บ ความยากจน หรือความทุกข์ต่างๆ

ดังนั้นเธอบอกว่า จงตั้งใจมั่น และอธิษฐานตอกย้ำต่อความคิดทำตนเองให้เป็นเลิศ ว่าฉันคิดถึงแต่เรื่องดีเลิศ ฉันมองเห็นแต่ความสมบูรณ์แบบ ฉันคือความสมบูรณ์แบบเพื่อให้กฎแห่งแรงดึงดูดด้านบวกทำงาน ในเรื่องต่างๆดังนี้

๑) ความชรา

หนังสือพูดว่า เราทุกคนเชื่อว่าตนเรานั้นต้องชรา แต่จริงๆแล้ววิทยาศาสตร์อธิบายว่าเราผลัดร่างกายใหม่ได้ในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นความชราเป็นความคิดติดกรอบ ต้องสลัดออกจากหัว

จากนั้นรับรู้ใหม่ว่า ร่างกายคุณมีอายุแค่ไปว่าร่างกายคุณมีอายุแค่ ๒-๓ เดือนเท่านั้น ว่าคุณจะผ่านวันเกิดไปกี่รอบ แต่ให้ทำเหมือนกับว่าคุณครบหนึ่งขวบ

รอนดา เบิร์นยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นกับตัวเองในเรื่องของสายตาวา^{๖๕} ปกติเราก็เชื่อกันอยู่ว่าสายตาของคนเราเสื่อมตามอายุ แต่เธอเริ่มสร้างจินตนาการใหม่ว่า ตัวเองมองเห็นชัดเจนเหมือนตอนอายุสี่สิบเอ็ด เธอมองเห็นภาพตัวเองว่าเธอเห็นอะไรชัดเจนโดยไม่ต้องใช้ความพยายาม และพูดกับตัวเองซ้ำๆว่า ฉันมองเห็นชัด ฉันรู้สึกสำนึกขอบคุณและตื่นเต้นยินดีที่ฉันมีสายตาดี ภายในสามวันสายตาเธอก็กลับคืนสู่ระดับปรกติ ไม่ต้องใช้แว่นสายตาวาอ่านหนังสือ เธอมองเห็นภาพได้ชัดเจน

^{๖๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒๘.

^{๖๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓๒.

๒) ความเจ็บป่วย

รอนดา เบิร์นแสดงว่า เมื่อเราป่วย เราก็พูดถึงอาการป่วยอยู่ตลอดเวลาเพราะเราคิดถึงมันตลอด การกระทำเช่นนี้ ทำให้โรคร้ายเพิ่มขึ้นตลอด^{๓๐}

หลักเดอะซีเครีตนำมาใช้รักษาโรครักษาสุขภาพให้แข็งแรงได้ ถ้าคุณป่วยอย่ามองว่าคุณป่วย การที่คิดว่าตัวเองป่วยจะเป็นการเชื่อเชืงเชื่อโรคเข้ามาหาคุณด้วยความคิดของคุณเองนั่นแหละ ดังนั้นอย่าไปสนใจที่โรค ให้มองว่าตัวคุณมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ส่วนโรคให้เป็นหน้าที่ของหมอ

บ๊อบ พรอคเตอร์ วิทยากรหลักของเดอะซีเครีตกล่าวว่า^{๓๑} “ถ้าคุณเป็นโรคอะไร แล้วรวมศูนย์ความคิดจิตใจไปที่โรคนั้น เล่าให้ใครๆ ฟังอยู่เรื่อยๆ คุณกำลังสร้างเซลล์ที่เป็นโรคมมากขึ้น จงมองว่าตัวคุณมีชีวิตอยู่ในร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ดี ส่วนโรคก็ปล่อยให้คุณหมอดูแลไปเถิด”

เดอะซีเครีตสอนให้พูดบอกกับตัวเองว่า

ฉันรู้สึกดีมากจริงๆ แล้วจงรู้สึกอย่างที่คุณจริงๆ ถ้าคุณรู้สึกไม่ค่อยสบายแล้วมีใครมาถามว่า รู้สึกอย่างไร จงรู้สึกขอบคุณที่ใครคนนั้นช่วยเตือนสติคุณให้คิดถึงแต่อาการสบายดี และพูดเฉพาะเรื่องที่คุณต้องการให้ปรากฏขึ้น คุณไม่ป่วยได้ง่ายๆ หรือ เว้นแต่คุณจะไปคิดว่า คุณต้องป่วยแน่จะเป็นการเชื่อเชืงเชื่อโรคเข้ามาหาคุณด้วยความคิดตัวเอง เวลาไปพูดคุยกับคนป่วยในเรื่องโรคร้ายไข้เจ็บ และฟังความสนใจไปที่อาการเจ็บป่วย จะทำให้เสริมพลังความเจ็บป่วยของเขา... หากคุณต้องการช่วยบุคคลผู้นั้นจริงๆ ก็จงปรับการสนทนาให้มีแต่เรื่องดีๆ และเมื่อคุณผลออกมา จงฟังความรู้สึกนึกคิดไปว่า คุณมองเห็นภาพเขาอาการดีขึ้น แล้วลืมเรื่องนี้เสีย

นี่คือการพูดหรือบอกกับตนเอง เป็นการอธิษฐานแบบตอกย้ำให้ตนเชื่อมั่นว่า สุขภาพร่างกายนั้นแข็งแรง

๓) การเงิน

รอนดา เบิร์นอธิบายว่า มนุษย์มักคิดว่าเงินไม่พอ^{๓๒} เพราะเขาปิดกั้นเงินทองไม่ให้ไหลมาเทมาด้วยความคิดของเขาเอง ความคิด ความรู้สึก หรืออารมณ์ด้านลบทั้งปวง จะขัดขวางสิ่งดีๆ ไม่ให้เข้าหาคุณ รวมไปถึงเงินด้วย ไม่ใช่ว่าจักรวาลซ่อนเงินไว้จากคุณ เพราะเงินจำนวนที่คุณต้องการนั้นมีอยู่แล้ว ถ้าคุณมีเงินไม่พอ นั่นเป็นเพราะคุณกำลังสกัดกั้นการไหลของเงินด้วยความคิดของคุณเอง”

หรือคนที่มั่งมีเยอะๆ ก็มักคิดแต่จะปลดหนี้ แต่การคิดอย่างนี้ จะทำให้ตัวเองติดบ่วงหนี้ไปตลอดชีวิต และยิ่งคิดถึงแต่เรื่องนี้ ก็ยิ่งจะดูหนี้เข้าหาตัว หนังสือแนะนำให้เปลี่ยนวิธีคิดด้วยการคิดถึงแต่เรื่องความมั่งคั่ง^{๓๓}

^{๓๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒๙ - ๑๓๑.

^{๓๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒๙.

^{๓๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๙๕.

^{๓๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๙๘.

หนังสือแนะนำให้พูดประโยคซ้ำๆทุกวันว่า ฉันมีเงินซื้อ จงพูดประโยคนี้ซ้ำๆเหมือนนกขุนทอง เวลามองเห็นอะไร จงบอกตัวเองว่าฉันมีเงินซื้อ ไม่ว่าจะเป็รถในฝัน, เสื้อผ้าชุดสวย, การพักผ่อนที่สัทธิพิเศษ โดยไม่ไปพะวงถึงความอึดอัดขาดแคลน อย่าพูดหรือคิดในใจว่า เรามีเงินไม่พอหรอก เพราะคุณกำลังดึงดูดสิ่งที่คุณไม่มีเข้ามาเรื่อยๆ ถ้าคุณต้องการความมั่งมีศรีสุข ความเจริญก้าวหน้า ก็จงรวมศูนย์ความคิดจิตใจไปที่ความมั่งมีศรีสุข และความเจริญก้าวหน้า

ตัวอย่าง ลอรัล แลงก์ไมเออร์^{๑๔} หนังสือเล่าว่าผู้ชายคนนี้เป็นนักยุทธศาสตร์การเงิน เดิมเขาเติบโตมาพร้อมกับคำสอนที่ว่า คนเราต้องทำงานหนักเพื่อให้ได้เงินมา จากนั้นเขาเปลี่ยนความคิดว่า เงินทองไหลมาแสนง่าย โดยระยะแรกต้องฝืนใจไปสักระยะหนึ่งเพื่อตอกย้ำความคิดลงไป

ตัวอย่างทั้งหมดที่ยกมา คือการอธิษฐานจิตแบบตอกย้ำให้ตนเองเป็นเลิศ

๒.๓.๓ อธิษฐานขจัดสิ่งเลวร้าย

รอนดา เบิร์นได้อธิบายวิธีการช่วยโลกของเราให้พ้นจากสภาพเลวร้าย^{๑๕} โดยยกตัวอย่างว่า เวลาเกิดเหตุการณ์ร้ายๆ หรือเกิดภัยพิบัติระดับชาติ เรตติ้งของสถานีข่าวจะพุ่งพรวดทันที เมื่อมีการเสนอข่าวร้ายมากขึ้น เพราะสิ่งคมบอกวานั้นคือสิ่งที่เขาต้องการ สื่อมวลชนเป็นผล คนอยากดูคือสาเหตุที่ไปตูดให้สิ่งร้ายๆเข้ามาให้เกิดเรื่องมากขึ้น ตามกฎแห่งแรงดึงดูด

วิธีนี้คือแก้ไขเหตุการณ์ที่เลวร้ายด้วยการเพิกเฉย เป็นการดึงความสนใจมาจากสิ่งที่คุณไม่ต้องการ และอย่าไปสนใจอารมณ์ต่างๆโดยรอบ แล้วตั้งหลักใหม่ สนใจเฉพาะสิ่งที่ต้องการให้เกิดพลังงานจะไหลไปยังสิ่งที่เราสนใจ

เธอบอกว่าไม่ต้องดูข่าวทีวีหรือ ยุติการอ่านหนังสือพิมพ์เลย และสื่อมวลชนก็ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีเสนอข่าวไปในที่สุด จากนั้นหนังสือเสนอให้หันเหความคิดว่า แทนที่จะมัวคิดถึงปัญหาทั้งหลายของโลก จงหันมาสนใจและใช้พลังงานของคุณกับการไว้วางใจความรัก ความอุดมสมบูรณ์ การศึกษาและสันติภาพแทน^{๑๖}

ในหนังสือยกตัวอย่างแม่ซีเทเรซ่าผู้เข้าใจเรื่องความลับแห่งกฎการดึงดูดมาใช้ว่า^{๑๗} “แม่ซีเทเรซ่าช่างฉลาดลึกล้ำ เมื่อท่านกล่าวว่า ฉันจะไม่ไปร่วมเดินขบวนต่อต้านสงคราม แต่ถ้ามีการเดินขบวนเพื่อสันติภาพเมื่อไร บอกฉันด้วย...”

ในเรื่องความอุดมสมบูรณ์ หนังสือบอกให้ย้ายข้างความคิดว่า^{๑๘} “เพราะฉะนั้น ถ้าคุณเป็นพวกต่อต้านสงคราม จงย้ายมาเป็นพวกสนับสนุนสันติภาพเถิด ถ้าคุณต่อต้านความอดอยาก จงหันมาสนับสนุนการมีอาหารการกินให้มากพอ”

^{๑๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐๑.

^{๑๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๓.

^{๑๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๑.

^{๑๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๑.

ดังนั้นเราได้ข้อสรุปว่าการสนใจในสิ่งที่เลวร้ายเท่ากับเราช่วยกระพือให้เหตุการณ์เลวร้ายมากขึ้น แต่การเปลี่ยนความคิดเท่ากับไปดึงจุดสิ่งที่ดีขึ้นมาให้เกิดขึ้นได้ ดังนั้น การเปลี่ยนความคิด โดยการเพิกเฉย การย้ายข้างความคิด เท่ากับการอธิษฐานสยบสิ่งร้าย สร้างสิ่งที่ดีให้กับโลกและชีวิต

๒.๔ เป้าหมายการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น

การอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นมีเป้าหมายดังนี้ คือการอธิษฐานให้สมปรารถนา, การอธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเอง และการอธิษฐานปรับเปลี่ยนโลก โดยมีเนื้อหาดังนี้

๒.๔.๑ สิ่งที่ปรารถนา

บุคคลผู้ใช้กฎแห่งแรงดึงดูดมาทำให้ความสำเร็จในหลายๆด้าน เช่น ความมั่งคั่ง, มนุษย์สัมพันธ์, สุขภาพ, น้ำหนัก, คู่ครอง, ความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวัน ฯลฯ เรามาดูแต่ละกรณีกัน

๑) ความมั่งคั่ง

หนังสือเดอะซีเคร็ตยกมา ๒ ตัวอย่าง ที่ใช้กฎแห่งการดึงดูดทำตนเองให้ร่ำรวยโดยมีเนื้อหา ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ - แจ็ค แคนฟิลด์^{๗๘} สุภาพบุรุษท่านนี้เกิดและเติบโตมากับพ่อที่คิดว่า คนมีเงินเป็นคนไม่ดี เพราะได้เงินจากการเอาเปรียบหลอกลวงผู้อื่น เงินจึงเป็นความชั่วร้าย เขาจึงโตมาด้วยความลำบากขัดสน

แล้วเขาก็เปลี่ยนความคิดได้ เพราะมีคนสอนเขาให้นึกถึงภาพราวกับว่าสิ่งนั้นได้ปรากฏเป็นจริงแล้ว ขณะนั้นเขามีรายได้ปีละแปดพันดอลลาร์ แต่เขาต้องการรายได้หนึ่งแสนดอลลาร์ เขาจึงทำธนบัตรใบละหนึ่งแสนดอลลาร์ อันเป็นรายได้ที่เขาต้องการนั้นไปแปะไว้บนห้องนอนเพื่อให้เขาตื่นนอนมาจะได้มองเห็นได้เป็นอันดับแรก

จากนั้นเขาก็นึกถึงภาพวิถีชีวิตที่ตนเองมีรายได้หนึ่งแสนดอลลาร์ โดยภายในสามสัปดาห์แรก ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเป็นพิเศษ แต่หลังจากนั้น กฎแห่งแรงดึงดูดจึงเริ่มทำงานของมัน ในการดึงดูดสิ่งที่จะทำให้เขาสมความปรารถนา โดยเขานึกถึงหนังสือที่เขาเขียนขาย นึกถึงช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านทางนิตยสาร และในที่สุดเขาก็ได้พบกับตัวแทนจากนิตยสารฉบับนั้น และได้รับการสัมภาษณ์และการตีพิมพ์นิตยสารฉบับนั้น และหนังสือเขาก็ขายดีขึ้น

หนังสือของเขาทำรายได้ใกล้เคียงกับหนึ่งแสนดอลลาร์ นั้นทำให้เขาหัวใจพองโต และตั้งเป้าหมายไปที่หนึ่งล้านดอลลาร์ และในที่สุดสำนักพิมพ์ก็ส่งเช็คมูลค่าหนึ่งล้านดอลลาร์มาให้เขา

^{๗๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๑.

^{๗๙} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๙๑-๙๓.

ตัวอย่างที่ ๒ - เดวิด เซิร์มเมอร์^{๕๐} หนังสือเล่าว่าผู้ชายคนนี้เดิมมีหนี้สินมาก เขาได้รับใบแจ้งหนี้เป็นปึกในตู้จดหมายทุกวัน เขาจึงทดลองประยุกต์นำกฎแรงดึงดูดมาใช้ ด้วยการนึกถึงภาพเช็คจ่ายเงินที่ส่งมาในตู้จดหมาย จากนั้นประมาณ ๑ เดือน สถานการณ์เริ่มเปลี่ยนไป เพราะเขาได้รับเช็คจ่ายเงินเข้ามาเป็นจำนวนมาก จนมากกว่าใบแจ้งหนี้ที่เขาได้รับ

๒) มนุษย์สัมพันธ์

กฎแห่งแรงดึงดูดช่วยจัดการเรื่องของมนุษย์สัมพันธ์ได้ด้วย หนังสือได้ยกตัวอย่างหลายบุคคลที่ใช้กฎนี้มาช่วยเรื่องมนุษย์สัมพันธ์ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ ๑ - โรเบิร์ต^{๕๑} ผู้ชายคนนี้เป็นเกย์ มีปัญหาในที่ทำงานมาก เพราะเพื่อนร่วมงานพากันกดดันและหยาบคายใส่เขา หากทางกลับกันเขาทุกวิถีทาง ทำให้ชีวิตเขาไม่มีความสุข

โรเบิร์ตฝันอยากจะเป็นนักเล่าเรื่องตลก หลังจากได้รับคำแนะนำเรื่องกฎแห่งแรงดึงดูด ทำให้นึกถึงแต่สิ่งที่ตนเองต้องการ ในที่สุดชีวิตเขาก็เปลี่ยนไป เขาได้รับการยอมรับในเวทีแสดงตลก ผู้ชมต่างปรบมือให้เกียรติ คนที่อยู่ในที่ทำงานเดียวกันและรังแกเขา ก็โดนย้ายไปอื่น หรือลาออกไป หรือเลิกต่อแยะเขา

ชีวิตโรเบิร์ตเปลี่ยนไป เพราะเปลี่ยนความคิดด้วยการกระจายคลื่นความถี่ใหม่ลงไปในความคิดใหม่ๆ ของเขากลายเป็นคลื่นความถี่ใหม่ และภาพชีวิตของเขาก็เปลี่ยนใหม่โดยสิ้นเชิง

ตัวอย่างที่ ๒ - มาร์ซิ ซิมอฟ^{๕๒} ผู้หญิงคนนี้พูดถึงความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีปัญหา และต่างฝ่ายต่างโทษอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งเพื่อนร่วมงานเกียจคร้าน สามีจุกจิก ลูกๆ ก็ดื้อ เธอจึงแก้ปัญหาด้วยการให้หากกระดาษจดข้อดีของบุคคลที่คุณมีปัญหามาในระยะเวลา ๓๐ วัน คิดถึงเหตุผลอะไรที่คุณชอบเขา หลังจากนั้นคุณก็จะค่อยๆ รู้สึกซาบซึ้งในข้อดีของอีกฝ่าย ปัญหาทั้งหลายจะค่อยๆ หายไป

เธอบอกว่าเมื่อคุณรู้สึกซาบซึ้ง คุณก็จะอยู่ในคลื่นความถี่แห่งความรัก อันเป็นคลื่นความถี่ที่สูงที่สุด และทรงพลังภาพที่สุดในบรรดาคลื่นความคิดทั้งปวง เมื่อคุณสัมผัสถึงความรัก คุณส่งคลื่นความรักออกไป คุณจะได้รับความรักและความสุขกลับมาอีกหลายเท่า จากกฎแห่งแรงดึงดูดที่จะส่งอะไรต่ออะไรมาให้คุณรักอีกมากมาย

๓) น้าหนัก

ตัวอย่างที่ ๑ - รอนดา เบิร์น^{๕๓} หรือผู้เขียน ยกตัวอย่างตนเองว่า หลังจากมีลูกสาวสองคน และได้ไปอ่านพบข้อความว่า การลดน้ำหนักหลังคลอดเป็นเรื่องที่ยาก และยากทวีคูณเมื่อมีลูกสาวคนที่สอง แล้วเธอบอกว่า เป็นเพราะตนเองคิดให้อ้วนเอง โดยไม่เกี่ยวกับเรื่องคลอดบุตรหรือ

^{๕๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐๐.

^{๕๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗.

^{๕๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐๙-๑๑๐.

^{๕๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๔-๕๖.

อาหาร ทำให้เธอตั้งตาคูความเจ้าเนื้อของตัวและน้ำหนักเธอมากขึ้นเรื่อยๆ จึงแก้ไขด้วยการคิดหาน้ำหนักที่ตนเองต้องการ และเข้าสู่กระบวนการเชื่อ-ขอ-รับ ตามที่ยกตัวอย่างมาข้างต้น จนได้น้ำหนักที่ต้องการ

๔) คู่ครอง

ในเรื่องคู่ครอง รอนดาเบิร์นแสดงตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ - มารีโดมอนต์^{๔๔} หนังสือพูดถึงผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ชื่อดังท่านหนึ่ง มีทัศนคติไม่ชัดเจนต่อผู้หญิงที่เขาจะคบหาสมาคม คูใจกัน เมื่อสอบถามได้ความว่า จริงๆแล้วเขาต้องการออกเดทกับหญิงสาว มารีโดมอนต์จึงให้เขาวาดภาพ แล้วเอาภาพไปติดในทุกซอกมุม จากนั้นหกเดือนต่อมา สาวๆก็โทรหาเขาและอยากออกเดทกับเขา ผ่านไปช่วงหนึ่งเขาก็รู้ว่าอยากแต่งงาน อยากมีชีวิตรักอย่างแท้จริง เธอจึงบอกให้เขาวาดภาพที่ต้องการ แล้วหนึ่งปีต่อมา เขาก็ได้แต่งงานอย่างมีความสุข

ตัวอย่างที่ ๒- ไมค์ ดูลีย์^{๔๕} ผู้ชายท่านนี้เล่าถึงผู้หญิงคนหนึ่ง อยากดึงดูดคู่แท้เข้ามาในชีวิตด้วยการมโนภาพว่าอยากให้ชายในฝันมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร และใส่รายละเอียดคุณสมบัติต่างๆ เข้าไปด้วย และจากนั้นเพื่อเพิ่มพลังให้แรงยิ่งขึ้น เธอจัดตำแหน่งที่จอดรถให้ว่าง เพื่อรถของคู่แท้ของเธอ และจัดตู้เสื้อผ้าให้ว่างไว้ เพื่อรอคู่แท้ที่จะเข้ามาอยู่ด้วย และเธอเขยิบจากนอนกลางเตียงมานอนอีกข้างหนึ่งของเตียง เพื่อจะได้เผื่อที่ให้คู่แท้เธอ

หลังจากได้ปฏิบัติจนครบถ้วนและทำราวกับเธอได้รับคู่แท้แล้ว เขาคนนั้นก็ก้าวเข้ามาในชีวิตเธอ และได้แต่งงานอยู่กินกันอย่างมีความสุข

๕) สุขภาพ-การรักษาอาการเจ็บไข้ได้ป่วย

รอนดา เบิร์นยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ - เคธี กู๊ดแมน^{๔๖} ผู้หญิงคนนี้ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งเต้านม แต่เธอก็เชื่อสุดใจและมีศรัทธาแรงกล้าว่า ได้หายจากโรคแล้ว ทุกๆวันเธอจะพูดว่า ขอบคุณที่หายจากโรค ครั้งแล้วครั้งเล่า มีแต่ความเชื่อมั่นโดยไม่สงสัยสักนิดว่า ตนหายจากโรคแล้ว และมองตนเองเสมือนกับว่าไม่เคยมีก้อนมะเร็งอยู่ในตัว

สิ่งหนึ่งที่เธอทำเพื่อรักษาตัวเองคือการดูหนังตลกที่ทำให้ต้องหัวเราะ หัวเราะ และหัวเราะเท่านั้น เราไม่สามารถใส่ความเครียดอะไรเข้าไปในชีวิตได้อีก เพราะรู้แล้วว่า ความเครียดคือสิ่งที่เลวร้ายที่สุดอย่างหนึ่งที่เราจะรู้สึกได้ ระหว่างที่กำลังพยายามรักษาตัวเอง

^{๔๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗.

^{๔๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑๑-๑๑๒.

^{๔๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒๖.

จากวันที่หมอวินิจฉัยว่า เธอเป็นมะเร็งจนถึงวันที่หายขาดนับเป็นเวลาประมาณสามเดือน และนั่นเกิดขึ้นโดยไม่ต้องผ่านการทำเคมีบำบัดหรือฉายรังสีใดๆ

ตัวอย่างที่ ๒ - มอร์ริส กู๊ดแมน^{๒๓} ผู้ชายท่านนี้ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก เป็นอัมพาตไขสันหลังหลังแตกหลายเอียง กระดูกคอข้อที่ หนึ่งและสองหัก กิริยาสนองในการกลืนถูกทำลาย กินหรือดื่มน้ำไม่ได้ หายใจเองไม่ได้ เนื่องจากกะบังลมฝีกขาด ที่ทำได้อย่างเดียวคือกะพริบตา

เขานอนเป็นอัมพาตไปทั้งตัวในโรงพยาบาล หมอทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวว่าต้องเป็นอัมพาตไปตลอดชีวิต แต่เขาไม่คิดตามที่หมอพุด โดยจัดการความคิดตนเองด้วยการวาดภาพตัวเอง กลับคืนเป็นคนปรกติและตั้งเป้าว่าจะลุกขึ้นเดินออกจากโรงพยาบาลด้วยตนเอง ในที่สุดเขาทำสำเร็จ สามารถเดินออกจากโรงพยาบาลด้วยสองขาของเขาเอง

๖) ความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวัน

ปัญหาความไม่สะดวกในชีวิตประจำวันในเมืองใหญ่ๆ มีอยู่หลายเรื่องซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าหงุดหงิดเช่นปัญหาการจราจร การขับรถแล้วเมื่อถึงจุดหมายก็หาที่จอดไม่ได้ ต้องขับรถวนกันหลายรอบ หรือต้องไปจอดที่ไกลๆ ซึ่งเสียเวลาและชวนหงุดหงิด

แต่ผู้ที่เข้าใจหลักเดอะซีเคร็ต ก็สามารถนำหลักนี้มานำภาพที่จอดรถอันว่างเปล่าจากรถ ทำให้หาที่จอดรถได้อย่างง่ายดาย

ตัวอย่าง-เดวิด เซอร์เมอร์ ผู้ชายท่านนี้เป็นผู้ฝึกอบรมด้านการลงทุน ครู และผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่งมี ได้เล่าถึงความประหลาดใจที่เขาได้ที่จอดรถอย่างง่ายดายว่า เขาเล่าไว้ว่า^{๒๔} “ใครๆก็ประหลาดใจกับการได้ที่จอดรถของผม ผมทำอย่างนี้ตั้งแต่เริ่มเข้าใจความลับ คือผมจะนึกสร้างภาพตำแหน่งช่องจอดรถที่ผมต้องการ แล้วร้อยละ ๙๕ ผมจะได้ที่จอดรถตรงนั้นพอดี และผมก็แค่นำรถตรงเข้าไปจอด ส่วนอีก ๕ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือ ผมแคร์อนาที่สองนาที่ รถคันที่จอดอยู่ในช่องนั้นก็จะมีออกไปให้ผมได้จอดต่อ ผมทำอย่างนี้เสมอ”

ทั้งหมดนี้คือ การอธิษฐานให้ได้สิ่งที่ปรารถนาทั้งความมั่งมี, มนุษย์สัมพันธ์, สุขภาพ, น้ำหนัก, คู่ครอง, ความสะดวกในการดำรงชีวิต

๒.๔.๒ สร้างชีวิตใหม่ให้ตนเอง

การอธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเองเพื่อแก้ปัญหาว่า มนุษย์ชอบจมจ่อมกับความทุกข์ครั้งเก่าก่อน แล้วนำอดีตมาทำร้ายปัจจุบัน^{๒๕} จนทำให้กฎแห่งแรงดึงดูดนำสิ่งเลวร้ายมาให้ ดังนั้นหนังสือให้ตัดอดีตอันเลวร้ายทิ้งให้หมด จากนั้นให้เริ่มสร้างชีวิตใหม่ที่คุณต้องการ เช่นบอกกับตัวเองว่า ฉัน

^{๒๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓๓-๑๓๔.

^{๒๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๙-๖๐.

^{๒๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๖๓-๑๖๖.

กำลังได้รับสิ่งดีทุกอย่าง, ฉันมีความสุข, ฉันเป็นคนแข็งแรง, ฉันเป็นคนตรงต่อเวลา, ฉันได้รับการเติมพลังทุกวัน จากนั้นคุณจะเริ่มส่งคลื่นดีออกไป กฎแห่งการดึงดูดจะตอบสนองแต่สิ่งที่ดีๆ กลับมาให้

หนังสือให้พัฒนาตนเองว่าพร้อม^{๕๐} ด้วยความตั้งใจตามที่ตนปรารถนา เพื่อจะก้าวข้ามข้อจำกัดต่างๆของมนุษย์ผู้เข้าใจความลับในการใช้กฎแห่งแรงดึงดูด และยังใช้พลังนี้ คุณก็ยังดึงดูดพลังอำนาจให้เข้ามาเพิ่มขึ้น

พอถึงจุดหนึ่งที่ผู้ฝึกจะไม่ต้องฝึกฝนอีกต่อไป เพราะเขาจะกลายเป็นพลังอำนาจนั้นเสียเอง กลายเป็นความสมบูรณ์เพียบพร้อม เป็นดวงปัญญา เป็นสติปัญญา เป็นความรักนั้น เป็นความสุข

นั่นคือผู้ฝึกได้ก้าวสู่วิถีชีวิตสุดยอดแห่งพลังอำนาจการอธิษฐานแล้ว

๒.๔.๓ สร้างโลกอันดีงาม

เดอะซีเครตนำมาใช้ในการสร้างโลกแห่งความดีงามได้ ด้วยวิธีการอธิษฐานปรับเปลี่ยนโลก ให้พ้นจากสภาพเลวร้าย โดยอธิบายว่า^{๕๑} โลกมีแต่สิ่งเลวร้าย เพราะมนุษย์สนใจสิ่งเหล่านั้น ทำให้คลื่นความคิดลบดึงดูดสิ่งไม่ดีให้เกิดทวีคูณมากขึ้น หนังสือให้ดูดข้าวที่วิหรือ ยุติการอ่านหนังสือพิมพ์เลย และสื่อมวลชนก็ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีเสนอข่าวไปในที่สุด ความคิดหรือคลื่นในแง่ลบก็จะไร้พลังที่จะดึงดูดสิ่งอันเลวร้ายมา

จากนั้นหนังสือเสนอให้เห็นเหตุนั้นว่า แทนที่จะมีวาทกรรมถึงปัญหาทั้งหลายของโลก จงหันมาสนใจและใช้พลังงานของคุณกับการไว้วางใจความรัก ความอุดมสมบูรณ์ การศึกษาและสันติภาพ^{๕๒}

หนังสือยกตัวอย่างแม่ซีเทเรซ่าผู้เข้าใจความลับเรื่องกฎแห่งการดึงดูด มาใช้งานด้านสันติภาพ และหนังสือแนะนำให้ย้ายหัวความคิดจากต่อต้านสงคราม มาเป็นสนับสนุนสันติภาพ จากต่อต้านความอดอยาก มาสนับสนุนการมีอาหารการกิน

นี่คือการอธิษฐานสร้างโลกอันดีงาม

^{๕๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๘๐.

^{๕๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๓.

^{๕๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๑.

๒.๕ ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น

ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นนั้น จะพิจารณาอยู่สองประเด็นคือเรื่องของโอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จกับ ระยะเวลาแห่งการบรรลุผลสำเร็จ เรามาดูแต่ละประเด็นกัน

๒.๕.๑ โอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จ

โอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จนั้น มีสองประเด็นที่จะพูดถึงคือ เรื่องของปริมาณทรัพยากรที่มีจำกัด และความยากง่ายที่จะบรรลุผลสำเร็จ ดังนี้

๑) ปริมาณของทรัพยากรที่จำกัด

เนื่องจากคนเรานั้นมีความต้องการอยากไม่จำกัดหรือไม่มีที่สิ้นสุด แต่สิ่งของหรือทรัพยากรทั้งหลายมีจำกัด แล้วความปรารถนาของคนเราจะเป็นจริงได้อย่างไร

หนังสืออธิบายว่า^{๕๓} “จักรวาลมีทุกสิ่งทุกอย่างให้ทุกคนโดยผ่านกฎแห่งการดึงดูด และทุกสิ่งทุกอย่างนั้นช่างอุดมสมบูรณ์ไปหมด อะไรก็มีเหลือเพื่อไม่จำกัด เราแต่ละคนต่างมีความสามารถที่จะเข้าถึงขุมทรัพย์ที่มองไม่เห็นและไม่รู้จักหมดสิ้น ผ่านความคิดเรา”

หัวใจของกฎนี้ก็คือ คุณต้องนึกถึงความสมบูรณ์พร้อม มองเห็นความสมบูรณ์พร้อม รู้สึกถึงความสมบูรณ์พร้อม และเชื่อในความสมบูรณ์พร้อม อายายอมให้ความคิดเรื่องความจำกัดอึดอัด โผล่เข้ามาในใจคุณเป็นอันขาด

ทำไมสิ่งต่างๆในโลกนี้จึงมีอุดมสมบูรณ์ไม่จำกัด หนังสือได้อธิบายว่าในยามที่เราคิดว่าทรัพยากรของเราบางอย่างกำลังร่อยหรอลง เราก็จะพบทรัพยากรใหม่ที่นำมาใช้ได้ผลเหมือนกัน

และหนังสืออธิบายว่าคนเรามีความต้องการไม่เหมือนกันดังนี้ “พวกเขาไม่ได้หาสิ่งเดียวกัน และนั่นคือความงามของกฎนี้ ไม่ใช่ทุกคนที่อยากได้รถบีเอ็มดับเบิลยู ไม่ใช่ทุกคนที่อยากได้คนคนเดียวกัน ไม่ใช่ทุกคนที่อยากได้ประสบการณ์อย่างเดียวกัน”

ดังนั้นหนังสือสรุปว่า “จักรวาลมีทุกอย่างสำหรับทุกๆคนโดยไม่เข้าใครออกใคร”

๒) ความยากง่ายที่จะบรรลุผลสำเร็จ

รอนดา เบิร์นพูดว่า มีหลายเรื่องที่คนลองใช้กฎแห่งแรงดึงดูดยังไม่แน่ใจว่าจะทำได้ผลจริงหรือไม่ เช่นต้องการดูเงินสักหนึ่งดอลลาร์ให้เข้ามาหา คงเป็นเรื่องไปยากเท่าไร แต่การที่จะดึงดูดเงินให้ได้หนึ่งล้านดอลลาร์ คงเป็นไปได้ยากลำบาก

เธออธิบายว่า^{๕๔} ขนาดหรือปริมาณไม่มีความหมายต่อจักรวาล ถ้าพูดตามหลักวิทยาศาสตร์ความยากง่ายในการดึงดูดสิ่งที่เราคิดว่าใหญ่โตมหึมา หรือสิ่งที่เราคิดว่าเล็กจนวัดไม่ได้ นั้น ไม่แตกต่างกันเลย จักรวาลไม่มีเรื่องของเวลาหรือขนาด จักรวาลไม่มีความยากง่าย โดยสามารถ

^{๕๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๖-๑๔๘.

^{๕๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๘.

บันดอลเงินหนึ่งดอลลาร์ หรือหนึ่งล้านดอลลาร์อย่างง่ายตายพอกัน ด้วยกระบวนการเดียวกัน เหตุผลเพียงประการเดียวที่ทำให้เกิดผลเร็วช้าต่างกันก็เพราะคุณคิดว่า หนึ่งล้านดอลลาร์เป็นเงินก้อนใหญ่ ส่วนหนึ่งดอลลาร์เป็นเงินน้อยนิด

ในหนังสือเปรียบเทียบความง่ายในการบรรลุสิ่งที่ต้องการไว้ ดุจชีวิตกับสายน้ำเชี่ยว^{๕๕} ดังนี้ว่า ถ้าคุณพยายามทำให้อะไรสักอย่างเกิดขึ้น คุณกำลังรู้สึกเหมือนกับกำลังแหวกว่ายต้านกระแสน้ำ คุณจะรู้สึกว่ายากลำบากและต้องดิ้นรนต่อสู้

แต่เมื่อคุณปฏิบัติพร้อมรับสิ่งดีๆ จากจักรวาล คุณจะรู้สึกเหมือนล่องลอยไปตามกระแสน้ำ โดยไม่ต้องดิ้นรนเลย นี่คือความรู้สึกในการปฏิบัติด้วยแรงบันดาลใจ และการล่องไหลไปตามกระแสแห่งจักรวาลและชีวิต

ส่วนในแนวทางการฝึกปฏิบัติให้เกิดความเชื่อมั่นนั้น หนังสือแนะนำให้ทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ให้สำเร็จ^{๕๖} ก่อน แล้วค่อยก้าวไปสู่การทำให้ยิ่งใหญ่ รู้สึกยาก เพื่อช่วยให้คุณได้สัมผัส กับการทำงานของกฎแรงดึงดูด จงตั้งใจกับสิ่งเล็กๆ ก่อน เช่น นึกภาพแพสติกถ้วยหรือหาที่จอดรถ

หนังสือยกตัวอย่างการทดลองเรื่องขนนกไว้ว่า

ผู้ชายคนหนึ่งทดลองทำเรื่องเล็กๆ โดยการนึกถึงขนนกไว้ในใจ โดยทำเครื่องหมายพิเศษไว้บนขนนกในจินตนาการนี้ เพื่อที่เขาจะได้รู้แน่ๆ ว่าถ้าเมื่อไรเขาได้เจอขนนกจริงๆ ก็หมายความว่าขนนกลอยมาหาเขาตามกฎแห่งการดึงดูดสองวันต่อมา เขากำลังจะเดินเข้าไปในตึกระฟ้าแห่งหนึ่งบนถนนในนครนิวยอร์กเขาเล่าว่า “ไม่รู้อะไรมาตลอดใจให้ก้มมองพื้น และที่แทบเท้าของเขา ตรงทางเข้าตึกระฟ้ากลางมหานครนิวยอร์ก คือเจ้าขนนกที่ไม่ใช่แบบทั่วไป แต่เป็นแบบที่เขานึกภาพไว้เหมือนกับภาพที่สร้างภาพขึ้นในใจทุกประการ รวมทั้งเครื่องหมายเฉพาะนั้นด้วยทันทีที่เห็น เขาก็รู้โดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ ว่านี่คือกฎแห่งการดึงดูดที่กำลังทำงาน เขาตระหนักถึงขีดความสามารถ และพลังอำนาจอันน่าอัศจรรย์ใจของตนในการใช้พลังจิตใจดึงดูดบางสิ่งบางอย่างเข้าหาตัว ด้วยศรัทธาเต็มร้อย

ในหนังสือสรุปว่า เมื่อได้ประจักษ์ในพลังดึงดูดของตนเองแล้ว คุณก็สามารถยกระดับขั้นสูงการสร้างอะไรที่ใหญ่กว่านั้นได้ เช่นผู้ชายที่นึกถึงภาพขนนก เดียวนี้เขาได้ยกระดับมาสู่การสร้างสิ่งที่ใหญ่กว่าขนนกมากมายหลายเท่าแล้ว^{๕๗}

๒.๕.๒ ระยะเวลาที่จะประสบผลสำเร็จ

คำถามในเรื่องของระยะเวลาที่กฎแห่งแรงดึงดูดจะทำงานได้สำเร็จ นั้น เป็นคำถามที่หนังสือพูดว่า ไม่มีคำตอบไม่ชัดเจนว่า^{๕๘} เวลานานแค่ไหนจึงจะได้ผลในเรื่องที่ขอ เช่นรถยนต์ เงิน ไม่มีสูตรสำเร็จว่าจะได้ใน ๓๐ นาที, ๓ วัน หรือ ๓๐ วัน

^{๕๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๐.

^{๕๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖๕.

^{๕๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๙.

รอนดา เบิร์นบอกว่าเวลาเป็นมายา โดยอ้างอิงตามที่ไอน์สไตน์ว่า เวลาไม่ใช่สิ่งที่สมบูรณ์ในตัวเอง ขึ้นอยู่กับมุมมอง หรือสัมพันธ์กับผู้มองของผู้เฝ้าสังเกตการณ์ตามทฤษฎีสัมพัทธภาพ และในหนังสือเรื่องประวัติย่อของกาลเวลา ซึ่งอธิบายความเป็นมาของเวลาตามมุมมองของมนุษย์ว่า^{๕๕}

จนกระทั่งถึงช่วงต้นของศตวรรษที่แล้ว คนส่วนใหญ่ยังเชื่อในความสมบูรณ์ของเวลา นั่นคือแต่ละเหตุการณ์สามารถกำหนดได้ด้วยตัวเลขที่เรียกว่าเวลา ในแนวทางที่เป็นหนึ่งเดียวกันหมด และนาฬิกาที่เที่ยงตรงกันทุกเรือน จะอ่านช่วงเวลาระหว่างเหตุการณ์สองเหตุการณ์ได้สอดคล้องกันหมด

อย่างไรก็ตาม การค้นพบว่าอัตราเร็วของแสงจะปรากฏเหมือนกัน สำหรับทุกๆผู้สังเกต ไม่ว่าจะเคลื่อนที่ไปในลักษณะใด ได้นำไปสู่ทฤษฎีสัมพัทธภาพ และทำให้เราจำเป็นต้องละทิ้งแนวคิดเรื่องความสมบูรณ์และความเป็นหนึ่งเดียวของเวลา

ในทางตรงข้ามผู้สังเกตแต่ละคนจะมีการวัดเวลาของตัวเอง เทียบกับ นาฬิกาที่แต่ละคนถืออยู่ นาฬิกาที่ถือโดยผู้สังเกตที่ต่างกัน ไม่จำเป็นจะต้องสอดคล้องกัน ดังนั้นเวลาจึงเป็นแนวคิดที่ขึ้นกับบุคคลมากขึ้น และสัมพันธ์กับผู้สังเกตที่ทำการวัดมัน

ส่วนเรื่องการทดลองว่า เวลาในแต่ละสถานที่เดินช้า-เร็วไม่เท่ากันมีดังนี้ ในปีคริสตศักราช ๑๙๗๑ ได้มีการทดลองเพื่อพิสูจน์ว่าการยืดของเวลาเป็นจริงหรือไม่^{๕๖} โดยผู้ทดลองนำนาฬิกาอะตอมฮีเลียมซึ่งมีค่าความถูกต้องที่สูงมาก ขึ้นไปไว้บนเครื่องบินเจ็ต และให้เครื่องบินนี้รอบโลกหลายรอบ ใช้เวลาในการบิน ๔๕ ชั่วโมง หลังจากนั้นก็นำเวลาของนาฬิกาบนเครื่องบินมาเทียบกับนาฬิกาอะตอมอีกเครื่องที่ตั้งอยู่บนโลก เมื่อตัดค่าความผิดพลาดบางประการที่เกิดขึ้นทิ้ง ก็พบว่านาฬิกา ๒ เครื่องแตกต่างกัน นาฬิกาบนเครื่องบินเดินได้ช้ากว่า เป็นไปตามคาดการณ์ของทฤษฎีสัมพัทธภาพ

สรุปผลที่ได้จากการทดลองเรื่องเวลาคือ เวลาเดินช้า-เดินเร็วไม่เท่ากันจริงๆในแต่ละสถานที่ และนอกจากนี้แล้ว เวลายังเดินเร็ว-ช้า ขึ้นอยู่กับความรู้สึกอีก เช่นคำพูดอันโด่งดังประโยคหนึ่ง ที่ไอน์สไตน์กล่าวว่า

“Put your hand on a hot stove for a minute and it seems like an hour. Sit with a pretty girl for an hour and it seems like a minute. That's relativity.”^{๕๗}

คำแปล “การวางมือไว้บนเตาร้อน ๑ นาที ให้ความรู้สึกเหมือนเวลายาวนานกว่า ๑ ชั่วโมง แต่การนั่งกับสาวสวยนาน ๑ ชั่วโมง ให้ความรู้สึกเหมือนเวลาผ่านไปเพียง ๑ นาที”

^{๕๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๗.

^{๕๖} สตีเฟ่น ฮอว์กิง, *ประวัติย่อของกาลเวลา*, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๕๒), หน้า ๒๑๘.

^{๕๗} Sarawut, *ทฤษฎีสัมพัทธภาพ*, ภาควิชาฟิสิกส์ เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://๒๐๓.๑๕๘.๑๐๐.๑๔๐/sarawut/๒๕๔๘-๒/๔๘_๒_LecNote/chap๑๒.pdf [๙ กันยายน ๒๕๕๖].

^{๕๘} Albert Einstein quotes.[Online]. Source : <http://quotes๔all.net/albert%๒๐einstein.html> [๑๐ September ๒๐๑๓]

ประโยคนี้แสดงเวลาที่เดินเร็ว-ช้าตามความรู้สึกของคน ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นโดยทฤษฎี โดยผลจากการทดลอง หรือเวลาในความรู้สึกของมนุษย์ ก็เป็นเรื่องที่เดินเร็วช้าไม่เท่ากัน เรื่องของเวลาจึงมีความไม่แน่นอน และยึดถือเป็นหลักไม่ได้

ดังนั้นรอนดา เบิร์นจึงอ้างว่า^{๑๑๒} เวลาไม่มีอยู่จริง จักรวาลไม่ต้องใช้เวลาในการนำมาซึ่งสิ่งที่คุณปรารถนา เพราะคุณริรอไม่ยอมเชื่อ ดังนั้นยิ่งเชื่อเร็วเท่าไร สิ่งที่คุณต้องการจะปรากฏไวเท่า่นั้น

๒.๖ สรุป

ในส่วนนี้จะสรุปหัวข้อทั้งหมดในบทนี้คือ

- ๒.๖.๑ สรุปคำศัพท์, ที่มา, ความหมาย และการนำเดอะซีเคร็ตมาใช้งาน
- ๒.๖.๒ สรุปหลักการอริชฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น
- ๒.๖.๓ สรุปวิธีการอริชฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น
- ๒.๖.๔ สรุปเป้าหมายการอริชฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น
- ๒.๖.๕ สรุปผลสำเร็จการอริชฐานจิตแบบรอนดาเบิร์น

ข้อสรุปที่ได้มีดังนี้

๒.๖.๑ คำศัพท์ว่าเดอะซีเคร็ต (The Secret) เป็นคำชี้เฉพาะไปยังกฎธรรมชาติ คือกฎแห่งแรงดึงดูด (The law of attraction) ที่จะดึงดูดความสำเร็จต่างๆที่มนุษย์ต้องการ ตั้งแต่เรื่องเล็กๆน้อยๆ เช่นการหาที่จอดรถได้เร็ว ตลอดจนเรื่องทางการงาน การเงิน ความลับและสุขภาพ หรือเรื่องใหญ่ๆระดับโลกเช่น การแสวงหาสันติภาพ เป็นต้น โดยมีแนวคิดมาจากหนังสือโบราณชื่อ The Science of Getting Rich และหนังสือฮาวทู (How to) เล่มสำคัญอีกหลายเล่ม

๒.๖.๒ หลักการอริชฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นนั้น อธิบายด้วยกฎแห่งแรงดึงดูด อันเป็นกฎตามธรรมชาติ โดยจะทำงานตลอดเวลาในรูปของคลื่นที่แผ่ออกไปตามที่สมองมนุษย์คิด และคลื่นที่ส่งออกไปจะดึงดูดสิ่งต่างๆที่มีความถี่ตรงกัน เช่น เงิน, ความสุข, สุขภาพ

แต่เนื่องจากมนุษย์ไม่ได้ตระหนักว่าการคิดลบ ทำให้กฎแห่งแรงดึงดูดผลทางลบหรือสิ่งร้ายมาให้ จึงต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการใช้วิธีต่างๆมาแก้ไข เช่นใช้สมาธิเพื่อมาเรียนรู้ที่จะสงบสติอารมณ์, ใช้สติมาทำความรู้สึกตัว, ใช้การสรรเสริญเจริญพร, ปรับอารมณ์ด้วยความรัก, เรียนรู้การสร้างสำนึกขอบคุณ, การสร้างมโนภาพอันทรงพลัง ฯลฯ มาช่วยให้บริหารจัดการกฎแห่งแรงดึงดูดให้มีประสิทธิภาพ

๒.๖.๓ วิธีการอริชฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นนั้นมี ๓ รูปแบบคือ วิธีขอ-เชื่อ-รับ, วิธีอริชฐานจิตแบบตอกย้ำ และวิธีเปลี่ยนความคิด โดยวิธีขอ-เชื่อ-รับนั้น คุณต้องขอให้ชัดเจน เชื่อมั่นในสิ่งที่ ขอว่าคุณได้รับ และสร้างความปลาบปลื้มยินดีเสมือนหนึ่งว่า คุณได้สิ่งนั้นแล้ว

^{๑๑๒} รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๕๗.

ส่วนวิธีอธิษฐานจิตแบบตอกย้านั้น เป็นการสกัดไม่ให้เป็นพะวงถึงความอัศจรรย์ที่คาดแคลนในเรื่องเงิน หรือพะวงเรื่องความชรา, โรคภัยไข้เจ็บ ให้ใช้การตอกย้าอธิษฐานนำความคิดสู่ความเป็นเลิศ เพื่อให้กฎแห่งแรงดึงดูดด้านบวกทำงาน ส่วนวิธีเปลี่ยนความคิดนั้นใช้วิธีการเฉย เพื่อดึงความสนใจมาจากสิ่งที่คุณไม่ต้องการ โดยเฉพาะการเสพยาต่าง ๆ

๒.๖.๔ เป้าหมายการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์น เป็นการอธิษฐานให้สมปรารถนาในเรื่องความมั่งมี, มนุษย์สัมพันธ์, สุขภาพ, น้ำหนัก, คู่ครอง, ความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวัน ฯลฯ

อธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเอง แก้ปัญหาเรื่องมนุษย์ชอบจุ่มจมกับความทุกข์ครั้งเก่าก่อน แล้วนำอดีตมาทำร้ายปัจจุบัน ด้วยการเริ่มสร้างชีวิตใหม่ที่คุณต้องการ และพัฒนาตนเองไปถึงจุดสุดยอดแห่งการเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบเพียบพร้อม และเข้าสู่วิถีแห่งความสุข อธิษฐานปรับเปลี่ยนโลกเพื่อช่วยให้โลกพ้นจากความเลวร้ายทั้งปวง ไม่ว่าสงคราม ความอดอยาก ฯลฯ

๒.๖.๕ ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นนั้น พิจารณาเรื่องของโอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จ ในเรื่องของปริมาณทรัพยากรที่จำกัดว่า ทรัพยากรนั้นมีไม่จำกัด เนื่องจากมีทรัพยากรรูปแบบใหม่มาแทนที่เสมอ และคนเราก็กปรารถนาในแต่ละสิ่งไม่เหมือนกัน จึงไม่ต้องแย่งกัน ทำให้มีของเพียงพอสำหรับทุกคน

เรื่องความยากง่ายที่จะบรรลุผลสำเร็จนั้น ขนาดหรือปริมาณสิ่งที่ขอไม่มีความหมายต่อจักรวาล การขอเงินหนึ่งดอลลาร์ ใช้กำลังเท่ากับขอเงินหนึ่งล้านดอลลาร์ เรื่องของระยะเวลาที่จะประสบผลสำเร็จนั้น หนังสืออ้างทฤษฎีสัมพัทธภาพว่า เวลาเป็นเรื่องไม่มีจริง โดยสิ่งที่คุณต้องการมาช้านั้น เนื่องจากเพราะคุณไม่เชื่อกฎแห่งแรงดึงดูด แต่ถ้าเชื่อสิ่งที่ขอจะมากหาคุณได้โดยไว

ทั้งหมดนี้คือสรุปการอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นในหนังสือเดอะซีเคร็ต

บทที่ ๓

การอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา

ในบทนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาเถรวาทซึ่งได้กำหนดกรอบของ การศึกษา ๕ ประการ คือ

- ๓.๑ คำศัพท์, ความหมาย และแนวคิดการนำอธิษฐานจิตมาใช้งาน
  - ๓.๒ หลักการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา
  - ๓.๓ วิธีการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา
  - ๓.๔ เป้าหมายการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา
  - ๓.๕ ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา
- ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๓.๑ คำศัพท์, ความหมาย และแนวคิดการนำอธิษฐานจิตมาใช้งาน

๓.๑.๑ คำศัพท์ ” อธิษฐานจิต ”

คำว่าอธิษฐานทางรูปศัพท์แปลว่า การตั้งจิตมั่น^๑

คำว่าอธิษฐาน มีรูปศัพท์ทางนิรุกติศาสตร์มาจาก อธิ+ฐาน+ยุ ซึ่งเป็นรูปกริยาปัจจุบันกาล คือ “อธิฐานหติ” คำว่า “การอธิษฐาน” เป็นคำนาม มีความหมายทั่วไปว่า

- ๑) การยืนหยัดอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- ๒) การกำหนดความตั้งใจ รวมทั้งความคิดหรือความรู้สึกของตนเองอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมั่นคง
- ๓) การตั้งใจปฏิบัติการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่ตนเองกำหนดอย่างมั่นคง

---

^๑พระมหานันท กตสาโร (ทิมนิม), “การศึกษาวิเคราะห์อธิษฐานบารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒), หน้า ๑๙.

โดยหลักทั่วไปแล้ว เรามักจะรู้จักคำว่า “อธิษฐาน” ในลักษณะที่เป็นการตั้งปรารถนาอย่างจริงจังให้ประสบความสำเร็จต่อสิ่งนั้น เราจะคุ้นเคยกับคำว่า “การตั้งจิตอธิษฐาน” ขอให้ได้รับผลสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งหมดนี้มีลักษณะเกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกมากกว่าที่จะเป็นการกระทำอะไรให้มีความสำเร็จในตัวเอง

คำว่า “อธิษฐาน” ที่ใช้ในลักษณะนี้เป็นการสร้างความรู้สึกให้มั่นคงในการขอความเห็นใจหรือขอให้สิ่งใด สิ่งหนึ่งสนับสนุนความช่วยเหลือจนสำเร็จผลที่ต้องการ การปฏิบัติเช่นนี้เป็นที่รู้จักกันดีทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นชาวพุทธหรือมิใช่ชาวพุทธก็ตาม ก็มีความหมายไม่แตกต่างกันนัก

๓.๑.๒ ความหมายของอธิษฐานจิต

ในสังคมไทยมีการแปลความหมายการอธิษฐานจิตอยู่หลายด้าน เช่น อธิษฐานจิตกับการอ้อนวอน, การเสี่ยงทาย, การสาบาน และการอยู่กับปัจจุบัน ดังที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์หรืออธิษฐานบารมีในพระพุทธรูปศาสนาเถรวาท^๒

ส่วนของพระพรหมคุณาภรณ์ได้อธิบายประเด็นที่คนไทยใช้การอ้อนวอน ปนกับการอธิษฐานว่า “แต่ชาวพุทธทั่วไปก็แยกไม่ออกอีกนั่นแหละ ทั้งที่หยิบยกแยกออกมาให้โดยเรียกว่าอธิษฐานแล้ว ชาวพุทธในเมืองไทยเรากลับเอาอธิษฐานไปปนกับความหมายในเชิงอ้อนวอนอีกตามเคย จะเห็นว่าคนไทยทั่วไป แยกไม่ออกว่าอธิษฐานต่างกับการอ้อนวอนอย่างไร”

ท่านได้แยกแยะเอาไว้ให้เห็นความชัดเจนว่า

การอธิษฐานจิตนั้น เป็นการตั้งเป้าให้กับจิตใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก แต่การอธิษฐานนี้ต่างจากการอ้อนวอน คือเพียงแต่จับเอาตัวเนื้อแท้ที่เป็นสาระในการอ้อนวอนนั้นมาใช้ ไม่ใช่อยู่กับสิ่งที่เลื่อนลอย การอ้อนวอน อยู่กับสิ่งที่เลื่อนลอยผืนเพื่อไป มีความเชื่อและโมหะเป็นฐาน แต่อธิษฐานโยงกับความจริง มุ่งไปหาสิ่งที่มองเห็นด้วยปัญญา

การอ้อนวอนเป็นการขอให้เทวดาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทำให้ โดยตัวเองไม่ต้องทำ มุ่งไปที่การจะได้จะเอา ไม่โยงไปสู่การกระทำของตนเอง แต่อธิษฐานมุ่งไปยังสิ่งที่จะทำ และนำไปสู่การกระทำ สืบเนื่องจากข้อก่อนนั้น การอ้อนวอนก็ต้องรอให้เขาทำให้จึงนำไปสู่การงอมืองอเท้า เกียจคร้าน และอ่อนแอ แต่อธิษฐานนำไปสู่ความเพียรพยายาม และความเข้มแข็ง

นอกจากนั้น การอ้อนวอนไม่โยงไปหาการพัฒนาตนเอง ไม่เกี่ยวกับการพัฒนาตน เพราะไปฝากความหวังไว้กับสิ่งภายนอก ให้ปัจจัยภายนอก เช่น เทพเจ้ามาช่วย แต่การอธิษฐานเป็นการพัฒนาตนเอง เพื่อจุดหมายที่ตนมองเห็นและตัดสินใจด้วยปัญญา เป็นการที่ทำให้เรา

^๒ดูรายละเอียดใน พระมหาวนัส กตสาโร (ทิมนิม), การศึกษาวิเคราะห์หรืออธิษฐานบารมีในพระพุทธรูปศาสนาเถรวาท, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, หน้า ๘-๑๕.

^๓พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), จาริกบุญ จาริกธรรม, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์สวย, หน้า ๓๔๒).

^๔เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๔๗-๓๔๘.

ก้าวหน้าต่อไปในการพัฒนาแห่งสิกขา ดังนั้นจึงต่างกันตรงข้าม พุทธสันุ่ๆว่า นักปรารถนา
นักอ้อนวอนเชื่อการบันดาล แต่ผู้อธิษฐานเชื่อการกระทำ”

เมื่อพระพรหมคุณาภรณ์แยกความสับสน จากการอธิษฐานกับการอ้อนวอนแล้ว ท่านได้
อธิบายให้เห็นความหมายการอธิษฐานจิตที่ชัดเจนว่า^๕

ตอนนี้ต้องการจะพูดให้แยกออกได้ก่อนว่า ในทางพระพุทธศาสนานั้น ท่านเอาตัวแกนที่
จะใช้ได้ออกมา คืออธิษฐานแล้วให้ชาวพุทธนำไปใช้ได้ อธิษฐานนี้แปลว่า ความตั้งใจเด็ดเดี่ยว
คนเราจะทำอะไร ต้องมีจุดหมาย หรือมีเป้าที่มุ่งเจาะเฉพาะลงไปแม้แต่จะบำเพ็ญกุศลธรรม สิ่ง
ที่ต้งามนั้น ไม่ใช่เราทำได้ทีเดียวทั้งหมด ทั้งชาติก็ไม่ไหว อย่าว่่าแต่ปีสองปีหรือเดือนสอง
เดือนเลย ตลอดชาตินี้ เราจะทำกุศลหรือความดีทุกอย่างนี้ เราทำไม่ไหว... .. การทำดีต้องมี
เป้าหมายว่า จะทำความดีอันไหนให้เป็นพิเศษ เราต้องใช้ปัญญาไตร่ตรองพิจารณาก่อนว่า
อันนี้เราควรจะทำอันนี้เราจะต้องทำให้ได้ เมื่อมันใจกับตัวเองแล้วก็อธิษฐานจิต

การอธิษฐานจิต ก็คือ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว มุ่งมันลงไปว่าจะทำการนี้เรื่องนี้อันนี้ ให้สำเร็จให้จง
ได้ โดยตั้งใจเด็ดเดี่ยว

๑) ต่อคุณธรรมความดี หรือกุศลธรรมบางอย่างที่ต้องการจะทำ

๒) ต่อจุดมุ่งหมาย หมายความว่า เรามีจุดมุ่งหมายที่ต้งามว่าเราจะต้องไปให้ถึงสิ่งนั้นให้ได้
แล้วเราก็อธิษฐานจิต การอธิษฐานจิตนี้ เป็นการทำให้จิตของเรา พุ่งตรงดิ่งไปสู่เป้าหมาย
อันนั้น”

นี่คือข้อความหมายอธิษฐานจิตในทัศนะของพระพรหมคุณาภรณ์

๓.๑.๓ แนวคิดการนำอธิษฐานจิตมาใช้งาน

ชาวพุทธใช้การอธิษฐานจิต โดยมีจุดมุ่งหมายต่อการทำความดี ด้วยความเพียรและการ
กระทำของตนเอง ไม่ใช่อ้อนวอนต่อสิ่งภายนอก เป็นการพัฒนาตนด้านสิกขา ด้วยแนวคิดนี้ จึงเกิด
การอธิษฐานจิตอยู่ ๔ รูปแบบคือ อธิษฐานจิตเพื่อบรรลุดมคติสูงสุดของชีวิต อธิษฐานจิตเพื่อบรรลุ
สิ่งที่ปรารถนา อธิษฐานจิตเพื่อพ้นจากภัยที่กำลังประสบ และอธิษฐานจิตเพื่อการมีความสุขในชีวิต
โดยมีเนื้อหาดังนี้

๑) อธิษฐานจิตเพื่อบรรลุดมคติสูงสุดของชีวิต

การอธิษฐานจิตในรูปแบบนี้ ใช้เพื่อบรรลุความเป็นพระพุทธเจ้า หรือพระอรหันต์
จำเป็นต้งใช้การอธิษฐานจิต เป็นการสร้างความปรารถนาโดยเรียกว่า อธิษฐานบารมี^๖ ดังนี้

^๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า๓๔๒-๓๔๓.

^๖ พระมหาวนัส กตสาโร (ทิมนี้ม), “การศึกษาวิเคราะห์อธิษฐานบารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท”,

เรื่องของการอธิษฐานปรากฏอยู่ในทศบารมีหรือ บารมี ๑๐ ประการ แปลว่า ปฏิบัติอัน ยาวดยิ่ง,คุณธรรมที่ประพฤติปฏิบัติอย่างยิ่งยวด คือ ความดีที่บำเพ็ญอย่างพิเศษ เพื่อบรรลุซึ่ง จุดหมายอันสูงสุด เช่น ความเป็นพระพุทธเจ้า และความเป็นพระมหาสาวก เป็นต้น พระ โภทิสต์^๑ จึงต้องบำเพ็ญให้ครบทุกข้อจึงจะสามารถบรรลุความเป็นพระพุทธเจ้าได้ แต่ก่อนที่จะ บำเพ็ญบารมีทั้ง ๑๐ ข้อนั้น ต้องมีการอธิษฐาน คือ ตั้งความปรารถนาก่อน

ส่วนในระดับพระสาวกนั้น ก็ต้องบำเพ็ญอธิษฐานบารมีด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ต้องตั้งความ ปรารถนาหรือจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นพระอรหันตสาวก หรือเป็นเอตทัคคะ (ผู้มีความเป็นเลิศ) ด้านใดด้านหนึ่งจากนั้นจึงหาหนทางเพื่อดำเนินไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้นั้น ด้วยจิตใจอันแน่วแน่ มั่นคง

๒) อธิษฐานจิตเพื่อบรรลุสิ่งที่ปรารถนา

ในวิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาวิเคราะห์อธิษฐานบารมี ในพุทธศาสนาเถรวาท ได้อธิบาย การนำอธิษฐานมาใช้ในชีวิตประจำวันทั้งทางโลกไว้ดังนี้^๒

การอธิษฐานมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือเป็นการ วางเป้าหมายให้กับชีวิตว่าในวันหนึ่งจะทำอะไรบ้าง แล้วก็ดำเนินการตามที่ได้วางไว้ หากไม่มี การกำหนดเป้าหมายของชีวิตในแต่ละวันที่ชัดเจนแล้ว ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้

การวางเป้าหมายในชีวิตประจำวันแต่ละวัน เป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นหนทางไปสู่ จุดเป้าหมายสูงสุดของชีวิต โดยอาจทำเป็นตารางเวลาว่า ในแต่ละช่วงเวลาของวันนั้นๆ เราจะ ทำอะไรบ้างแล้วทำตามนั้นด้วยจิตใจอันแน่วแน่ หรือการสมาทานศีลแล้วตั้งใจรักษาตามที่ สมาทานไว้ ก็นับว่าเป็นการสร้างอธิษฐานบารมีในชีวิตประจำวันให้กับตนเอง

การตั้งจุดหมายมีความจำเป็นกับมนุษย์ที่ยังเป็นปุถุชนทุกคน ต่างจากพระอรหันต์และ พระพุทธเจ้า ซึ่งท่านทำความดีโดยอัตโนมัติเพราะเป็นธรรมชาติของท่านเองที่จะทำอย่างนั้น แม้แต่พระโภทิสต์^๓ก็มีอธิษฐานเป็นบารมีข้อหนึ่งใน ๑๐ เรียกว่าอธิษฐานบารมี ทั้งที่โดยทั่วไป พระโภทิสต์^๓ก็ต้องมีปณิธานอยู่แล้ว คือเวลาจะทำความดีอะไรอย่างหนึ่ง ก็มีปณิธานว่าจะต้อง มุ่งมั่นทำอย่างแน่วแน่ และด้วยปณิธานนั้นก็ทำให้ท่านกระทำการได้สำเร็จ”

ฉะนั้น การอธิษฐานหรือความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการทำกิจกรรมหรือคุณงามความดีทุก อย่างในชีวิตประจำวัน จึงมีความสำคัญมากที่จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในทุกด้าน

๓) อธิษฐานจิตเพื่อพ้นจากภัยที่กำลังประสบ

ดร.บุญญ์ นิลเกษพุดการอธิษฐานเพื่อให้พ้นจากภัยที่กำลังประสบของผู้เข้ามานดังนี้^๔

^๑เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๕.

^๒บุญญ์ นิลเกษ, อุดมการณ์ชีวิตแบบโภทิสต์ เล่มที่ ๑๐ ตอน การบำเพ็ญอธิษฐานบารมี, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ม.ป.ป.), หน้า ๒-๓.

ในทางนามธรรมหรือการปฏิบัติธรรมในระดับมานานแล้ว คำว่า “อริชฌาน” หมายถึงการกำหนดจิตให้พักอยู่ในองค์ฌานระดับใดระดับหนึ่งตามความปรารถนา เราจะทำเช่นนั้นได้มากน้อยเพียงไร ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถที่เราเคยปฏิบัติมา ในทางปฏิบัติเชิงรูปธรรมนั้น ท่านกล่าวว่า ผู้ได้ฌานระดับสูงสามารถอริชฌานจิต เพื่อให้เกิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ คือ

๑. ขอให้สิ่งจำเป็นต่อชีวิต เพื่อสะดวกต่อการปฏิบัติธรรม
๒. ขอให้ชีวิตปลอดภัยจากภัยอันตรายต่าง ๆ
๓. ผู้ปฏิบัติธรรมสามารถกำหนดเวลาตื่นนอนของตนเองได้
๔. ผู้ปฏิบัติธรรมสามารถรู้วันตายของตนล่วงหน้าได้ไม่น้อยกว่า ๗ วัน

ผู้ได้ฌานระดับสูงใช้การอริชฌานจิตให้ปลอดภัยจากภัยอันตรายต่าง ๆ และสิ่งที่พบต่อมาคือ สิ่งมีชีวิตหลายระดับล้วนแล้วแต่ใช้การอริชฌานเพื่อให้พ้นจากภัยอันตรายทั้งสิ้น นับตั้งแต่พระอรหันต์อย่างพระองค์สิมมาล อริชฌานให้หญิงทอแก่ปลอดภัย สัตว์เดรัจฉานอย่างลูกนกอริชฌานขอให้พ้นจากไฟคอกตาย เป็นต้น ซึ่งจะมีรายละเอียดในตอนท้ายบท

๔) อริชฌานจิตเพื่อการมีความสุขในชีวิต

การอริชฌานจิตแบบนี้ ใช้ในการตั้งจิตปรารถนาให้ตน มีความสุขสวัสดิ์หรือผู้อื่นมีความสุขซึ่งมาในรูปของการให้พรด้วย พระพรหมคุณาภรณ์อธิบาย^๕ว่า

การที่เราให้พรกันนี้ก็ คือ เรามาแสดงความปรารถนาดีต่อกัน เรามาตั้งจิตปรารถนาประโยชน์สุขแก่กัน และด้วยพลังจิตที่ปรารถนาดีนี้ ก็จะเกิดคุณธรรมความดีงามขึ้นมาในใจของผู้ให้ ซึ่งมีผลต่อจิตใจของเขา ในเวลาเดียวกัน ทางฝ่ายผู้รับก็พลอยมีจิตใจบันเทิง เอิบอิมชื่นบาน คือ ซาบซึ้งในน้ำใจเมตตา หรือไมตรีของผู้ให้นั่นเอง อันนี้แหละก็เกิดเป็นความสุขและความมีไมตรีจิตตอบแทนขึ้นในใจของเขา ก็เลยกลายเป็นมีคุณธรรมเกิดขึ้นทั้งสองฝ่าย

ทีนี้ถ้ามีความเชื่อมั่นจริงๆ และเกิดกำลังใจแรงกล้า ก็จะมีความเป็นไปที่เกิดขึ้นโดยกลไกทางจิต ซึ่งเป็นเรื่องของอำนาจจิตหรือพลังของจิตนั่นเอง ไม่ใช่ใครมาดลบันดาลให้หรอก ถ้าเราทำถูกต้อง เราปฏิบัติถูกต้องแล้ว ผลดีก็เกิดขึ้นตามเหตุปัจจัย... แต่สำหรับผู้คนที่ไม่ศึกษาเล่าเรียน ก็นึกว่าเป็นอำนาจภายนอกบันดาล ส่วนคนที่ได้ศึกษาแล้วก็จะรู้ว่าที่จริงเป็นกลไกของจิตนั่นเอง ถ้าเราเชื่อมั่นจริงๆ แล้ว มันก็มีกำลัง มีพลังอำนาจมาก

ฉะนั้นเราจึงควรปฏิบัติให้ถูกต้องต่อสิ่งเหล่านี้ ถ้าท่านต้องการได้พรเหล่านี้ ก็ต้องทำจิตใจให้ถูกต้องโดยเฉพาะจะต้องมีความเชื่อมั่น ทำจิตใจให้สงบผ่องใส พร้อมทั้งมีความมั่นใจ มีกำลังใจเข้มแข็งที่จะทำสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้น ซึ่งตรงกับที่ทางพระเรียกว่า **อริชฌานจิต**”

นี่คือภาพรวมการใช้งานอริชฌานจิตพระพุทธศาสนาเมื่ออยู่ ๔ รูปแบบ

^๕ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พรที่สัมฤทธิ์แก่ผู้ดำเนินชีวิตที่ดี**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพานิชย์, ๒๕๕๐), หน้า ๕-๖.

๓.๒ หลักการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา

๓.๒.๑ อธิษฐานจิตที่เกิดโดยปริยาย (ตามธรรมชาติ)

อาจารย์สุเทพ โปธิสัทธา ผู้เชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาได้บรรยายเรื่องการอธิษฐานจิต โดยอธิบายแนวคิดที่ว่า คนเราเมื่อคิดหรือทำอะไร โดยธรรมชาตินั้น เหมือนเป็นการอธิษฐานสร้างความปรารถนาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยปริยายอยู่แล้วว่า^{๑๐} “คนเราเมื่อเกิดความคิดขึ้นมาในแต่ละครั้ง ก็ถือว่าการอธิษฐานอยู่ในตัวแล้ว ถือเป็นการอธิษฐานโดยปริยาย คือเหมือนเป็นไปโดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งความรู้สึกที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งนั้น มันสร้างความปรารถนาให้กับเจ้าของความรู้สึกนั้นทุกๆ ความคิด”

ผู้บรรยายยกกฎแห่งกรรมว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการอธิษฐาน เพราะคนเราเมื่อทำกรรมใดจะต้องได้รับวิบากของกรรมนั้นๆ และยกตัวอย่างในเรื่องของการทำความชั่วหรือความเลวที่มนุษย์กระทำว่า^{๑๑} “เรื่องของกรรมที่เราได้รับวิบากตอบสนอง ความจริงก็คือเป็นรูปแบบการอธิษฐานโดยปริยาย คนที่ไปลักของไปทำลายของคนอื่น นั่นแปลว่า เขาต้องการให้ตนเอง ถ้าพูดกันแบบภาษาโบราณจารย์เขาเรียกกันว่า สร้างความฉิบหายให้ตัวเองโดยปริยาย แต่เจ้าตัวไม่ได้คิด”

ส่วนในเรื่องคนทำความดี ผู้บรรยายยกตัวอย่างว่า^{๑๒} “อย่างเช่นเราให้ทาน นั่นแปลว่าเราอธิษฐานโดยปริยายว่าขอให้เราจะมีทรัพย์สินมีโภคสมบัติ เราให้ความอ่อนน้อม นอบน้อมแก่ผู้อื่น นั่นแปลว่าเราอธิษฐานโดยปริยายว่าขอให้เราจงเป็นผู้มีเกียรติ จงเป็นผู้ที่เกิดในสกุลสูง”

จากแนวคิดว่าการทำความดีหรือเลว แล้วเกิดผลต่างๆจากการให้ผลของกรรมทั้งในกุศลหรืออกุศลวิบาก ซึ่งถือเป็นการอธิษฐานหรือสร้างความปรารถนาโดยปริยายของผู้กระทำ ถ้าเราไปดูเรื่องการให้ผลกรรมตามพระไตรปิฎกใน**จูฬกัมมวิภังคสูตร**^{๑๓} ดังนี้

ดูกรรมาณพ สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม มีกรรมเป็นที่กำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย กรรมย่อมจำแนกสัตว์ทั้งหลายให้ทราบและประณีต

๑. ก. สตรีหรือบุรุษมักทำปาณาติบาต เป็นคนเหี้ยมโหด หมกมุ่นอยู่ในการประหารประหาร ไร้มตตาการุณย์ ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก หรือมิฉะนั้นหากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ฌ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีอายุสั้น

ข. สตรีหรือบุรุษผู้ละเว้นปาณาติบาต มีเมตตาการุณย์ มักเกื้อกูลแก่ สรรพสัตว์ ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้วตายไป ย่อมเข้าถึงสุคติ โลกสวรรค์ หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ฌ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีอายุยืน

^{๑๐} สุเทพ โปธิสัทธา, การอธิษฐานจิต, ไฟล์เสียงเอ็มพี ๓.

^{๑๑} อ่างแล้ว

^{๑๒} อ่างแล้ว

^{๑๓} ม.อ. (ไทย) ๓/๒/๒๕๑.

๒. ก. สตรีหรือบุรุษผู้มีนิสัยชอบเบียดเบียนทำร้ายสัตว์ทั้งหลาย ด้วยมือไม้ศัสตรา ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก มิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีโรคมามาก (ซีโรค)

ข. สตรีหรือบุรุษผู้ไม่มีนิสัยชอบเบียดเบียนทำร้ายสัตว์ทั้งหลาย ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไปย่อมเข้าถึง สุตติ โลกสวรรค์ หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีโรคน้อย (มีสุขภาพดี)

๓. ก. สตรีหรือบุรุษผู้เป็นคนมักโกรธ เคียดแค้นง่ายใครว่ากล่าวนิดหน่อย ก็ขัดใจพลุ่งพล่าน พยาบาท แสดงความขี้เกรียดยให้ปรากฏ ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไปย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีผิวพรรณทราม (ไม่สวยไม่งาม)

ข. สตรีหรือบุรุษผู้ไม่มักโกรธ ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าถึงสุคติ โลกสวรรค์ หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนน่าเลื่อมใส (มีรูปร่างท่าทางชวนใจนิยม)

๔. ก. สตรีหรือบุรุษผู้มีใจริษยา คนอื่นได้ลาภได้รับความเคารพนับถือกราบไหว้บูชา ก็ไม่สบายใจ ทนไม่ได้ ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีศักดาน้อย (ต่ำต้อยด้อยอำนาจ)

ข. สตรีหรือบุรุษผู้ไม่มีใจริษยา ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าสู่สุคติ โลกสวรรค์ หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีศักดามาก (มีเดช มีอำนาจมาก)

๕. ก. สตรีหรือบุรุษผู้ไม่บำเพ็ญทาน ไม่ให้ปันข้าว น้ำ ผ้านุ่งห่ม เป็นต้น ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไปย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีโรคะน้อย

ข. สตรีหรือบุรุษผู้บำเพ็ญทาน ให้ปันข้าว น้ำ ผ้านุ่งห่ม เป็นต้น ด้วย กรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าถึงสุคติ โลกสวรรค์ หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีโรคะมาก

๖. ก. สตรีหรือบุรุษผู้เป็นคนแข็งกระด้าง เย่อหยิ่ง ชอบดูถูกคนไม่เคารพนับถือ กราบไหว้ แสดงความเอื้อเฟื้อ แก่ผู้ที่สมควรได้รับการปฏิบัติเช่นนั้น ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้วตายไป ย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ณ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีตระกูลต่ำ”

ข. สตรีหรือบุรุษผู้ไม่เป็นคนแข็งกระด้าง ไม่เย่อหยิ่ง แสดงความเคารพ นับถือ กราบไหว้ เอื้อเฟื้อแก่ผู้สมควร ได้รับการปฏิบัติเช่นนั้น ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตาย

ไปยอมเข้าถึงสุคติ โลกสวรรค์ หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ฌ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีตระกูลสูง

๗. ก. สตรีหรือบุรุษผู้ไม่เข้าหา ไม่สอบถามสมณะหรือพราหมณ์ ว่าอะไรดี อะไรชั่ว อะไรมีโทษ ไม่มีโทษ อะไรควรปฏิบัติ ไม่ควรปฏิบัติ อะไรเมื่อทำ จะเป็นไปเพื่อโทษทุกข์ อะไรเมื่อทำ จะเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขชั่วกาลนาน ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ฌ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะเป็นคนทรามปัญญา

ข. สตรีหรือบุรุษผู้รู้จักเข้าหาสอบถามสมณะหรือพราหมณ์ ว่าอะไรดี อะไรชั่ว เป็นต้น ด้วยกรรมนั้น ซึ่งถือปฏิบัติพร้อมถึงที่แล้ว ตายไป ย่อมเข้าถึงสุคติ โลกสวรรค์ หรือมิฉะนั้น หากมาสู่ความเป็นมนุษย์ จะเกิด ฌ ที่ใด ๆ ในภายหลัง ก็จะมีปัญญามาก”

ถ้าสรุปการกระทำ และการให้ผลของกรรม ที่เป็นการอธิษฐานจิตโดยปริยาย ได้ตารางว่า

ตารางที่ ๑ แสดงอธิษฐานจิตที่เกิดโดยปริยายจากการให้ผลของกรรม

ลำดับที่	การกระทำ	การอธิษฐานจิตโดยปริยาย
๑	-ทำปาณาติบาต -ไม่ทำปาณาติบาต	-ขอมียายุสั้น -ขอมียายุยืน
๒	-เบียดเบียนทำร้ายสัตว์ -ไม่เบียดเบียนทำร้ายสัตว์	-ขอมิโรคมาก (ซีโรค) -ขอมิโรคน้อย (มีสุขภาพดี)
๓	-มักโกรธ -ไม่มักโกรธ	-ขอมิผิวพรรณทราม (ไม่สวยไม่งาม) -ขอเป็นคนน่าเลื่อมใส (มีรูปร่างท่าทางชวนใจนิยม)
๔	-มีใจริษยา -ไม่มีใจริษยา	-ขอต่ำต้อยด้อยอำนาจ -ขอมิเดช มีอำนาจมาก
๕	-บ้ำเพ็ญทาน -ไม่บ้ำเพ็ญทาน	-ขอมิโรคะมาก -ขอมิโรคะน้อย
๖	-เป็นคนแข็งกระด้าง เย่อหยิ่ง -ไม่เป็นคนแข็งกระด้าง ไม่เย่อหยิ่ง	-ขอมิตระกูลต่ำ -ขอมิตระกูลสูง
๗	-ไม่เข้าหา ไม่สอบถามสมณะหรือพราหมณ์ ว่าอะไรดี อะไรชั่ว -เข้าหาสอบถามสมณะพราหมณ์	-ขอเป็นคนทรามปัญญา -ขอมิปัญญามาก

๓.๒.๒ อธิษฐานจิตที่มีการบริหาร/จัดการ

การกระทำใดๆนั้น ถือเป็นอธิษฐานสร้างความปรารถนาโดยปริยาย เป็นสิ่งที่เกิดโดยธรรมชาติ ไม่ว่าเจ้าตัวผู้กระทำจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม แต่วิธีการนี้ยังไม่ใช่อธิษฐานจิตที่ดีหรือมีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยสาเหตุหลายประการเช่น เพราะยังขาดการบริหารจัดการที่เหมาะสม หรือขาดเป้าหมายที่แน่วแน่ชัดเจน ดังที่อ.สุเทพฯ ผู้พูดบรรยายในเรื่องการอธิษฐานจิตกล่าวไว้^{๑๔}

ที่ถือเป็นรูปแบบของการบริหารการอธิษฐานนั้น จะต้องมีความคิดอื่นเข้าไปควบคุม ซึ่งเป็นความคิดที่เจ้าตัวผู้รู้ว่าเขาต้องการอะไร จากกรกระทำสิ่งนี้ ก็อธิษฐานสัพทลงไปด้วย ความดีที่ข้าพเจ้าทำนี้ (อั้งบุญ) หรือด้วยอำนาจแห่งพุทธคุณธรรมคุณสังฆคุณ ขอจงเป็นพลวปัจจัยให้ข้าพเจ้าจงถึงความสำเร็จในเรื่อนั้นเรื่อนี้ แล้วก็อธิษฐานกำกับลงไปสิ่งที่ตัวได้กระทำในขณะนั้น สิ่งที่ลงไปกำกับ ไปอย่างความดีที่มีในตัวเอง โดยสำแดงความปรารถนาลงไป ชื่อว่าเป็นการบริหารการอธิษฐาน

ถ้าไม่ทำการอธิษฐานหรืออธิษฐานไม่เป็นบุญที่จะกำลังตก เช่นใส่บาตรขอให้ลูกหวยรางวัลที่ ๑ บุญจะตก เรียกว่าอธิษฐานไม่เป็น”

และเมื่อพิจารณาตามที่พระพรหมคุณาภรณ์กล่าวไว้^{๑๕} การอธิษฐานเป็นการพัฒนาตนเอง เพื่อจุดหมายที่ตนมองเห็นและตัดสินใจด้วยปัญญา

เนื่องจากการอธิษฐานที่ไร้การจัดการ/บริหาร ทำให้กำลังบุญตก ขาดจุดมุ่งหมาย และไม่สามารถพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมาบริหารจัดการเรื่องของการอธิษฐาน ซึ่งทำให้มีเป้าหมายชัดเจน บรรลุได้โดยเร็ว อ.สุเทพฯ บรรยายในเรื่องการอธิษฐานจิตต่อไปว่า^{๑๖}

แต่ถ้าอธิษฐานเป็นจะไปเสริมพลังของบุญที่ทำให้สำเร็จในเป้าหมายที่ชัดเจนยกตัวอย่าง เราสุขภาพไม่ดี ก็ไปสร้างโรงพยาบาล แล้วอธิษฐานบุญที่เข้าฝ่าเข้าตัว ด้วยบุญที่ได้กระทำด้วยความปรารถนาดีต่อผู้อื่นอย่างนั้นนี้ ขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้มีสุขภาพดี หายจากโรคร้ายไข้เจ็บที่เป็นอยู่ อย่างนี้ทำให้บุญมีน้ำหนักชัดเจนขึ้น และการอธิษฐานนั้นยังสามารถที่จะบิดเบนทิศทางของบุญ ที่เราทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ไปก่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

เช่นเราให้ทาน อานิสงค์ของการให้ทานก็ให้ผลอย่างที่เราจะพึงจะได้ เรายกษาศิลเราก็ได้รับอานิสงค์จากผลแห่งการรักษาศีลให้เกิดความสำเร็จ เราเจริญภาวนา เราก็ได้กุศลจากการเจริญภาวนาก็ให้เกิดความสำเร็จแต่ถ้าหากนำการอธิษฐานเข้าไปควบคุม แม้การให้ทานนั้นสามารถที่จะทำให้บุคคลผู้เจริญวิปัสสนากรรมฐานบรรลุได้โดยไว เช่นการทำทานบารมีของพระโพธิสัตว์เป็นปัจจัยให้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าได้

^{๑๔} สุเทพ โพธิ์สัทธา, การอธิษฐานจิต, บรรยายธรรมะ ไฟล์เสียงเอ็มพี ๓.

^{๑๕} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), จาริกบุญ จาริกธรรม, หน้า๓๔๒-๓๔๓.

^{๑๖} สุเทพ โพธิ์สัทธา, การอธิษฐานจิต, บรรยายธรรมะ ไฟล์เสียงเอ็มพี ๓.

ตัวอย่างเช่นถ้าเราอยากเจริญในการปฏิบัติธรรมนั้น ก็ใช้การทำทานแล้วอธิษฐาน ว่าด้วยบุญที่ข้าพเจ้าได้กระทำนี้ จงเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าบรรลุธรรมได้โดยเร็ว เมื่อถึงคราวไปปฏิบัติสมาธิหรือวิปัสสนาหรือถ้าเรายังไม่มีโอกาสไปปฏิบัติธรรม เราก็สะสมพลังด้วยการอธิษฐานจากบุญที่เราทำได้ในขณะนั้นเอาไว้ ขอว่าเมื่อเราได้มีโอกาสไปประพฤติปฏิบัติธรรม ให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นการหวังบุญในขั้นสูง

ดังนั้นคนที่นำการอธิษฐานจิตไปใช้งาน จะได้ประโยชน์ดังนี้

ให้ควบคุมและกำหนดทิศทางเดินของตนเองไปสู่เป้าหมายนั้น

เพิ่มพลังให้มีกำลังสูง มีประสิทธิภาพ โดยใช้การอธิษฐาน

สั่งสมพลังเอาไว้ เพื่อหวังความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติธรรม

และเมื่อรวมกับข้อคิดของพระพรหมคุณาภรณ์จะได้ว่า^{๑๑}

อธิษฐานเป็นการพัฒนาตนเพื่อจุดหมายที่มองเห็นและตัดสินใจด้วยปัญญา

นี่คือแนวคิดการบริหารจัดการอธิษฐานจิตให้มีประสิทธิภาพหรือมีพลัง

๓.๒.๓ อธิษฐานจิตให้มีพลัง

จากแนวคิดว่าการอธิษฐานจิตโดยธรรมชาตินั้นมีอยู่แล้ว แต่ยังขาดการบริหารจัดการ ทำให้บุญกำลังตก ไร้พลัง หรือไร้จุดหมาย ดังนั้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องเพิ่มอำนาจกำลังให้ทรงพลานุภาพยิ่งขึ้น พระพุทธศาสนาอาศัยหลักการต่างๆ มาช่วยการอธิษฐานจิตอยู่ ๓ รูปแบบคือ ๑) ใช้บุญกุศล ๒) ใช้ความจริงหรือความดีในตัวผู้อธิษฐาน ๓) ใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยมีหลักการดังนี้

๑) ใช้บุญกุศล

การทำบุญและนำผลของบุญมาใช้ในการอธิษฐานจิต เป็นหลักการที่ชาวพุทธได้กระทำดังที่พระมหาวนัส กตสโร (ทิมนิม)แสดงว่า^{๑๒} “เวลาจะถวายของกับพระภิกษุ มักจะได้ยินคำพูดจนเป็นความเคยชินกันแล้วว่า อยากรู้จะได้อะไรก็ให้อธิษฐานกันทำบุญโดยไม่อธิษฐาน ผลบุญไม่ได้สูญหายไปไหน ย่อมให้ผลตามเหตุตามปัจจัยที่กระทำลงไปตามลำดับ แต่การอธิษฐานจะทำให้ได้ผลที่ตรงเป้าหมายมีขอบเขตชัดเจน... อธิษฐานจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้มีการกำหนด เป้าหมายที่ชัดเจน ตอกย้ำความตั้งใจเดิม ทำให้เกิดความแน่วแน่แห่งจิตใจ”

งานศึกษาชิ้นนี้ยังได้พูดถึงเรื่องการทำบุญแล้วอธิษฐานว่า มีปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกอยู่หลายแห่ง เช่นในสังฆารูปัตติสูตร^{๑๓} ว่าด้วยการเกิดขึ้นแห่งสังฆารูปิฎกาทันให้สำเร็จความปรารถนาว่า

^{๑๑}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), *จาริกบุญ จาริกธรรม*, หน้า๓๔๒.

^{๑๒}พระมหาวนัส กตสโร (ทิมนิม), “การศึกษาวิเคราะห์อธิษฐานบารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท”, หน้า บทคัดย่อ.

^{๑๓}ม.อ.(ไทย) ๓/๑/๔๐๔.

ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุในธรรมวินัยนี้ เป็นผู้ประกอบด้วยศรัทธา ประกอบ ด้วยศีล ประกอบด้วยสุตะ ประกอบด้วยจาคะ ประกอบด้วยปัญญา ภิกษุนั้นมีความปรารถนาอย่างนี้ว่า โอหนอ หลังจากตายแล้ว เราพึงเข้าถึงความเป็นผู้อยู่ร่วมกับชาติตียมหาศาล เธอตั้งจิตนั้น อธิษฐานจิตนั้น เจริญจิตนั้น สังขารและวิหารธรรมเหล่านั้นอันเธอเจริญ ทำให้มากแล้วอย่างนี้ เป็นไปเพื่อความเกิดขึ้นในชาติตียมหาศาลนั้นได้

หรือในทานูปัตติ ๘^{๒๐} มีการบรรยายผลที่เกิดจากการให้ทานไว้ ดังนี้

๑. บุคคลบางคนในโลกนี้ ให้ทาน คือ ข้าว น้ำ ผ้า ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่พัก และเครื่องประทีป แก่สมณะหรือพราหมณ์ เขาให้สิ่งใด ก็หวังสิ่งนั้นตอบแทน เขาเห็นพวกชาติตียมหาศาล พราหมณ์มหาศาล หรือคหบดีมหาศาล ผู้เฝ้าบ่อมี พรังพร้อมบำเรอตนอยู่ด้วยกามคุณ จึงมีความปรารถนาอย่างนี้ว่า

โอหนอหลังจากตายแล้ว เราพึงเกิดร่วมกับพวกชาติตียมหาศาล พราหมณ์มหาศาลหรือคหบดี มหาศาล' เขาตั้งจิตนั้น อธิษฐานจิตนั้น เจริญจิตนั้นอยู่ จิตของเขานั้นนุ่มไปในทางต่ำ เจริญให้ยิ่งขึ้นไปไม่ได้ ย่อมเป็นไปเพื่อเกิดในที่นั้น ชื่อนั้นแล เรากล่าวไว้สำหรับผู้มีศีล ไม่ใช่สำหรับผู้ทุศีล ทานผู้มีอายุทั้งหลาย มโนปณิธานของท่านผู้มีศีลย่อมสำเร็จได้ เพราะเป็นผู้บริสุทธิ์

๒. บุคคลบางคนในโลกนี้ให้ทาน คือ ข้าว น้ำ ผ้า ยาน ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่พัก และเครื่องประทีป แก่สมณะหรือพราหมณ์ เขาให้สิ่งใด ก็หวังสิ่งนั้นตอบแทน เขาได้สดับมาว่า พวกเทพชั้นจาตุมหาราช มีอายุยืน มีผิวพรรณงาม มีความสุขมาก จึงมีความปรารถนาอย่างนี้ว่า โอหนอ หลังจากตายแล้ว เราพึงเกิดร่วมกับพวกเทพชั้นจาตุมหาราช

เขาตั้งจิตนั้น อธิษฐานจิตนั้น เจริญจิตนั้นอยู่ จิตของเขานั้นนุ่มไปในทางต่ำ เจริญให้ยิ่งขึ้นไปไม่ได้ ย่อมเป็นไปเพื่อเกิดในที่นั้น ชื่อนั้นแล เรากล่าวไว้สำหรับผู้มีศีล ไม่ใช่สำหรับผู้ทุศีล ทานผู้มีอายุทั้งหลาย มโนปณิธานของท่านผู้มีศีล ย่อมสำเร็จได้เพราะเป็นผู้บริสุทธิ์

จะเห็นได้ว่าการอธิษฐานในแง่ที่เป็นการตั้งความปรารถนานั้น มิได้ตั้งขึ้นมาอย่างเลื่อนลอย แต่เป็นการอธิษฐานเพื่อจะไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ โดยใช้การกระทำของตนเป็นเหตุปัจจัย กล่าวคือ อาศัยบุญกุศล คุณงามความดีของตนเป็นพื้นฐาน มิใช่เพื่ออ่อนนวลขอจากสิ่งภายนอก

๒) ใช้ความจริงหรือความดีในตัวของผู้อธิษฐาน

การอ้างความจริงหรือความดีที่มีอยู่ในตัวผู้อธิษฐานนั้น มีคำเรียกว่าสังจกิริยา ใช้เพื่อเพิ่มพลังการอธิษฐาน ซึ่ง**พระพรหมคุณาภรณ์** อธิบายในหนังสือพุทธธรรมไว้ดังนี้^{๒๑}

^{๒๐}ที่.ปา.(ไทย) ๓/๒/๒๓๙.

^{๒๑}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย**, พิมพ์ครั้งที่ ๓๗, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ผลิธิมัม, ๒๕๕๖), หน้า ๙๖๘-๙๖๙.

สัจจกิริยา ทางออกที่ดีสำหรับผู้ยังหวังอำนาจดลบันดาลมีวิธีปฏิบัติที่เป็นทางออกให้อีก อย่างหนึ่งคือ สัจจกิริยา แปลว่าการกระทำสัจจะ หมายถึงการอ้างพลังสัจจะ หรือการอ้างเอา ความจริงเป็นพลังบันดาล คือยกเอาคุณธรรมที่ตนเองได้ประพฤติปฏิบัติบำเพ็ญมา หรือที่มีอยู่ ตามความจริง หรือแม้แต่สถานภาพของตนเองที่มีอยู่ในเวลานั้นขึ้นมาอ้าง เป็นพลังอำนาจ สำหรับขจัดปัดเป่าภัยอันตรายที่ได้ประสบในเมื่อหมดทางแก้ไขอย่างอื่น

วิธีการนี้ไม่กระทบกระเทือนเสียหายต่อความเพียรพยายาม และไม่เป็นการขอร้องวิงวอน ต่ออำนาจดลบันดาลจากภายนอกอย่างใด ตรงข้ามกลับเป็นการเสริมย้ำความมั่นใจในคุณธรรม และความเพียรพยายามของตน และทำให้มีกำลังใจภายนอกเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น อีกทั้งไม่ต้องยุ่ง เกี่ยวกับวัตถุหรือพิธี ที่จะเป็ช่องทางให้ขยายกลายรูปพื้นเผื่อออกไปได้

พระพรหมคุณาภรณ์ เสนอแนวคิดเรื่องสัจจกิริยาว่า^{๒๒} “บางที่ประเพณีการทำสัจจกิริยา อาจเป็นเครื่องแสดงอย่างหนึ่งว่าจริยธรรมยังมั่นคงแข็งแรงอยู่ในสังคมหรือไม่ การเสื่อมไปของ ประเพณีสัจจกิริยา อาจแสดงถึงความเสื่อมถอยอ่อนแอลงในทางจริยธรรม เพราะในเมื่อไม่มีคุณธรรมที่ จะให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ก็ต้องหันกลับไปอ้างและวิงวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีเทวฤทธิ์ เป็นต้น”

สรุปก็คือ ยิ่งคนใช้สัจจกิริยามาก แสดงว่าสังคมแข็งแรงด้วยคุณธรรมของผู้คน เพราะ เชื่อมั่นในคุณธรรมความดีของตน และนำมาอ้างถึงได้อย่างมั่นใจ

๓) ใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

การใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น ปรากฏอยู่ในวิถีชีวิตของเรา เช่น เมื่อจะขอพร หรือให้พรแก่ใคร ก็ จะอ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์เช่นอ้างพระรัตนตรัย^{๒๓} สิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองเช่นพระแก้วมรกต พระสยาม เท วาธิดราช พระหลักเมือง หลวงพ่อโตวัดพนัญเชิง สำหรับชาวอยุธยา พระธาตุดอยสุเทพสำหรับชาว เชียงใหม่ หรืออำนาจพระเถรานุเถระผู้สืบบัณฑิตโน ซึ่งปรากฏคุณความดีเป็นที่ศรัทธา ปสาทะ โดยทั่วไป หรือเฉพาะผู้ให้พร กับผู้รับพร

แต่การอ้างอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ในที่นี้ มุ่งที่อำนาจแห่งพระรัตนตรัย แยกได้เป็นอำนาจ พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ หรือ พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ เรามาพิจารณาได้ดังนี้

พุทธคุณหรือพุทธานุภาพ

ในคัมภีร์วิสุทธิมรรคพูดถึงบุคคลผู้เจริญพุทธานุสติไว้ว่า^{๒๔} “เมื่อโยคีบุคคลตริตรง และ พิจารณาถึงพุทธคุณอยู่ ปีติย่อมเกิดขึ้น เมื่อโยคีบุคคลมีใจประกอบปีติ ความกระวนกระวายและใจ ย่อมสงบลงด้วยความสงบ อันมีปีติเป็นปทัฏฐาน เมื่อโยคีบุคคลมีความกระวนกระวายสงบแล้ว

^{๒๒} อ้างแล้ว.

^{๒๓} สุเทพ โทธิสัทธา, ศิลปการพูดขอพรมงคลสมรส, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, ๒๕๒๖), หน้า ๓๔-๓๕.

^{๒๔} พระพุทธโฆสเถระ, คัมภีร์วิสุทธิมรรค แปลโดย สมเด็จพระพุทธาจารย์ (อาจ อาสภเถร), พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธนาเพรส, ๒๕๕๔), หน้า ๓๖๘.

ความสุขทั้งทางกายและทางใจย่อมเกิดขึ้น เมื่อโยคีบุคคลมีความสุข จิตที่มีพระพุทธรูปเป็นอารมณ์ ย่อมเป็นสมาธิ องค์ฌานทั้งหลายย่อมเกิดขึ้นในขณะเดียวกันโดยลำดับ ด้วยประการฉะนี้”

ความหมายคือพุทธรูปนั้น ถูกใช้เป็นอารมณ์ในการเจริญสติ เป็นพุทธานุสสติกรรมฐาน และพุทธรูปคืออะไร คัมภีร์วิสุทธิมรรคกล่าวไว้^{๒๕} “ก็แหละเพราะเหตุที่พระพุทธรูปทั้งหลาย เป็นสภาวะธรรมที่ลึกล้ำอย่างหนึ่ง เพราะเหตุที่โยคีบุคคลน้อมจิตไปในอันระลึกถึงพระคุณอย่าง นานาประการอย่างหนึ่ง ฌานจึงไม่ถึงขั้นอัปนา ถึงเพียงขั้นอุปจาระเท่านั้นเอง ฌานนั้นถึงซึ่งอันนับ ได้ว่า พุทธานุสสติฌาน เพราะเหตุที่บังเกิดขึ้น ด้วยอำนาจแห่งการระลึกถึงพระพุทธรูปนั้นแล”

สรุปคือพุทธรูปในวิสุทธิมรรคเป็นสภาวะธรรมหรือปรมัตถธรรมที่ลึกล้ำ

ธรรมคุณหรือธรรมานุภาพ

ในส่วนของธรรมคุณหรือธรรมานุภาพ ที่เป็นอารมณ์กรรมฐานใช้ในการเจริญสติกรรมฐาน ในธัมมานุสสติ คัมภีร์วิสุทธิมรรคกล่าวไว้^{๒๖} “ก็แหละ เพราะพระธรรมคุณทั้งหลายเป็นสภาพที่ลึกล้ำ ซึ่งอย่างหนึ่ง เพราะโยคีบุคคลน้อมจิตไปในอันระลึกถึงพระคุณมีประการต่างๆอย่างหนึ่ง ฌานจึงไม่ถึง ขั้นอัปนา ถึงเพียงขั้นอุปจาระเท่านั้นเอง ฌานนั้นถึงซึ่งอันนับได้ว่า ธัมมานุสสติฌาน เพราะเหตุที่บัง เกิดขึ้น ด้วยอำนาจแห่งการระลึกถึงคุณของพระธรรมนั้นแล”

สังฆคุณหรือสังฆานุภาพ

ในส่วนของสังฆคุณหรือสังฆานุภาพ ที่เป็นอารมณ์กรรมฐานใช้ในเจริญสังฆานุสสติ คัมภีร์ วิสุทธิมรรคกล่าวไว้^{๒๗} “แต่เพราะเหตุที่คุณของพระสงฆ์ทั้งหลายเป็นสภาพที่ลึกล้ำประการหนึ่ง เพราะเหตุที่โยคีบุคคลน้อมจิตไปในอันระลึกถึงพระคุณอย่างนานาประการอย่างหนึ่ง ฌานจึงไม่ถึง ขั้นอัปนา ถึงเพียงขั้นอุปจาระเท่านั้นเอง ฌานนั้นถึงซึ่งอันนับได้ว่า สังฆานุสสติฌาน เพราะเหตุที่บัง เกิดขึ้น ด้วยอำนาจแห่งการระลึกถึงคุณของพระสงฆ์นั้นเทียว”

ดังนั้นสรุปตามคัมภีร์วิสุทธิมรรคได้ว่า พุทธรูปทั้งหลายเป็นสภาวะธรรมหรือ ปรมัตถ ธรรมที่ลึกล้ำอย่างหนึ่ง ส่วนธรรมคุณและสังฆคุณทั้งหลาย เป็นสภาพที่ลึกล้ำหรือลึกล้ำประการหนึ่ง

สิ่งทั้ง ๓ อย่างนี้ นอกจากถูกใช้เป็นอารมณ์ในการปฏิบัติกรรมฐาน จนถึงขั้นอุปจารสมาธิ ได้แล้ว ยังเป็นแหล่งของอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ ที่ถูกเรียกว่าอำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัย

ส่วนพระพรหมคุณาภรณ์ได้อธิบายพุทธรูปในหนังสือเรื่องสามไตรว่า^{๒๘} หมายถึง ๑. พระ ปัญญาคุณ ๒. พระมหากรุณาคุณ ๓. พระวิสุทธิคุณ เป็นคุณของพระพุทธรูป ๓ ประการ

^{๒๕} อ่างแล้ว.

^{๒๖} พระพุทธโฆสจารย์, คัมภีร์วิสุทธิมรรค, หน้า ๓๗๘.

^{๒๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๘๔.

^{๒๘} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), สามไตร, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์สวยจำกัด, ๒๕๕๐), หน้า ๑๓.

๓.๓ วิธีการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา

การสร้างพลังเพื่อใช้ในการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนามีอยู่ ๓ แบบคือ การใช้บุญกุศล การใช้ความจริงหรือความดี และการใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นวิธีการอธิษฐานจิตก็แบ่งเป็น ๓ รูปแบบตามวิธีสร้างพลังเช่นกัน คือนำบุญมาใช้อธิษฐานจิต, นำความจริงหรือความดีในตนเองมาใช้อธิษฐานจิต, นำสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาใช้อธิษฐานจิต

โดยมีรายละเอียดดังนี้

๓.๓.๑ นำบุญมาใช้อธิษฐานจิต

พระพรหมคุณาภรณ์ให้ความหมายว่า บุญหมายถึง^{๒๕} “การกระทำความดีตามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา การกระทำความดีความงามต่างๆ ซึ่งไม่ได้จำเพาะเจาะจงลงไปว่าเป็นความดีประเภทใดเพียงแก่สิ่งใดก็ตาม ที่บุคคลประพฤติแล้วก่อให้เกิดความดี ซึ่งหมายถึง การแสดงถึงบุญในเชิงคุณภาพซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับกลั่นกรองชำระจิตใจ รวมทั้งกิริยาอัชฌาสัยของบุคคลให้สะอาดปราศจากความโลภ โกรธ หลง น่ายกย่อง – นับถือ บุญก็คือเป็นหลักแห่งกุศลธรรมในภูมิ ๓ เช่นในคำว่า “ภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายอย่ากลัวบุญเลยเพราะบุญเป็นชื่อของความสุข”^{๒๖}

ส่วนการทำบุญนั้น พระพรหมคุณาภรณ์ให้ความหมายดังนี้^{๒๗} “ที่นี้ก็มาคำว่าบุญนั้นแค่นั้น การทำบุญ ท่านเรียกว่า บุญกิริยา หรือเรียกยาวว่า บุญกิริยาวัตถุ คือเรื่องของการทำบุญ ญาติโยมที่คุ้นวัดจะนึกออกกว่า บุญกิริยาวัตถุมี ๓ อย่าง คือ

๑. ทาน การให้ เพื่อแผ้ว แบ่งปัน
๒. ศีล การประพฤติสุจริต มีความสัมพันธ์ที่ดี ไม่เบียดเบียนกัน
๓. ภาวนา ฝึกอบรมพัฒนาจิตใจ เจริญปัญญา

ทานก็เป็นบุญอย่างหนึ่ง ศีลก็เป็นบุญอย่างหนึ่ง ภาวนาก็เป็นบุญอย่างหนึ่ง และสูงขึ้นไปตามลำดับด้วย”

จากนั้นท่านอธิบายต่อมาในเรื่องของบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ดังนี้^{๒๘} “พระอรหันตศาสดาจารย์คงอยากจะให้ญาติโยมเห็นตัวอย่างมากๆ ท่านจึงขยายความให้กว้างออกไปอีก เพื่อเห็นช่องทางในการทำบุญเพิ่มขึ้น ท่านจึงเพิ่มเข้าไปอีก ๗ ข้อ รวมเป็น บุญกิริยาวัตถุ ๑๐”

ในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ซึ่งเป็นคำสอนที่พุทธองค์ทรงจัดว่า เป็นการทำความดีในทางพระพุทธศาสนานั้น มีอยู่ ๑๐ วิธีดังนี้^{๒๙}

^{๒๕} พระครูสิทธิสารโสภิต (ชาคาร), “ศึกษาหลักพุทธธรรมที่ปรากฏในวิมานวัตถุ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๕๑.

^{๒๖} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), *ก้าวไปในบุญ*, พิมพ์ครั้งที่ ๑๓๖, (กรุงเทพมหานคร : สนพ., ๒๕๕๓), หน้า ๗.

^{๒๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔.

๑. ทานมัย (ทำบุญด้วยการให้ปันสิ่งของ)
๒. สีลมัย (ทำบุญด้วยการรักษาศีลหรือประพฤติดี)
๓. ภาวนามัย (ทำบุญด้วยการเจริญภาวนาคือฝึกอบรม)
๔. อปจายนมัย (ทำบุญด้วยการประพฤติอ่อนน้อม)
๕. เวยยาวัจจมัย (ทำบุญด้วยการช่วยขวนขวายรับใช้)
๖. ปัตติทานมัย (ทำบุญด้วยการเฉลี่ยส่วนแห่งความดีให้แก่ผู้อื่น)
๗. ปัตตานุโมทนามัย (ทำบุญด้วยการยินดีในความดีของผู้อื่น)
๘. ัมมัสสวนมัย (ทำบุญด้วยการฟังธรรมศึกษาหาความรู้)
๙. ัมมเทศนามัย (ทำบุญด้วยการสั่งสอนธรรมให้ความรู้)
๑๐. ทิฏฐุชุกัมม (ทำบุญด้วยการทำความเห็นให้ตรง)

ในวิทยานิพนธ์เรื่อง “ศึกษาหลักพุทธธรรมที่ปรากฏในวิมานวัตถุ”^{๓๑} ได้แสดงให้เห็นถึงบุคคลผู้ไปเกิดเป็นเทวดาเสวยวิมานในสวรรค์ ด้วยการทำบุญ โดยจำแนกวิธีการทำบุญตามที่ปรากฏในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐

เมื่อบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ที่กระทำ ส่งผลให้เป็นเทวดาได้ ดังนั้นการอ้างตามบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ก็ช่วยเพิ่มพลังการอธิษฐานเช่นกันแต่ในงานชิ้นนี้ ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างการอ้างตามบุญกิริยาวัตถุ อยู่ ๓ ชนิดคือ ทานมัย, ัมมเทศนามัย และปัตติทานมัยดังนี้

๑) อธิษฐานโดยจิตโดยอ้างบุญจากทานมัย

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ ในพระไตรปิฎกอังคุตตรนิกาย เอกนิบาตได้พูดถึงพระอนูรช ซึ่งอดีตเป็นคน เชื้อใจและปรารถนาจะพ้นจากความยากลำบาก จึงได้ทำบุญและอธิษฐานไว้ดังนี้^{๓๒}

เมื่อพระพุทธเจ้ายังไม่อุบัติขึ้น เขาถือปฏิสนธิในเรือนของตระกูลเชื้อใจ ในนครนั้นนั่นแล อีก เป็นคนหาบหน้ำ อาศัยสุมนเศรษฐีอยู่ เขาได้มีชื่อว่า อันนภาระ. ฝ่ายสุมนเศรษฐีนั้น ให้มหาทานที่ประตูบ้าน แก่คนกำพร้า คนเดินทางวณิกและยากจกทุกวันๆ ภายหลัง ณ.วันหนึ่ง พระปัจเจกพุทธเจ้า นามว่าอุปริภูฐะเข้านิโรธสมาบัติ ที่ภูเขาคันธมาทน์ ออกจากสมาบัตินั้น

^{๓๑} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๑๗, (กรุงเทพมหานคร : สนพ.จันทร์เพ็ญ, ๒๕๕๒), หน้า ๙๓-๙๔.

^{๓๒} พระครูสิทธิสารโสภิต (ชาคาร), “ศึกษาหลักพุทธธรรมที่ปรากฏในวิมานวัตถุ”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

^{๓๓} อด.เอกก.อ.(ไทย) ๑/๑/๓๐๗-๓๐๘.

แล้ว พิจารณาว่าวันนี้ ควรจะทำการอนุเคราะห์ใคร ก็ธรรมดาพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งหลาย ย่อมเป็นผู้อนุเคราะห์คนเข็ญใจ ท่านคิดว่าวันนี้เราควรทำการอนุเคราะห์ นายอन्नภาระ

ทราบว่านายอन्नภาระจักออกจากดงมายังบ้านตน จึงถือบาตรและจีวรจากภูเขาคันธมาทน์ เหาะขึ้นสู่เวหามาปรากฏเฉพาะหน้านายอन्नภาระที่ประตูบ้านนั่นเอง นายอन्नภาระเห็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ถือบาตรเปล่าจึงอภิวาทพระปัจเจกพุทธเจ้าแล้วถามว่า ท่านได้ภิกขาบ้างไหมขอรับ. พระปัจเจกพุทธเจ้ากล่าวว่า จักได้ผู้มีบุญมาก เขากล่าวว่า โปรดรออยู่ที่นี้ก่อนเถิดขอรับ แล้วรีบไปถามแม่บ้านในเรือนของตนว่า นางผู้เจริญ ภัตอันเป็นส่วนเก็บไว้เพื่อเรา มีหรือไม่นางตอบว่า มีจะนาย.

เขาไปจากที่นั้นรับบาตรจากมือพระปัจเจกพุทธเจ้ามากล่าวว่า นางผู้เจริญ เพราะค่าที่ไม่ได้ทำกัลยาณกรรมไว้ในชาติก่อน เราทั้ง ๒ จึงหวังได้อยู่แต่การรับจ้าง เมื่อความปรารถนาจะให้ของพวกเรามีอยู่ แต่ไทยธรรมไม่มี เมื่อไทยธรรมมีก็ไม่ได้ปฏิบัติหา วันนี้เราพบพระอุปัฏฐกปัจเจกพุทธเจ้าเข้าพอดีและภัตอันเป็นส่วนแบ่งก็มีอยู่ เจ้าจงใส่ภัตที่เป็นส่วนของฉันลงในบาตรนี้.

หญิงผู้ฉลาดคิดว่า เมื่อใดสามีของเราให้ภัตซึ่งเป็นส่วนแบ่ง เมื่อนั้นแม้เราก็พึงมีส่วนในทานนี้ จึงวางแม่ภัตอันเป็นส่วนของตนลงในบาตรถวายแก่อุปัฏฐกปัจเจกพุทธเจ้า นายอन्नภาระนำบาตรอันบรรจุกัถมาวางในมือของพระปัจเจกพุทธเจ้า แล้วกล่าวว่า **ขอให้พวกข้าพเจ้าพ้นจากความอยู่อย่างลำบากเห็นปานนี้เถิดขอรับ** พระปัจเจกพุทธเจ้า อนุโมทนาว่า จงสำเร็จอย่างนั้นเถิดผู้มีบุญมาก.

เขาลาดผ้าห่มของตนลง ณ ที่ส่วนหนึ่งแล้วกล่าวว่า ขอจงนั่งฉันที่นี้เถิด ขอรับ. พระปัจเจกพุทธเจ้านั่ง ณ อาสนะนั้นแล้ว พิจารณาความเป็นของปฏิกุศล ๙ อย่าง แล้วจึงฉันเมื่อฉันเสร็จแล้ว นายอन्नภาระจึงถวายน้ำสำหรับล้างบาตร พระปัจเจกพุทธเจ้า เสร็จภัตกิจแล้วกระทำอนุโมทนาว่า

สิ่งที่ท่านต้องการแล้ว ปรารถนาแล้ว จงสำเร็จพลันเทียว

ความดำรงเต็มหมดเหมือนพระจันทร์เพ็ญ ๑๕ คำ

ฉะนั้น สิ่งที่ท่านต้องการแล้วปรารถนาแล้ว จงสำเร็จพลันเทียว

ความดำรงเต็มหมด เหมือนมณีมีประกายโชติช่วง ฉะนั้น.

เห็นได้ว่า นายอन्नภาระทำบุญแล้วอธิษฐานขอให้พ้นจากความยากลำบากในชีวิต พระปัจเจกพุทธเจ้า อนุโมทนาว่า จงสำเร็จอย่างนั้น แล้วกล่าวคาถาให้

ตัวอย่างที่ ๒ ตติยปีฐวิมาน^{๓๕} ในวิมานวัตถุ สตรีผู้ทำทานและปรารถนาตั้งทองดังนี้

ดังได้สดับมา พระเถระชีณาสพฺรุษหนึ่งเที่ยวบิณฑบาตในกรุงราชคฤห์ ได้อาหารแล้ว ประสงค์จะฉันในเวลาจวนแจ จึงเข้าไปยังเรือนหลังหนึ่งซึ่งเปิดประตูไว้ในเรือนหลังนั้น สตรีเจ้าของเรือนมีศรัทธาปสาทะ สังเกตรู้อาการของพระเถระ จึงกล่าวว่า มาเถิดเจ้าข้า ขอท่าน

^{๓๕} ขุ.วิ.อ. (ไทย) ๒/๑/๔๓.

โปรดนั่งตรงนั้นฉันอาหารเถิดค่ะ แล้วจัดตั้งอย่างดี บุผ้าสีเหลืองข้างบน ได้บริจาควงโดยมิได้มุ่งอะไร และตั้งความปรารถนาว่า **ขอบุญของเรา**นี้จึงเป็นปัจจัยให้ได้ตั้งทองในอนาคตกาลเถิด.

เมื่อพระเถระนั่งฉันอาหาร ณ ที่นั้น ล้างบาตรแล้วก็ลุกไป นางจึงกล่าวว่า ท่านเจ้าข้า อาสนะนี้ ดีฉันบริจาควงแก่ท่านแล้ว ขอได้โปรดใช้สอยเพื่ออนุเคราะห์ดีฉันด้วยเถิดเจ้าค่ะ พระเถระรับตั้งนั้น เพื่ออนุเคราะห์นาง แล้วให้ถวายแก่สงฆ์ สมัยต่อมา นางเป็นโรคอย่างหนึ่งตายไปบังเกิดในภพดาวดึงส์

ต่อมาเมื่อพระโมคคัลลานะมาได้พบเธอจึงถามว่า คุณก่อนเทพธิดาผู้ประดับองค์ ทรงมาลัย ทรงพัสดราภรณ์อันสวยงาม วิมานตั้งทองของท่านโอฬาร เร็วตั้งใจ ไปได้ตามปรารถนา ท่านส่องแสงประกายคล้ายสายฟ้าแลบลอดหีบเมฆ เพราะบุญอะไรวรรณะของท่านจึงเป็นเช่นนี้ เพราะบุญอะไร ผลนี้จึงสำเร็จแก่ท่าน และโรคทุกอย่างที่น่ารักจึงเกิดแก่ท่าน

เทวดาองค์นั้นถูกท่านพระโมคคัลลานะถามแล้วดีใจ ครั้นแล้วก็พยากรณ์ปัญหาของกรรมที่มีผลอย่างนี้ว่า นี่เป็นผลของกรรมเล็กน้อยของดีฉันอันเป็นเหตุ ให้ดีฉันมีอานุภาพรุ่งเรืองอย่างนี้ ครั้งเกิดเป็นมนุษย์ ในหมู่มนุษย์ในชาติก่อน ในมนุษย์โลก ดีฉันได้พบ ภิกษุผู้ปราศจากกิเลสดุจสุสี ผู้เผ่งใส ไม่หม่นหมอง ก็เลื่อมใส จึงได้ถวายตั้งแก่ท่านด้วยมือตนเอง เพราะ บุญนั้น วรรณะของดีฉันจึงเป็นเช่นนี้ เพราะบุญนั้น ผลนี้จึงสำเร็จแก่ดีฉัน และโรคทุกอย่างที่น่ารักจึง เกิดแก่ดีฉัน

เห็นได้ว่าสตรีผู้นี้ ทำบุญและอธิษฐานขอให้ได้ตั้งทอง ซึ่งก็เป็นไปตามที่ประสงค์ วิมานตั้งทองของเธอโอฬารสวยงาม

๒) อธิษฐานจิตโดยอ้างบุญจากรัชมเทศนามัย

พระพรหมคุณาภรณ์อธิบายความหมายธัมมเทศนามัยว่า^{๓๖}

ธัมมเทศนามัย คือการทำบุญด้วยการแสดงธรรม ให้ผู้อื่นฟังก็เป็นบุญ แต่ในเวลาแสดงธรรมให้ผู้อื่นฟังต้องตั้งใจให้ถูกต้อง ท่านว่าถ้ามีเจตนาหาลาภ หาเสียง ถือว่าเจตนาไม่ดี มุ่งที่ผลส่วนตัว จะไม่มีผลมาก แต่ถ้าตั้งเจตนาว่าเราจะแสดงธรรมไปเพื่อให้โยมได้รู้เข้าใจถูกต้อง ให้มีสัมมาทิฐิ ให้โยมได้รับประโยชน์ ให้โยมได้พัฒนาชีวิตขึ้นไป ผู้ที่แสดงธรรมก็ได้บุญด้วย

ถึงโยมก็เหมือนกัน ก็ทำบุญข้อธรรมเทศนามัยนี้ได้ โดยนำธรรมไปบอก ไปเผื่อแผ่ ไปสอน ลูกสอนหลาน ให้รู้จักสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ให้เขาเจริญในทาน ศีล ภาวนาด้วย เริ่มตั้งแต่ไปแนะนำ ในครอบครัวของตัวเอง ทำบุญกับลูกกับหลานก็ได้ ด้วยธรรมเทศนามัยนี้ ยิ่งเป็นเรื่องที่ยากหรือเขาไม่เคยสนใจ เราก็ได้ฝึกตัวเอง หาทางที่จะสอนที่จะแนะนำอธิบายให้ได้ผล ทำให้เขามีปัญญา ทำให้เขาทำดี เป็นคนดีได้ ก็ยังได้บุญมาก

^{๓๖} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), ก้าวไปในบุญ, หน้า ๑๖.

ส่วนตัวอย่างของผู้ที่กระทำมโหฬารนั้น ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างครูบาอาจารย์ผู้เผยแพร่ธรรมะสามท่าน เป็นอรรถกถาจารย์รุ่นเก่า ๒ ท่าน คือพระพุทโธสเถระกับพระสิริมังคลาจารย์ และครูบาอาจารย์ร่วมสมัยอีก ๒ ท่าน เป็นพระพม่า ๑ ท่านกับชาวไทย ๑ ท่านดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ พระพุทโธสเถระเขียนคำอธิษฐานไว้ จากการแต่ง **คัมภีร์วิสุทธิมรรค**^{๓๗} ซึ่งปรากฏในคัมภีร์ฉบับอักษรสิงหว่า

บุญใดสำเร็จด้วยการกระทำนี้ และบุญอื่นใดที่ข้าพเจ้าขวนขวายไว้ ด้วยกรรมเป็นบุญนั้น ในอรรถภาพที่ ๒ ขอให้ข้าพเจ้าปราโมทย์อยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ยินดีในคุณคือศีลและอาจารย์ ไม่เกาะเกี่ยวในกามคุณทั้ง ๕ ได้ริยะผลชั้นที่ ๑ (โสดาปัตติผล) ในอรรถภาพสุดท้าย ขอให้ข้าพเจ้าได้พบพระศรีอริยเมตตไตรย พระมุนีผู้ประเสริฐ ผู้เป็นบุคคลยอดของโลก พระผู้เป็นนาถะ ผู้ทรงพอพระทัยในการเกื้อกูลสัตว์ทั้งปวง ขอให้ข้าพเจ้าได้ฟังพระสัทธรรมของพระมุนีพระองค์นั้น ผู้เป็นปราชญ์ แล้วได้บรรลุพระอริยผลชั้นยอด (อรหัตตผล) ฟังทำพระศาสนาของพระชินเจ้าให้ดังงาม ด้วยประการฉะนี้เทอญ

ตัวอย่างที่ ๒ พระสิริมังคลาจารย์ พระจอมปราชญ์แห่งลานนา เขียนคำอธิษฐานไว้ในมังคลัตถทีปนี ดังนี้^{๓๘}

มังคลัตถทีปนีนั้นสำเร็จแล้วปราศจากอันตรายฉันทะ: ขอความหวังดีอันงามของหมู่สัตว์ทั้งมวลเทียวจงสำเร็จฉันทะนั้น บุญใดให้ความสุข ซึ่งข้าพเจ้าผู้แต่งมังคลัตถทีปนีนี้ประสพแล้ว, ด้วยบุญของข้าพเจ้านั้น ขอความหวังดีของหมู่สัตว์ จงสำเร็จ. ขอสัตว์ทั้งหลายผู้มีกายอนันต์โดยรอบ ในอนันตจักรวาล จงมีความสุข มีอายุยืน เห็นแต่กรรมอันเจริญทุกเมื่อ.

อนึ่งสัตว์ทั้งหลายผู้ใคร่บุญ เลื่อมใสในพระพุทธเจ้า มีพระธรรมอันเลื่อมใสแล้ว และเลื่อมใสในพระสงฆ์. ขอสัตว์เหล่านั้น อันมีประการอย่างนั้น จงได้ความสำเร็จแห่งความหวังและความพ้นทุกข์.

ส่วนตัวข้าพเจ้า ฟังได้ผลอันสูงสุด ที่เข้าใจกันว่าพระอรหัต อันประกอบด้วยคุณทั้งปวง ในภาพที่สุด เมื่อใดแล พระผู้นายกแห่งโลกพระนามว่าอริยเมตตไตรยทรงอุบัติแล้ว, เมื่อนั้นข้าพเจ้าอยู่เฉพะพระพักตร์ ฟังสัทธรรมนั้นของพระองค์ ครั้นฟังธรรมของพระองค์แล้ว ฟังบรรลุผลอย่างยิ่ง ครั้นนั้นข้าพเจ้าพึงเป็นผู้ประดับด้วยคุณแม้ทั้งสิ้น.

ถ้าข้าพเจ้าไม่ฟังบรรลุผล ในสำนักของพระองค์ ท่องเที่ยวไปในภพน้อยใหญ่ ไม่ฟังเสพมิตรชั่ว ฟังเสพบุรุษสูงสุดทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่พึงประกอบด้วยทิวฐิษฐ์ ฟังประกอบด้วยทิวฐิฐิตี ข้าพเจ้าจงประกอบด้วยคุณธรรมมีทานเป็นต้น เป็นผู้เลื่อมใส อันชาวโลกรู้ดีแล้ว ข้าพเจ้าพึงเป็นผู้ระลึกชาติได้ มีปัญญามาก อันอะไรให้กำเริบไม่ได้ เปรียบด้วยสาคร ฉลาดในธรรมทั้งปวงในทุก ๆ ชาติ.

^{๓๗} พระพุทโธสเถระ, **คัมภีร์วิสุทธิมรรค**, หน้า ๑๗.

^{๓๘} พระสิริมังคลาจารย์, มังคลัตถทีปนีแปล เล่ม ๕ , กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๒-๑๗๔

ขอพระสัทธรรม คือ คำสอนของพระโลกนาถจรู้งเรื่องตลอดกาลนาน ขอปราณสัตว์ แม้ทุกหมู่เหล่า จงเป็นผู้เลื่อมใส ในพระพุทธานุภาพ ขอฝนจงตกในฤดูกาล นำเมฆนิตลไปสู่ความมั่งคั่ง จงยังทอธารให้หลั่งโดยชอบ เลี้ยงรักษาปราณสัตว์ และติมหาตออันกำเนิดจากพื้นภูมิภาคทุกเมื่อ มารดาบิดารักษาบุตรน้อยผู้เกิดจากตนเป็นนิตยฉันใด ขอพระราชาทองทั้งหลาย จงทรงรักษาชนโดยธรรม ทุกเมื่อฉันนั้นแล.

ตัวอย่างที่ ๓ พระสัทธัมมโชติกะ ธัมมาจริยะ (ชาวไทยเรียกกันสั้นๆว่าพระอาจารย์โชฯ) ท่านเป็นพระภิกษุชาวพม่า ผู้เดินทางมาสอนพระอภิธรรมในประเทศไทย ตามคำร้องขอของพระพิมลธรรม ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๙๒ โดยตั้งสำนักสอนอยู่ที่วัดระฆังโฆสิตาราม จนกระทั่งถึงแก่มรณภาพเมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๙^{๓๕}

พระสัทธัมมโชติกะได้เขียนตำรา เพื่อใช้เป็นคู่มือประกอบการเรียนพระอภิธรรมให้กับนักศึกษาชาวไทย โดยท่านเขียนคำอธิษฐานไว้ท้ายหนังสือชื่อ **ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาททีปนี** ดังนี้ว่า^{๓๖}

ด้วยอำนาจแห่งกุศลที่เกิดจากการแต่งปกรณ์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าได้ปัญญาธิกะพระสัมมาพุทธเจ้าในกาลข้างหน้า และขออย่าให้ข้าพเจ้าอย่าต้องเป็นคนยากจนในภพต่างๆที่ยังต้องเกิดอยู่ ตราบใดที่ปัญญาธิกะพุทธภาวะของข้าพเจ้า ยังไม่ถึงซึ่งสัมฤทธิ์ผล ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้เจริญ ผู้ประเสริฐ และมีญาณอันเป็นเครื่องระลึกชาติได้ตลอดกาล

ขอให้ข้าพเจ้าได้เคารพผู้ที่ควรเคารพ, ขอให้ข้าพเจ้าได้นับถือผู้ที่ควรนับถือ, ขอให้ข้าพเจ้าได้กราบไหว้ผู้ที่ควรกราบไหว้, ขอให้ข้าพเจ้าได้บูชาผู้ที่ควรบูชา

ตัวอย่างที่ ๔ อาจารย์เสถียร โพธิ์นันทะ (นักปราชญ์ในทางพระพุทธศาสนาของไทย ผู้ถึงแก่กรรมเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๙) ท่านเขียนคำอธิษฐานเอาไว้ไว้ในหนังสือ **ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาภาค ๑**^{๓๗} ว่า

ปรารถนาชื่อว่าประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาภาค ๑ อันข้าพเจ้าได้อาศัยนัยแห่งคัมภีร์เป็นจำนวนมาก แล้วบรรจงเลือกเอาสารัตถะรจนาไว้เพื่อประโยชน์แก่มวลสาธุชน ผู้ปรารถนาศึกษาได้สำเร็จจบลงแล้วด้วยดี **บุญอันใดพึงแผ่ผลจากกรรมนี้ ด้วยอานุภาพแห่งบุญนั้น** จงเป็นพลวปัจจัย อวยहितสุขแก่สรรพสัตว์ในโลกทั้งสิ้น ให้อย่างๆเถอะ

ขอให้ข้าพเจ้าพึงเป็นผู้สมบูรณ์มั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์ มีตนอันเกษม แลปราศจากโรคภัยภัยภัยพิบัติในทิฐฐุธรรมเทียว อกุศลธรรมพึงขาดจากชั้นธสันดานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพึง

^{๓๕} ดูรายละเอียดใน พระเทพสิทธิมนี, ส่วนคำนำ, **พระปฏิบัติศาสนาสมถทีปนิภา**, พิมพ์ครั้งที่ ๑ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประยูรวงศ์จำกัด, ๒๕๒๗).

^{๓๖} พระสัทธัมมโชติกะ ธัมมาจริยะ, **ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาททีปนี**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : เฉลิมชาญาณการพิมพ์, ๒๕๒๘), หน้า ๒๓๔.

^{๓๗} เสถียร โพธิ์นันทะ, **ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณาคาร, ๒๕๒๒), หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

ประกอบด้วยศรัทธาอันยิ่งในพระพุทธศาสนา ขวนขวายสั่งสมแต่กุศลถึงความเป็นทานบดี แล
พึงเป็นผู้ประดับด้วยคุณอันเอนก วิจิตรพร้อมด้วยศีลสมาธิ ปัญญาอันรุ่งเรืองจงทุกๆ ภาพเถาะ

ก็ในกาลใดแลพระบรมโพธิสัตว์ซึ่งมีพระนามอัยปรากฏแล้วว่าเมตเตยยะ ได้บรรลุพระ
อภิสัมโพธิญาณเป็นพระสัมพุทธเจ้าขึ้นในโลก ในกาลนั้นขอให้ข้าพเจ้าได้โอกาสเป็นอุปัฏฐากพระ
ผู้มีพระภาคพระองค์นั้น พึงได้สดับพระสัทธรรมเฉพาะเบื้องพระพักตร์ ผลอันอุดมเลิศอัน
บังเกิดปรารถนา กล่าวคืออรรหัตตผล ขอให้ข้าพเจ้า บรรลุซึ่งผลนั้นโดยพลัน

ขอให้ฝนจู่ตกต้องตามฤดูกาลนำเมฆนิล ไปสู่ความฉ่ำชื่นยังพืชพันธุ์ธัญญาหารให้ชะอุ่ม
งอกงาม อำนวยความบันเทิงแก่สัตว์ทั้งหลาย ขอพระสัทธรรมแห่งพระโลกนาถอันเปรียบดุจ
ดวงมหาประทีปจู่สว่างไสว ส่องมรรคาแห่งสันติสุขแก่โลกทั้งปวง พึงดำรงอยู่ตลอดชั่วกาล
เทอญ”

พระพุทธโฆษาจารย์, พระสิริมังคลาจารย์, พระสัทธัมมโชติกะ และอาจารย์เสถียรฯ เขียน
ตำราเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน หรือเผยแพร่พระพุทธศาสนา หนังสือที่ท่านเขียนสงเคราะห์ว่า
เป็นการแสดงธรรมหรืออัมมเทศนามัย และท่านเหล่านั้นนำมาใช้กล่าวอ้างอริชฐานจิต

๓) อริชฐานจิตโดยอ้างบุญจากปัตติทานมัย

พระพรหมคุณาภรณ์อธิบายความหมายปัตติทานมัยว่า^{๔๒}

ให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในบุญหรือในการทำบุญด้วย เวลาเราทำความดีอะไรสักอย่างก็ไม่หวัง
แทนไว้ เราเปิดโอกาสให้คนอื่นได้มีส่วนร่วมบุญด้วยการทำความดีด้วยกัน ทั้งผู้ร่วม และผู้ให้
โอกาส ก็ได้บุญเพิ่มทั้งสองฝ่าย คนที่ให้เขาร่วมตัวเองบุญก็ไม่ได้ลดลง เดียวจะนึกว่าคนอื่นมา
แย่งบุญ เปล่า กลับยิ่งได้มากขึ้น เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า คนที่ทำบุญด้วยตน กับคน
ที่ทำบุญด้วยตนแล้วยังชวนคนอื่นมาทำด้วยนั้น คนหลังได้บุญมากกว่า เมื่อให้ส่วนร่วมแก่ผู้อื่น
มาทำความดีด้วยกัน บุญกุศลก็ยิ่งเพิ่มมา

ส่วนตัวอย่างที่จะยกมาอธิบายการทำปัตติทานมัยนั้น ปรากฏในติโรกขทสุตตร^{๔๓} เป็นเรื่อง
ความเป็นมาของการอุทิศส่วนกุศลของพระเจ้าพิมพิสาร ทำบุญและอุทิศส่วนกุศลให้หมู่ญาติที่ล่วงลับ
ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ ติโรกขทสุตตร ซึ่งสูตรนี้แสดงเพื่ออนุโมทนาแก่พระเจ้าพิมพิสาร เนื่องใน
วโรกาสถวายสวนเวฬุวันให้พระศาสดา และภิกษุสงฆ์ประทับจำพรรษาภายในกรุงราชคฤห์ ภายหลัง
จากถวายแล้ว คือนั้น พระราชาอินเสียงอมมนุษย์ร้องนำสะพรั่งกลัว รุ่งขึ้นจึงเสด็จเข้าเฝ้า

พระศาสดาตรัสว่า ไม่มีภัยอันตรายใดๆ เป็นเสียงร้องของเหล่าเปรตที่อดีตเคยเป็นญาติ
ของพระองค์ กระทำอกุศลกรรมโดยอิสสาริยาพระพุทธเจ้าและภิกษุสงฆ์ที่ได้บริโภคโภชนาหารดีๆ จึง
พากันทำอันตรายแก่ท่าน กินเองและให้ลูกๆกินทานนั้นบ้าง ตายแล้วเข้าถึงนรก บัดนี้เกิดเป็นเปรต

^{๔๒} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), ก้าวไปในบุญ, หน้า ๑๕.

^{๔๓} ขุ.ขุ.อ.(ไทย) ๑/๑/๒๘๔.

พวกเขาเพื่อรอการอุทิศส่วนกุศลทาน ดังนั้นในรุ่งเช้าพระราชากวายนานอีกครั้ง และอุทิศให้หมู่เปรตดังนี้

พระราชากวายน้ำทักษิณทก (น้ำที่หลังในเวลาทาน) ทรงอุทิศว่า “**ขอทานนี้จึงมีแก่พวกญาติของเรา**” ทนไฉนเอง สระโบกขรณิดารดาชด้วยดอกบัว ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น เปรตพวกนั้นก็อาบและดื่มในสระโบกขรณิดันั้นระงับความกระวนกระวายความลำบากและหิวกระหายได้แล้ว มีผิวพรรณดุจทอง ลำดับนั้น พระราชากวายน้ำข้าวยาคุ ของเคี้ยว ของกิน เป็นต้นแล้วทรงอุทิศ ในทนไฉนเอง ข้าวยาคุ ของเคี้ยว และของกินอันเป็นทิพย์ ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น เปรตพวกนั้นก็พากันบริโภคน้ำทิพย์เหล่านั้นมีอินทรีย์อัมเอิบ

ลำดับนั้น พระราชากวายน้ำและเสนาสนะ เป็นต้น ทรงอุทิศให้เครื่องอสังการต่างๆ แก่เปรต มีผ้าทิพย์ ยานทิพย์ ปราสาททิพย์เครื่องปูลาดและที่นอน เป็นต้น ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น สมบัติเหล่านั้นของเปรตพวกนั้น ปรากฏทุกอย่างโดยประการใด พระผู้มีพระภาคเจ้า ก็ทรงอธิษฐานให้พระราชาทรงเห็นโดยประการนั้น

นี่คือสูตรแสดงการทำทานมัยและตั้งจิตปรารถนาให้กับผู้อยู่ในโลกอื่นหรือการอุทิศส่วนกุศล เป็นการทำปัดตทานมัยด้วยนั่นเอง

ตัวอย่างที่ ๒-ปัดตทานคาถาเป็นคาถาอุทิศส่วนบุญ “สันนิษฐานว่าแปลในสมัยกรุงศรีอยุธยา หรือกรุงรัตนโกสินทร์ บางท่านกล่าวว่าเป็นพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ ๔ คาถานี้ประพันธ์โดยอาศัยคำอุทิศส่วนบุญของพระเจ้าจักรพรรดิติโลภวิชัย ที่มีปรากฏในคัมภีร์อุปทาน เพราะมีเนื้อความคล้ายคลึงกับคาถาเหล่านั้น

เนื้อความปัดตทานคาถามีดังนี้

บุญสุสัทธานิ กตสส ยานญญานิ กตานิ เม
เตสญจ ภาคิโน โหนตุ สุตตานนตาปปมาณกา

ขอสัตว์ทั้งหลายหาประมาณมิได้ จงเป็นผู้ได้รับส่วนแห่งบุญ ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วในบัดนี้และจงเป็นผู้ได้รับส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วอื่นๆ

เย ปิยา คุณวุนตา จ มยหิ มาตาปิตาทโย
ทิฏฐา เม จาบายทิฏฐา วา อถญเญ มชฌตตเวรีโน
บุคคลเหล่าใดมีมารดาบิดาเป็นต้น ผู้เป็นที่รัก มีอุปการะแก่ข้าพเจ้า และแม่สัตว์
เหล่าอื่น ทั้งที่เคยเห็นและไม่เคยเห็น ที่เป็นกลางและที่จ้องแหวกกันอยู่
สตตา ติฏฐุนติ โลกสมิ เต ภูมมา จตุโยนิกา
ปญเจกจตุโวการา สัสนนตา ภาวภเว
สัตว์ทั้งหลายที่อยู่ในโลก ที่เกิดในภูมิ ได้กำเนิดทั้ง ๔ ที่มีชั้น ๕ ชั้น ๔ หรือชั้นเดียว
ท่องเที่ยวไปในภพน้อยภพใหญ่
ญาติ เย ปตติทานมเม อนุโมทนตุ เต สย

“พระคันธสาราภิวงศ์, พระปริตรธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๒๑, (กรุงเทพมหานคร : หจก.ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๘๓.

เย จิม นปชานนติ	เทวา เตสํ นิเวทฺยํ
ขอสัตว์เหล่านั้นจงเป็นผู้รับรู้การแผ่ส่วนบุญของข้าพเจ้า จงร่วมกันอนุโมทนา และขอ	
อัญเชิญเทวดาไปแจ้งแก่สัตว์ผู้รับรู้ไม่ได้ด้วยเทอญ	
มยา ทินนาน ปุณฺณญานํ	อนุโมทนเหตุนา
สพเพ สตฺตา สทา โหนตุ	อเวรา สุขชีวิโน
เขมปฺปทญฺญจ ปปโปนฺตุ	เตสาสา สิขมตํ สุภา.

ด้วยการอนุโมทนาบุญที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วนี้ ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ปราศจากเวร มีชีวิตเป็นสุขเสมอ ขอให้บรรลุแดนเกษม และขอความปรารถนาที่ดั่งใจ ของสัตว์เหล่านั้นจงสำเร็จเทอญ

ตัวอย่างปตติทานคาถานี้ อ่างผลจากการทำบุญ อุทิศให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย

๓.๓.๒ ใช้ความดีหรือความจริงอธิษฐานจิต

การนำความจริงหรือความดีในตัวผู้อธิษฐานมาใช้อธิษฐานจิตนั้น พระพรหมคุณาภรณ์ อธิบายว่า พบบ่อยในคัมภีร์พระพุทธศาสนารุ่นอรรถกถา เฉพาะอย่างยิ่งชาดก หลายเรื่องมีลักษณะ น่าจะเหลือเชื่อ แต่คงเป็นธรรมดาของวรรณคดี นับเป็นวิธีปฏิบัติที่ใกล้จะถึงความเป็นพุทธอย่าง แท้จริง^{๕๕}

ผู้วิจัยยกตัวอย่างการอธิษฐาน โดยแยกชนิดจากการอ้างความดีและความจริงดังนี้

๑) อธิษฐานจิตโดยอ้างความดี

การนำความดีที่มีอยู่ในตนมาใช้อธิษฐานจิต ผู้วิจัยยกยกมา ๒ ตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ พระองค์สิมมาล อ้างคุณความดี (สัจจกิริยา) จากการไม่ได้คิดปลงชีวิตสัตว์ ในอังกุสิมมาลสูตร^{๕๖} ดังนี้

หลังจากองค์สิมมาลบวชเป็นพระแล้วไปบิณฑบาตรและพบหญิงมีครรภ์ จึงมากราบทูล พระพุทธเจ้า พระพุทธองค์จึงมีดำรัสดังนี้

ดูกรองค์สิมมาล ถ้าอย่างนั้น เธอจงเข้าไปหาสตรีนั้นและกล่าวกะสตรีน้อยอย่างนี้ว่า ดูกร น้องหญิง ตั้งแต่เราเกิดมาแล้วจะได้รู้สักว่าแกปลงสัตว์จากชีวิตหามิได้ ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอ ความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่าน ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ครรภ์ของท่านเถิด

ท่านพระองค์สิมมาลกราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ก็อาการนั้นจักเป็นอันข้าพระองค์ กล่าวเท็จทั้งรู้อยู่เป็นแน่ เพราะข้าพระองค์แกปลงสัตว์เสียจากชีวิตเป็นอันมาก.

^{๕๕} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงขยาย, หน้า ๙๖๙.

^{๕๖} ม.ม.(ไทย) ๑๓/๓๕๑/๔๒๘.

ภ. ดุรธองคฤมาล ถ้าอย่างนั้น เธอจงเข้าไปหาสตรีนั้น แล้วกล่าวกะสตรีนั้นอย่างนี้ว่า ดุรธองคฤมาล ตั้งแต่เราเกิดแล้วในอริยชาติ จะได้รับรู้สีกว่าแกล้างปลงสัตว์เสียจากชีวิตหามิได้ ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่าน ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่กรรมของท่านเกิด

พระธองคฤมาลทูลรับพระผู้มีพระภาคแล้ว เข้าไปหาหญิงนั้นถึงที่อยู่ ครั้นแล้วได้กล่าวกะหญิงนั้นอย่างนี้ว่า ดุรธองคฤมาล ตั้งแต่เวลาที่ฉันเกิดแล้วในอริยชาติ จะแกล้างปลงสัตว์จากชีวิตทั้งรู้หามิได้ ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่าน ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่กรรมของท่านเกิด ครั้นนั้น ความสวัสดิ์ได้มีแก่หญิง ความสวัสดิ์ได้มีแก่กรรมของหญิงแล้ว.

ตัวอย่างที่ ๒ มัจฉชาติ^{๔๗} ว่าด้วยปลาขอฝน

เรื่องมีอยู่ว่าในอดีตกาล มีลำห้วยแห่งหนึ่งล้อมรอบด้วยซุ้มแห่งแถววัลย์ อยู่ตรงโบกขรณิเขตวันนี้ ณ เมืองสาวัตถี แคว้นโกศล ครั้นนั้นพระโพธิสัตว์บังเกิดในกำเนิดปลา มีฝูงปลาเป็นบริวารอยู่ในลำห้วยนั้น แม้นครานั้น แคว้นนั้นฝนก็ไม่ตกเหมือนครานี้ ชาวกล้าของพวกมนุษย์เหี่ยวแห้ง ในบึงเป็นต้นขาดน้ำ ฝูงปลาและเต่าพากันคุดเข้าเปือกตม. แม้อันลำห้วยนั้น ฝูงปลาก็พากันคุดเข้าโคลนตม ซุกซ่อนในที่นั้นๆ ฝูงกาเป็นต้นก็พากันรุมจิกทิ้งออกมาจิกกินด้วยจะงอยปาก

พระโพธิสัตว์เห็นความพินาศของหมู่ญาติ ก็ดำริว่า ผู้อื่นเว้นเราเสียแล้ว ใครเล่าที่จะได้ชื่อว่าสามารถปลดเปลื้องทุกข์ของพวกปลาเหล่านี้ เป็นไม่มี เราจักทำสัจจกิริยาให้ฝนตก ปลดเปลื้องฝูงญาติจากทุกข์ คือความตายให้จงได้ แล้วแหวกตมสีดาออก พญาปลาใหญ่สีกายเหมือนปุ่มต้นอัญชัน ลืมตาทั้งคู่ อันเปรียบได้กับแก้วมณีสีแดงที่เจียรนัยแล้ว มองดูอากาศบันลือเสียงกล่าวแก่เทวราชปชชุนนะว่า

ข้าแต่พระปชชุนนะผู้เจริญ ข้าพเจ้าอาศัยหมู่ญาติเดือดร้อนมาก ในเมื่อข้าพเจ้าผู้ทรงศีลลำบากอยู่ ทำไมท่านไม่ช่วยให้ฝนตกลงมาแล้ว ข้าพเจ้าบังเกิดในฐานะที่จะกัดกินพวกเดียวกัน แต่ก็ยังไม่เคยได้ชื่อว่า กัดกินมัจฉชาติ ตั้งต้นแต่ปลาเล็กแม้มีขนาดเท่าเมล็ดข้าวสาร ถึงสัตว์มีปรารถนาอื่นๆ เล่า ข้าพเจ้าก็ได้เคยแกล้างปลงชีวิตเลย ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอท่านจงให้ฝนตกลงมา ปลดเปลื้องหมู่ญาติของข้าพเจ้าจากทุกข์เทอญ

พระโพธิสัตว์เรียกท้าวปชชุนนะ เหมือนสั่งบังคับคนรับใช้อย่างนี้ ให้ฝนท่าใหญ่ตกทั่วแคว้นโกศลให้มหาชนพ้นจากมรณทุกข์ ในปริโยสานกาลของชีวิตก็ได้ไปตามยถากรรม

ดังนั้นฝนจึงตกลงมาด้วยการกล่าวสัจจวาจา อัจฉความดีที่ไม่เคยฆ่าสัตว์ให้ตนและเพื่อนรอดจากความพินาศ

๒) อธิษฐานจิตโดยอ้างความจริง

การนำความจริงที่ปรากฏอยู่ในตนมาใช้ในการอ้าง เพื่ออธิษฐานจิตให้พ้นจากภัยที่กำลังประสบ ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างดังนี้

^{๔๗} ขุ.ชา.เอกก.อ.(ไทย) ๓/๒/๒๐๔.

ตัวอย่างที่ ๑ วัฏฏชาตก ว่าด้วยจริยาวัตรของนกคุ้ม^{๔๘}

ในอดีตกาลในประเทศนั้นนั่นแหละในแคว้นมคธ พระโพธิสัตว์ถือปฏิสนธิในกำเนิดนกคุ้ม เกิดจากท้องมารดาลำดับนั้น บิดามารดาให้พระโพธิสัตว์นั้นนอนในรัง แล้วนำอาหารมาเลี้ยงดู ด้วยจะงอยปาก. พระโพธิสัตว์นั้นไม่มีกำลังที่จะเหยียดปีกออกไปในอากาศ หรือไม่มีกำลังที่จะยกเท้าเดินไปบนที่ดอน และไฟป่าย่อมไหม้ประเทศนั้นทุกปีๆ

สมัยเมื่อนั้น ไฟป่านั้นก็ไหม้ประเทศนั้นเสียงดังลั่น. หมูนกพากันออกจากรังของตนๆ ต่างกลัวต่อมรณภัย ส่งเสียงร้องหนีไป บิดามารดา แม่ของพระโพธิสัตว์ก็กลัวต่อมรณภัย จึงทิ้งพระโพธิสัตว์หนีไปพระโพธิสัตว์นอนอยู่ในรังนั่นเอง ด้วยยังเป็นลูกนกอ่อนวัยอยู่ ไม่สามารถหนีไปไหนได้ จึงตรองดูว่าจักทำอย่างไร

ลำดับนั้น พระโพธิสัตว์จึงได้คิดถึงสัจจะ และรำลึกถึงอดีตพระพุทธรเจ้าทั้งหลาย และคุณทั้งหลายที่อดีตพระพุทธรเจ้าเหล่านั้นรู้แจ้งแล้ว ถือเอาสภาวะธรรม คือสัจจะซึ่งมีอยู่ในเรา กระทำสักกิริยาให้ไฟถอยกลับไป กระทำความปลอดภัยแก่ตนและหมู่นกที่เหลือ

ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงกล่าวว่า คุณแห่งศีลมีอยู่ในโลก ความสัตย์ ความสะอาด และความเอ็นดู มีอยู่ในโลก ด้วยความสัตย์นั้น ข้าพเจ้าจักทำสักกิริยาอันยอดเยี่ยม พิจารณากำลังแห่งธรรม ระลึกถึงพระชินเจ้าทั้งหลายในปางก่อน **อาศัยกำลังสัจจะ ขอทำสักกิริยา** โดยกล่าวคาถานี้ว่า

ปีกของเรามีอยู่ แต่ก็บินไม่ได้ เท้าทั้งสองของเรามีอยู่ แต่ก็เดินไม่ได้ มารดาและบิดาของเรา ออกไปหาอาหาร ดูก่อนไฟ ท่านจงถอยกลับไปเสียพร้อมกับสักกิริยาของพระโพธิสัตว์นั้น ไฟได้ถอยกลับไปในที่ประมาณ ๑๖ กรีส ก็แหละ เมื่อจะถอยไป ก็ไหม้ไปยังที่อื่นในป่า ทั้งดับแล้วในที่นั้นเอง เหมือนคบเพลิงอันบุคคลให้จมลงในน้ำ

นี่คือการอธิษฐานกล่าวสัจจวาจา อังความจริงที่มีอยู่ในตนทำให้อรอดตาย

๓.๓.๓ ใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์อธิษฐานจิต

การนำสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาอ้างใช้อธิษฐานจิตให้สมปรารถนา เป็นสิ่งที่เราพบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน โดยมากในรูปของการให้พร เช่น การอวยพรให้คู่บ่าวสาวประสบความสำเร็จการครองเรือนครองรักในด้านต่างๆเช่นด้านทรัพย์สินเงินทอง เกียรติยศชื่อเสียง ฯลฯ จะอ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาใช้ในการอำนวยการ^{๔๙}

ในที่นี้จะยกเนื้อหาในพระปริตรคือ พุทธชัยมงคลคาถากับสรรพมั่งคลคาถา และคำให้พรของพระพรหมคุณาภรณ์ต่อญาติโยม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

^{๔๘} ชุ.ชา.เอกก.อ.(ไทย) ๓/๑/๓๔๒.

^{๔๙} สุเทพ โพธิ์สัทธา, ศิลปการพูดอวยพรมงคลสมรส, หน้า ๓๔-๓๕.

ตัวอย่างที่ ๑ -พุทธชัยมังคลคาถา^{๕๐} คาถานี้บางครั้งถูกเรียกว่าคาถาพาหุง นักวิชาการบางท่านสันนิษฐานว่าผู้ประพันธ์คาถานี้คือพระมหาพุทธสิริเถระ ซึ่งรจนาคัมภีร์ฎีกาพาหุง ในสมัยพระบรมไตรโลกนาถ และประพันธ์ในราวพศ.๒๐๐๖ คาถานี้ยังมีชื่อเรียกว่าบทถวายพรพระ เพราะแต่งถวายพรพระเจ้าแผ่นดินให้ทรงชนะศึก

คาถานี้กล่าวถึงชัยชนะของพระพุทธเจ้า คือ ชนะมาร, อาฬวกยักษ์, โจรองคฺุสิมลา ฯลฯ

เนื้อความในพุทธชัยมังคลคาถาบางส่วนมีดังนี้

พาหุ สหสสมภินิมิตสาวุธนต์ ครีเมชลํ อุตติโฆรสเสนมาร

ทานาทิธมมวินา ชิตวา มุนินโท ตนเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺคลานิ.

เมื่อพญามารเนรมิตแขนมากเป็นพัน ถืออาวุธในมือ ชีข้างครีเมชละ สะพริบพร้อมด้วยกองทัพอันน่าสะพริงกลัว พระจอมมุนีทรงชนะด้วยทานบารมีเป็นต้น อันชอบธรรม **ด้วยพระเดชนั้น ขอชัยมงคล จงมีแก่ข้าพเจ้า**

มาราติเรกมภิชุฉิตสพฺพรตฺตี โฆรมปนาพวคมกขมถทยุกฺข

ขนต์ิสฺสุนทวิธินา ชิตวา มุนินโท ตนเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺคลานิ.

เมื่ออาฬวกยักษ์ผู้ร้ายหยาบช้าโหดเหี้ยม เข้ามาราวีตลอดทั้งคืนยิ่งกว่าพญามาร พระจอมมุนีทรงชนะ ด้วยการใช้พระขันติเป็นอุบายสั่งสอน ด้วยพระเดชนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้า

นาฬาคีรี คชวรํ อติมตตฺกุตฺตี ทาวคคิจกมสนิว สฺุทวารุณนฺต

เมตตมพฺุเสกวิธินา ชิตวา มุนินโท ตนเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺคลานิ.

เมื่อพญาช้างนาฬาคีรีตกมันหนักผู้ร้ายเหลือ แล่นเข้ามา รวากับไฟไหม้ป่า ดุจจักรอาวุธเหมือนฟ้าผ่า พระจอมมุนีทรงชนะด้วยน้ำพระเมตตา ด้วยพระเดชนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้า

อูกฺขิตตขคฺคฺมตีหตถสฺุทวารุณนฺต ธาวนฺติโยชนปถงฺคฺุสิมลาพนฺต

อิทธิสิงฺขตมโน ชิตวา มุนินโท ตนเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺคลานิ.

เมื่อโจรองคฺุสิมลาผู้ร้าย ถือดาบเงื้อง่า วิ่งไล่ติดตามไปเป็นหนทาง ๓ โยชน์ พระจอมมุนีทรงชนะด้วยการบันดาลอิทธิฤทธิ์ ด้วยพระเดชนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้า

ดังนั้นใจความของคาถานี้คืออั้งชัยชนะของพระพุทธเจ้า แล้วอั้งสัจวาจาขึ้นมาพิทักษ์คุ้มครองให้มีความสวัสดิ์ในชัยชนะเหล่านั้น

ตัวอย่างที่ ๒ สัพพมังคลคาถา^{๕๑} คือคาถาที่กล่าวถึงมงคลทั้งหมด โดยอาราธนาคุณของพระพุทธเจ้าและเทวดาทั้งปวงมาพิทักษ์ให้มีความสวัสดิ์ จัดเป็นคาถาที่โบราณจารย์ประพันธ์ขึ้นภายหลัง เพราะไม่มีปรากฏในพระสูตร สันนิษฐานว่าได้รับการประพันธ์นานกว่า ๘๐๐ ปี เพราะพบ

^{๕๐} พระคันธสาราภิงศ์, พระปริตรธรรม, หน้า ๔๐-๔๑.

^{๕๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๗.

ในสัททนีติปกรณ์ (สุตตมาลาสูตร ๕๐๘) ซึ่งรจนาที่ประเทศสหภาพพม่าในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๗
เนื้อความและคำแปลสัพพมังคลคาถามีดังนี้

ภวตุ สัพพมังคลํ รุกขนต์ุ สัพพเทเวตา สัพพพุทธานุภาเวน สทา โสตถิ ภวนต์ุ เม.

ขอจงมีสรรพมงคล ขอปวงเทวดาจงคุ้มครอง **ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขสวัสดิ์ ด้วยพุทธานุภาพทั้งปวงเสมอ**

ภวตุ สัพพมังคลํ รุกขนต์ุ สัพพเทเวตา สัพพธมมานุภาเวน สทา โสตถิ ภวนต์ุ เม.

ขอจงมีสรรพมงคล ขอปวงเทวดาจงคุ้มครอง **ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขสวัสดิ์ ด้วยธรรมานุภาพทั้งปวงเสมอ**

ภวตุ สัพพมังคลํ รุกขนต์ุ สัพพเทเวตา สัพพสงฆานุภาเวน สทา โสตถิ ภวนต์ุ เม.

ขอจงมีสรรพมงคล ขอปวงเทวดาจงคุ้มครอง **ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขสวัสดิ์ ด้วยสังฆานุภาพทั้งปวงเสมอ**

คาถาคือขอให้ตนเองมีความสุขสวัสดิ์ ด้วยอำนาจแห่งพุทธานุภาพ, ธรรมานุภาพ และสังฆานุภาพ

ตัวอย่างที่ ๓ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต)^{๕๒} ได้ให้พรปีใหม่แก่ญาติโยมในหนังสือเรื่องพรที่สัมฤทธิ์แก่ผู้ดำเนินชีวิตที่ดีไว้ว่า

ในโอกาสปีใหม่ อันนิยมถือกันในโลกว่าเป็นมงคลนี้ ก็ขอตั้งจิตประกอบด้วยเมตตาและไมตรีธรรมนั้น **อ้างอิงอานุภาพคุณพระรัตนตรัย** อวยชัยให้พร รตนตตยานุภาเวน รตนตตยเตชสา **ด้วยอานุภาพคุณพระรัตนตรัย** พร้อมทั้งบุญกุศลมีศรัทธาและไมตรีจิตของท่านทั้งหลายที่มีอยู่ในใจ อันประกอบด้วยเจตนาที่ดีเป็นบุญกุศลนั้น จงเป็นปัจจัยอภิบาลรักษาให้ทุกท่าน เจริญด้วยพรทั้ง ๕ ประการจงเจริญก้าวหน้าพร้อมด้วยกำลังใจ กำลังกาย กำลังปัญญา ที่จะดำเนินชีวิต ประกอบกิจการงานให้เจริญก้าวหน้าประสบความสำเร็จ มีความร่มเย็นเป็นสุขในพระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยทั่วกันทุกท่าน ยิ่งๆ ขึ้นไป ตลอดกาลนานเทอญ

ตัวอย่างนี้อ้างคุณพระรัตนตรัยมาอธิษฐานให้พร ให้มีความสุขสวัสดิ์

^{๕๒} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พรที่สัมฤทธิ์แก่ผู้ดำเนินชีวิตที่ดี**, หน้า ๑๗-๑๘.

๓.๔ เป้าหมายการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา

สำหรับเป้าหมายแห่งการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา แยกเป็นการอธิษฐานให้ตนเองกับการอธิษฐานให้ผู้อื่นดังนี้

๓.๔.๑ อธิษฐานให้ตนเอง

ในการอธิษฐานให้ตนเองนั้นมีเป้าประสงค์อยู่ ๔ สิ่งคือ อธิษฐานเพื่อให้ได้สิ่งที่ปรารถนา, อธิษฐานเพื่อให้พ้นภัย/ชนะอุปสรรค, อธิษฐานเพื่อให้เป็นคนดี/มีความสุข/มีสุขภาพดี/มีอิทธิฤทธิ์ และอธิษฐานเพื่อให้บรรลุอุดมคติสูงสุดแห่งชีวิต

เป้าหมายแห่งการอธิษฐานขอนั้น บางครั้งมีการมุ่งสิ่งประสงค์เพียงเรื่องเดียว บางครั้งก็หลายอย่างรวมกันไปเลย ลองดูตัวอย่างที่ขอโดยรวมดังนี้

๑) อธิษฐานให้ได้สิ่งที่ปรารถนา

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ พระสัทธัมมโชติกะ ธรรมจาริยะ เขียนคำอธิษฐานไว้ในท้ายเล่มของหนังสือ *ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปาททีปนี*^{๕๓}

- ขอให้ร่ำรวย (ขออย่าให้ข้าพเจ้าต้องเป็นคนยากจนในภพต่างๆที่ยังต้องเกิดอยู่)
- ขอมีอิทธิฤทธิ์ (ขอมีญาณอันเป็นเครื่องระลึกชาติได้ตลอดกาล)
- ขอได้พบแต่บัณฑิต (ขอให้ข้าพเจ้า ได้เคารพผู้ที่ควรเคารพ, ใ้คนนับถือผู้ที่ควรนับถือ, ได้กราบไหว้ ผู้ที่ควรกราบไหว้, ได้บูชา ผู้ที่ควรบูชา)

จะเห็นว่าคำอธิษฐานของพระสัทธัมมโชติกะนั้น เป็นการขอเพื่อตนเองให้ร่ำรวย, ขอพบแต่คนที่ดี, ขอมีญาณคือการระลึกชาติได้ตลอดกาล, ฯลฯ

ตัวอย่างที่ ๒ อาจารย์เสถียร โภธินันทะ อธิษฐานไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาภาค ๑ ว่า^{๕๔} “ขอให้ข้าพเจ้าพึงเป็นผู้สมบูรณ์มั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์”

จะเห็นว่าคำอธิษฐานของอ.เสถียรฯนั้น ขอเพื่อตนเองคือให้ร่ำรวย

ตัวอย่างที่ ๓ อธิษฐานขอครองคู่ ปราภฏในรถการีเปตวัตถุ^{๕๕} ว่าด้วยมนุษย์ผู้อยากครองคู่อยู่กับนางเวมานิกเปต (กึ่งนางฟ้า-กึ่งเปต) ในสวนนันทวันดังนี้

มาณพคนหนึ่งถามนางเวมานิกเปตตนหนึ่งว่า คุณอนนางเทวีผู้มีอำนาจมาก ท่านขึ้นสู่วิमानมีเสาอันล้วนแล้วด้วยแก้วไพฑูรย์ งามผุดผ่อง มีรูปภาพอันวิจิตรต่าง ๆ อยู่ในวิมานนั้นดูพระจันทร์ในวันเพ็ญงามโชติช่วงในท้องฟ้าฉะนั้น อนึ่งรัศมีของท่านมีสีดังทองคำ ท่านมีรูปร่างอันอุดมนำดูน่าชมยิ่งนัก นั่งอยู่แต่ผู้เดียวบนบัลลังก์อันประเสริฐมีค่ามาก

^{๕๓} พระสัทธัมมโชติกะ ธรรมจาริยะ, *ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปาททีปนี*, หน้า ๒๓๔.

^{๕๔} เสถียร โภธินันทะ, *ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑*, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

^{๕๕} ขุ.เปต. (ไทย) ๒๖/๑๑๓/๑๖๗.

สามีของท่านไม่มีหรือ ก็สระโบกขรณีของท่านเหล่านี้มีอยู่โดยรอบ มีกอบัวต่าง ๆ เป็นอันมาก มีบัวขาวมาก เกือบกล่นด้วยทรายทองโดยรอบ ในสระโบกขรณีนั้น หาเปือกตมและจอกแหนมิได้ มีหงส์นำคู่นำชมนำรื่นรมย์ใจเที่ยวแหวะเวียนไปในน้ำทุกเมื่อ หงส์ทั้งปวงนั้นมีเสียงไพเราะพากันมาประชุมร่ำร้องอยู่ เสียงร่ำร้องแห่งหงส์ในสระโบกขรณีของท่าน มิได้ขาดเสียงดุจเสียงกลอง

ท่านมียศงามรุ่งเรืองลงนั่งอยู่ในเรือ ท่านมีขันทาโก่งดำดี มีหน้ายิ้มแย้มพูดจาน่ารักใคร่ มีอวัยวะทั้งปวงงามรุ่งเรืองยิ่งนัก วิมานของท่านนี้ปราศจากละอองธุลี ตั้งอยู่ที่ภาคพื้นอันราบเรียบ มีสวนนั้นทิวทัศน์อันก่อให้เกิดความยินดีเพลิดเพลินเจริญใจ ดูก่อนนารีผู้มีรูปร่างนำคู่นำชม เราปรารถนาเพื่อจะอยู่บันเทิงกับท่านในสวนนั้นทิวทัศน์ของท่านนี้

นางเวมานิกเปรตกล่าวว่าท่านจงทำกรรมอันจะทำให้ท่านได้เสวยผลในวิมานของเรานี้ และจิตของท่านจงน้อมมาในวิมานนี้ด้วย ท่านทำกรรมอันบันเทิงในที่นี้แล้ว จักได้อยู่ร่วมกับเราสมความประสงค์ มาณพนั้นรับค่านางเวมานิกเปรตนั้นแล้ว จึงได้ทำกรรมอันเป็นกุศลอันส่งผลให้เกิดในวิมานนั้น ครั้นแล้วได้เข้าถึงความเป็นสหายของนางเวมานิกเปรตนั้น

สรุปตามเรื่องคือ มาณพผู้เป็นมนุษย์ มาพบนางฟ้ากึ่งเปรตผู้มีความสวยงาม ไร้คู่ครอง อยู่ในวิมานชั้นเลิศในสวนอันวิจิตร ก็มีจิตปฏิพัทธ์ จึงเกี่ยวพาราตี และขอครองคู่ แต่เธอบอกให้เขาทำบุญและตั้งจิตถึงวิมานเธอ เพื่อจะได้มาอยู่ร่วมกัน ในอรรถกถา^{๕๖} แสดงว่า ชายหนุ่มกลับไปเยี่ยมถิ่นมนุษย์และทำตามที่เธอบอก ในเวลาไม่นาน ก็ถึงแก่กาละ (สิ้นชีวิต) และเข้าถึงความเป็นสหายของนางเวมานิกเปรตตนนั้น

๒) อธิษฐานให้พ้นภัย/ชนะอุปสรรค

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างการอธิษฐานเพื่อให้พ้นจากภัยเบื้องต้น หรือให้ชนะอุปสรรคดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ วัฏฏกชาต^{๕๗} เรื่องของนกคุ้ม ตั้งสัจจวาจาให้รอดชีวิตจากไฟไหม้

ตัวอย่างที่ ๒ มัจฉชาต^{๕๘} เรื่องของปลาอ่างความดีมาใช้ตั้งสัจจวาจาขอฝนให้ตก เพื่อให้รอดชีวิตจากหนองน้ำอันแห้งผาก

ตัวอย่างที่ ๓ ชัยปริตร^{๕๙} คือปริตรที่กล่าวถึงชัยชนะของพระพุทธเจ้า แล้วอ้างสัจจวาจาขึ้นมาพิทักษ์คุ้มครองให้มีความสุขสวัสดิ์ คาถา ๑-๓ แสดงชัยชนะของพระพุทธเจ้า เป็นคาถาที่โบราณจารย์ประพันธ์ขึ้นภายหลัง คาถา ๔-๖ เป็นพระพุทธพจน์ที่นำมาจากอังกุตตรนิกาย ปุพพินทสูตร

เนื้อหาและคำแปลชัยปริตร

๑. มหาการุณิก นาโถ	ทิตาย สพพปาณิน
ปุเรตวา ปารมี สพพา	ปตโต สมโพธิมุตตม
เอเตน สจจวชเชน	โหตุ เต ชยมงคล

^{๕๖} ดูรายละเอียดใน ขุ.เปต.อ (ไทย) ๒/๒/๓๙๑.

^{๕๗} ขุ.ชา.เอกก.อ.(ไทย) ๓/๑/๓๔๒.

^{๕๘} ขุ.ชา.เอกก.อ.(ไทย) ๓/ ๒/ ๒๐๔.

^{๕๙} พระคัมภีร์สาราถวิวงศ์, พระปริตรธรรม, หน้า ๓๗-๓๙.

พระโลกนาถผู้ทรงพระมหากรุณาธิคุณ ทรงบำเพ็ญบารมีครบถ้วนเพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ ทรงบรรลुพระสัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยม ด้วยสัจวาจา นี้ ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขสวัสดิ์ทุกเมื่อ เทอญ

๒. ชยนโต โพธิยา มุเล สกยานัน นนทิวทตมโน
เอวั ตวั วิชโย โหติ ชยส.สุ ชยมงคเล.

ขอข้าพเจ้าจงชนะ เหมือนพระพุทธเจ้าผู้เป็นที่เคารพรักของเจ้าศากยะทรงชนะ ณ ควงไม้โพธิ์ ขอข้าพเจ้าจงชนะได้รับชัยมงคลเถิด

๓. อปราชิตปลลงเก สีเส ปฐวิโปกขเร
อภิเสเก สพพพุธานัน อคคปตโต ปโมทติ.

[ขอให้ข้าพเจ้าบรรลุถึงความ เป็นเลิศ เบิกบานใจ] เหมือนพระพุทธเจ้าบรรลุธรรมอันประเสริฐ เบิกบานพระทัยเหนือบัลลังก์แห่งชัยชนะ ณ พางพื้นปฐพีอันประเสริฐเลิศแผ่นดินเป็นที่ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์

๔. สุนกขตต์ สุมงคลล สุปภาต สุกุหิตต์
สุขโณ สุมุหุตโต จ สยัญญุฑฺฒพรหมจาริสฺส.

[วันที่ทำความดีทางกาย วาจา ใจ] เป็นฤกษ์ดี มงคลดี ยามรุ่งดี ยามตื่นดี ขณะดี ครุดี ทานที่ถวายแก่ผู้ประพฤติพรหมจรรย์[ในวันนั้น]เป็นทานดี

๕. ปทกขินัน กายกมมัม วาจากมมัม ปทกขินัน
ปทกขินัน มโนกมมัม ปณินิ เต ปทกขินา
ปทกขินานิ กตวาน ลภันตตเถ ปทกขิเณ.

กายกรรม วาจกรรม มโนกรรม และความตั้งใจ(ที่ทำในวันนั้น)เป็นสิ่งที่ดี เมื่อทำความดีแล้ว ย่อมได้รับผลดี

๖. เต อตถลทธา สุขิตา วิรุฬหา พุทสาสเน
อโรคา สุขิตา โหถ สห สพเพหิ ญาติภิ.

ขอให้คนทั้งหลายพร้อมทั้งญาติมิตรทั้งปวงได้รับประโยชน์ มีความสุข รุ่งเรืองในพระศาสนาของพระพุทธเจ้า เป็นผู้ปราศจากโรคมีความสุขเทอญ

เนื้อหาของชัยปริตรให้ชนะอุปสรรค ให้มีความสุขเบิกบานใจ ให้ได้แต่สิ่งที่ดีและปราศจากโรคภัยด้วย

๓) อธิษฐานให้เป็นคนดี/มีความสุข/มีสุขภาพดี/มีอิทธิฤทธิ์

อธิษฐานให้เป็นคนดี ผู้วิชัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ พระสิริมงคลอาจารย์ เขียนคำอธิษฐานไว้ในมังคลัตถทีปนี^{๖๐} “ไม่พึงเสพมิตรชั่ว พึงเสพบุรุษสูงสุดทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่พึงประกอบด้วยทิวัญญชิว พึงประกอบด้วยทิวัญญชิวข้าพเจ้าจงประกอบด้วยคุณธรรมมีทานเป็นต้น”

^{๖๐} พระสิริมงคลอาจารย์, มังคลัตถทีปนีแปล เล่ม ๕ , ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๓-๑๗๔

ตัวอย่างที่ ๒ พระสัทธัมมโชติกะ ธรรมาจริยะ เขียนคำอธิษฐานไว้ในท้ายเล่มของหนังสือ
ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปนี^{๖๐} “ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้เจริญ ผู้ประเสริฐ”

ตัวอย่างที่ ๓ อาจารย์เสถียร โปธินันทะเขียนคำอธิษฐานในหนังสือประวัติศาสตร์
พระพุทธศาสนาภาค ๑ ว่า^{๖๑} “ข้าพเจ้าพึงประกอบด้วยศรัทธาอันยิ่งในพระพุทธศาสนา ขวนขวายสั่ง
สมแต่กุศลถึงความเป็นทานบดี แลพึงเป็นผู้ประดับด้วยคุณอันเอนก วิจิตรพร้อมด้วยศีลสมาธิ ปัญญา
อันรุ่งเรืองจงทุกๆภพเถอะ”

ทั้ง ๓ ตัวอย่างนี้คือการอธิษฐานขอเป็นคนดี

อธิษฐานให้มีความสุข ผู้วิจัยยกตัวอย่างบางส่วนจากสัพพมังคลคาถามีเนื้อความว่า^{๖๒}

ภวตุ สัพพมังคลํ รุกขนต์ุ สัพพเทวตา สัพพพุทธานุภาเวน สทา โสถถิ ภวันตุ เม.

คำแปล-ขอจงมีสรรพมงคล ขอปวงเทวดาจงคุ้มครอง ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขสวัสดิ ด้วย
พุทธานุภาพทั้งปวงเสมอ นี่คือการอธิษฐานให้มีมีความสุขในชีวิต

อธิษฐานให้มีสุขภาพดี ผู้วิจัยยกตัวอย่างการอธิษฐานให้มีสุขภาพดีดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ - โภชนังคปริตร^{๖๓} คือปริตรกล่าวถึงโภชนังคซึ่งเป็นองค์แห่งการรู้แจ้ง
แล้วอ้างสัจจวาทันนั้นมาพิทักษ์คุ้มครองผู้สวดให้มีความสุขสวัสดิ มีประวัติว่า สมัยหนึ่งพระพุทธเจ้าประทับ
อยู่ที่วัดเวฬุวัน กรุงราชคฤห์ พระมหากัสสปเถระได้อาพาธหนักที่ถ้าปีปผลึกหา พระพุทธเจ้าได้เสด็จ
ไปเยี่ยมและแสดงโภชนังคเจ็ด เมื่อพระเถระสวดโภชนังคเหล่านี้ก็เกิดความปีติว่า โภชนังคเจ็ดเคย
ปรากฏแก่เราในขณะที่รู้แจ้งสัจธรรมหลังออกบวชแล้วเจ็ดวัน คำสอนของพระพุทธองค์เป็นทางพ้นทุกข์
โดยแท้ ครั้นด่าริเช่นนี้พระเถระได้เกิดปีติอัมเอบใจ ทำให้เลือดในกายและรูปธรรมอื่นพองใส โรคของ
พระเถระจึงอันตรธานไปเหมือนหยาดน้ำกลิ้งลงจากใบบัว

นอกจากนั้น พระพุทธเจ้ายังตรัสโภชนังคเจ็ดแก่พระมหาโมคคัลลานเถระผู้อาพาธที่
ภูเขาคิชฌกูฏอีกด้วย ครั้นพระเถระสวดโภชนังคนี้แล้วก็หายจากอาพาธนั้นทันที อนึ่ง เมื่อ
พระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่วัดเวฬุวันนั้นได้ประชวรหนัก จึงรับสั่งให้พระจุนทเถระสาธยายโภชนังคเจ็ด
ครั้นสวดแล้วพระองค์ทรงหายจากพระประชวรนั้น เนื้อหาในบทสวดโภชนังคปริตรมีดังนี้

๑	โภชนังโค สติสงขาโต	ธมมานํ วิจโย ตถา
	วีริยํ ปิติ ปสสทธิ	โภชนังคา จ ตถาปเร.
๒.	สมาธูปेक्षा โภชนังคา	สตะเตเต สัพพทสสินา
	มุนินา สมมทกขตา	ภาวิตา พหุสิกตา.
๓.	สวัตตุนติ อภิญญาเย	นิพพานาย จ โพธิยา

^{๖๐} พระสัทธัมมโชติกะ ธรรมาจริยะ, ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปนี, หน้า ๒๓๔.

^{๖๑} เสถียร โปธินันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

^{๖๒} พระคันธสาราภิงศ์, พระปริตรธรรม, หน้า ๓๗.

^{๖๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๔-๓๖.

เอเตน สจจวชเชน โสติถิ เม โหตุ สพพทา.

โพชฌงค์เจ็ด คือ สติสัมโพชฌงค์ อัมมวิจยสัมโพชฌงค์ วิริยสัมโพชฌงค์ ปิตีสัมโพชฌงค์
ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์ สมาธิสัมโพชฌงค์ และอุเบกขาสัมโพชฌงค์

พระมุนีผู้รู้แจ้งสภาวะธรรมทั้งปวงตรัสว่า ผู้บำเพ็ญและกระทำโพชฌงค์ให้มาก ย่อมรู้แจ้ง
บรรลุลิขิตพระนิพพานและความตรัสรู้ ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขดีทุกเมื่อเทอญ

๔. เอกสมิ สมเย นาโถ โมคคัลลานจ กสสปี
คิลานะ ทุกขิตะ ทิสวา โพชฌงเค สุตต เทสยิ.

สมัยหนึ่ง พระโลกนาถทอดพระเนตรเห็นพระโมคคัลลานะ และพระมหากัสสปะ อาพาธ
ได้รับความทุกข์ จึงทรงแสดงโพชฌงค์เจ็ด

๕. เต จ ตั อภินนทิตวา โรคา มุจจิสู ตัขณ
เอเตน สจจวชเชน โสติถิ เม โหตุ สพพทา.

พระเถระทั้งสองยินดีรับโพชฌงค์นั้น หายจากโรคทันที ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอข้าพเจ้าจงมี
ความสุขดีทุกเมื่อเทอญ

๖. เอกทา ฌมมราชาปี เคลลเยณนาภิปีหิต
จุนทตเถเรน ตถเยว ภณาทิวาน สาหริ.

ครั้งหนึ่ง สมเด็จพระธรรมราชาทรงพระประชวรหนัก รับสั่งให้พระจุนทเถระสาธยาย
โพชฌงค์ถวายโดยเคารพ

๗. สมเมทิตวา จ อาพาธา ตมहा วุจจาสิ จานโส
เอเตน สจจวชเชน โสติถิ เต โหตุ สพพทา

พระองค์ทรงเข้มขึ้นพระทัย หายจากพระประชวรโดยพลัน ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอข้าพเจ้าจง
มีความสุขดีทุกเมื่อเทอญ

๘. ปหีนา เต จ อาพาธา ตินณนณมปิ มहेสินี
มคคหตา กิเลสาว ปตตานูปตติธมมตี
เอเตน สจจวชเชน โสติถิ เม โหตุ สพพทา.

พระพุทธเจ้าและพระเถระผู้แสวงหาคุณอันประเสริฐทั้งสาม ได้หายจากอาพาธแล้ว ดุจ
กิเลสที่ถูกอริยมรรคประหาร ไม่กำเริบอีก ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขดีทุกเมื่อ
เทอญ

ตัวอย่างที่ ๒ คำอธิบายของอาจารย์เสถียร โปธินันทะ ในหนังสือประวัติศาสตร์
พระพุทธศาสนาภาค ๑^{๖๕} ไว้ว่า “มีต้นอันเกษมแลปราศจากโรคภัยพิบัติในทิวภูมิธรรมเทียว”

อธิบายให้มีอิทธิฤทธิ์ ผู้วิจัยยกตัวอย่าง พระสิริมังคลาจารย์ อธิษฐานว่า^{๖๖} ขอพึงเป็นผู้
ระลึกชาติได้ กับพระสัทธัมมโชติกะ อธิษฐานว่า^{๖๗} “ขอมีญาณอันเป็นเครื่องระลึกชาติได้ตลอดกาล”

^{๖๕} เสถียร โปธินันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

^{๖๖} พระสิริมังคลาจารย์, มงคลัตถกที่ปิ่นแปล เล่ม ๕, หน้า ๑๗๔

^{๖๗} พระสัทธัมมโชติกะ อัมมาจริยะ, ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปาทที่ปิ่น, หน้า ๒๓๔.

๔) อธิษฐานให้บรรลุดมคติสูงสุดแห่งชีวิต

ผู้วิจัยยกตัวอย่างผู้ทำการอธิษฐาน โดยปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้า เป็นเอตทัคคะในด้านต่างๆ หรือเป็นพระอรหันต์ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ ๑ พระอนุรุทธะเถระ ผู้ทำบุญจากทานมัย และอธิษฐานขอเป็นเอตทัคคะด้านทิพยจักขุ ตามที่ปรากฏในพระไตรปิฎกดังนี้^{๖๘}

ครั้งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตรนั้นแล กุลบุตรผู้นี้ได้ไปกับมหาชนผู้ไปยังวิหารเพื่อฟังธรรมภายหลังภัตอาหาร. ก็ครั้งนั้น กุลบุตรผู้นี้ได้เป็นกุฎุมพีผู้ยิ่งใหญ่ไม่ปรากฏชื่อคนหนึ่ง เขาถวายบังคมพระทศพล แล้วยืนอยู่ท้ายบริษัทฟังธรรมเถา พระศาสดาทรงสืบท่องพระธรรมเทศนาตามอนุสนธิแล้ว ทรงสถาปนาภิกษุผู้มีทิพยจักขุรูปหนึ่งไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ

ลำดับนั้น กุฎุมพีได้มีดำริดังนี้ว่า ภิกษุนี้ใหญ่หนอ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในความเป็นยอดของภิกษุผู้มีทิพยจักขุเอง ด้วยประการอย่างนี้ โอหนอ แม้เราก็จึงเป็นยอดของภิกษุผู้มีจักขุทิพย์ในพระศาสนาของพระพุทธเจ้าผู้จะอุบัติในอนาคต ดังนี้แล้วเกิดความคิดตั้งขึ้น เดินเข้าไประหว่างบริษัท ทูลนิมนต์พระผู้มีพระภาคเจ้ากับพระภิกษุแสนหนึ่ง เพื่อเสวยวันวันพรุ่งนี้ ในวันรุ่งขึ้นถวายมทานแก่ภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข คิดว่า เราปรารถนาตำแหน่งใหญ่จึงทูลนิมนต์ในวันนี้ เพื่อเสวยวันพรุ่งนี้แล้วทำมทานให้เป็นไปถึง ๗ วัน

โดยทำนองนั้นนั่นแล ถวายผ้ออย่างดีเยี่ยมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมทั้งบริวารแล้วทำความปรารถนาว่า ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ข้าพระองค์ทำสักการะนี้เพื่อประโยชน์แก่ทิพยสมบัติหรือมนุษย์สมบัติก็ตามได้ ก็พระองค์ทรงตั้งภิกษุใดไว้ในตำแหน่งเป็นยอดของภิกษุผู้มีทิพยจักขุใน ๗ วันที่แล้วมาจากรุ่นนี้ แม้ข้าพระพุทธเจ้าก็พึงเป็นยอดของภิกษุผู้มีทิพยจักขุเหมือนภิกษุองค์นั้น ในพระศาสนาของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคตกาลดังนี้แล้ว หมอบลงแทบพระบาทของพระศาสดา

พระศาสดาทรงตรวจดูในอนาคต ทรงทราบถึงความปรารถนาของเขาสำเร็จ จึงตรัสอย่างนี้ว่า ดูก่อนบุรุษผู้เจริญในที่สุดแสนกับในอนาคต พระพุทธเจ้าพระนามว่าโคดม จักอุบัติขึ้น ท่านจักมีชื่อว่าอนุรุทธะเป็นยอดของภิกษุผู้มีทิพยจักขุ ในพระศาสนาของพระโคตมพุทธเจ้านี้ ก็แหละครั้นตรัสอย่างนี้แล้ว ทรงกระทำภัตตานุโมทนาเสด็จกลับไปพระวิหาร

ตั้งแต่นั้นมา トラบที่พระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ ท่านก็ได้กระทำแต่กรรมที่ดีมาโดยตลอด ครั้นเมื่อพระศาสดาปรินิพพานแล้ว เมื่อเจตีย์ทองประมาณ ๗ โยชน์สร้างสำเร็จแล้ว ท่านจึงเข้าไปหาเหล่าภิกษุสงฆ์ แล้วถามภิกษุสงฆ์เหล่านั้นว่า ทำบุญด้วยอะไรจึงจะทำได้ ทิพยจักขุ ภิกษุสงฆ์บอกว่าควรทำบุญด้วยประทีป ท่านจึงให้สร้างต้นประทีปหลายพันต้น และสร้างประทีปบริวาร ด้วยถ้วยกระเบื้องและลาดสัมริด นับจำนวนไม่ได้ ถวายเป็นพุทธบูชา และอธิษฐานว่า ผลบุญนี้จึงเป็นปัจจัยให้เกิดทิพยจักขุญาณ ท่านกระทำเช่นนี้จนตลอดชีวิต

^{๖๘} อก.เอกก.อ. ๑/๑/๓๐๗-๓๐๘.

เมื่อหมดอายุชัยแล้ว ก็ท่องเที่ยวไปในภูมิเทวดาและภูมิมนุษย์ทั้งหลาย วนเวียนอยู่เช่นนั้น ตลอดแสนกัป

ตัวอย่างที่ ๒ พระพุทธโฆสเถระ เขียนคำอธิษฐานไว้ โดยได้อ้างบุญกุศลจากการแต่ง คัมภีร์วิสุทธิมรรคว่า^{๖๕} “ในอดีตภาพสุดท้าย ขอให้ข้าพเจ้าได้พบพระศรีอริยเมตตไตรย พระมณีผู้ ประเสริฐ ผู้เป็นบุคคลยอดของโลก พระผู้เป็นนาถะ ผู้ทรงพอพระทัยในการเกื้อกูลสัตว์ทั้งปวง ขอให้ ข้าพเจ้าได้ฟังพระสัทธรรมของพระมณีพระองค์นั้น ผู้เป็นปราชญ์ แล้วได้บรรลุพระอริยผลชั้นยอด (อรหัตตผล) ฟังทำพระศาสนาของพระชินเจ้าให้ดังงาม ด้วยประการฉะนี้เทอญ”

ตัวอย่างที่ ๓ พระสิริมังคลาจารย์ เขียนคำอธิษฐานไว้ในมังคลัตถปิณี ดังนี้^{๖๖} “ส่วนตัว ข้าพเจ้า ฟังได้ผลอันสูงสุดที่เข้าใจกันว่าพระอรหันต์ อันประกอบด้วยคุณทั้งปวงในภพที่สุด เมื่อใดแล พระผู้นายกแห่งโลกพระนามว่าอริยเมตตไตรยทรงอุบัติแล้ว เมื่อนั้นข้าพเจ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์ ฟัง สดับธรรมนั้นของพระองค์ ครั้นฟังธรรมของพระองค์แล้ว ฟังบรรลุผลอย่างยิ่ง ครั้นนั้นข้าพเจ้าพึงเป็นผู้ ประดับด้วยคุณแม้ทั้งสิ้น.

ตัวอย่างที่ ๔ พระสัทธรรมโชติกะ ธรรมมาจริยะ เขียนคำอธิษฐานไว้ในหนังสือชื่อปรมัตถ โชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปณีว่า^{๖๗} “ขอให้ข้าพเจ้าได้ปัญญาธิกะพระสัมมาพุทธเจ้าในกาลข้างหน้า”

ตัวอย่างที่ ๕ อาจารย์เสถียร โพนันทะ เขียนคำอธิษฐานในหนังสือประวัติศาสตร์ พระพุทธศาสนาภาค ๑ ว่า^{๖๘} “ก็ในกาลใดแลพระบรมโพธิสัตว์ซึ่งมีพระนามชัยปรากฏแล้วว่า เมต เตยยะ ได้บรรลุพระอภิสมโพธิญาณเป็นพระสัมพุทธเจ้าขึ้นในโลก ในกาลนั้นขอให้ข้าพเจ้าได้โอกาส เป็นอุปัฏฐากพระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น ฟังได้สดับพระสัทธรรมเฉพาะเบื้องพระพักตร์ ผลอันอุดมเลิศ อันบัณฑิตปรารถนากล่าวคืออรหัตตผล ขอให้ข้าพเจ้าบรรลุซึ่งผลนั้นโดยพลัน”

ทั้ง ๕ ตัวอย่างนี้ เป็นการอธิษฐานเพื่อให้บรรลุถึงอุดมคติสูงสุดแห่งชีวิต

๓.๔.๒ อธิษฐานให้ผู้อื่น

คำว่าผู้อื่นนั้นได้แก่ ผู้ที่เราเจาะจงบุคคล และไม่เจาะจงบุคคล ซึ่งมีทั้งให้ผู้อยู่ในโลกนี้, โลกหน้า (เปรต) และสัตว์เดรัจฉาน ด้วยตัวอย่างดังนี้

๑) อธิษฐานแบบเจาะจงบุคคล

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

^{๖๕} พระพุทธโฆสเถระ, คัมภีร์วิสุทธิมรรค, ส่วนประวัติพระพุทธโฆสเถระหน้า ๑๗.

^{๖๖} พระสิริมังคลาจารย์, มังคลัตถปิณีแปล เล่ม ๕, หน้า ๑๗๓

^{๖๗} พระสัทธรรมโชติกะ ธรรมมาจริยะ, ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปณี, หน้า ๒๓๔.

^{๖๘} เสถียร โพนันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๖-๖๕๓.

ตัวอย่างที่ ๑ พระคันธสารภิกษุ เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอองค์ที่ ๕ (องค์ปัจจุบัน) จังหวัดลำปาง เขียนเอาไว้ในหนังสืออภิมาวตารว่า^{๓๓} “ด้วยอานุภาพแห่งพระรัตนตรัย และบุญกุศลอันเกิดจากการแปลและจัดพิมพ์คัมภีร์นี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัยเกื้อหนุนให้หลวงพ่อดีสุขภาพแข็งแรง มีอายุยืน เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของศิษย์นานๆ”

หมายเหตุ หลวงพ่อหมายถึงพระภิกษุทันตะ ธัมมานันตมหาเถระ เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอองค์ที่ ๔ ซึ่งท่านได้มรณะภาพลงเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นการอธิษฐานแบบเจาะจงต่อกับครูบาอาจารย์ผู้ที่ตนเคารพรัก ให้มีสุขภาพแข็งแรง ด้วยอานุภาพแห่งพระรัตนตรัย และอานุภาพจากอัมมเทสนามัย

ตัวอย่างที่ ๒ อังคฤมาลสูตร เป็นสูตรว่าด้วยพระองค์ผู้มีคุณความดี (สังฆกิจริยา) จากการไม่ได้คิดปลงชีวิตสัตว์ ปรากฏในอังคฤมาลสูตร^{๓๔} เพื่อให้หญิงนั้นคลอดลูกได้อย่างปลอดภัยว่า “ดูก่อนน้องหญิง นับแต่เราเกิดโดยอริยชาตินี้แล้ว เราไม่เคยคิดปลงชีวิตสัตว์เลย ด้วยสัจวาจานี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่เธอ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ครรภ์ของเธอ”

นี่คือการอธิษฐานเจาะจงให้สตรีที่ตั้งครรภ์อยู่ต่อหน้าพ้นจากภัย จากการอ้างความดี

๒) อธิษฐานแบบไม่เจาะจงบุคคล

เป็นการอธิษฐานโดยภาพรวม ไม่ได้มุ่งหมายเพียงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ ๑ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ได้ให้พรปีใหม่แก่ญาติโยมว่า^{๓๕} “ด้วยอานุภาพคุณพระรัตนตรัย ... จงเป็นปัจจัยอภิบาลรักษาให้ทุกท่าน เจริญด้วยพรทั้ง ๕ ประการจงเจริญก้าวหน้าพร้อมด้วยกำลังใจ กำลังกาย กำลังปัญญา ที่จะดำเนินชีวิต ประกอบกิจการงานให้เจริญก้าวหน้าประสบความสำเร็จ มีความร่มเย็นเป็นสุขในพระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยทั่วกันทุกท่านยิ่งๆขึ้นไป” เป็นการอธิษฐานแบบไม่เจาะจง ให้กับผู้ที่ฟังธรรมมีความสุขความเจริญ

ตัวอย่างที่ ๒ อาจารย์เสถียร โพธิ์นันทะ อธิษฐานขอให้ผู้อื่นในหนังสือประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑^{๓๖} ว่า “ขอให้ฝนจุกตักต้องตามฤดูกาลนำเมฆนิลไปสู่ความฉ่ำชื้นยังพืชพันธ์ธัญญาหารให้ชะง่อนงอกงาม อำนวยความบันเทิงแก่สัตว์ทั้งหลาย”

ตัวอย่างที่ ๓ อาจารย์สุชีพ ปุญญานุภาพ เขียนหนังสือพระไตรปิฎกสำหรับประชาชน ในส่วนของคำชี้แจงประจำเล่มที่ ๑ ในการจัดพิมพ์ครั้งแรกว่า^{๓๗} “ของานชิ้นนี้จึงเป็นปัจจัยให้เกิดความสุขความสงบ แต่ท่านผู้อ่านทั้งหลายโดยทั่วกัน” เป็นการอธิษฐานแบบไม่เจาะจง

^{๓๓} พระคันธสารภิกษุ, อภิมาวตาร, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : หจก.ไทยรายวันการพิมพ์, ๒๕๔๘), ส่วนคำนำหน้า ๒๓.

^{๓๔} ม.ม.(ไทย) ๑๓/๓๕๑/๔๒๘.

^{๓๕} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), พรที่สัมฤทธิ์แก่ผู้ดำเนินชีวิตที่ดี, หน้า ๑๗-๑๘.

^{๓๖} เสถียร โพธิ์นันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

ตัวอย่างที่ ๔ จากปตติทานคาถา^{๓๘} กล่าวให้กับ “สัตว์ทั้งหลายหาประมาณมิได้ ทั้งที่อยู่
ในโลก ที่เกิดในภูมิ ได้กำเนิดทั้ง ๔ ที่มีชั้น ๕ ชั้น ๔ หรือชั้นเดียว ท่องเที่ยวในภพน้อยใหญ่”

เป็นการอธิษฐานให้โดยไม่เจาะจงกับสัตว์ทั้งหลายหาประมาณมิได้

๓) อธิษฐานให้ผู้อยู่ในโลกหน้า (เปรต)

ผู้อยู่ในโลกหน้า คือเปรตประเภทหนึ่งที่ได้รับผลบุญจากการอุทิศได้ เรียกว่า พรทัตตูปชีวี
เปรต ซึ่งในคัมภีร์มิลินทปัญหาอธิบายว่า^{๓๙} พระเจ้ามิลินท์ถามพระนาคเสนว่า การอุทิศส่วนกุศลให้ผู้
ล่วงลับนั้นจะมีใครได้บ้าง พระนาคเสนตอบว่า พวกอยู่นรก สวรรค์ และสัตว์เดรัจฉานไม่ได้รับ ส่วน
พวกเปรตนั้น มีอยู่ ๔ จำพวก โดยเปรต ๓ จำพวกคือวันตาสิกเปรต, ขุปปิปาสิกเปรต, นิชฌามัตถิก
เปรต ไม่สามารถรับได้ มีแต่พรทัตตูปชีวีเปรต จะได้รับเมื่อทำการอนุโมทนา

ส่วนสิ่งที่ให้นั้น ถ้าดูจากติโรกษทสูตร^{๔๐} ว่า “เมื่อพระเจ้าพิมพิสารถวายทานและถวายน้ำ
ทักษิณาท (น้ำที่หลังในเวลาทาน) ทรงอุทิศว่า ขอทานนี้จงมีแก่พวกญาติของเรา ทันใดนั้นก็เกิด สรร
โภกขณิดารดาชด้วยดอกบัว ก็บังเกิดให้แก่เปรตได้อาบและดื่มกินระงับความกระวนกระวายความ
ลำบากและหิวกระหายได้แล้ว มีผิวพรรณดุจทองคำดั่งนั้น พระราชาถวายข้าวยาคุ ของเคี้ยว ของกิน
ผ้าและเสนาสนะ เป็นต้น ทรงอุทิศให้เครื่องอลังการต่างๆ แก่เปรต มีผ้าทิพย์ ยวนทิพย์ ปราสาททิพย์
เครื่องปูลาดและที่นอน เป็นต้น ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น”

เป็นการให้เครื่องอุปโภค/บริโภค/ปัจจัย ๔ แก่เปรตที่เป็นอดีตญาติของพระราชา

๔) อธิษฐานให้สัตว์เดรัจฉาน

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ มัจฉชาติก^{๔๑} เป็นชาติกว่าด้วยเรื่องของพระโพธิสัตว์ปรารถนาช่วยเหลือญาติ
และพวกพ้องให้พ้นภัย จึงกล่าวสัจวาจาว่า “แม้สัตว์เหล่าอื่น ข้าพเจ้าก็มีเคยแก่ปลงชีวิตเลย ด้วย
สัจวาจານี้ ขอท่านจงบันดาลให้ฝนตกลงมา จงปลดปล่อยหมู่ญาติของข้าพเจ้าจากทุกข์ด้วยเถิด”

คำว่าหมู่ญาติของข้าพเจ้า หมายถึงเพื่อนสัตว์เดรัจฉานในห้วงอันแห่งผากที่กำลังจะตาย

เมื่อนำเป้าหมายทั้งหมดมาสรุป โดยแยกประเภทตามการอ้างอธิษฐาน ได้ตารางดังนี้

^{๓๘} สุชีพ ปุญญานุภาพ, พระไตรปิฎกสำหรับประชาชน, พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, (กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๓๓), หน้าคำชี้แจง ๔-๕.

^{๓๙} พระคัมภีร์สาราถวิงศ์, พระปริตรธรรม, หน้า ๘๓.

^{๔๐} มิลินทนะ. ๓/๑๕๒-๑๖๐.

^{๔๑} ชุ.ช.อ.(ไทย) ๑/๑/๒๘๔.

^{๔๒} ชุ.ชา.เอกก.อ.(ไทย) ๓/ ๒/ ๒๐๔.

ตารางที่ ๒-แสดงการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาโดยลำดับตามวิธีอ้าง

ลำดับที่	สิ่งที่ใช้อ้าง	ความปรารถนา
	ทานมัย	
๑	ถวายอาหาร/จัดอาสนะต้อนรับพระสงฆ์ (สตรี)	-ขอวิมานตั้งทอง
๒	ถวายอาหารให้พระปัจเจก (นายอन्नการะ)	-ขอพ้นจากความลำบาก
๓	ทำบุญด้วยประทีป (โคมไฟ-พระอนุรุทธะ)	-ขอเป็นเอตทัคคะทางทิพยจักขุ
๔	ทำบุญด้วยยา (ยาตม, ยาหอม, ยาหม่อง) อ.สุเทพ โพธิ์สีธา	-ขอให้มีความสุขแข็งแรง
	ปัตติทานมัย	
๕	ข้าวยาคุ, ของเคี้ยว, ของกิน (พระเจ้าพิมพิสาร)	-อุทิศแก่หมู่เปรตญาติ
๖	บุญที่กระทำ (ปฏิบัติธรรม, รักษาศีล, เจริญ ภาวนา) ในปัตติทานคาถา	-อุทิศแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย
	ธัมมเทศนามัย	
๗	แต่งคัมภีร์วิสุทธีมรรค (พระพุทธโฆสเถระ)	-ขอให้อยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ -ขอไม่เกาะเกี่ยวในกามคุณทั้ง๕ -ขอเป็นโสดาบัน (โสดาปัตติผล) -ขอบรรรลุธรรมเบื้องพระพักตร์
๘	แต่งคัมภีร์มิ่งคลัตถทีปนี (พระสิริมังคลาจารย์)	-ขอเป็นคนดี /ขอได้พบแต่บัณฑิต -ขอมีอิทธิฤทธิ์ (ระลึกชาติ) -ขอฝนจงตกต้องตามฤดูกาล -ขอให้สัตว์ทั้งหลายมีความสุข -ขอพระพุทธศาสนาดำรงอยู่ตลอดกาล -ขอบรรรลุธรรมเบื้องพระพักตร์
๙	เขียนตำราปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาททีปนี (พระสัทธัมมโชติกะ ธัมมาจริยะ)	-ขอให้ร่ำรวย/ขอเป็นคนดี -ขอมีอิทธิฤทธิ์ (ญาณระลึกชาติ) -ขอได้พบแต่บัณฑิต -ขอเป็นปัญญาธิกะพุทธเจ้า

ลำดับที่	สิ่งที่ใช้อ้าง	ความปรารถนา
๑๐	เขียนตำราประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาภาค ๑ (อ.เสถียร โปธิ์นันทะ)	-ขอให้ร่ำรวย/ขอให้สุขภาพแข็งแรง -ขอเป็นคนดี -ขอฝนจงตกต้องตามฤดูกาล -ขอพระพุทธศาสนาดำรงอยู่ตลอดกาล -ขออุปฐากพระศรีอาริย์เมตไตรย -ขอบรรลुरुธรรมเบื้องพระพักตร์
๑๑	แปลและจัดพิมพ์คัมภีร์อภิธัมมวาทาร (พระคันธสารภวังก์-วัดท่ามะโอ ลำปาง)	-ขอให้ครูบาอาจารย์สุขภาพแข็งแรง
๑๒	เขียนหนังสือพระไตรปิฎกสำหรับประชาชน (อ.สุชีพ ปุญญานุภาพ)	-ขอให้ผู้อ่านมีความสุข ความสงบ
	อ้างความดี	
๑๓	ไม่ฆ่าสัตว์ – อกุศลิมาล - ปลาพระโพธิสัตว์	-ขอให้หญิงท้องแก่ปลอดภัย -ขอให้ฝนตก
	อ้างความจริง	
๑๔	ปีกอ่อน-ขนอ่อน-บินไม่ได้ (ลูกนกค่อม)	-ขอให้ไฟดับ
	อ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์	
๑๕	อ้างพุทธานุภาพ (พุทธชัยมังคลคาถา)	-ขอให้ชนะอุปสรรค
๑๖	อ้างอัมมานุภาพ (โพชฌังคปริตร)	-ขอให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ
๑๗	อ้างพุทธานุภาพ-อัมมานุภาพ-สังฆานุภาพ (สรรพมังคลคาถา)	-ขอให้มีความสุขสวัสดิ์
๑๘	อ้างคุณพระรัตนตรัย (พระพรหมคุณาภรณ์)	-ขอให้ญาติโยมมีความสุข

๓.๕ ผลสำเร็จการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา

เนื้อหาส่วนนี้ มุ่งไปที่ ๒ ประเด็นคือ โอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จ และระยะเวลาแห่งการบรรลุผลสำเร็จ มีเนื้อหา ดังนี้

๓.๕.๑ โอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จ

โอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จนั้น มีเนื้อหาสองส่วนที่จะพูดถึงคือ เรื่องของปริมาณทรัพยากรที่มีจำกัด และความยากง่ายที่จะบรรลุผลสำเร็จ ดังนี้

๑) ปริมาณทรัพยากรที่มีจำกัด

ในโลกสมัยปัจจุบันที่โลกของเรามีทรัพยากรทั้งหลายมีจำกัด แต่ความต้องการของคนเรานั้นมีความต้องการไม่จำกัด แล้วความปรารถนานั้นๆจะเป็นจริงได้อย่างไร ในทางพระพุทธศาสนานั้น เห็นว่า บุญกุศลที่ทำถ้าถึงพร้อม จะส่งผลให้สิ่งที่ต้องการสำเร็จได้ โดยไม่จำกัดตามทรัพยากร

เช่นตัวอย่างของพระอนนรุทธะในชาติสุดท้าย ไปเกิดเป็นเป็นกษัตริย์ในตระกูลศากยะ ที่จำรวมมหาศาล พระองค์ไม่เคยสดับคำว่าไม่มี เพราะเป็นไปตามแรงอธิษฐานที่กล่าวไว้กับพระปัจเจกพุทธเจ้าดังนี้^{๘๒}

ครั้งหนึ่งเจ้าชายอนนรุทธะ พร้อมด้วยพระสหายชวนกันไปเล่น มีการตกลงกันว่า ถ้าใครแพ้ต้องนำขนมมาเลี้ยงเพื่อน เจ้าชายอนนรุทธะแพ้ถึง ๓ ครั้ง และให้คนรับใช้ไปนำขนมจากเสด็จแม่มาเลี้ยงเพื่อนทุกครั้ง ในครั้งที่ ๔ เจ้าชายฯ เล่นแพ้อีก พระมารดาตรัสสั่งคนรับใช้มาบอกว่า “ขนมไม่มี” เจ้าชายอนนรุทธะไม่รู้อาหมายของคำว่า “ไม่มี” เข้าใจว่าเป็นชื่อของขนมชนิดหนึ่ง จึงส่งคนรับใช้ให้ไปกราบทูลแก่เสด็จแม่ว่า “ขนมไม่มีก็เอามา”

พระมารดาเข้าพระทัยทันทีว่า พระโอรสของพระองค์นั้นไม่เคยได้ยินคำว่า “ไม่มี” ดังนั้นจึงดำริที่จะให้โอรสของตนทราบความหมายของคำว่า “ไม่มี” จึงนำถาดเปล่ามาทำความสะอาดแล้วปิดฝาด้วยถาดอีกใบหนึ่ง ส่งให้คนรับใช้นำไปให้พระโอรส

ในระหว่างทางที่คนรับใช้ถือถาดเปล่าเดินไปนั้น เทวดาที่สิงสถิตอยู่ที่ซุ้มประตูคิดว่า เจ้าชายอนนรุทธะ นี้ ได้สร้างบุญบารมีมาแต่ชาติปางก่อน ครั้งที่เกิดเป็นอันนการบุรุษ ได้ถวายอาหารที่ตนกำลังจะบริโภคแก่พระปัจเจกพุทธ เจ้าพระนามว่าอริน္ณฐะ แล้วได้ตั้งความปรารถนาว่า ขออย่าให้ได้ยินคำว่า “ไม่มี” ดังนั้น ถ้าเจ้าชายได้รู้จักคำว่า “ไม่มี” แล้วเราต้องถูกเทพยดาผู้มีอำนาจเหนือกว่าลงโทษศีรษะแตก ๗ เลี้ยง จึงเนรมิตขนมทิพย์จนเต็มถาด

เจ้าชายอนนรุทธะและพระสหายได้เสวยขนมทิพย์มีรสโอชายิ่งนัก ซึ่งไม่เคยได้เสวยมาก่อน จึงกลับไปต่อว่าพระมารดาว่า และบอกว่าจะทานแต่ขนมชื่อว่า “ไม่มี” นับแต่บัดนั้นเมื่อเจ้าชายอนนรุทธะ ขอเสวยขนม พระมารดา ก็จะนำถาดเปล่าๆมาทำความสะอาดแล้วปิดฝาด้วยถาดอีกใบหนึ่งส่งไปให้ทุกครั้ง แล้วเทวดาก็ต้องเนรมิตขนมทิพย์ลงมาให้ทุกครั้ง

^{๘๒} ดูรายละเอียดใน พุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๒/๑/๑๘๒-๑๘๓

นี่คือผลบุญที่ส่งผลมหาศาล ดังนั้นเรื่องของทรัพย์ากรที่มีจำกัด จึงไม่ส่งผลอันใดสำหรับบุคคลผู้ทำเหตุปัจจัยจนถึงพร้อมจากการทำบุญ และอธิษฐานเอาไว้

๒) ความยากง่ายที่จะบรรลุผลสำเร็จ

อ.สุเทพ โปธิสัทธาแสดงทัศนะว่า ยิ่งใช้บุญกิริยาเบื้องสูงมาอ้างมากเท่าไร โอกาสประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนายิ่งไวเท่านั้น ซึ่งท่านได้ยกตัวอย่างเรื่องของอาการเจ็บป่วยของตัวเอง และใช้การทำบุญใส่บาตรด้วยยาเพื่อช่วยให้หายจากโรคดังนี้^{๘๓}

ยกตัวอย่างเช่นตัวผมเมื่อก่อนสุขภาพแย่มาก เราก็ทำบุญให้ทานแล้วอธิษฐาน ในที่สุดมันก็ดีขึ้นเป็นขั้นๆ และเราก็รู้สึกว่าคุณต้องหายจากการป่วยไข้ที่เป็นโรคประจำตัวอยู่ วันใดวันหนึ่ง ถึงเวลานี้ก็ก้าวเดียวก็จะหายแล้ว มันเกิดจากการที่เราทำทาน ปล่อยนกปล่อยปลา สร้างโรงพยาบาล ซื้อหยูกซื้อยา ใส่บาตรถวายพระ ยาต้ม, ยาหอม, ยาหม่องมั้งที่เราไปพบเจอ แล้วรู้สึกว่าคุณดี เราก็ใส่บาตร มันก็สะสมไว้ แล้วรู้สึกว่ามันดีขึ้น แต่ต้องทำบ่อย ค่อนข้างนาน นิดหนึ่ง และอย่าใจร้อน

จากนั้นท่านพูดถึงการไปทำกรรมฐาน และทำให้ท่านรู้สึกดีหรือหายจากโรคว่า^{๘๔}

แต่ที่อัศจรรย์มากคือการเจริญภาวนา หรือการทำกรรมฐาน ถ้าเราไปทำแล้วอธิษฐานแล้วเห็นผลทันใจดี ความจริงกรรมฐานมันเสริมความสุขในตัวอยู่แล้ว แต่พอเราเพิ่มอธิษฐานลงไป เราจะสบายทันตาเห็น มันทำให้เราเข้าใจเลยว่า พระสมณะก่อนเวลาท่านเจ็บไข้ได้ป่วย แล้วท่านจะเข้ากรรมฐาน แล้วท่านจะอธิษฐานที่เรียกกันว่า เปลื้องอาพาธ ออกมาแล้วก็สบาย หายจากโรคเห็นทันตา

การอ้างบุญกิริยาในระดับภาวนาจะส่งผลสำเร็จได้เร็วและทรงพลังมากกว่าบุญกิริยาในระดับการให้ทาน เพราะเป็นบุญขั้นสูงกว่า พระพรหมคุณาภรณ์อธิบายว่า ถ้าเทียบการทำบุญกิริยาระหว่างทาน-ศีล-ภาวนากันแล้ว ศีลเป็นบุญที่สูงกว่าทาน ภาวนาเป็นบุญที่สูงกว่าศีล^{๘๕}

๓.๕.๒ ระยะเวลาแห่งการบรรลุผลสำเร็จ

เรื่องของระยะเวลาแห่งการอธิษฐานจิตให้ประสบผลสำเร็จแบ่งเป็น ๔ ระยะเวลาคือบรรลุผลโดยทันที, บรรลุผลในชาติปัจจุบัน, ชาติหน้า และ ในชาติสุดท้ายโดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) บรรลุผลทันที

การบรรลุผลนี้ เกิดขึ้นเมื่อทำบุญอุทิศส่วนกุศลคือปัดตันทานมัย ด้วยการตั้งความปรารถนาอุทิศส่วนกุศลไปให้ใคร ผู้นั้นอนุโมทนาแล้วจะรับผลจากการอุทิศในเวลาสั้นๆทันที

^{๘๓} สุเทพ โปธิสัทธา, การอธิษฐานจิต, โฟล์เสียงเอ็มพี ๓.

^{๘๔} อ้างแล้ว

^{๘๕} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), ก้าวไปในบุญ, หน้า ๖.

ตัวอย่างที่ ๑ ตีโรกษทสูตร^{๘๖} มีเนื้อความว่า

พระราชอาถรรพณ์น้ำทักษิณทก ทรงอุทิศว่า ขอทานนี้จึงมีแก่พวกญาติของเรา. ทันใดนั้นเอง สระโปกขรณินคารดาษด้วยพทุม ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น. เปรตพวกนั้นก็อาบและดื่มในสระ โปกขรณินั้น ระวังความกระวนกระวาย ความลำบากและหิวกระหายได้แล้ว มีผิวพรรณดุจทอง ลำดับนั้น พระราชาถวายข้าวยาคุ ของเคี้ยว ของกินเป็นต้น แล้วทรงอุทิศ. ในทันใดนั้นเอง ข้าวยาคุของเคี้ยวและของกินอันเป็นทิพย์ ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น. เปรตพวกนั้นก็พากันบริโภคของทิพย์เหล่านั้น มีอินทรีย์เอิบอิ่ม”

นี่คือการให้ที่ผู้รับได้ทันที และการตั้งสังฆกิจริยา ก็ได้ผลทันกาลเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างที่ ๒ วัฏฏกชาดก^{๘๗} ว่าด้วยเรื่องของลูกนกคุ่ม ที่ยังปีกอ่อน ขนอ่อน บินไม่ได้ อธิษฐานความจริงที่ปรากฏ ตั้งสังฆกิจริยาให้รอดตายว่า “ปีกของเรามีอยู่ แต่ก็บินไม่ได้ เท้าทั้งสองของเรามีอยู่ แต่ก็เดินไม่ได้ มารดาและบิดาของเรา ออกไปหาอาหาร ดูก่อนไฟ ท่านจงถอยกลับไปเสีย พร้อมกับสังฆกิจริยาของพระโพธิสัตว์นั้น ไฟได้ถอยกลับไปในที่ประมาณ ๑๖ กรีส ก็แหละ เมื่อจะถอยไป ก็ไหม้ไปยังที่อื่นในป่า ทั้งดับแล้วในที่นั้นเอง เหมือนคบเพลิงอันบุคคลให้จมนลงในน้ำ”

ไฟป่าได้ถอยกลับไปพร้อมกับการตั้งสังฆกิจริยาของพระโพธิสัตว์ ซึ่งเห็นผลในทันที

๒) บรรลุผลในชาติปัจจุบัน

ผู้วิจัยยกตัวอย่างการอธิษฐานดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ ในพระไตรปิฎกแสดงถึงพระอนุรุทธะ^{๘๘} ซึ่งอดีตเป็นคนเขี้ยวใจ ชื่ออन्नภาระ ได้ทำบุญกับพระปัจเจกพุทธเจ้าและอธิษฐานให้พ้นจากความยากลำบาก และพระปัจเจกอนุโมทนา เกิดผลสำเร็จดังนี้

ปกติแล้วบิดาที่บุคคลใดถวายแต่พระปัจเจกพุทธเจ้า ผู้ออกจากนิโรธสมาบัติ บุคคลนั้นย่อมได้รับผลบุญในวันนั้นนั่นเอง เพราะฉะนั้นสมณเศรษฐีได้ชวนนายอन्नภาระไปเข้าเฝ้าพระราชาด้วย แล้วเศรษฐีก็ได้เล่าเรื่องที่เขาไม่บริโภคอาหารของตน แต่ถวายแต่พระปัจเจกพุทธเจ้านามว่าอุปริภูฐะ แล้วเขาได้แบ่งส่วนบุญให้ เขาได้ทรัพย์พันกหาปณะจากตนเพื่อบูชาบุญนั้น พระราชาตรัสว่า เขาก็ควรจะได้จากเราบ้าง เราเองก็ควรทำการบูชาบุญนั้น แล้วจึงพระราชทานทรัพย์พันกหาปณะให้นายอन्नภาระ แล้วตรัสสั่งให้พนักงานสำรวจดูบริเวณที่จะปลูกเรือนที่นายอन्नภาระจะอยู่

เมื่อพนักงานกำลังจัดแจงแผ้วถางที่สำหรับเรือนนั้น ก็ได้พบขุมทรัพย์ชื่อปิงคละ ในที่นั้นตั้งเรียงกัน จึงมาราบทูลพระราชา ๆ สั่งให้ไปขุดขึ้นมา เมื่อพนักงานเหล่านั้นกำลังขุดอยู่

^{๘๖} ขุ.ขุ.อ.(ไทย) ๑/๑/๒๗๘

^{๘๗} ขุ.ชา.เอกก.อ.(ไทย) ๓/๑/๓๔๒

^{๘๘} อง.เอกก.อ.(ไทย) ๑/ ๑/ ๓๑๐-๓๑๑.

ชุมทรัพย์ก็กลับจมลงไป พนักงานเหล่านั้นไปกราบทูลพระราชารีก พระราชาตรัสว่า ทรัพย์นั้น เป็นของนายอันนการะ จงไปขุดเพื่อนายอันนการะ

พนักงานก็ไปขุดตามคำสั่ง ชุมทรัพย์ก็ผุดขึ้น พนักงานเหล่านั้นขนทรัพย์มากองไว้ใน พระราชวัง พระราชาประชุมอำมาตย์ทั้งหลายแล้วตรัสถามว่า ในเมืองนี้ใครมีทรัพย์มีถึงเท่านี้ บ้าง อำมาตย์ทูลว่า ไม่มีใครมี พระราชาตรัสว่า ถ้าอย่างนั้น นายอันนการะนี้จึงชื่อว่า ธน เศรษฐีในพระนครนี้ เขาได้ฉัตรประจำตำแหน่งเศรษฐีในวันนั้นนั่นเอง

นี่คือผลบุญที่ทำแล้ว บรรลุผลในชาติปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ ๒ อาจารย์เสถียร โปธินันทะ อธิษฐานไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์ พระพุทธศาสนา ภาค ๑ ว่า “^{๘๕} ขอให้มิตนอันเกษมแลปราศจากโรคภัยพิบัติในทิวภูมิธรรม เทียว” เป็นการขอให้สุขภาพดีในชาตินี้

ตัวอย่างที่ ๓ อาจารย์สุเทพ โปธิสัทธา ทำบุญใส่บาตร ทำกรรมฐาน และอธิษฐานอ้างผล บุญขอให้ท่านมีร่างกายแข็งแรง^{๘๖} และสุขภาพของท่านก็ค่อยๆดีขึ้นตามลำดับ

นี่เป็นการอธิษฐานให้ประสบผลในชาตินี้

๓) บรรลุผลในชาติหน้า

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างการอธิษฐานแล้วได้ผลในชาติหน้ามีดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ คำอธิษฐานของพระพุทธโฆสเถระ ในการเขียนคัมภีร์วิสุทธิมรรค^{๘๗} “ใน อรรถภาพที่ ๒ ขอให้ข้าพเจ้าปราโมทย์อยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ยินดีในคุณคือศีลและอาจารย์ ไม่เกาะ เกี่ยวในกามคุณทั้ง ๕ ได้อริยะผลชั้นที่ ๑ (โสดาปัตติผล)”

ตัวอย่างที่ ๒ คำอธิษฐานของพระพระสิริมังคลาจารย์ เขียนคำอธิษฐานไว้ในมังคลัตถ ที่ปณี ดังนี้^{๘๘} “ถ้าข้าพเจ้าไม่พึงบรรลุผล ในสำนักของพระองค์ ท่องเทียวไปในภavn้อยใหญ่ ไม่พึงเสพ มิตรชั่ว พึงเสพบุรุษสูงสุดทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่พึงประกอบด้วยทิวภูมิชั่ว พึงประกอบด้วยทิวภูมิดี”

ตัวอย่างที่ ๓ คำอธิษฐานของพระสัทธัมมโชติกะ เขียนคำอธิษฐานไว้ในหนังสือชื่อปรมัตถ โชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปณี ดังนี้^{๘๙} “ตราบใดที่ปัญญาธิกะพุทธภาวะของข้าพเจ้า ยังไม่ถึงซึ่ง สัมฤทธิ์ผล ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้เจริญ ผู้ประเสริฐ และมีญาณอันเป็นเครื่องระลึกชาติได้ตลอดกาล”

ตัวอย่างที่ ๔ วิมานวัตถุในตติยปฏิฐวิมาน^{๙๐} สตรีผู้ทำงานและปรารถนาตั้งทอง โดยได้จัด ตั้งอย่างดี ไปด้วยสิ่งของข้างบน ถวายอาหารให้พระอรหันต์และตั้งความปรารถนาว่า ขอบุญของเรา

^{๘๕} เสถียร โปธินันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

^{๘๖} สุเทพ โปธิสัทธา, การอธิษฐานจิต, ไฟล์เสียงเอ็มพี ๓.

^{๘๗} พระพุทธโฆสเถระ, คัมภีร์วิสุทธิมรรค, ส่วนประวัติพระพุทธโฆสเถระ, หน้า ๑๗.

^{๘๘} พระสิริมังคลาจารย์, มังคลัตถที่ปณีแปล เล่ม ๕, หน้า ๑๗๓-๑๗๔

^{๘๙} พระสัทธัมมโชติกะ ธัมมาจริยะ, ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปณี, หน้า ๒๓๔.

จงเป็นปัจจัยให้ได้ตั้งทองในอนาคตกาลเกิด เมื่อนางเป็นโรคอย่างหนึ่งตายไปบังเกิดในภพดาวดึงส์ เธอได้มีวิมานตั้งทองอันโอฬาร

ตัวอย่างที่ ๕ ในอรรถกถารถการิปตวัตถุ^{๕๔} เล่าถึงบุรุษคนหนึ่ง มาพบกับนางเวมานิกเปรต (นางฟ้า-กึ่งเปรต) อยู่ในวิมานและสวนอันงดงาม และปรารถนาจะอยู่ร่วมกับนาง เมื่อเขากลับมายังโลกมนุษย์ จึงมาทำบุญและตั้งจิตอธิษฐานถึงวิมานของเธอ ครั้นเมื่อเขาได้ตายลง จึงได้มาปฏิสนธิในภพใหม่ ได้มาอยู่ร่วมกันกับเทพธิดาผู้มีวิบากกรรมสมดังประสงค์

นี่คือการอธิษฐานแล้วบรรลุผลในชาติหน้า

๔) บรรลุผลในชาติสุดท้าย

บรรลุผลในชาติสุดท้าย คือการอธิษฐานถึงอุดมคติสูงสุดแห่งชีวิต เช่นปรารถนาเป็นพระพุทธรูปเจ้า, พระปัจเจกพุทธเจ้า, พระอรหันต์ หรือเอตนะทัคคะสาวก เช่น

- พระอนุรุทธะเถระ ปรารถนาเป็นเอตนะทัคคะสาวกผู้มีทิพยจักขุ
  - พระพุทธโฆสเถระ ปรารถนาบรรลุธรรมเบื้องพระพักตร์พระศรีอาริย์
  - พระสิริมังคลาจารย์ ปรารถนาบรรลุธรรมเบื้องพระพักตร์พระศรีอาริย์
  - พระสัทธัมมโชติกะ ธรรมมาจริยะ ปรารถนาเป็นปัญญาธิกะพุทธเจ้า
  - อาจารย์เสถียรฯ ปรารถนาจะอุปฐากพระศรีอาริย์ และบรรลุธรรมเบื้องพระพักตร์
- ความปรารถนาที่ตั้งไว้นี้ จะบรรลุผลในชาติสุดท้ายแห่งวิภวภูมิต่างๆ เมื่อแสดงผลตามตาราง โดยแยกผลสำเร็จในการบรรลุผลตามเวลาจะได้ดังนี้

^{๕๔} ดูรายละเอียดใน ขุ.วิ.อ. (ไทย) ๒/๑/๔๓.

^{๕๕} ดูรายละเอียดใน ขุ.เปต.อ (ไทย) ๒/๒/๓๙๑.

ตารางที่ ๓-แสดงอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาโดยแสดงตามเวลาที่สำเร็จผล

ลำดับที่	เวลาที่สำเร็จผล	สิ่งที่อ้าง	ความปรารถนา
๑	ทันที	ปัตติทานมัย	-อุทิศแก่หมู่เปรตญาติ -อุทิศแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย
๒		ความดี	-ขอให้หญิงท้องแก่ปลอดภัย -ขอให้ฝนตก
๓		ความจริง	-ลูกนกขอให้ปลอดภัย
๔	ชาตินี้	ทานมัย	-ขอพ้นจากความลำบาก -ขอให้มีความสุขแข็งแรง
๕		ธัมมเทศนามัย	-ขอให้ร่ำรวย -ขอให้มีความสุขแข็งแรง -ขอเป็นคนดี -ขอให้ระลึกชาติได้ -ขอฝนจงตกต้องตามฤดูกาล -ขอพระพุทธศาสนาดำรงอยู่ตลอดกาล
๖	ชาตินี้	สิ่งศักดิ์สิทธิ์	-ขอให้ชนะอุปสรรค -ขอให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ -ขอให้มีความสุข -ขอให้ญาติโยมมีความสุข
๗	ชาติหน้า	ทานมัย	-ขอวิมานตั้งทอง

ลำดับที่	เวลาสำเร็จผล	สิ่งที่อ้าง	ความปรารถนา
๘		ธัมมเทสนามัย	-ขอให้อยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ -ขอไม่เกาะเกี่ยวในกามคุณทั้ง๕ -ขอเป็นโสดาบัน (โสดาปัตติผล) -ขอให้ร่ำรวย -ขอเป็นคนดี -ขอมีอิทธิฤทธิ์ (ญาณระลึกชาติ) -ขอได้พบแต่บัณฑิต
๙	ชาติสุดท้าย	ทานมัย	-ขอเป็นเอตตะทัคคะทางทิพยจักขุ
๑๐		ธัมมเทสนามัย	-ขอเป็นปัญญากะพุทธเจ้า -ขออุปฐากพระศรีอาริย์เมตไตรย -ขอบรรลुरुธรรมเบื้องพระพักตร์

๓.๖ สรุป

สรุปคำศัพท์, ความหมายและการนำอริชฐานจิตมาใช้งานในพระพุทธศาสนานั้น คำว่า อริชฐานจิต แปลว่า การตั้งจิตให้มั่นคงอยู่ที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่ตนปรารถนา โดยพึ่งพาความพยายามของตนเอง หรือเกี่ยวเนื่องกับตนเอง ไม่ใช่การอ่อนวอน ที่พึ่งพาสิ่งภายนอกโดยไม่เกี่ยวกับการกระทำของตนเอง

พระพุทธศาสนาใช้การอริชฐานจิตในอยู่ ๔ รูปแบบคือ การอริชฐานเพื่อบรรลุดมคติสูงสุดของชีวิต, การอริชฐานเพื่อให้บรรลุสิ่งที่ปรารถนา, การอริชฐานเพื่อให้พ้นจากภัยที่กำลังประสบ และการอริชฐานเพื่อให้มีความสุขในชีวิต

หลักการอริชฐานจิตในพระพุทธศาสนา ผู้วิจัยสรุปว่าเริ่มมาจากความเชื่อในหลักของกรรม ใครทำกรรมใดจะต้องได้รับวิบากของกรรมนั้นๆ ตามหลักทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการอริชฐานที่เกิดโดยธรรมชาติ เช่นถ้าไปทำชั่วยกเหมือนปรารถนาสร้างความฉิบหายให้ตนเอง ถ้าทำดีคือการอริชฐานสร้างที่ดีให้ตนเอง

แต่การอธิษฐานตามรูปแบบธรรมชาตินั้น ผลอาจเกิดช้า หรือไม่มีพลังแรงพอ จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการ ทั้งกำหนดจุดมุ่งหมาย และพึงพลังแห่งการอธิษฐานมาช่วย ให้ความปรารถนาสำเร็จเร็วไวหรือมีประสิทธิภาพสูง

วิธีการทำให้อธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนาที่มีประสิทธิภาพ หรือมีการบริหาร/จัดการนั้น มาจากการใช้พลัง ๓ อย่างคือ พลังแห่งบุญ, พลังแห่งความจริงหรือความดี และพลังแห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในธรรมชาติ อันได้แก่พระรัตนตรัย

โดยพลังแห่งบุญนั้นอ้างอิงการทำบุญตามหลัก บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ เมื่อทำบุญแล้วก็ทำการอธิษฐาน ตัวอย่างที่ผู้วิจัยยกมาคือ การอัญชลีบุญจากทานมัย, ฌัมมเทสนามัย และปัตติทานมัย มาใช้อธิษฐานจิต

ส่วนพลังแห่งความจริงหรือความดีนั้น ให้เราอ้างความจริงหรือความดีที่มีอยู่จริงๆในตัวเรามาปิดเป่าทุกข์ภัยที่ปรากฏเบื้องหน้า และพลังแห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในธรรมชาติ อันได้แก่ พระรัตนตรัย คือพุทธานุภาพ, ฌัมมานุภาพ และสังฆานุภาพมาใช้งาน

เป้าหมายการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา แบ่งเป็นการอธิษฐานให้ตนเองและผู้อื่น สำหรับตนเองนั้นมีเป้าหมายคือ อธิษฐานเพื่อให้ได้สิ่งที่ปรารถนา เช่นขอให้ร่ำรวย, ขอเป็นคนดี, ขอระลึกชาติ, ขอพบแต่คนดีๆ, ขอให้สุขภาพแข็งแรง, ขอครองคู่, อธิษฐานเพื่อให้พ้นภัยหรือให้ชนะอุปสรรคหรือให้มีความสุข และอธิษฐานเพื่ออุดมคติสูงสุดแห่งชีวิต

ส่วนอธิษฐานให้ผู้อื่นนั้นได้แก่มนุษย์ ทั้งแบบเจาะจงและไม่เจาะจง, ผู้อยู่ในโลกหน้า (เปรต), สัตว์เดรัจฉาน, ส่วนความปรารถนาหรือคำอธิษฐานที่ให้นั้น คือให้มีเครื่องอุปโภค/บริโภค, ให้พ้นจากภัย, ให้มีสุขภาพแข็งแรง หรือให้มีความสุขในชีวิต

ผลสำเร็จของการอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา มีหลายประเด็นเช่น เรื่องของทรัพยากรที่จำกัด จะไม่เกิดกับผู้ที่ทำบุญและอธิษฐานมาเป็นอย่างดี ส่วนเรื่องโอกาสแห่งการบรรลุผลสำเร็จนั้น ยิ่งทำบุญกิริยาวัตถุสูงเท่าไร ยิ่งบรรลุผลไวเท่านั้น เช่นการภาวนาแล้วอธิษฐานจะได้บุญสูงที่สุดสุด รักษาศีลได้บุญรองลงมา แต่ได้บุญมากกว่าการทำทาน

ส่วนระยะเวลาแห่งการบรรลุผลสำเร็จนั้น พุทธศาสนาแบ่งเป็น ๔ ระยะเวลาคือ

- บรรลุผลทันที ในกรณีทำบุญอุทิศส่วนกุศล หรือเผชิญภัยเฉพาะหน้า
  - บรรลุผลในชาติปัจจุบัน ในกรณีทำบุญกับเนื่อบุญเช่นพระพุทธเจ้า
  - บรรลุผลในชาติหน้าในกรณีเรื่องคู่ครอง หรือขอการมีอิทธิฤทธิ์
  - บรรลุผลในชาติสุดท้าย ในความปรารถนาอันเป็นอุดมคติสูงสุดของชีวิต
- ทั้งหมดนี้คือสรุปการอธิษฐานจิตแบบพระพุทธศาสนาเถรวาท

บทที่ ๔

เปรียบเทียบการอธิษฐานจิตแบบรอนดาเบิร์นกับพระพุทธศาสนา

ในบทนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบ การอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นกับพระพุทธศาสนา ซึ่งได้กำหนดกรอบของการศึกษา ๕ ประการ คือ

๔.๑ เปรียบเทียบแนวคิด

๔.๒ เปรียบเทียบหลักการ

๔.๓ เปรียบเทียบวิธีการ

๔.๔ เปรียบเทียบเป้าหมาย

๔.๕ เปรียบเทียบผลสำเร็จ

ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๔.๑ เปรียบเทียบแนวคิด

๔.๑.๑ แนวคิดรอนดา เบิร์น

แนวคิดรอนดา เบิร์นนั้นมุ่งไปตามแนวทางของหนังสือสอนเคล็ดลับให้ประสบผลสำเร็จ ที่นิยมเรียกกันว่าหนังสือ ฮาวทู (How-to) ดังที่ พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี) กล่าวเอาไว้ใน คำนำของหนังสือเรื่องเดอะซีเคร็ตว่า “ความสุขและความสำเร็จ เป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการกันทุกคน ... แต่กลับมีมนุษย์ไม่กี่คนเท่านั้น ที่สามารถครอบครองหรือเข้าถึงสิ่งนั้นได้ หากจะถามว่าทำไม ก็คงตอบ ได้ว่า เป็นเพราะเรายังไม่รู้จัก เคล็ดลับแห่งความสุขและความสำเร็จนั่นเอง”

ดังนั้นเคล็ดลับแห่งความสำเร็จที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์จึงมาในรูปแบบของ หนังสือฮาวทู (How-to) เล่มต่างๆ เช่นหนังสือเดอะซีเคร็ต มีที่มาจากหนังสือต่างๆดังนี้

-ได้รับแรงบันดาลใจจากหนังสือศาสตร์สู่ความร่ำรวย^๒ (The Science Of Getting Rich)

โดย WALLACE D. WATTLES

---

^๑รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต แปลโดย จิระนันท์ พิตรปรีชา, พิมพ์ครั้งที่ ๘๖, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์, ๒๕๕๖), หน้า คำนำ.

^๒รอนดา เบิร์น, เดอะพาวเวอร์, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่งจำกัด, ๒๕๕๔), หน้า ความนำ.

-ได้แนวคิดเรื่องความลับในการสร้างเงินจากหนังสือคิดแล้วรวย (Think And Grow RICH) ของนโปเลียนฮิลล์^๓

-อ้างอิงจากนักเขียนผู้เชื่อในเรื่องของกฎแห่งแรงดึงดูด^๔ เช่นปีคศ. ๑๙๑๒ ชาลส์ ฮานลเขียนอธิบายกฎแห่งการดึงดูดนี้คือ กฎเหล็กที่ยิ่งใหญ่ทรงความถูกต้องที่สุด ไม่มีวันเสื่อมคลาย และเป็นตัวกำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมด

-ได้วิธีการฝึกหัดเรื่องสร้างมโนภาพ^๕ จากหนังสือระบบกุญแจหลัก (The Master Key System) ที่ชาร์ลส์ ฮานล เขียนไว้เมื่อปีคศ. ๑๙๑๒ เป็นแบบฝึกหัดประจำสัปดาห์ ๒๔ บท

-ได้วิธีการขอตามวิธีเชื่อ-ขอ-รับในสิ่งที่ปรารถนาต่อจักรวาล มาจากหนังสือคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาใหม่^๖

-ได้วิธีการเพิ่มพลังจากการสำนึกผู้คุณ^๗ จากหนังสือศาสตร์สู่ความร่ำรวย (The Science of Getting Rich)

หนังสือได้อ้างอิงวิทยากรผู้มีชื่อเสียงอีกหลายท่าน ดังนั้นแนวคิดของเดอะซีเคร็ตคือ ทางลัดในการเดินไปสู่ทางแห่งความสำเร็จ เริ่มจากแนวคิดของหนังสือฮาวทู (How to) ยอดนิยมในช่วง ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา ที่อธิบายเคล็ดลับสู่ความสำเร็จ รวมกับความเชื่อในกฎแห่งดึงดูดที่ถูกระบุว่าเป็นกฎเกณฑ์ตามธรรมชาติ ผสมกับวิธีการขอตามคัมภีร์ของคริสต์ศาสนา

แต่วิธีการขออธิษฐานขอของรอนดา เบิร์นนั้น ให้มีความเชื่อมั่นในกฎแห่งแรงดึงดูดว่า ยิ่งเชื่อมั่นมากเท่าไร สิ่งที่ต้องการจะถูกดึงดูดมาหาเร็วเท่านั้น^๘

การใช้คำศัพท์ว่าอธิษฐานของรอนดา เบิร์นนั้น มีวิธีการขอที่นำรูปแบบมาจากการการอธิษฐานขอต่อพระเจ้า ใช้คำศัพท์คำว่า pray ซึ่งมีความหมายไปในทำนองอธิษฐานแบบอ่อนวอนต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และมีความเชื่อมั่นในพระองค์ ซึ่งข้อความมีดังนี้

“สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้”

“ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น”

ในหนังสือต้นฉบับ The Secret ภาษาอังกฤษนั้นใช้ข้อความดังนี้^๙

^๓ Napoleon Hill, THINK AND GROW RICH ; Publisher The Ralston Society, ๑๙๓๗, P.๑.

^๔ รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๕.

^๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๖.

^๖ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๒ กับหน้า ๔๙.

^๗ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๑-๗๒.

^๘ รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๕๗

^๙ Ronda byrne, The Secret, หน้า ๕๔.

“Whatsoever ye shall ask in prayer, believing, ye shall receive”

“What things soever ye desire, when ye pray, believe that ye receive them, and ye shall have them”

คำที่ใช้ในการอธิษฐานจิตคือคำว่า pray ซึ่งมีความหมายสอดคล้องตามที่พจนานุกรมฉบับประมวลศัพท์อธิบายว่า^{๑๐} ตั้งใจมุ่งขอให้ได้ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง, ตั้งจิตปรารถนา เฉพาะอย่างยิ่ง ตั้งจิตขอต่อสิ่งที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ ให้สำเร็จผลอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการอธิษฐานโดยตั้งใจขอ เพื่อจะได้ หรือจะเอา เฉพาะอย่างยิ่ง ด้วยอำนาจดลบันดาล โดยตนเองไม่ต้องทำ ซึ่งเป็นความหมายที่เพี้ยนไป จากความหมายเดิมคือการอธิษฐานที่จะทำ

ดังนั้นการอธิษฐานจิตของรอนดา เบิร์น จึงมีลักษณะของการอ้อนวอน ตามที่พระพรหมคุณาภรณ์อธิบายคำศัพท์การอ้อนวอนว่า^{๑๑} เป็นการขอให้เทวดาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทำให้ โดยตนเองไม่ต้องทำ มุ่งไปที่การจะได้จะเอา ไม่โยงไปสู่การกระทำของตนเอง

แต่การอธิษฐานจิตของรอนดา เบิร์นขอให้สำเร็จด้วยอำนาจดลบันดาล ของกฎแห่งดึงดูด ทำงานแทนสิ่งศักดิ์สิทธิ์

นอกจากนี้ ผู้ขอหรือผู้อธิษฐานสามารถยกระดับตนเองขึ้นไปสู่ความลับหรืออำนาจที่ดลบันดาลให้เกิดผลสำเร็จ โดยรอนดาเบิร์น อธิบายในหนังสือเดอะซีเคร็ตว่า^{๑๒}

ศาสตราจารย์ใหญ่ทุกคน และองค์อวตารทั้งหมดเท่าที่เคยมีมา พวกท่านล้วนเข้าใจสิ่งเดียวกัน พวกท่านล้วนเข้าใจความลับ บัดนี้คุณเข้าใจแล้ว และคุณยังใช้ คุณก็จะยิ่งเข้าใจความลับนี้อยู่ในตัวคุณ คุณยังใช้พลังอำนาจในตัวคุณนี้ คุณก็ยังดึงดูดพลังอำนาจให้เข้ามาเพิ่มขึ้น พอถึงจุดหนึ่งที่ผู้ฝึกจะไม่ต้องฝึกฝนอีกต่อไป เพราะคุณจะกลายเป็นพลังอำนาจนั้นเสียเอง คุณจะเป็ความสมบูรณ์เพียบพร้อม คุณจะเป็ดวงปัญญา คุณจะเป็สติปัญญา คุณจะเป็ความรักนั้น คุณจะเป็ความสุขนั้น

นี่คือบุคคลผู้บรรลุความเข้าใจเรื่องเดอะซีเคร็ต หรือความลับเรื่องกฎแห่งดึงดูด จนตนเองกลายเป็นพลังอำนาจนั้นๆ จะเหมือนศาสตราจารย์ใหญ่ที่เข้าใจความลับ นี่คือจุดสูงสุดยอดของผู้บรรลุการใช้ความลับ

เมื่อสรุปแนวคิดของการอธิษฐานจิตในทัศนะของรอนดา เบิร์นคือ

๑. ทำให้ความปรารถนาประสบผลสำเร็จ ตามแนวทางหนังสือฮาวทู (How to)
๒. ใช้ในลักษณะอ้อนวอนอธิษฐานขอต่อสิ่งภายนอก คือกฎแห่งดึงดูด ที่ดลบันดาลให้
๓. ต้องมีศรัทธาและเชื่อมั่นต่อกฎแห่งดึงดูด อย่างแรงกล้า
๔. มนุษย์สามารถยกระดับพัฒนาตนเองขึ้นไปสู่พลังอำนาจที่ดลบันดาลนั้นๆได้

^{๑๐} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, หน้า ๔๘๔.

^{๑๑} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), จาริกบุญ จาริกธรรม, หน้า ๓๔๘.

^{๑๒} รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๑๘๐.

๔.๑.๒ แนวคิดทางพระพุทธศาสนา

แนวคิดในพระพุทธศาสนาในการอธิษฐานจิต พระพรหมคุณาภรณ์อธิบาย^{๑๓} ธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบอ่อนน้อมเทพเจ้าว่า

ขอย้อนกลับมาพูดถึงเรื่องของการกล่อมด้วยการอ่อนน้อมเทพเจ้า คนจำนวนมากกล่อมใจตัวเองด้วยเรื่องนี้ จนกระทั่งศาสนาที่มองเห็นว่า มนุษย์จะหลงจมอยู่ด้วยความหวังพึ่ง ไม่พัฒนาต่อไป ก็ต้องใช้อุบายที่จะทำให้มนุษย์เหล่านั้นหรือศาสนิกของตนต้องเพียรพยายามเอาเอง ไม่ใช่รอคอยเทพเจ้าช่วยแล้วมัวนั่งมืองอเท้าอยู่อย่างเดียว...

แต่ในพุทธศาสนานี้ ท่านไม่ให้มัวหวังผลอ่อนน้อมนอนรอคอยการดลบันดาลอย่างนั้นเลย เพราะสอนหลักให้ทำการด้วยความเพียร ซึ่งมีฐานอยู่ในหลักสิกขา ที่มีสาระว่าให้ฝึกฝนพัฒนาตนอยู่ตลอดเวลา อย่างจริงจังไม่ประมาท เพื่อทำตนให้เป็นที่พึ่งได้ มีชีวิตที่ปลอดโปร่งโล่งเบา และมีความสุขที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง

จากนั้นท่านสรุปเรื่องการอ่อนน้อม กับการอธิษฐานไว้ดังนี้^{๑๔}

การอ่อนน้อมเป็นการขอให้เทวดาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทำให้ โดยตัวเองไม่ต้องทำ มุ่งไปที่การจะได้จะเอา ไม่โยงไปสู่การกระทำของตนเอง แต่อธิษฐานมุ่งไปยังสิ่งที่จะทำให้ และนำไปสู่การกระทำ... การอ่อนน้อมก็คือต้องรอให้เขาทำให้จึงนำไปสู่การมืองอเท้า เกียจคร้าน และอ่อนแอ แต่อธิษฐานนำไปสู่ความเพียรพยายาม และความเข้มแข็ง

นอกจากนั้น การอ่อนน้อมไม่โยงไปหาการพัฒนาตนเอง ไม่เกี่ยวกับการพัฒนาตน เพราะไปฝากความหวังไว้กับสิ่งภายนอก ให้ปัจจัยภายนอก เช่น เทพเจ้ามาช่วย แต่การอธิษฐานเป็นการพัฒนาตนเอง เพื่อจุดหมายที่ตนมองเห็นและตัดสินใจด้วยปัญญา เป็นการที่ทำให้เราก้าวหน้าต่อไปในการพัฒนาแห่งสิกขา ดังนั้นจึงต่างกันอย่างตรงข้ามพูดสั้นๆ ว่า นักปรารถนานักอ่อนน้อม เชื่อการบันดาล แต่ผู้อธิษฐาน เชื่อการกระทำ

เรื่องของการอธิษฐาน คืออย่าให้เลยไปเป็นการอ่อนน้อม เพราะการอ่อนน้อมนั้นเป็นการฝากความหวัง และฝากชีวิตไว้กับปัจจัยภายนอกแล้วก็นำไปสู่ความลุ่มหลง การไม่พัฒนาตน ความเป็นอยู่อย่างเลือนลอย และการกล่อมใจตัวไปวันๆ ทำให้มืองอเท้า ถ้าเป็นสังคมต่อไปก็เสื่อม เวลานี้ คนไทยทั่วไปก็เข้าใจเคลื่อนคลาดผิดพลาดไปในความหมายของ “อธิษฐาน” มากนักถึงอธิษฐานนั้น ในความหมายที่เป็นการอ่อนน้อมปรารถนา เรื่องก็เลยกลายเป็นว่า อธิษฐานของคนไทย กับอธิษฐานของพระ ไม่เหมือนกันพูดง่าย ๆ ว่า คนไทยอธิษฐานเพื่อจะได้ แต่พระสอนให้อธิษฐานเพื่อจะทำ

ดังนั้น สรุปได้ว่าการอธิษฐานจิต ตามทัศนะของพระพรหมคุณาภรณ์มีดังนี้

- ๑ เพื่อใช้แทนการอ่อนน้อมต่อเทพเจ้า หรือปัจจัยภายนอก
- ๒ เพื่อใช้พัฒนาตนเองด้วยความเพียร เข้าหาหลักสิกขา

^{๑๓} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), จาริกบุญ จาริกธรรม, หน้า ๓๓๘-๓๓๙.

^{๑๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๔๘.

ส่วนแนวคิดในการอธิษฐานจิตในทางพระพุทธศาสนา ของอาจารย์สุเทพ โปธิสัทธานันต์ สามารถนำมาใช้เพื่อตอบสนองความปรารถนาของตนเองในด้านความร่ำรวยไว้ว่า^๕

การปรารถนาให้พ้นจากความยากจนไม่ใช่เรื่องผิดปกตินั้นใดการทำบุญ และอธิษฐานขอความร่ำรวยนั้น ธรรมะไม่ตำหนิ แต่ไม่ควรติดอยู่แค่นั้น ... มีใครบ้างที่อยากจน คงไม่มีใครอยาก ผมเองก็ไม่อยากจน ถึงจะไม่ต้องการเป็นเศรษฐี แต่ก็ไม่มีใครให้ความจนเป็นอุปสรรคขัดขวางในเรื่องของธรรมะ หรือจะอาศัยปัจจัยที่ไม่ผิดเคือง เป็นเครื่องอนุเคราะห์พระมหากษัตริย์เพื่อการทำความคิด ดังนั้นในการอธิษฐานเพื่อความร่ำรวยนั้นจะได้เต็มความรู้สึกไปด้วยว่า **เราจะใช้ความร่ำรวยนั้นให้เป็นประโยชน์ในทางบุญ**

ดังนั้น ความร่ำรวยที่เกิดขึ้นมา ควรนำไปต่อผลใช้ประโยชน์ในการบุญ

จากนั้นอาจารย์สุเทพฯ แสดงว่าทัศนะว่า^๖ คนเราควรแบ่งความปรารถนาออกมาเป็นส่วนๆ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน (ในชาตินี้) ส่วนที่เป็นสัมปรายภักตละประโยชน์ (ในชาติหน้า) และอุดมคติสูงสุดของชีวิต (ปรมาตถประโยชน์) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการนำชีวิตสู่จุดหมาย ที่พระพรหมคุณาภรณ์อธิบายไว้ในธรรมานุญชีวิต เรียกว่าอตถะหรืออรรถ ๓ ว่า^๗

๑. ทิฏฐธัมมิกัตถะ จุดหมายชั้นตาเห็น หรือประโยชน์ปัจจุบันที่สำคัญคือการ
  - มีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง ไร้โรค งามสง่าอายุยืนยาว
  - มีเงินมีงาน มีทรัพย์จากอาชีพสุจริต พึ่งตนได้ทางเศรษฐกิจ
  - มีสถานภาพดี ทรงยศ เกียรติ ไม้ตรี เป็นที่ยอมรับในสังคม
  - มีครอบครัวผาสุก ทำวงศ์ตระกูลให้เป็นที่น่าับถือ

ทั้งหมดนี้ พึงให้เกิดมีโดยธรรม และใช้หรือปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สุขโดยชอบ ทั้งแก่ตนและผู้อื่น

๒. สัมปรายภักตละ จุดหมายชั้นเลยตาเห็น หรือประโยชน์เบื้องหน้า ที่เป็นคุณค่าของชีวิต ซึ่งให้เกิดความสุขล้าลึกภายใน โดยเฉพาะ

- ความอบอุ่นสบายซึ่งสุขใจ ด้วยศรัทธา มีหลักใจ
- ความภูมิใจ ในชีวิตสะอาด ที่ได้ประพฤติแต่การดีงามสุจริต
- ความอึดใจ ในชีวิตมีคุณค่า ที่ได้เสียสละบำเพ็ญประโยชน์
- ความกล้ากล้ามั่นใจ ด้วยมีปัญญาที่จะแก้ปัญหาหน้าพาชีวิตไป
- ความโปร่งโล่งมั่นใจว่า ได้ทำกรรมดี มีหลักประกันวิถีสุภาพใหม่

^๕ สุเทพ โปธิสัทธา, การอธิษฐานจิต, ไฟล์เสียงเอ็มพี ๓.

^๖ อ้างแล้ว

^๗ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), ธรรมานุญชีวิต , พิมพ์ครั้งที่ ๑๑๖, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์จันทร์เพ็ญ, ๒๕๕๕), หน้า ๔๘-๔๙.

๓. ปรมัตถะ จุดหมายสูงสุด หรือ ประโยชน์อย่างยิ่งคือ การมีปัญญารู้เท่าทันความจริง เข้าถึงธรรมชาติของโลกและชีวิต อันทำให้จิตใจเป็นอิสระ

- ไม่หวั่นไหวหรือถูกครอบงำด้วยความผันผวนปรวนแปรต่างๆ
- ไม่ผัดหวังโศกเศร้าบีบคั้นจิตเพราะความยึดติดถือมั่นในสิ่งใด
- ปลอดโปร่ง สงบ ผ่องใส สดชื่น เบิกบานใจตลอดเวลา
- เป็นอยู่และทำการด้วยปัญญาซึ่งมองที่เหตุปัจจัย

นี่คือแนวความคิดการอธิษฐานที่มุ่งให้ประสบผลสำเร็จทั้งในชีวิตประจำวัน(ชาตินี้) ชาติหน้า และชาติสูงสุดแล้ว จะเห็นว่าชาวพุทธไม่ควรมุ่งหวังเพียงผลสำเร็จที่เกิดขึ้นในระดับในระดับจุดหมาย ขึ้นตาเห็น หรือประโยชน์ปัจจุบัน เช่นความสำเร็จในเรื่องของเงินทองเท่านั้น แต่ให้ใช้ผลลัพธ์ที่ได้จากการอธิษฐานสำเร็จเป็นเครื่องมือในการยกระดับตนอยู่ในขั้นที่สูงขึ้น เช่นไปสู่ธรรมะหรือบุญที่สูงขึ้น

นอกจากครูบาอาจารย์ จะสอนไม่ให้ยึดติดกับเงินทอง หรือความร่ำรวยแล้ว การไม่ยึดถือต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้อธิษฐานนั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะถ้ายึดติดจะกลายเป็นสิ่งขัดขวางมนุษย์ไม่ให้ก้าวสู่ธรรมะ เช่นที่พระพรหมคุณาภรณ์กล่าวเตือนไว้ในหนังสือเรื่องพุทธธรรมว่า^{๔๔}

โดยอาจให้ยึดถือกันไว้ว่า ผู้ใดนำเอาของขลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือสิ่งลึกลับต่างๆ มาใช้ในการเกี่ยวข้องกับประชาชน โดยมีได้นำประชาชนไปสู่ความรู้ความเข้าใจในธรรม มิได้ต่อท้ายของขลังเป็นต้นนั้นด้วยการแนะนำสั่งสอนให้เกิดปัญญา คือความรู้ความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับความจริงความดีงามที่ควรรู้และควรประพฤติปฏิบัติ เพื่อช่วยนำเขาให้ค่อยๆ ก้าวพ้นเป็นอิสระออกไปได้จากของขลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น ฟังถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ปฏิบัติผิดและนำประชาชนไปในทางที่ผิด

อนึ่งแม้ในกรณีที่มีได้ตกไปเป็นเหยื่อของผู้อ้างฤทธิ์ การไปมั่ววุ่นวายเฟลิดเฟลินหรือฝึกฝนกับอิทธิปาฏิหาริย์ทั้งหลาย ก็เป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักการของพุทธศาสนาอยู่ในตัวแล้ว ตั้งหลายแง่ แง่ที่หนึ่ง ในเมื่ออิทธิปาฏิหาริย์ไม่ใช่สาระสำคัญของพุทธศาสนา ไม่เกี่ยวกับจุดหมายของพุทธศาสนา ไม่ช่วยให้มนุษย์หลุดพ้นจากกิเลส การไปฝึกฝนในเรื่องเช่นนี้ ย่อมเป็นการพร่ำเวลาและแรงงานที่ควรใช้สำหรับการปฏิบัติธรรมให้หมดไปในทางที่ผิด

แง่ที่สอง คนที่ไปเกี่ยวข้องกับผู้อ้างฤทธิ์หรืออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มักมุ่งเพื่อไปขอความช่วยเหลือหรืออำนาจดลบันดาลให้เกิดโชคลาภเป็นต้น การปฏิบัติเช่นนี้ย่อมไม่ถูกต้องตามหลักพุทธศาสนาที่เป็นกรรมวาท กิริยวาท และวิริยวาท สอนให้คนหวังผลสำเร็จจากการลงมือทำด้วยความเพียรพยายามตามเหตุตามผล

ดังนั้นการใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น ต้องอย่าไปยึดติดกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และอย่าผลลัพธ์ที่สมปรารถนา แต่ต้องก้าวข้ามสิ่งเหล่านี้ และยกระดับตนให้ถึงธรรมะ มุ่งการละกิเลสให้ได้ หรือต้องให้คนลงมือกระทำด้วยความเพียร ไม่ใช่มุ่งต่อปัจจัยภายนอก

^{๔๔} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงขยาย, หน้า ๙๕๐.

หรือจากหนังสือเรื่องจาริกบุญ-จาริกธรรม^{๑๕} พระพรหมคุณาภรณ์ได้แสดงทัศนะในเรื่อง การนับถือพระรัตนตรัยแบบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไว้ โดยไม่ให้เสียหลักการทางพุทธศาสนา ดังนี้

ถ้าคนยังไม่พร้อม แต่ยินดีที่จะเริ่มก้าวเดิน เมื่อยังอยู่ที่จุดเริ่มต้นหรือช่วงต่อกับความ เชื่อถือและการปฏิบัติเก่าๆ ยังนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แม้แต่นับถือพระรัตนตรัยแล้วก็ยังนับถือแบบ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เราก็จะต้องมีเกณฑ์ในการที่จะนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น ชาวพุทธที่ยังเชื่อพระ รัตนตรัยแบบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จะต้องมีเกณฑ์ อย่างที่กล่าวแล้วว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับความ ศักดิ์สิทธิ์ในพระพุทธศาสนา

๑. ต้องไม่ให้เสียหลักการ หมายความว่า ถ้าเชื่อแล้วเป็นเครื่องรวมใจให้เกิดสมาธิตั้งมั่น ได้ ในยามเกิดเหตุภัยร้ายแรงฉุกเฉินใจหายกระวนกระวาย หายกระสับกระส่าย ตั้งสติได้ แล้วมี สมาธิ ทำให้ตั้งใจทำการด้วยความเข้มแข็งจริงจัง เรียกว่าไม่เสียหลักการ ก็พอใช้ได้

๒. ต้องไม่ให้เสียหลักสิกขา คือ ไม่เสียหลักการฝึกฝนพัฒนาตน แม้จะนับถืออย่างที่ว่า ก็ ต้องไม่หยุดพัฒนาตัวเอง ไม่ไปฝากความหวัง ฝากชะตาไว้กับอำนาจดลบันดาลอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์เหล่านั้น จนกระทั่งไม่ได้คิดว่าตัวเองต้องทำอะไร และจะต้องทำอะไรกับตัวเอง อันนี้ เป็นหลักที่ทิ้งไม่ได้

๓. ต้องไม่ให้เสียหลักความไม่ประมาท ต้องไม่มีชีวิตอยู่ด้วยการรอคอยแล้วปล่อยปละ ละเลยสิ่งที่ควรทำ ไม่เร่งเพียรพยายาม จมอยู่ในความประมาท

๔. ต้องไม่ให้เสียหลักการพึ่งตนและอิสรภาพ ต้องไม่มีหวังพึ่ง แล้วเอาความหวังความสุข โชคชะตาไปฝากไว้กับสิ่งภายนอก แต่ต้องพยายามทำตนให้เป็นที่พึ่งของตนได้ และมีอิสรภาพ มากขึ้น

๕. ต้องให้เป็นความศักดิ์สิทธิ์ที่พ่วงอยู่กับคุณธรรมและความบริสุทธิ์ ไม่ใช่ศักดิ์สิทธิ์แบบ ฤทธิ์ของเทพเจ้าที่เต็มไปด้วยกิเลส ที่มุ่งสนองโลภะและโทสะ แต่ปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา ที่ว่า ความศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธเจ้าอยู่ที่ความบริสุทธิ์ เมตตากรุณา และปัญญา

นี่คือการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่ไม่เสียหลักการทางพุทธศาสนา

ข้อน่าสังเกตคืออิทธิฐานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์แบบชาวพุทธนั้น ใช้เป็นเครื่องรวมใจให้เกิดความ ตั้งมั่น ให้เกิดความสงบ หรือใช้ป้องกันเมื่อเกิดเหตุร้าย โดยใช้วิธีการการสวดมนต์ เป็นการอิทธิฐาน จิตให้เกิดความตั้งมั่น หรือความสงบ ดังนั้นในพจนานุกรม ฉบับประมวลธรรม ใช้คำศัพท์ว่า chant ตัวอย่างเช่นคำว่าปริตร ใช้คำแปลว่า protective chants^{๒๐} แปลว่าการสวดป้องกัน ต่างจากหนังสือ ของรอนดา เบิร์น ที่ใช้คำศัพท์ว่า pray ในลักษณะการอิทธิฐานเพื่อการอ่อนน้อมต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์

เมื่อประมวลภาพรวมทั้งหมด ผู้วิจัยสรุปว่าแนวคิดของการอิทธิฐานจิตในทาง พระพุทธศาสนา คือ

^{๑๕} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), จาริกบุญ จาริกธรรม, หน้า ๕๐๘.

^{๒๐} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม, หน้า ๓๓๖.

๑. ใช้เพื่อให้มีความสุข และนำทางเพื่อยกระดับตนเองให้ถึงธรรมะขั้นสูงขึ้นไป ตามหลักอรรถ ๓ (ประโยชน์ในชาตินี้, ชาติหน้า, ชาติสูงสุด)
  ๒. อย่ายึดติดกับเงินทองหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จนปิดเส้นทางพัฒนาตนเอง ต้องก้าวให้ถึงธรรม ๓ ตั้งมั่นอยู่บนการกระทำของตนเองหรือเชื่อมั่นในศักยภาพของมนุษย์
  ๔. เพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองเข้าสู่จุดมุ่งหมายอันดีงาม
- เมื่อสรุปแนวทางทั้งสองแบบแล้ว ได้ตารางเปรียบเทียบคิดดังนี้

ตารางที่ ๔ -เปรียบเทียบแนวความคิดการอธิษฐานจิต

รอนดา เบิร์น	พระพุทธศาสนา
- ใช้ให้ประสบผลสำเร็จในชีวิตตามแนวทางหนังสือ How to	- ใช้ให้ประสบผลสำเร็จตามหลักอรรถ ๓ คือชาตินี้/ชาติหน้า/ชาติสูงสุด
- มองกฎแรงดึงดูดแบบเดียวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์คือใช้การอธิษฐานจิตแบบให้ดลบันดาล	- มองสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่ออธิษฐานจิตให้ตั้งมั่นเกิดความสงบ
- เชื่อมั่นในกฎแรงดึงดูด อย่างไม่ริรอ	- เชื่อมั่นในพระรัตนตรัย แต่ไม่เสียหลักพึ่งตนเอง
- สามารถยกระดับตนให้เป็นพลังแห่งอำนาจที่ดลบันดาลนั้นๆ	- เพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองเข้าสู่จุดมุ่งหมายอันดีงาม

๔.๒ เปรียบเทียบหลักการ

หลักการของเดอะซีเคร็ตที่มาในรูปแบบของกฎแห่งการดึงดูดนั้น เป็นกฎเกณฑ์ตามธรรมชาติ อธิบายได้โดยใช้หลักของฟิสิกส์ควอนตัมว่า^{๒๐}

ทุกสิ่งทุกอย่างรวมทั้งตัวเรา สมอของเราคือพลังงาน และมีการสั่นสะเทือนที่ระดับความถี่หนึ่ง และเมื่อเราคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เท่ากับเรามีค่าความถี่แห่งการสั่นสะเทือนที่ค่าความถี่หนึ่ง จากนั้นความถี่ที่คุณสร้างก็แผ่กระจายออกไปจนไปพบกับสิ่งที่มีความถี่เดียวกันก็จะทำการดึงดูดสิ่งนั้นๆเข้ามาหาตัวผู้ส่งความถี่นั้นๆ

คุณคิดเรื่องของเงิน คุณก็ส่งคลื่นความถี่ออกไปจนได้เงินมา คุณคิดเรื่องสุขภาพ ก็ส่งคลื่นความถี่เรื่องสุขภาพออกไป ดังนั้นกฎแห่งแรงดึงดูดว่าทำงานโดยธรรมชาติอยู่แล้ว โดยการดึงดูดทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์คิดหรือปรารถนาขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องร้าย ไม่ว่ามนุษย์จะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว จะเข้าใจการทำงานหรือไม่เข้าใจการทำงานก็ตาม

แต่รอนดา เบิร์นอธิบายว่า เนื่องจากมนุษย์มักไม่มีสมาธิ หรือคิดไม่ชัดเจน หรือมัวแต่ไปขุ่นมัวหรือจมปลีกกับเรื่องในอดีต ทำให้กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานไม่สำเร็จ หรือดึงดูดสิ่งตรงกันข้ามอันเป็นเรื่องในแง่ลบมาให้

^{๒๐} รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๑๕๔.

ส่วนในพระพุทธศาสนานั้นเห็นว่าการกระทำหรือกรรมที่เกิดขึ้นนั้น คือการอธิษฐานที่เกิดโดยปริยายอยู่แล้ว โดยเรื่องของกรรมนั้นก็อยู่ในฐานะกฎธรรมชาติอย่างหนึ่ง จากกฎแห่งธรรมชาติทั้งหมด ๕ อย่างคือ อุตุนิยาม,พีชนิยาม,จิตตนิยาม,กรรมนิยาม และธรรมนิยามว่า^{๒๒}

กรรมนิยามนั้นเป็นกฎธรรมชาติเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ คือกระบวนการก่อการกระทำและการได้ผลของการกระทำ หรือพูดให้จำเพาะลงไปอีกว่า กระบวนการแห่งเจตจำนงหรือความคิดปรุงแต่งสร้างสรรค์ต่างๆ พร้อมกับผลที่สืบเนื่องออกไปสอดคล้องสมกัน เช่นทำกรรมดี มีผลดี ทำกรรมชั่ว มีผลชั่ว เป็นต้น

กรรมซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่ทำงานตามธรรมชาติว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่การกระทำเช่นนั้นตรงไปตรงมา ทำอย่างไรได้อย่างนั้น แต่มนุษย์กลับไปอ่อนวอนต่อสิ่งภายนอก หรือจัดการหรือบริหารชีวิตตนเองให้มีประสิทธิภาพไม่ได้ หรือขาดจุดมุ่งหมาย

ดังนั้นทั้งสองแนวทางต่างอาศัยกฎแห่งธรรมชาติเป็นตัวดำเนินการต่อสิ่งที่มนุษย์ต้องการ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ การปล่อยให้สิ่งเหล่านี้ทำงานตามธรรมชาติ ความปรารถนามักไม่สัมฤทธิ์ผลหรือไม่มีประสิทธิภาพ ดังตารางแสดงสาเหตุดังนี้

ตารางที่ ๕-เปรียบเทียบปัญหาการอธิษฐานจิตตามธรรมชาติที่ไม่มีประสิทธิภาพ

รอนดา เบิร์น	พระพุทธศาสนา
-มนุษย์ไม่มีสมาธิเพียงพอต่อสิ่งที่เขาคิด	-ความโลภของมนุษย์ขัดขวางพลังบุญ
-มนุษย์ตั้งจุดสิ่งที่เขาไม่ต้องการ	-มนุษย์ไม่กำหนดเป้าหมายชีวิตของตน
-มนุษย์มักฝังใจกับอดีตที่เลวร้าย	-มนุษย์ขออ้อนวอนสิ่งภายนอกมากกว่าเชื่อมั่นในตน

ดังนั้นรอนดา เบิร์นจึงให้เพิ่มพลังให้การอธิษฐานจิตมีประสิทธิภาพ แนวทางเธอใช้วิธีสร้างพลังมา ๖ ข้อคือ เรียนรู้ที่จะสงบสติอารมณ์ / รู้ตัวว่ารู้สึกอย่างไร / ปรับอารมณ์ด้วยความรัก/ สร้างสำนึกรู้คุณอันทรงพลัง/ สร้างมโนภาพอันทรงพลัง และจงสรรเสริญ เจริญพร เมื่อดูภาพรวมแล้วเป็นเรื่องสร้างพลังให้เป็นทางบวก รู้จักการคิดทางบวก ซึ่งเป็นการสร้างสติ สร้างสมาธิ สร้างเมตตา สร้างมูทิตาจิต เพื่อให้จิตตั้งมั่น เป็นกุศลจิต และมีพลัง

ส่วนหลักของพระพุทธศาสนานั้น ถ้าปล่อยให้กรรมนั้นทำงานไปตามธรรมชาติถือเป็นการอธิษฐานโดยปริยายนั้น ผลจะได้เข้าหรือไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย หรือติดขัดที่ความโลภ จึงต้องเพิ่มวิธีบริหาร/จัดการด้วยการอธิษฐานเข้าไปกำกับแล้วจะเห็นผลไว หรือผลที่ได้มีประสิทธิภาพ โดยใช้พลังแห่งบุญ, พลังแห่งความจริง, ความดี หรือพลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์

^{๒๒} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงขยาย, หน้า ๒๓๕-๒๓๖.

ทั้งสองแนวทางต่างใช้พลังแห่งความดีงาม เป็นตัวสร้างอำนาจให้การอธิษฐานจิตประสบผลสำเร็จ และเมื่อนำการเพิ่มพลังทั้งสองแนวทางมาแสดงในตารางเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ตารางที่ ๖-เปรียบเทียบหลักการเพิ่มพลังให้การอธิษฐานจิต

รอนดา เบิร์น	พระพุทธศาสนา
-เรียนรู้ที่จะสงบสติอารมณ์	-ใช้พลังแห่งบุญ
-รู้ตัวว่ารู้สึกอย่างไร	-ใช้พลังแห่งความจริง
-ปรับอารมณ์ด้วยความรัก	-ใช้พลังแห่งความดี
-สร้างสำนึกรู้คุณอันทรงพลัง	-ใช้พลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์
-สร้างมโนภาพอันทรงพลัง	
-จงสรรเสริญ เจริญพร	

๔.๓ เปรียบเทียบวิธีการ

รอนดา เบิร์นนำเสนอการอธิษฐานว่า มี ๓ แบบคือ อธิษฐานขอสิ่งที่ประสงค์, อธิษฐานแบบตอกย้ำ อธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้าย และอธิบายถึงการกล่าวประโยคอธิษฐานที่มีแง่มุมที่แตกต่างออกไป ผู้วิจัยขอนำมาเปรียบเทียบกับพระพุทธศาสนาดังนี้

๔.๓.๑ เปรียบเทียบวิธีอธิษฐานขอสิ่งที่ประสงค์

รอนดา เบิร์นเรียกวิธีของเธอว่าใช้หลักขอ-เชื่อ-รับเป็นวิธีในการอธิษฐานจิต โดยวิธีการขอสิ่งที่ประสงค์นี้ เธอประยุกต์จากคำกริยาไปเบิล มาใช้ในการขอสิ่งที่ปรารถนาด้วย^{๒๓} จากตัวอย่างข้อความว่า

“สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้”

“ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าจะได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น”

ซึ่งความเชื่อนั้น รอนดา เบิร์นว่า เป็นความเชื่อมั่นที่มีต่อกฎแรงดึงดูด^{๒๔}

เมื่อนำมาเปรียบกับทางพระพุทธศาสนานั้น มีการอธิษฐานอยู่ ๓ วิธีคือ อ่างบุญ, อ่างความจริงหรือความดี และอ่างสิ่งศักดิ์สิทธิ์

การทำบุญแล้วอ่างบุญมาใช้อธิษฐานให้สมประสงค์ จะได้ว่าเป็นวิธีทำ (บุญ) - อ่าง (บุญ) - ขอ (สิ่งที่ต้องการ) ซึ่งไม่เหมือนกับวิธีของรอนดา เบิร์น

^{๒๓} รอนดา เบิร์น, *เดอะซีเคร็ต*, หน้า ๔๙.

^{๒๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๕.

ส่วนการนำความจริง, ความดี หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาใช้อ้างอิงอธิษฐานจิต ถ้าจะนิยามจะได้วิธี **เชื่อ-อ้าง-ขอ** โดยการเชื่อนั้น คือเชื่อในเรื่องพลังอำนาจของสิ่งจะ ความดีงาม และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งต่างจากแนวทางรอนดา เบิร์น ที่ให้เชื่อหรือศรัทธาในกฎแห่งแรงดึงดูด

๔.๓.๒ เปรียบเทียบวิธีอธิษฐานแบบตอกย้า

รอนดา เบิร์นให้คิดตอกย้าถึงแต่สิ่งดีงาม^{๒๕} เพราะความคิดที่ไม่สมบูรณ์แบบ คือสาเหตุ ความเจ็บป่วยของมวลมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นโรคร้ายไข้เจ็บ ความยากจน หรือความทุกข์ ซึ่งเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง เพราะผู้คิดจะย้าคิดแต่เรื่องทางลบอยู่ตลอด

ดังนั้นเธอ จึงอธิบายแนวทางแก้ไขด้วยการอธิษฐานตอกย้าให้ถี่หรือบ่อยครั้ง ว่าตนเองมีความเป็นเลิศ เพื่อให้กฎแห่งแรงดึงดูดด้านบวกทำงาน ก็ดกกันความไม่ดี หรือความอึดอัดขัดขวางแคลงไม่ให้มามีอิทธิพลต่อตัวเรา

ส่วนทางพระพุทธศาสนานำการอธิษฐานแบบตอกย้ามาใช้ เช่นการอธิษฐานให้หายจากโรคร้ายจากการทำบุญ อ.สุเทพ โพธิ์สัตธา ที่พูดยกตัวอย่างเรื่องของอาการเจ็บป่วยของตัวเอง และใช้การทำบุญใส่บาตรด้วยยาเพื่อช่วยให้หายจากโรคดังนี้^{๒๖}

ยกตัวอย่างเช่นตัวผมเมื่อก่อนสุขภาพแย่มาก เราก็ทำบุญให้ทานแล้วอธิษฐาน ในที่สุดมันก็ดีขึ้นเป็นขั้นๆ และเราก็รู้สึก ว่าเราต้องหายจากการป่วยไข้ที่เป็นโรคประจำตัวอยู่ วันใดวันหนึ่ง ถึงเวลานี้ก็ก้าวเดียวก็จะหายแล้ว มันเกิดจากการที่เราทำทาน ปล่อนอกปล่อยปลา สร้างโรงพยาบาล ซื้อหูกซื้อยา ใส่บาตรถวายพระ ยาต้ม ยาหอม ยาหม่องมั่งที่เราไปพบเจอ แล้วรู้สึก ว่าดี เราก็ใส่บาตร มันก็สะสมไว้ แล้วรู้สึก ว่ามันดีขึ้น **แต่ต้องทำบ่อย** ค่อนข้างนาน นิดนึง และอย่าใจร้อน

ดังนั้นการทำบุญและปรารถนาให้หายจากโรค ต้องอธิษฐานตอกย้าบ่อยๆในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ส่วนการอธิษฐานแบบตอกย้าที่ต้องทำตลอดชีวิต คือการอธิษฐานเพื่ออุดมคติอันสูงสุด เช่นพระอนุรุธะเถระ อธิษฐานขอเป็นเอตทัคคะเรื่องทิพยจักขุ โดยทำทานมัย (ถวายประทีป) ตามที่ปรากฏในพระไตรปิฎกว่า^{๒๗} “ท่านจึงให้สร้างต้นประทีปหลายพันต้น และสร้างประทีปปวิวาร ด้วยถ้วยกระเบื้องและภาตสัมริด นับจำนวนไม่ได้ ถวายเป็นพุทธบูชา **และอธิษฐานว่า ผลบุญนี้จึงเป็นปัจจัยให้เกิดทิพยจักขุญาณ ท่านกระทำเช่นนี้จนตลอดชีวิต** เมื่อหมดอายุขัยแล้ว ก็ท่องเที่ยวไปในภูมิเทวดาและภูมิมนุษย์ทั้งหลาย วนเวียนอยู่เช่นนั้นตลอดแสนกัป”

^{๒๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒๘.

^{๒๖} สุเทพ โพธิ์สัตธา, การอธิษฐานจิต, บรรยายธรรมะ ไฟล์เสียงเอ็มพี ๓.

^{๒๗} อัง.เอกก.อ. (ไทย) ๑/๑/๓๐๗-๓๐๘.

อ.สุเทพ โพธิ์สีธา อธิบายว่า^{๒๘} คนที่อธิษฐานจะเป็นพระพุทธเจ้า หรือพระสาวกต้องอธิษฐานทุกครั้งในทุกเมื่อที่มีการทำบุญ และเมื่อจะทำบุญก็ต้องนึกเสมอว่าทำเพราะแรงอธิษฐานอันนี้

เมื่อเปรียบเทียบกันทั้งสองแนวทางจะพบว่า ถ้าเป็นเรื่องทั่วไป การอธิษฐานแบบตอกย้ำจะใช้ช่วงเวลาระยะหนึ่ง แต่ถ้าเป็นเรื่องอุดมคติสูงสุดของชีวิตนั้น ในทางพระพุทธศาสนาต้องอธิษฐานตอกย้ำกันสม่ำเสมอและทำไปตลอดชีวิต

๔.๓.๓ เปรียบเทียบวิธีอธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้าย

รอนดา เบิร์นเสนอว่าการเกิดสภาพเลวร้ายต่างๆ^{๒๙} เพราะคนสนใจเรื่องร้าย และทำให้ส่งพลังความคิดนี้ไปดึงดูดสิ่งร้ายๆเข้ามา จนเกิดเรื่องไม่ดีมากขึ้น เป็นไปตามกฎแห่งแรงดึงดูด

วิธีนี้คือแก้ไขเหตุการณ์ที่เลวร้ายด้วยการเพิกเฉย และหันเหความคิดว่า แทนที่จะมัวคิดถึงปัญหาทั้งหลายของโลก จงหันมาสนใจและใช้พลังงานของคุณกับการไว้วางใจความรัก ความอุดมสมบูรณ์ การศึกษาและสันติภาพ^{๓๐}”

ส่วนทางพระพุทธศาสนามีตัวอย่างการอธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้าย โดยใช้พลังอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ดังที่ปรากฏในรัตนปริตร^{๓๑} คือปริตรที่กล่าวถึงคุณของพระรัตนตรัย แล้วอ้างคุณนั้นมาพิทักษ์คุ้มครองให้มีความสุข

มีประวัติเล่าว่า ในสมัยหนึ่ง เมืองเวสาลีเกิดฝนแล้ง ขาดแคลนอาหาร มีคนอดอยากล้มตายมากมาย ซากศพถูกโยนทิ้งนอกเมือง พวกอมนุษย์ได้กลิ่นศพก็พากันเข้ามาในเมือง ทำอันตรายคนให้ตายมากขึ้น และยังเกิดอหิวาตกโรคระบาดอีกด้วย ทำให้เมืองเวสาลีประสบภัย ๓ อย่าง ได้แก่ ทุพภิกขภัย คือ ขาดอาหารขาดน้ำ อมนุษย์ภัย คือ อมนุษย์ และโรคภัย คือ โรคระบาด

ในที่สุดทุกฝ่ายมีความเห็นตรงกันว่าควรนิมนต์พระพุทธเจ้าให้เสด็จมาโปรด ดังนั้น จึงได้ส่งเจ้าลิฉฉวีสองพระองค์มาทูลนิมนต์เพื่อระงับภัยพิบัตินั้น เมื่อพระพุทธองค์เสด็จถึงเมืองเวสาลี พระอินทร์พร้อมเทพบริวารเป็นอันมากได้มาเฝ้าในสถานที่นั้น ทำให้พวกอมนุษย์หลบหนีออกจากเมือง หลังจากนั้นพระพุทธองค์ได้ตรัสสอนพระปริตรนี้แก่พระอานนท์ และรับสั่งให้ท่านสาธยายรอบเมืองที่มีกำแพงสามชั้นตลอดสามยาม พวกอมนุษย์ที่เหลืออยู่ได้หลบหนีไปหมด เพราะกลัวอำนาจพระปริตร

ครั้งนั้นอมนุษย์หนีไปและโรคระบาดสงบลงแล้ว ชาวเมืองได้มาประชุมกันที่ศาลากลางเมือง และได้นิมนต์พระพุทธองค์เสด็จมาแสดงธรรม ในเวลานั้นพระพุทธองค์ได้ตรัสรัตนปริตรนี้แก่พุทธบริษัทที่มาประชุมกันในที่นั้น เนื้อความบางส่วนของรัตนปริตรที่ยกมาแสดง มีเนื้อหาดังนี้

^{๒๘} อ่างแล้ว.

^{๒๙} รอนดา เบิร์น, *เดอะซีเคร็ต*, หน้า ๑๔๓.

^{๓๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔๑.

^{๓๑} พระคัมภีร์สาราถวิงศ์, *พระปริตรธรรม*, หน้า ๔๙-๕๓.

ยัม กิยฺจิจ วิตตัม อธิ วา หุรัม วา สคฺเคสุ วา ยัม รตนํ ปณฺธิตัม
 น โน สมํ อตฺถิ ตถาคเตน อิทมปิ พุทฺเธ รตนํ ปณฺธิตเอเตน
 สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ.

ทรัพย์สินในโลกนี้ หรือโลกอื่น หรือรัตนะอันประณีตในสวรรค์มีสิ่งใดที่จะเสมอกับพระ
 ตถาคตนั้นไม่มีเลย **ข้อนี้เป็นพระรัตนคุณอันประเสริฐของพระพุทธเจ้า ด้วยสัจวาจา นี้ ของ
 มีความสวัสดี**

ขยัม วิรํคํ อมตํ ปณฺธิตัม ยทชฌนคา สกยมนฺนี สสมาหิโต
 น เตน ฌมเมเนน สมตฺถิ กิยฺจิจ อิทมปิ ฌมเม รตนํ ปณฺธิตัม
 เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ.

พระศากยมนีผู้มีพระทัยตั้งมั่น ทรงบรรลุลหรรณอันสิ้นกิเลสปราศจากราคะ ไม่ตาย และ
 ประณีต มีสิ่งใดที่จะเสมอกับพระธรรมนั้นไม่มีเลย **ข้อนี้เป็นพระรัตนคุณอันประเสริฐของ
 พระธรรม ด้วยสัจวาจา นี้ ของมีความสวัสดี**

เย ปุคฺคลา อัญฺญะ สตํ ปสฺตถา จตฺตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ
 เต ทกฺขิณฺเอยยา สุกตสฺส สวากา เอเตสุ ทินฺนานิ มหปฺพลานิ
 อิทมปิ สํเข รตนํ ปณฺธิตัม เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ.

พระสาวกของพระสุคตเจ้า ผู้เป็นพระอริยบุคคล ๘ จำพวก อันแบ่งเป็น ๔ คู่ ที่สัตบุรุษ
 ทั้งหลายสรรเสริญ ทานเหล่านั้นเป็นผู้ควรแก่ทักษิณาทาน ทานที่ถวายแก่พระอริยบุคคล
 เหล่านั้นมีผลมาก **ข้อนี้เป็นพระรัตนคุณอันประเสริฐของพระสงฆ์ ด้วยสัจวาจา นี้ ของมี
 ความสวัสดี**

นี่คือวิธีการอธิษฐานจิตขจัดเรื่องเลวร้าย โดยใช้ความศักดิ์สิทธิ์ของพระรัตนตรัย

๔.๓.๔ เปรียบเทียบวิธีพูดประโยคอธิษฐาน

รอนดา เบิร์นอธิบายว่า กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานตรงไปตรงมา^{๑๒} ไม่มีคำว่าลบหรือบวก
 แต่เพราะมนุษย์เองที่ตั้งความปรารถนาไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดการดึงดูดสิ่งที่เป็นพลังงานทางลบกลับมา
 หาเจ้าตัวผู้ส่งคลื่นความคิดออกไป เพราะมนุษย์ชอบคิดหรือพูดในทางลบ ดังตัวอย่างว่า^{๑๓}

เวลาเราบอกว่า ฉันไม่อยากไปทำงานสาย กฎแห่งแรงดึงดูดจะดึงฉันเป็นฉันอยากไปทำงานสาย
 เราบอกว่า ฉันไม่อยากทำอะไรเปื้อน กฎแห่งแรงดึงดูดจะดึงฉันเป็น ฉันอยากทำอะไรเปื้อน
 เราบอกว่า ฉันไม่อยากให้รองเท้ากัด กฎแห่งแรงดึงดูดจะดึงฉันเป็น ฉันอยากให้รองเท้ากัด
 เราบอกว่า ฉันไม่ต้องการให้ใครหยาบค้ายกับฉัน กฎแห่งแรงดึงดูดจะดึงฉันเป็นฉันต้องการให้
 ใครหยาบค้ายกับฉัน

ทางพระพุทธศาสนานำประโยคปฏิเสธมาใช้ในการอธิษฐานบ่อยครั้ง เป็นการแสดงออก
 ด้วยเจตนาดี ผลแห่งการอธิษฐานจะเป็นตามนั้น ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างคำพูดที่ใช้อธิษฐานจิตใน
 ลักษณะประโยคปฏิเสธดังนี้

^{๑๒} รอนดา เบิร์น, *เดอะซีเคร็ต*, หน้า ๒๖.

^{๑๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓.

ตัวอย่างที่ ๑ พระอนุรุทธะ ซึ่งอดีตเป็นคนเฉลียวใจชื่อนายอันนภาระ และปรารถนาจะพ้นจากความยากลำบาก จึงได้ทำบุญและอธิษฐานไว้ ดังข้อความว่า^{๓๔} “ขอให้พวกข้าพเจ้าพ้นจากความอยู่อย่างลำบากเห็นปานนี้เถิดขอรับ”

ตัวอย่างที่ ๒ พระสัทธัมมโชติกะ ธรรมาจริยะ โดยท่านเขียนคำอธิษฐานไว้ท้ายหนังสือชื่อ ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปณี ดังนี้ว่า^{๓๕} “ด้วยอำนาจแห่งกุศลที่เกิดจากการแต่งปรภรณ์นี้ ... ขออย่าให้ข้าพเจ้าต้องเป็นคนยากจนในภพต่างๆที่ยังต้องเกิดอยู่”

ตัวอย่างที่ ๓ อาจารย์เสถียร โปธินันทะ เขียนคำอธิษฐานเอาไว้ไว้ในหนังสือ ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาภาค ๑ ว่า^{๓๖} “ขอให้ข้าพเจ้า... แลปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ในภพภูมิธรรมเทียว อุกุศลธรรมพืงขาดจากชั้นรัตนดานของข้าพเจ้า”

เห็นได้ว่า คำอธิษฐานในพระพุทธศาสนาแล้วประโยค แสดงออกถึงความไม่ปรารถนาต่อความทุกข์ต่างๆเช่น ความยากจน โรคภัยไข้เจ็บได้ ซึ่งต่างจากกฎแรงดึงดูดที่ไม่รับรู้ประโยคปฏิเสธ และก่อให้เกิดผลร้าย ถ้าอธิษฐานเช่นนั้น ซึ่งเมื่อนำมาแสดงผลเปรียบเทียบ จะได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ ๗ เปรียบเทียบวิธีการอธิษฐานจิต

ลำดับที่	วิธีอธิษฐาน	รอนดา เบิร์น	พระพุทธศาสนา
๑	อธิษฐานขอสิ่งที่ประสงค์	ตั้งอยู่บนความเชื่อในเรื่องกฎแรงดึงดูด	ตั้งอยู่บนความเชื่อในเรื่องบุญกุศล-สิ่งจะ-สิ่งศักดิ์สิทธิ์
๒	อธิษฐานแบบตอกย้ำ (ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง)	แก้ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ความยากจน / ความทุกข์	แก้ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ
๓	อธิษฐานแบบตอกย้ำ (ตลอดชีวิต)	ไม่มีกล่าวถึง	เพื่ออุดมคติสูงสุดของชีวิต
๔	อธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้าย	ไม่สนใจ เพิกเฉย หันความคิดไปสนใจแต่เรื่องดีงาม	ใช้พลังอำนาจพระรัตนตรัย เช่น รัตนปริตร
๕	วิธีพูดประโยคอธิษฐาน	ห้ามพูดประโยคปฏิเสธ	พูดประโยคปฏิเสธได้

^{๓๔} อัง.เอกก.อ.(ไทย) ๑/ ๑/ ๓๐๘.

^{๓๕} พระสัทธัมมโชติกะ ธรรมาจริยะ, ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปบาทที่ปณี, หน้า ๒๓๔.

^{๓๖} เสถียร โปธินันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

๔.๔ เปรียบเทียบเป้าหมาย

การอธิษฐานจิตแบบรอนดา เบิร์นมีเป้าหมายคือ อธิษฐานขอสิ่งที่ปรารถนา, อธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเอง และอธิษฐานสร้างโลกอันดีงาม เมื่อเปรียบเทียบกับพระพุทธศาสนาจะได้ดังนี้

๔.๔.๑ เปรียบเทียบสิ่งที่ขอ

หนังสือเดอะซีเคร็ตพูดถึงบุคคลผู้ใช้กฎแห่งแรงดึงดูด มาขอให้สมความปรารถนาในหลายๆด้าน เช่นความมั่งคั่ง, มนุษย์สัมพันธ์, สุขภาพ, น้ำหนัก, คู่ครอง, ความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวัน ฯลฯ

ในทางพระพุทธศาสนานั้น มีการอธิษฐานให้สมความต้องการ เช่นพระอนูรุทธะอธิษฐานขอคำว่าไม่มีอย่าปรากฏ ทำให้ปรารถนาสมหวังในทุกๆสิ่ง และมีพูดในเรื่องของ สุขภาพ, คู่ครอง ตามที่ได้ยกตัวอย่างมา ส่วนการขอเรื่องน้ำหนัก, มนุษย์สัมพันธ์, ความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวันเช่นการหาที่จอดรถ ที่รอนดา เบิร์นใช้การอธิษฐานขอนั้น ทางพระพุทธศาสนามีวิธีจัดการที่ต่างรูปแบบออกไป โดยแยกพิจารณา ดังนี้

๑) น้ำหนัก

รอนดา เบิร์นใช้วิธีอธิษฐานลดน้ำหนักแบบ ขอ-เชื่อ-รับ^{๓๖} ส่วนในทางพระพุทธศาสนาไม่มีวิธีอธิษฐานขอลดน้ำหนัก แต่มีวิธีจัดการรูปแบบอื่น

เรื่องมีอยู่ว่าสมัยพุทธกาล^{๓๗} มีพระเจ้าแผ่นดินองค์หนึ่งชื่อพระเจ้าปเสนทิโกศล พระองค์มีพระวรกายที่อ้วนมาก เพราะทรงเสวยพระกระยาหารจุ จนอ้วนทำให้ไปไหนมาไหนไม่ค่อยสะดวก วันหนึ่งพระองค์เสด็จไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พระพุทธองค์ทรงสังเกตเห็นความอ้วนอึดอัด จึงทรงตรัสพระคาถาว่า บุคคลผู้มีสติอยู่เสมอ รู้ประมาณในอาหารที่ได้มา จะมีเวทนาเบาบาง แก่ช้า มีอายุยืนนาน พระเจ้าปเสนทิโกศลปฏิบัติตามนั้น ในที่สุดพระองค์น้ำหนักลด และหายจากความอ้วน

ดังนั้นวิธีอธิษฐานจิตลดความอ้วนโดยตรงในทางพระพุทธศาสนาไม่มี แต่มีวิธีกำหนดสติในการกิน ทำให้น้ำหนักลดได้

๒) มนุษย์สัมพันธ์

ในเดอะซีเคร็ตพูดถึงการใช้กฎแห่งแรงดึงดูดมาสร้างมนุษย์สัมพันธ์ ส่วนทางพระพุทธศาสนาสร้างความรักต่อเพื่อนมนุษย์โดยใช้การแผ่เมตตา ซึ่งมีอานุภาพอยู่ ๑๑ ประการคือ^{๓๘} “๑ นอนหลับเป็นสุข/ ๒ ตื่นเป็นสุข / ๓ ไม่ฝันร้าย/ ๔ เป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย/ ๕ เป็นที่รักของ

^{๓๖} รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๕๓-๕๗.

^{๓๗} ชุ.ธ.(ไทย) ๑/๒/๓/๓๗๗.

^{๓๘} วิสุทธิ. ๒/๑/๑๕๑/๒๐๐.

อมนุษย์ทั้งหลาย/ ๖ เทวดารักษา/ ๗ ไฟ ยาพิษ อาวุธกร้ากรายไม่ได้ /๘ จิตยอมตั้งมั่นได้เร็ว /๙ มีสีหน้าผ่องใส /๑๐ ไม่หลงตาย /๑๑ หากยังไม่บรรลุโลกุตระ จะเข้าถึงพรหมโลก”

ในหัวข้อที่ ๔ อานิสงส์คือเป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผลพลอยได้จากการแผ่เมตตา นับเป็นการอธิษฐานจิตโดยปริยาย

หรือการสร้างมนุษย์สัมพันธ์จะมาในรูปแบบของบุญกิริยาวัตถุก็ได้ เช่นในเรื่องอปายนมาย หรือ ไวยาจมาย เช่นพระพรหมคุณาภรณ์พูดว่า^{๕๐} “อปายนมายก็ดี ไวยาจมายก็ดี อยู่ในหมวดศีล คือการที่มีความสุภาพ อ่อนโยน นบไหว ให้เกียรติแก่กัน และการช่วยเหลือรับใช้บริการ ก็เป็นเรื่องด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม”

นี่คือรูปแบบสร้างมนุษย์สัมพันธ์ในพระพุทธศาสนา จากอปายนมายหรือไวยาจมาย เป็นผลพลอยได้โดยปริยาย ไม่ต้องใช้การอธิษฐานจิตขอโดยตรงแบบของรอนดา เบิร์น

๓) ความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวัน

รอนดา เบิร์นเล่าถึงการได้ที่จอดรถด้วยวิธีนี้ก่อสร้างภาพ^{๕๑} ถึงตำแหน่งช่องจอดรถตามต้องการ แล้วมีโอกาสได้ร้อยละ ๙๕ ที่จะได้ที่จอดรถตรงนั้นพอดี ส่วนอีก ๕ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือ ก็รอนาที่สองนาที่ รถคันที่จอดอยู่ในช่องนั้นก็ออกไปให้นารถเข้าไปจอดได้ นี่คือตัวอย่างการสร้างภาพให้กฎแห่งแรงดึงดูดทำงานตามความคิด นำที่จอดรถมาให้ผู้ใช้กฎ

ในทางพระพุทธศาสนานั้นถ้าได้ทำเหตุปัจจัยให้ถึงพร้อมจากการทำบุญและอธิษฐานแล้วก็จะสมหวังในสิ่งที่ปรารถนาทุกประการ เช่นพระอนุรุทธะในอดีตกาล ได้ทำบุญกับพระปัจเจกพุทธเจ้าและอธิษฐานไว้ ทำให้แรงบุญส่งผลให้ท่านมีทุกอย่าง^{๕๒} เริ่มตั้งแต่ท่านกำเนิดในตระกูลกษัตริย์ศากยะที่อุดมสมบูรณ์พลสุข ไม่รู้จักคำว่าไม่มี แม้กระทั่งขนมไม่มี ยังกลายเป็นขนมที่เทวดาเนรมิตให้ เรื่องของสิ่งที่ปรารถนาในชีวิตประจำวัน จึงสำเร็จได้ทุกอย่างด้วยแรงบุญจากการอธิษฐาน ที่เหตุปัจจัยถึงพร้อม

๔.๔.๒ เปรียบเทียบอธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเอง

การอธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเองเพื่อแก้ปัญหาว่า มนุษย์ชอบจ่อมจมกับความทุกข์ครั้งเก่าก่อน แล้วนำอดีตมาทำร้ายปัจจุบัน^{๕๓} ทำให้กฎแห่งแรงดึงดูดนำสิ่งเลวร้ายมาให้ ดังนั้นหนังสือให้ตัดอดีตอันเลวร้ายทิ้งให้หมด แล้วอธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ที่ต้องการ

ในทางพระพุทธศาสนานั้น มีการอธิษฐานที่ใกล้เคียงการสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเองเช่น อธิษฐานขอเป็นคนดี อธิษฐานขอให้ชีวิตเป็นสุข อธิษฐานขอให้ชนะอุปสรรค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

^{๕๐} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), *ก้าวไปในบุญ*, หน้า ๑๖-๑๗.

^{๕๑} รอนดา เบิร์น, *เดอะซีเคร็ต*, หน้า ๕๙-๖๐.

^{๕๒} ดูรายละเอียดใน ชุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๒/๑/๑๘๒-๑๘๓.

^{๕๓} รอนดา เบิร์น, *เดอะซีเคร็ต*, หน้า ๑๖๓-๑๖๖.

ตัวอย่างที่ ๑ พระสัทธรรมโชติกะ ธรรมาจริยะ เขียนคำอธิษฐานไว้ในท้ายเล่มของหนังสือ
ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปาททีปนี^{๔๔} “ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้เจริญ ผู้ประเสริฐ” และ “ขอให้
ข้าพเจ้าได้เคารพผู้ที่ควรเคารพ, ขอให้ข้าพเจ้าได้นับถือผู้ที่ควรนับถือ, ขอให้ข้าพเจ้า ได้กราบไหว้ผู้ที่
ควรกราบไหว้, ขอให้ข้าพเจ้าได้บูชาผู้ที่ควรบูชา”

ตัวอย่างที่ ๒ พระสิริมังคลาจารย์ เขียนคำอธิษฐานในมังคลัตถทีปนี^{๔๕} “ไม่พึงเสพมิตร
ชั่ว พึงเสพบุรุษสูงสุดทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่พึงประกอบด้วยทิวณัฐชั่ว พึงประกอบด้วยทิวณัฐดีข้าพเจ้าจึง
ประกอบด้วยความคุณธรรมมีทานเป็นต้น “

ตัวอย่างที่ ๓ อาจารย์เสถียร โปธินันทะ เขียนคำอธิษฐานในหนังสือประวัติศาสตร์
พระพุทธศาสนาภาค ๑ ว่า^{๔๖} “ข้าพเจ้าพึงประกอบด้วยศรัทธาอันยิ่งในพระพุทธศาสนา ขวนขวายสั่ง
สมแต่ทุกสิ่งถึงความเป็นทานบดี แลพึงเป็นผู้ประดับด้วยคุณอันเอนก วิจิตรพร้อมด้วยศีลสมาธิ ปัญญา
อันรุ่งเรืองจงทุกๆ ภาพเถอะ “

ตัวอย่างที่ ๑ , ๒, ๓ นี้ อธิษฐานขอเป็นคนดี พบแต่สิ่งที่ดี หรือขอทำแต่สิ่งที่ดี เสมือนเป็น
การสร้างชีวิตใหม่อันดีงามให้ตนเอง

ตัวอย่างที่ ๔-สัพพมังคลคาถาที่มีเนื้อความว่า^{๔๗}

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ เม.

คำแปล-ขอจงมีสรรพมงคล ขอปวงเทวดาจงคุ้มครอง ขอข้าพเจ้าจงมีความสุขสวัสดิ ด้วย
พุทธานุภาพทั้งปวงเสมอ

ตัวอย่างที่ ๕ ชัยปริตร^{๔๘} มีเนื้อความว่า

ชยโนโต โพธิยา มุเล สกฺขยานัน นนทิวฑฒโน
เอวเมว ชโย โทตุ ชยามิ ชยมงฺคเล.

ขอข้าพเจ้าจงชนะ เหมือนพระพุทธเจ้าผู้เป็นที่เคารพรักของเจ้าศากยะทรงชนะ ณ.ควงไม้
โพธิ์ ขอข้าพเจ้าจงชนะได้รับชัยมงคลเถิด

ตัวอย่างที่ ๔ และ ๕ นี้ เป็นการอธิษฐานสร้างชีวิตให้ชนะปัญหา ชนะอุปสรรค ให้มี
ความสุขในชีวิต

^{๔๔} พระสัทธรรมโชติกะ ธรรมาจริยะ, ปรมัตถโชติกะ ปฏิจจสมุปาททีปนี, หน้า ๒๓๔.

^{๔๕} พระสิริมังคลาจารย์, มังคลัตถทีปนีแปล เล่ม ๕ , กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย,
๒๕๔๐, หน้า ๑๗๒-๑๗๔

^{๔๖} เสถียร โปธินันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

^{๔๗} พระคณิศรสาราภิวังศ์, พระปริตรธรรม, หน้า ๓๗.

^{๔๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๘.

๔.๔.๓ เปรียบเทียบอธิษฐานสร้างโลกอันดีงาม

เดอะซีเคร็ตถูกนำมาใช้ในการสร้างโลกแห่งความดีงามเรื่องความรัก, ความอุดมสมบูรณ์, สันติภาพ ฯลฯ ในทางพระพุทธศาสนาก็มีตัวอย่างการอธิษฐานในลักษณะนี้เช่น

ตัวอย่างที่ ๑ พระสิริมังคลาจารย์ เขียนคำอธิษฐานในมังคลัตถปิปนีวา^{๔๙} ขอพระสัทธรรม คือ คำสอนของพระโลกนาถจรุงเรื่องตลอดกาลนาน ขอปราณสัตว์แม่มทุกหมู่เหล่า จงเป็นผู้เลื่อมใส ในพระพุทธศาสนา ขอฝนจงตกในฤดูกาล นำเมฆหนึดลไปสู่ความมั่งคั่ง จงยังทอธารให้หลังโดยชอบ เลี้ยงรักษาปราณสัตว์ และดิณชาติอันกำเนิดจากพื้นภูมิภาค ทุกเมื่อ มารดาบิดารักษาบุตรน้อยผู้เกิด จากตนเป็นนิตยฉันใด ขอพระราชาทั้งหลาย จงทรงรักษาชนโดยธรรม ทุกเมื่อฉันนั้นแล.

ตัวอย่างที่ ๒ อาจารย์เสถียร โพธิ์นันทะอธิษฐานในหนังสือประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑ ว่า^{๕๐} “ขอให้ฝนจงตกต้องตามฤดูกาลนำเมฆหนึดลไปสู่ความฉ่ำชื้นยังพืชพันธุ์ธัญญาหารให้ ชะอุ่มงอกงาม อำนวยความบันเทิงแก่สัตว์ทั้งหลาย ขอพระสัทธรรมแห่งพระโลกนาถอันเปรียบดุจดวง มหาประทีปจุงชวัลย์ ส่องมรรคาแห่งสันติสุขแก่โลกทั้งปวง พึงดำรงอยู่ตลอดชั่วกัลป์เทอญ

นี่คือตัวอย่างการอธิษฐานขอสร้างโลกอันดีงามในพระพุทธศาสนา

๔.๔.๔ เปรียบเทียบอธิษฐานให้ผู้อื่น

เรื่องการอธิษฐานให้ผู้อื่น แนวทางของรอนดา เบิร์นมีเพียงรูปแบบกว้างๆในอธิษฐาน ปรับเปลี่ยนโลก โดยไม่มีตัวอย่างการอธิษฐานแบบเจาะจงให้ผู้อื่น ส่วนในทางพระพุทธศาสนามีทั้ง เจาะจงและไม่เจาะจง ให้กับมนุษย์, สัตว์เดรัจฉาน หรือให้แก่ผู้อยู่ในโลกหน้า(เปรต)

๔.๔.๕ เปรียบเทียบอธิษฐานให้พ้นจากภัยเฉพาะหน้า

เรื่องการอธิษฐานให้พ้นจากภัยที่ปรากฏเฉพาะหน้านั้น ไม่มีตัวอย่างในแนวทางของรอนดา มีแต่ในพระพุทธศาสนาเท่านั้น

๔.๔.๖ เปรียบเทียบอธิษฐานเพื่ออุดมคติสูงสุดของชีวิต

ในหนังสือเดอะซีเคร็ตพูดว่า^{๕๑} ศาสดาที่ยิ่งใหญ่หรือบุคคลผู้บรรลุความเข้าใจความลับ เรื่องกฎแห่งแรงดึงดูด จนตนเองกลายเป็นพลังอำนาจนั้นๆ ซึ่งกล่าวได้ว่า นี่คือจุดสูงสุดของผู้บรรลุ การใช้ความลับ จนทรงพลังในทุกๆสิ่ง ทั้งความสมบูรณ์, สติปัญญา, ความรัก และความสุข

ส่วนในทางพระพุทธศาสนานั้น เป้าหมายสูงสุดของการอธิษฐานจิต เพื่ออุดมคติสูงสุดของ ชีวิต(ในสังสารวัฏฏ์) คือ การเป็นพระพุทธเจ้า, การเป็นเอตทัคคะ หรือการบรรลุมรรคผลนิพพาน เมื่อ เปรียบเทียบเป้าหมายการอธิษฐานทั้งสองแบบ จะได้ตารางดังนี้

^{๔๙} พระสิริมังคลาจารย์, มังคลัตถปิปนีแปล เล่ม ๕ , หน้า๑๗๔

^{๕๐} เสถียร โพธิ์นันทะ, ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑, หน้า ๖๕๒-๖๕๓.

^{๕๑} ดูรายละเอียดใน รอนดา เบิร์น, เดอะซีเคร็ต, หน้า ๑๘๐.

ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบเป้าหมายการอธิษฐานจิต

ลำดับที่	เป้าหมาย	รอนดา เบิร์น	พระพุทธศาสนา
๑	ความมั่งคั่ง, สุขภาพ, คู่ครอง	ใช้กฎแรงดึงดูด	ใช้บุญกุศลอ้าง
๒	น้ำหนัก	ใช้กฎแรงดึงดูด	บริกรรมคาถาให้มีสติ รู้ประมาณอาหาร
๓	มนุษย์สัมพันธ์	ใช้กฎแรงดึงดูด	ใช้การแผ่เมตตา ใช้อุปถัมภ์หรือไวยามัจฉัย
๔	ความสะดวกในการดำรงชีวิต ประจำวัน เช่นหาที่จอดรถ	ใช้กฎแรงดึงดูด	ถ้ามีเหตุปัจจัยถึงพร้อมแล้วจะ ได้รับความสะดวกทุกสิ่ง เช่นมี เทวดามาช่วยจัดการให้
๕	อธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ ตนเอง	มนุษย์ชอบจ่อมจมกับ ความทุกข์ในอดีต	ขอเป็นคนดี ขอให้ชีวิตเป็นสุข ขอให้ชนะอุปสรรค
๖	อธิษฐานสร้างโลกอันดีงาม	ความรัก ความอุดมสมบูรณ์ การศึกษา สันติภาพ	ให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล ให้สัตว์ทั้งหลายมีความสุข ขอให้ผู้ปกครอง ทรงธรรม ให้พุทธศาสนาดำรงอยู่ชั่วกาลป
๗	อธิษฐานให้ผู้อื่น	ให้ผู้อื่นในวงกว้างแบบ ไม่เจาะจง	ให้ผู้อื่นทั้งมนุษย์, สัตว์ เดรัจฉาน, เปรต ทั้งเจาะจง และไม่เจาะจง
๘	อธิษฐานให้พ้นภัยเฉพาะหน้า	ไม่มีกล่าวถึง	ใช้ให้พ้นภัย
๙	อธิษฐานเพื่ออุดมคติสูงสุด ของชีวิต	ความสมบูรณ์ เพียบพร้อม/ดวง ปัญญา / เป็นความรัก/ เป็นความสุข	การเป็นพระพุทธเจ้า การเป็นเอตทัคคะสาวก การบรรลุมรรคนิพพาน

๔.๕ เปรียบเทียบผลสำเร็จการอธิษฐานจิต

๔.๕.๑ เปรียบเทียบปริมาณทรัพย์ากรที่จำกัด

แนวคิดของรอนดา เบิร์นคือ^{๕๒} “จักรวาลมีทุกสิ่งทุกอย่างให้ทุกคนโดยผ่านกฎแห่งการดึงดูด และทุกสิ่งทุกอย่างนั้นช่างอุดมสมบูรณ์ไปหมด อะไรก็มีเหลือเพื่อไม่จำกัด เพียงแต่เราต้องตั้งนึกถึง, มองเห็น, รู้สึกและเชื่อในความสมบูรณ์พร้อม อาย่อมให้ความคิดเรื่องความจำกัด อัดคัต โผล่เข้ามาในใจเป็นอันขาด”หรือเธอบอกว่า “คนเรามีความต้องการในแต่ละสิ่งไม่เหมือนกัน หรือทรัพย์ากรที่ขาดแคลน ก็มีทรัพย์ากรชนิดอื่นมาทดแทนตลอด ทำให้ทรัพย์ากรจึงมีไม่จำกัด”

ในทางพระพุทธศาสนานั้นถ้าได้ทำบุญมาดีเช่นทำกับเนื่อนาบุญแล้ว ทำให้เหตุปัจจัยถึงพร้อมแล้ว ผลบุญที่ได้รับก็จะมีมหาศาล เช่นในอนันนภาระ ทำบุญกับพระปัจเจกพุทธเจ้า^{๕๓} และอธิษฐานขออย่าพบกับคำว่าไม่มี ดังนั้นเป็นหน้าที่ของเทวดาจะต้องมานำกรรมิตขนม “ไม่มี” ให้ทุกครั้ง ด้วยอำนาจของเทพที่ดลบันดาล ทรัพย์ากรจึงมีไม่จำกัด

๔.๕.๒ เปรียบเทียบความยากง่ายที่จะบรรลุผล

มุมมองทางรอนดา เบิร์นคือจะดึงดูดเงิน ๑ ดอลลาร์ หรือเงิน ๑ ล้านดอลล่าร์ ก็ต้องใช้แรงหรือความเหนื่อยพอกัน เพราะจักรวาลไม่มีเรื่องของปริมาณหรือจำนวน แต่ในภาคปฏิบัตินั้นหนังสือแนะนำให้ทดลองทำอะไรที่เล็กๆก่อนก็ได้ จนเชื่อมั่นแล้ว ค่อยก้าวไปสู่เรื่องที่ใหญ่ขึ้นมา

ส่วนในทางพระพุทธศาสนา ถ้าผู้รับทานเป็นพระอริยะบุคคล ผลของบุญที่บังเกิดก็ไม่ขึ้นอยู่กับปริมาณหรือจำนวนของที่ใช้ทำบุญ ดังปรากฏในอังคุรเบตวัตถุ เทียบอังคุระเทพบุตรทำทานจำนวนมหาศาลกับคนทั่วไป ในขณะที่อินทกษมาณพทำทานเล็กน้อยกับพระอริยะ แต่ได้บุญมากกว่า ดังข้อความว่า^{๕๔} “อินทกษมาณพ ได้ถวายภิกษาทัพพีหนึ่งแก่พระอนรุทธเถระ ละร่างกายมนุษย์แล้วได้ไปบังเกิดในภพดาวดึงส์ แต่อินทกษเทพบุตร รุ่งเรืองยิ่งกว่าอังคุระเทพบุตร โดยฐานะ ๑๐ อย่างคือ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ อันนารันรมย์ใจ อายุ ยศ วรรณะ สุขะ และความเป็นใหญ่”

ส่วนชนิดของบุญถ้าเทียบกันระหว่างทาน-ศีล-ภาวนาแล้ว ผลบุญในเรื่องของภาวนาส่งให้เกิดผลสำเร็จไวกว่าศีล บุญจากศีลเร็วกว่าบุญทางด้านทาน นี่คือการยากง่ายที่จะบรรลุผลสำเร็จจากเรื่องบุญ

๔.๕.๓ เปรียบเทียบเวลาที่บรรลุผลสำเร็จ

ในมุมมองทางรอนดา เบิร์นนั้น เวลาไม่มีอยู่จริงเวลาเป็นมายา จักรวาลไม่ต้องใช้เวลาในการนำมาซึ่งสิ่งที่ปรารถนา แต่หากว่าเชื่อมั่นในกฎแห่งแรงดึงดูด และรู้สึกว่าคุณต้องการนั้นคุณสัมผัสหรือรู้สึกได้ และนำพาตัวเองเข้าสู่คลื่นความถี่ เมื่อถึงจุดนั้นสิ่งที่ต้องการจะปรากฏขึ้น

^{๕๒} รอนดา เบิร์น, *เดอะซีเคร็ต*, หน้า ๑๔๖-๑๔๘.

^{๕๓} ดูรายละเอียดใน ขุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๒/๑/๑๘๒-๑๘๓.

^{๕๔} ขุ.เปต.(ไทย) ๒/๒/๒๓๕ .

ส่วนในมุมมองทางพระพุทธศาสนานั้น เวลาที่จะบรรลุผลสำเร็จ ถ้าเป็นการอุทิศให้กับเปรต เปรตได้อนุโมทนาบุญอันนั้น จะได้ผลทันทีที่อุทิศ หรือในเวลาที่ต้องการความเร่งด่วนนั้น การอ้อ สัจจกิริยาให้พ้นจากภัยอันตรายที่กำลังเผชิญอยู่ต่อหน้า ก็ให้ผลทันทีเช่นกัน

ส่วนผลสำเร็จในชาตินี้ จะมีเรื่องของการขอให้หายจากอาการเจ็บไข้ได้ป่วย หรือขอให้เกิดความร่ำรวยที่เกิดผลบุญจากการทำบุญกับพระปัจเจกพุทธเจ้า การได้ผลในชาติหน้า เป็นเรื่องการขอคู่ครอง, ขอวิมานตั้งทอง และการได้ผลในชาติสุดท้าย ขึ้นอยู่กับการตั้งความปรารถนาต่ออุดมคติสูงสุดของชีวิต

เมื่อนำมาสร้างตารางเปรียบเทียบผลสำเร็จการอธิษฐานจิตทั้งสองแบบจะได้ว่า

ตารางที่ ๙ เปรียบเทียบผลสำเร็จการอธิษฐานจิต

ลำดับที่	ผลสำเร็จ	รอนดา เบิร์น	พระพุทธศาสนา
๑	ปริมาณทรัพย์ากรที่จำกัด	-ทุกอย่างมีเหลือเฟือ -ทรัพย์ากรมีทดแทน -คนเราต้องการไม่เหมือนกัน	ถ้ามีเหตุปัจจัยถึงพร้อมแล้ว ทรัพย์ากรมีไม่จำกัด
๒	ความยากง่ายที่จะบรรลุผล	กฎแรงดึงดูดไม่มีความยากง่าย	-ใช้บุญระดับภาวณาจะบรรลุผลง่ายกว่าศีล -ใช้ศีลบรรลุผลดีกว่าทาน
๓	ความยากง่ายที่จะบรรลุผล (ในเรื่องปริมาณ)	กฎแรงดึงดูดไม่คำนึงถึงปริมาณ	-ทำบุญกับเนื่อนาบุญแล้ว แม้ทำเล็กน้อยก็บรรลุผลมาก
๔	เวลาที่จะบรรลุผลสำเร็จ	-เวลาไม่มีอยู่จริง -ใช้เวลานานหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ กับการเชื่อมั่นในกฎแรงดึงดูด	แบ่งการบรรลุผลเป็น -ทันที /ชาตินี้ -ชาติหน้า/ชาติสูงสุด

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

งานศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษารเปรียบเทียบการอธิษฐานจิตในทัศนะรอนดา เบิร์นกับพระพุทธานุชา ผู้วิจัยมีประเด็นปัญหาที่ต้องการทราบ คือ (๑) ต้องการทราบแนวคิดและทฤษฎีการอธิษฐานจิตตามทัศนะของรอนดา เบิร์นในหนังสือเดอะซีเคร็ต ว่ามีแนวคิด หลักการ วิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จ อะไรบ้าง (๒) ต้องการทราบแนวคิดและทฤษฎีการอธิษฐานจิตในพระพุทธานุชา ว่ามีแนวคิด หลักการ วิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จ อะไรบ้าง ต้องการทราบการอธิษฐานจิตตามทัศนะของรอนดา เบิร์น และการอธิษฐานจิตในพระพุทธานุชา มีความเหมือนและความต่างกันอย่างไร

ผลจากการวิจัย พบว่า อธิษฐานจิตตามทัศนะของรอนดา เบิร์นในหนังสือเดอะซีเคร็ต มาจากตำราเล่มเก่าชื่อ The Science of Getting Rich ของ WALLACE D. WATTLES ผสมผสานกับแนวคิดของหนังสือสอนเคล็ดลับให้ประสบความสำเร็จทางการเงินยอดนิยมในช่วง ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา เช่น Think and Grow Rich และตำราอีกหลายเล่ม โดยใช้เรื่องความเชื่อในกฎแรงดึงดูด มาดัดแปลงให้สำเร็จ แทนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในทางคริสต์ศาสนา

หลักการที่สำคัญคือ เรื่องของกฎแห่งแรงดึงดูดที่ทำงานโดยธรรมชาติ ตามความคิดที่ส่งคลื่นออกไป แต่ตามปกติกฎแห่งแรงดึงดูดมักขาดประสิทธิภาพ เพราะมนุษย์มักขาดสมาธิ หรือคิดในทางลบ ทำให้ต้องเพิ่มพลังทางบวกเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น การรู้จักคิดทางบวก การสร้างสติ สร้างสมาธิ สร้างเมตตา สร้างมูทิตาจิต เพื่อให้การดึงดูดมีพลัง

วิธีการขอนั้น รอนดา เบิร์นประยุกต์มาจากคัมภีร์ไบเบิล ผสมกับความศรัทธาต่อกฎแรงดึงดูด มาสร้างความปรารถนาให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีวิธีการขอแบบอธิษฐานต่อกายาคิด พูดแต่สิ่งดีงาม มาแก้ปัญหาระยะไรศภัยไข้เจ็บ ความยากจน หรือความทุกข์ และการอธิษฐานขจัดสิ่งเลวร้ายด้วยการเปลี่ยนความคิดไปสนใจแต่เรื่องที่ดีงามเช่นความรัก, ความอุดมสมบูรณ์, การศึกษา และสันติภาพ

เป้าหมายตามแนวทางของรอนดา เบิร์นนั้น เริ่มจากเรื่องเงินทอง สุขภาพ และหลายส่วน เป็นปัญหาจากที่สังคมสมัยใหม่ตามแนวทางแห่งโลกทุนนิยม เช่นเรื่องของน้ำหนัก ที่คนเราบริโภคเกินพอดี จนเป็นโรคอ้วนกันมากมาย เรื่องความสะดวกในการดำรงชีวิต เช่นการได้ที่จอดรถโดยง่าย เนื่องจากที่จอดรถมีน้อย แต่รถมีเยอะ ทำให้คนเราต้องแย่งที่จอดรถกัน

ส่วนเป้าหมายการอธิษฐานขอในขั้นสูงขั้นนั้น สอดคล้องกับหลักของมาส์โลว์ เช่นเรื่องของมนุษย์สัมพันธ์ ที่คนต้องการความรัก ความเคารพนับถือ และขั้นต้องการความสมบูรณ์ของชีวิต จึงมีอธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเอง

ผลสำเร็จนั้น ถ้าผู้อธิษฐานเชื่อในกฎแห่งแรงดึงดูด จะสำเร็จผลโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆทั้งในเรื่องทรัพยากรที่จำกัด ความยากง่ายที่จะบรรลุผล หรือเวลาแห่งการบรรลุผล แต่ที่ไม่สำเร็จเพราะไม่ศรัทธาในกฎแห่งแรงดึงดูดนั่นเอง

ส่วนแนวคิดเรื่องอธิษฐานจิตในพระพุทธศาสนา พบว่า มี ๒ แนวคิดคือ

แนวคิดที่ ๑ นั้น ใช้การอธิษฐานจิตเพื่อใช้แทนการอ่อนน้อมต่อเทพเจ้า หรืออำนาจปัจจัยภายนอก และใช้เพื่อพัฒนาตนเองด้วยความเพียร เข้าหาหลักสิกขา

แนวคิดที่ ๒ นั้น ใช้การอธิษฐานจิตเพื่อให้บรรลุสิ่งที่ปรารถนา ให้เกิดประโยชน์ที่สอดคล้องกับบรรพ ๓ อย่าง คือประโยชน์ปัจจุบัน (ทิฏฐธัมมิกัตถะประโยชน์) เช่น ประโยชน์ในโลกหน้า (สัมปรายิกัตถะประโยชน์) และประโยชน์ในโลกสูงสุด (ปรมาตถประโยชน์) และต้องไม่ยึดติดกับผลของการอธิษฐานที่เกิดขึ้นเช่น เงินทอง ความร่ำรวย และไม่ยึดติดกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยต้องยกระดับตนเองไปสู่ธรรมะชั้นสูงกว่า

ส่วนหลักการนั้น พระพุทธศาสนาเริ่มต้นจากหลักของกรรมที่เป็นกฎตามธรรมชาติในเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ ถือเป็นการอธิษฐานจิตโดยปริยาย แต่อาจส่งผลได้ช้า และขาดจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิต ดังนั้นถ้ามนุษย์เต็มการบริหารจัดการเข้าไป ให้ชีวิตตนเองมีเป้าหมายหรือทิศทางที่แน่ชัด โดยนำการอธิษฐานจิตมาช่วยสร้างพลังมุ่งสู่จุดมุ่งหมายได้สำเร็จ

วิธีการสร้างพลังให้การอธิษฐานสำเร็จผลนั้นมี ๓ วิธี เริ่มจากการทำบุญ แล้วอัญญกุศล โดยระบุถึงเป้าหมายที่ขอ ส่วนการใช้พลังจากความจริงหรือความดีนั้น ให้อ้างอิงความดีหรือสิ่งที่มีอยู่ในตัวมาอธิษฐานขอ โดยมากมักเป็นเรื่องภัยที่ปรากฏเฉพาะหน้า และการอ้างอิงพลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์คือพรสวรรค์ มาอธิษฐานให้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง

เป้าหมายที่ขอนั้นมีทั้งระดับเริ่มต้นคือ ขอเรื่องความร่ำรวย, สุขภาพดี, ชีวิตที่มีความสุข, ชีวิตที่ปลอดภัยอันตราย, ขอเป็นคนดี การขอขั้นสูงขั้นเช่น ขอให้เกิดในสวรรค์, ขออยู่ในวิมาน, ขอให้มียศถิรฤทธิ์ เช่นมีญาณระลึกชาติได้ตลอดเวลา และการอธิษฐานเพื่อมุ่งอุดมคติสูงสุดของชีวิตเช่นขอเป็นปัญญาริษะพุทธเจ้า, ขอเป็นเอตทัคคะทางทิพยจักขุ, ขอบรรลุธรรมเบื้องพระพักตร์

ผลสำเร็จในด้านต่าง ๆ นั้น เช่นปริมาณทรัพยากรที่จำกัดนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ที่เราทำบุญด้วย เรื่องความยากง่ายที่จะบรรลุผล ขึ้นอยู่กับชนิดของบุญที่ทำ เวลาที่จะบรรลุผลสำเร็จ แยกเป็น ๔ แบบ คือ บรรลุทันที บรรลุในชาตินี้ ชาติหน้า และชาติสุดท้าย

การเปรียบเทียบอธิษฐานจิตของรอนดา เบิร์นและพระพุทธศาสนา พบว่ามีความเหมือนและความต่างกันอย่างใด ผู้วิจัยสรุปเปรียบเทียบตามหัวข้อ พบว่า การเปรียบเทียบแนวคิดนั้น รอนดา เบิร์นได้แนวคิดมาจากหนังสือฮาวทู (How to) ยอดนิยาม ที่มีเนื้อหามุ่งหวังให้ประสบผลสำเร็จในชีวิตโดยไว โดยอ้างกฎแรงดึงดูด อันเป็นปัจจัยภายนอกมาช่วยดลบันดาลให้สำเร็จผล

ส่วนทางพระพุทธศาสนานั้นใช้การอธิษฐานแทนการอ้อนวอน และใช้เพื่อพัฒนาตนเองในชาตินี้/ชาติหน้าและชาติสุดท้าย ตามหลักอรรถ ๓ โดยไม่ให้ยึดกับผลลัพธ์ที่ได้จากการอธิษฐานขอ เช่นเงินทองที่ร่ำรวย และไม่ให้ยึดติดกับวิธีที่อธิษฐานอย่างเช่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่ต้องยกระดับตนไปสู่บุญหรือธรรมะที่สูงยิ่งขึ้นไป

การเปรียบเทียบหลักการนั้นพบว่า ทั้งสองแนวทางต่างแสดงว่าเป็นหลักการทางธรรมชาติทั้งคู่ โดยแนวทางของเดอะซีเคร็ตที่มาในรูปแบบของกฎแห่งการดึงดูดนั้น อธิบายได้โดยใช้หลักของฟิสิกส์ควอนตัม ส่วนทางพระพุทธศาสนานั้น มาในรูปแบบของกฎแห่งกรรม ซึ่งก็เป็นกฎแห่งธรรมชาติเช่นกัน

ทั้งสองรูปแบบล้วนใช้การเพิ่มพลังเพื่อช่วยการอธิษฐานจิตให้ประสบผลสำเร็จ โดยรอนดา เบิร์นใช้การสร้างพลังทางบวก เช่น การสร้างสติ สร้างสมาธิ สร้างเมตตา สร้างมูทิดาจิต เพื่อให้จิตมีพลังมาช่วยกฎแห่งแรงดึงดูด ส่วนทางพระพุทธศาสนาใช้พลังแห่งบุญ พลังแห่งความจริงหรือความดี และพลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาช่วยการอธิษฐานจิต

การเปรียบเทียบวิธีการ พบว่า แนวทางของรอนดา เบิร์น มีการอธิษฐาน ๓ วิธีคือ อธิษฐานขอสิ่งที่ประสงค์, อธิษฐานแบบตอกย้ำ, อธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้าย ผู้วิจัยขอสรุปเปรียบเทียบแต่ละวิธีดังนี้

เปรียบเทียบวิธีอธิษฐานขอสิ่งที่ประสงค์ แนวทางรอนดา เบิร์นใช้วิธีขอ-เชื่อ-รับ โดยวิธีนั้นประยุกต์จากคัมภีร์ไบเบิล ส่วนทางพระพุทธศาสนานั้นถ้าใช้การทำบุญมาอธิษฐานขอ พูดโดยสรุปจะได้ว่าเป็นวิธีทำ (บุญ)-อ้าง (บุญ) -ขอ (สิ่งที่ปรารถนา) เห็นได้ว่าทั้งสองแนวทางไม่เหมือนกัน

หรือวิธีขอ-เชื่อ-รับตามแนวทางของรอนดา เบิร์น ใช้การเชื่อในกฎแรงดึงดูด ถ้าเปรียบเทียบกับวิธีทางพระพุทธศาสนาในเรื่องการนำความจริง, ความดี, สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาใช้อ้างอธิษฐานจิต จะได้เรื่องการเชื่อในเรื่องพลังอำนาจของสิ่งจะ ความดีงาม และสิ่งศักดิ์สิทธิ์

เปรียบเทียบวิธีอธิษฐานแบบตอกย้ำ โดยรอนดา เบิร์นให้คิดตอกย้ำถึงความสมบูรณ์แบบมาแก้ปัญหาความชรา ความเจ็บป่วย การเงิน ส่วนพระพุทธศาสนาใช้อธิษฐานแบบตอกย้ำให้หายจากโรคร้าย ที่ต้องอาศัยช่วงเวลาระยะหนึ่ง ซึ่งทั้งสองรูปแบบมีส่วนคล้ายกัน ส่วนการอธิษฐานตอกย้ำเพื่ออุดมคติสูงสุดของชีวิต ที่ต้องทำบ่อยๆ สม่ำเสมอ และทำไปตลอดชีวิต มีแต่ในทางพระพุทธศาสนา

เปรียบเทียบวิธีอธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้ายรอนดา เบิร์นให้แก้ไข ด้วยการเพิกเฉยอย่าสนใจเรื่องร้ายๆ และหันเหความคิดไปสนใจเรื่องความดีงาม ส่วนทางพระพุทธศาสนา ใช้อำนาจแห่งพระรัตนตรัย มาอธิษฐานขจัดเรื่องเลวร้าย ดังปรากฏในรัตนปริตร

ประเด็นเปรียบเทียบวิธีพูดประโยคอธิษฐานนั้น รอนดา เบิร์นไม่ทำให้ใช้ประโยคปฏิเสธในการพูดอธิษฐาน แต่ในทางพระพุทธศาสนาจะไม่มีข้อจำกัดนี้ เพราะเป็นการแสดงออกด้วยเจตนา ว่าปรารถนาอย่างไร สิ่งที่ได้เป็นตามนั้น

การเปรียบเทียบเป้าหมาย พบว่าทั้งสองแนวทางใกล้เคียงกันในเรื่องเงินทอง, สุขภาพ, คู่ครอง ฯลฯ ส่วนเรื่องของน้ำหนักร/มนุษย์สัมพันธ์/ความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวันนั้น รอนดา เบิร์นนำกฎแห่งแรงดึงดูดมาใช้ แต่ทางพระพุทธศาสนาไม่ได้ใช้การอธิษฐานจิตสำหรับเป้าหมายนี้ แต่มีวิธีจัดการต่างรูปแบบออกไป

อธิษฐานสร้างชีวิตใหม่ให้ตนเองนั้น รอนดา เบิร์นใช้เพื่อแก้ปัญหามนุษย์ชอบจมอยู่กับความทุกข์ในอดีต ส่วนในทางพระพุทธศาสนานั้น มีการอธิษฐานที่ใกล้เคียงกันเช่น อธิษฐานขอให้ชนะอุปสรรค, อธิษฐานขอเป็นคนดี, อธิษฐานขอให้ชีวิตเป็นสุข ทำให้ชีวิตดีขึ้น

อธิษฐานสร้างโลกอันดีงามนั้น รอนดา เบิร์นใช้ในเรื่องความรัก, ความอุดมสมบูรณ์, การศึกษาและสันติภาพ ส่วนพระพุทธศาสนามีคำอธิษฐานที่ให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล, ให้สัตว์ทั้งหลายมีความสุข หรือให้พระพุทธศาสนารุ่งเรืองอยู่ตลอดชั่วกัลป์ เป้าหมายเช่นนี้มีส่วนคล้ายคลึงกัน

อธิษฐานให้พ้นจากภัยที่ปรากฏเฉพาะหน้านั้น ไม่มีปรากฏในเดอะซีเคร็ต, อธิษฐานเพื่ออุดมคติสูงสุดของชีวิตนั้นในทางพระพุทธศาสนา คืออธิษฐานเพื่อการเป็นพระพุทธเจ้า, การเป็นเอตทัคคะสาวก หรือการบรรลุมรรคผลนิพพาน ส่วนของรอนดา เบิร์นคือ การบรรลุสู่จุดสูงสุดยอดของการใช้ความลับหรือเดอะซีเคร็ต จนทรงพลังในเรื่องความสมบูรณ์, สติปัญญา, ความรัก และความ สุข

ส่วนเรื่องของเป้าหมายบุคคลนั้น แนวทางรอนดา เบิร์นใช้สำหรับเพื่อตนเอง และเพื่อผู้อื่นซึ่งกล่าวในวงกว้างมาก ส่วนทางพระพุทธศาสนา มีทั้งอธิษฐานให้ตนเอง, ผู้อื่นแบบเจาะจง และไม่เจาะจง, สัตว์เดรัจฉาน และผู้อยู่ในโลกหน้า (เปรต) ที่มีในทางพระพุทธศาสนาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะแนวคิดความเชื่อทางศาสนาที่ต่างกัน

การเปรียบเทียบผลสำเร็จพบว่า การเปรียบเทียบประเด็นเรื่องปริมาณทรัพยากรที่จำกัด, ความยากง่ายที่จะบรรลุผล และเวลาที่จะบรรลุผลสำเร็จ ดังนี้

เรื่องปริมาณทรัพยากรที่จำกัด รอนดา เบิร์นเห็นว่า ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นช่างอุดมสมบูรณ์ไปหมด อะไรก็มีเหลือเพื่อไม่จำกัด หรือคนเรามีความต้องการในแต่ละสิ่งไม่เหมือนกัน หรือทรัพยากรที่ขาดแคลน ก็มีทรัพยากรชนิดอื่นมาทดแทนได้ตลอด ทำให้ทรัพยากรจึงมีไม่จำกัด ส่วนทางพระพุทธศาสนานั้น ถ้าผู้นั้นมีบุญมากหรืออธิษฐานมาดี ก็ไม่มีขีดจำกัดด้านทรัพยากรเช่นกัน

เรื่องความยากง่ายที่จะบรรลุผลนั้น รอนดา เบิร์นอธิบายว่า ขนาดหรือปริมาณที่ต้องการดึงดูดจะไม่มี ความยากง่าย ส่วนทางพระพุทธศาสนานั้น ถ้าเราทำบุญกับเนื้อนาบุญ ทำเล็กน้อยก็ให้ผลมาก และชนิดของบุญที่ทำนั้น บุญในระดับภavanaส่งผลต่อการอธิษฐานได้ทรงพลังที่สุด รองลงมาคือศีล และระดับน้อยที่สุดคือบุญจากการทำทาน

ส่วนเวลาที่จะบรรลุผลสำเร็จ พระพุทธศาสนาแยกเป็นการบรรลุผลทันที บรรลุในชาตินี้ ชาติหน้า ชาติสูงสุด แต่รอนดา เบิร์นมองว่า เวลาเป็นมายา และไม่มีอยู่จริง ขอเพียงแต่เชื่อมั่นในกฎแห่งแรงดึงดูด สิ่งที่ต้องการจะมาได้โดยไว

ทั้งหมดคือการเปรียบเทียบบออิชฐานจิตตามรอนดา เบิร์นและพระพุทธศาสนา ในประเด็นเรื่องแนวคิด หลักการที่สำคัญอย่างไร มีวิธีการ เป้าหมาย ผลสำเร็จ

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ในการวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

๑. งานวิจัยชุดนี้นำไปใช้ส่งเสริมให้คนเป็นคนดีได้ เพราะสามารถนำผลจากการเป็นคนดีไปใช้งานในด้านต่างได้ ทั้งอ้อมผลทางตรงหรืออ้อมผลทางอ้อม

เช่นสมมุติรักษาศีล ๕ ถ้าอ้อมผลทางตรงจะบอกว่าด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้ามีได้ฆ่าสัตว์ ในช่วงระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา ขอให้ข้าพเจ้าจงมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

อ้อมผลทางอ้อมเช่น “ด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้ารักษาศีล ๕ ได้ครบถ้วน ในในช่วงระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา ด้วยผลบุญนี้ขอให้ข้าพเจ้าจงประสบความสำเร็จรุ่งเรืองในชีวิต” ถือเป็นการบริหารจัดการความดีของตนเอง

เห็นได้ว่าแค่มนุษย์เราเป็นคนดีจากรักษาศีล ก็มีทุนหรือมีแต้มต่อในตนเองอยู่แล้ว ที่จะประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาได้ง่าย และเร็วกว่าคนไม่มีต้นทุนในเรื่องของคุณธรรม ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ทำให้เรามั่นคงหรือตั้งมั่นกับการรักษาศีล หรือเป็นคนดี เพื่อนำความดีนั้น มาใช้เป็นการอ้อมให้ประสบผลสำเร็จในเรื่องที่ปรารถนา

๒. งานวิจัยชุดนี้นำบุญหรือความดีไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือการประกอบอาชีพได้เช่น ทำธุรกิจขายสินค้า อย่าเพียงแต่ปรารถนาความร่ำรวยในเบื้องต้น แต่จงอธิษฐานว่า “ด้วยบุญที่ข้าพเจ้าประกอบสัมมาชีพค้าขายสุจริต ไม่คดโกงผู้ใด จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้ค้าขายร่ำรวย”

ดังนั้นในการทำมาหากินประกอบอาชีพอะไร อย่าหวังความร่ำรวยเป็นอันดับแรก ให้ทำด้วยความดี และอ้อมความดีไปปรารถนาความร่ำรวย จะได้ทั้งสองอย่าง แต่ก่อนจะอ้อมอธิษฐานเช่นนั้น ก็ต้องสำรวจดูตนเองว่า ได้ทำความดี หรือมีความดีชนิดใดพอที่จะนำไปอ้อมอธิษฐานได้

๓. สังคมไทยแวดล้อมไปด้วยความเชื่อและการยึดถือในไสยศาสตร์ ดังนั้นงานวิจัยชุดนี้แสดงให้เห็นถึงพลังของมนุษย์ ที่มีอำนาจจากความดีในตน ทำให้มนุษย์เชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพิงไสยศาสตร์แต่อย่างใด

๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยเห็นแนวทางหรือมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป ดังนี้

๑. ในงานวิจัยชุดนี้ ผู้วิจัยอ้างเพียงผลบุญจากทานมัย, ธรรมเทศนามัย หรือปตติทานมัย ควรหาข้อมูลด้านการทำบุญและอภัยบุญจากการอธิษฐานตามบุญกิริยา ๑๐ ครบทุกหัวข้อ ส่วนเป้าหมายที่ขอนั้นนอกจากความร่ำรวย, สุขภาพ, ขอครองคู่แล้ว ยังอาจค้นคว้าเพิ่มเติมได้อีกว่า เป้าหมายการขอมีเรื่องอะไรเพิ่มเติมเช่น ขอให้ทรงจำดี, ขอเป็นพหูสูตร ฯลฯ

๒. ในรศการีเปตวัตถุ อธิษฐานขอครองคู่ นางเวมานิกเปรตได้บอกมานพว่า “... ท่านจงทำกรรมอันจะให้ท่านได้เสวยผลในวิมานของเรานี้ และจิตของท่านจงน้อมมาในวิมานนี้ด้วย ท่านทำกรรมอันบันเทิงในที่นี้แล้ว จักได้อยู่ร่วมกับเราสมความประสงค์”

มานพนั้นรับคำนางเวมานิกเปรตนั้นแล้ว จึงได้ทำกรรมอันเป็นกุศลอันส่งผลให้เกิดในวิมานนั้น

กรรมอันจะให้ท่านได้เสวยผลหรือส่งผลให้เกิดในวิมานนั้น ข้อมูลที่มีในพระไตรปิฎกหรืออรรถกถา ไม่ได้ให้รายละเอียดว่าต้องทำกุศลกรรมได้อย่างไร

ถ้าให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐาน ก็คาดเดาว่ามาจากการตั้งสัจจกิริยา อ้างความจริงเช่น “ด้วยความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อนางผู้นี้สุดหัวใจ ข้าพเจ้าขออ้างสัจจวาจาในข้อนี้ จงได้ครองคู่กับนาง”

หรือใช้การอ้างความดีเช่น “ด้วยกุศลที่ข้าพเจ้าไม่เคยทำผิดศีลเรื่องกามะสุมิฉาจารผิดลูกผิดเมียเขา ข้าพเจ้าขออ้างความดีในข้อนี้ จงได้ครองคู่กับนาง”

เรื่องนี้เป็นประเด็นน่าสนใจและน่าค้นคว้าว่า ทำกุศลกรรมใดไปกล่าวอ้างอธิษฐานจิตแล้วทำให้สมปรารถนาในเรื่องคู่ครอง

๓. การอธิษฐานโดยอ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในงานวิจัยชุดนี้ อ้างเพียงพระรัตนตรัยเท่านั้น แต่ชาวพุทธยังมีการอ้างสิ่งที่เราถือว่ามีศักดิ์สิทธิ์อื่นๆเช่น อ้างเทวดา, อ้างคุณของบิดามารดา, อ้างครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์วิชาให้ ซึ่งน่าเป็นเรื่องที่ค้นคว้าทำการวิจัยต่อไป

๔. การอธิษฐานโดยอ้างความดีที่มีอยู่ในตนของงานวิจัยชุดนี้ อ้างเพียงการไม่ฆ่าสัตว์เท่านั้น แต่ยังมีความดีอื่นๆอีกเช่น การไม่พูดปด, การไม่ลักทรัพย์, การไม่ดื่มสุรา ตามศีล ๕ หรือการปฏิบัติตามศีล ๘ ซึ่งความดีในข้อเหล่านี้ มีผู้ได้นำมาใช้ในการอ้าง น่าเป็นเรื่องที่จะค้นคว้าทำการวิจัยต่อไปด้วย

๕. การวิเคราะห์หาว่าความสำเร็จหรือล้มเหลวในการอธิษฐาน เป็นเพราะเหตุใด เป็นเรื่องที่ควรนำมาวิจัยต่อไป

บรรณานุกรม

๑.ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกพร้อมและอรรถกถา แปลชุด ๙๑ เล่ม,

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

๑) หนังสือ:

ทอมวู. **ธรรมชาติช่วยชีวิต ฉบับโรคร้ายหายได้จริง**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อินสปายร์, ๒๕๕๕.

บุญย์ นิลเกษ. **อุดมการณ์ชีวิตแบบโพธิสัตว์ เล่มที่ ๑๐ การบำเพ็ญอธิษฐานบารมี**.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เบญจมินทร์ ตันกิตติกร. **ดิอิงลิชซีเคร็ต**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ พิมพ์ดีการพิมพ์, ๒๕๕๔.

พจนีย์ เมืองศิลป์ศาสตร์. **Grammar ไม่น่าเบื่อ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พราว, ๒๕๕๔.

พระคัมภีร์สาราถวาส. **พระปริตรธรรม**. กรุงเทพมหานคร: หจก.ประยูรสาส์นไทยการพิมพ์, ๒๕๕๔.

พระคัมภีร์สาราถวาส. **อภิธัมมวาร**. กรุงเทพมหานคร: หจก.ไทยรายวันการพิมพ์, ๒๕๔๘.

พระเทพสิทธิมนี. **พระปฏิบัติศาสนาสมถที่ปณิกถา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประยูร

วงศ์จำกัด, ๒๕๒๗.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **ก้าวไปในบุญ**. กรุงเทพมหานคร: ๒๕๕๓.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **จาริกบุญ จาริกธรรม**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์สวย,

๒๕๔๗.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **ธรรมบุญชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จันทร์เพ็ญ,

๒๕๕๕.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม**, กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์จันทร์เพ็ญ, ๒๕๕๒.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์**. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พรที่สัมฤทธิ์แก่ผู้ดำเนินชีวิตที่ดี**, กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ สามเจริญพานิชย์, ๒๕๕๐.

- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **พุทธธรรมฉบับปรับขยาย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ผลิธัมม์, ๒๕๕๖.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **มองอเมริกามาแก้ปัญหาไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๑.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **สามไตร**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิมพ์สวย, ๒๕๕๐.
- พระพุทโธสเถระ, **คัมภีร์วิสุทธิมรรค**, แปลโดย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภเถร).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธนาเพรส, ๒๕๕๔.
- พระสัทธัมมโชติกะ ธัมมาจริยะ. **ปรมัตถโชติกะ ปฏิจ্ঞสมุปปาตที่ปณี**. กรุงเทพมหานคร: เฉลิมชาญการพิมพ์, ๒๕๒๘.
- พระสิริมงคลาจารย์, **มังคลัตถที่ปณีแปล เล่ม ๕**, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.
- พอล แฮร์ริงตัน. **เดอะซีเคร็ต สุดยอดคนรุ่นใหม่**, แปลโดย กุลนัดดา ปัจฉิมสวัสดิ์ แอนเดอร์สัน,
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์, ๒๕๕๔.
- พุทธทาสภิกขุ. **คู่มือมนุษย์**. พิมพ์ฉบับกรรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๒.
- เมล กิลล์. **สุดยอดเดอะซีเคร็ต**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ดีเอ็มจี, ๒๕๕๔.
- รอนดา เบิร์น. **เดอะซีเคร็ต** แปลโดย จิระนันท์ พิตรปรีชา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์, ๒๕๕๔.
- รอนดา เบิร์น. **เดอะพาวเวอร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชซิ่ง จำกัด, ๒๕๕๔.
- เลิศ เกสรคำ. **Grammar and Technics of the English Language**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๓๕.
- วราภรณ์ สามโกเศศ. **สนุกกับของไม่ฟรี**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๕๔.
- สติเฟ้น ฮอว์กิง, **ประวัติย่อของกาลเวลา**, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๕๒.
- สม สุจีรา (ทันตแพทย์). **เดอะท้อปซีเคร็ต**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชซิ่ง, ๒๕๕๔.
- สุชีพ ปุญญานุภาพ. **พระไตรปิฎกสำหรับประชาชน**. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๓.
- สุเทพ โทธิสัทธา. **ศิลปะการพูดอวยพรมงคลสมรส**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, ๒๕๒๖.
- เสถียร โภธินันทะ. **ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา ภาค ๑**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บรรณาคาร, ๒๕๒๒.
- แสง จันทร์งาม. **ประทีปธรรม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณาคาร, ๒๕๒๖.
- เหม ญาณวิโร. **โลกนี้ไม่มีซีเคร็ต**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ย้อนรอย, ๒๕๕๔.

๒) วิทยานิพนธ์:

พระครูปริยัติคณานุกรักษ์ (พงษ์สันต์ ศรีสมงาม). “การศึกษาเปรียบเทียบบารมีในพระพุทธศาสนา

เถรวาทและมหายาน”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสนมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒
พระครูสิทธิสารโสภิต (ชาคาร). “ศึกษาหลักพุทธธรรมที่ปรากฏในวิมานวัตถุ”, **วิทยานิพนธ์พุทธ
ศาสนมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๕๔.

พระมหาพิทักษ์ สุเมธ (ทองเหลือง). “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องสุวรรณสามชาติ”, **วิทยานิพนธ์
พุทธศาสนมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย. ๒๕๔๙

พระมหาวนัส กตสาร (ทิมน์ม). “การศึกษาวิเคราะห์อริฐานบารมีในพระพุทธศาสนาเถรวาท”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสนมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

ไพลิน องค์สุพรรณ. “การศึกษาวิเคราะห์การสร้างบารมีของพระนางพิมพาที่ปรากฏในชาดก”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสนมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.

๓) สื่ออิเล็กทรอนิกส์:

สุเทพ โพธิ์สีธา, การอริฐานจิต , ไฟล์เสียงเอ็มพี ๓, [ออนไลน์], แหล่งที่มา:

http://www.ybat.org/multi_media_dhummataalk.html, [๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕].

Longdo Dict [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://dict.longdo.com/search/secret>,
[๑ กันยายน ๒๕๕๖].

Sarawut, **ทฤษฎีสัมพัทธภาพ**, ภาควิชาฟิสิกส์ เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา
http://๒๐๓.๑๕๘.๑๐๐.๑๕๐/sarawut/๒๕๕๘-๒/๔๘_๒_LecNote/chap ๑๒.pdf,
[๙ กันยายน ๒๕๕๖].

๒.ภาษาอังกฤษ

ก. Secondary Sources:

๑) Books:

Napoleon Hill. **THINK AND GROW RICH**. Publisher The Ralston Society, ๑๙๓๗.

Ronda Byrne. **The Secret**, First Atria Books, November ๒๐๐๖

Wallace D.Wattles. **The Science of Getting Rich**, Elizabeth Towne Publishing
New York, ๑๙๑๐.

๒) Electronics:

Law of attraction, [Online]. Source: http://en.wikipedia.org/wiki/Law_of_attraction,
[๑ September ๒๐๑๓].

AlbertEinsteinquotes. [Online]. Source: <http://quotes&all.net/albert%๒๐einstein.html>,
[๑๐ September ๒๐๑๓].

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ไพโรจน์ ปัญจวรรณนท์
เกิด	วันที่ ๒ เดือนตุลาคม ๒๕๑๑
สถานที่เกิด	๘๗/๑๑ ถนนเอกาทศรถ อ.เมือง จ.พิษณุโลก
การศึกษา	-มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม พิษณุโลก -มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพฯ -ปริญญาตรี (วิศวกรรมศาสตร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง, กรุงเทพฯ
ประสบการณ์ทำงาน	-หัวหน้าหมวดติดตั้งระบบควบคุมทางไกลสถานีไฟฟ้าแรงสูง -หัวหน้าแผนกอุปกรณ์ศูนย์ควบคุมระบบกำลังไฟฟ้า -หัวหน้าแผนกปฏิบัติการระบบ -วิศวกรระดับ ๙ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฝ่ายปฏิบัติการภาคเหนือ จ. พิษณุโลก -ผู้อำนวยการฝีกอบรม สโมสรฝีกการพูด จังหวัดพิษณุโลก
ปีที่เข้าศึกษา	พ.ศ. ๒๕๕๓ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
ปีที่สำเร็จการศึกษา	พ.ศ. ๒๕๕๗
ที่อยู่ปัจจุบัน	๘๗/๑๑ ถนนเอกาทศรถ อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐
อีเมลล์	Pairoj.pu@hotmail.com
โทรศัพท์	๐๙๐-๔๖๑-๑๕๑๘